

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΛΟΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΛΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ, Αρ. 218.

1845.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ
ΣΧΟΛΙΑΣΘΕΙΣ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΔΟΘΕΙΣ

ΥΠΟ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΔΟΥΚΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΤΡΕΙΣ.

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ. Ἀριθ. 218.

1845.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησία υφίστηκεν Ἀθηναίων ἐν τῷ φανερῷ, καθ' ἣν πολεμιούντας τοὺς ῥήτορας, καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξάπτοντας, Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. Τοῦτου δὲ διὰ τινος Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπολιν ὀρώντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλευσάμενοι δρῶσιν. Ὁ δὲ ὑποσχόμενος, ὑπὲρ ἐπιζήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων, ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ᾧ τε, εἴαν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν δὲ Εὐριπίδην, πτωχικὴν στολὴν αἰτεῖ καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι, παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους τοῦ τε Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. Παροξυνθέντων δὲ τινῶν ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἰτὰ ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρηκότος αὐτοῦ, ἐπιφανείς Λάμαχος θορυβεῖν πειράζεται. Εἰτὰ γενομένου διελκυσμοῦ, κατέχευθαι ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπολιν, καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται. Τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παῖς αὐτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν σάκκῳ πράσιμα, παραγίνεται· μετὰ δὲ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὸς ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις, καὶ βάλλον εἰς σάκκον, τοῦτόν τε τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηναίων παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλείονων, καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερφηανεῖ. Παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἐορτῆς, τοῦτον ἄγγελος, παρὰ τῶν στρατηγῶν ἦκων, κελύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπολιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶν τις ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. Καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλάττων, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων ἐπανήκει. Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὐ σφόδρα πεποιημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. Ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους Ἀρχόντος ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστράτου καὶ πρῶτος ἦν δεύτερος Κρατίνος Χειμαζόμενος· οὐ σώζεται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονται τινες
Παρά τε βασιλείως, καὶ παρὰ Σιτάλους πάλιν·
Οἱ μὲν στρατιάς ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον.
Παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινες

Σπονδὰς φέροντες· οὐς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
εἶσαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
Σκληρῶς ὁ ποιητής· αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησί, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακωνῶν τῶν δὲ πάντων αἴτιον,
Σπονδὰς, λύειν τε ἐκ τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἤκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑΙ θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΓΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΘΗ-
ΝΑΙΩΝ, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΘΕΩΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν·

Ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·

Ἄ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.

Φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαιρηδόνος;

Ἐγὼ δ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν,

Τοῖς πέντε τάλαντοισι, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.

Ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας

Διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Ἄλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγυδικόν,

Ὅτε δῆτ' ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.

1. Ὅσα] Δικαιοπόλις τις πεπλασμένον [ἔχων τὸν ὄνομα τοῦτο, ὁρῶν τὴν πόλιν κακῶς πάσχουσαν ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἀγανακτεῖ, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μέμψεται τοὺς Ἀθηναίους. Ὅσα δὴ] θαυμαστικῶς πῶς ἐξελεῖται τοῦτο, ἀντὶ τοῦ πλεῖστον ὅσα· ὁ δὲ νοῦς, ἃ μὲν ἔδωκε μου τὴν καρδίαν εἰς πολλά καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ψαμμοκοσιογάργαρα· ἃ δ' ἠϋφράνεν, ἐλάχιστα, τέσσαρα μόνον. τὸ δὲ ψαμμοκοσιογάργαρα σύγκειται ἀπὸ τοῦ ψάμμος καὶ τοῦ ἡμιαριθμητικοῦ κόσια (εἰδόμενον γὰρ ἀριθμεῖν διακόσια, τριακόσια, τετρακόσια καὶ οὕτως ἐξῆς κόσια κόσια μέχρι τῶν ἑννεακοσίων) καὶ τοῦ γάρ- γαρα, ὃ σημαίνει πολλά παρὰ τὸ γαργάρειν. 5. Ἐγὼ δ', ἐφ' ᾧ ἠϋφράνθην] ἐγὼ οἷσα ἐκεῖνο, δι' ὃ εὐφράνθην, ὅτι Κλέων ἐξήμεσε πέντε τάλαντα. οὗτος γὰρ ἐπειδὴ, ὅπως ἀπαλλάξῃ τοὺς συμμάχους τῆς τῶν φόρων βαρύντητος, ἔλαβε δῶρα τάλαντα πέντε, κατηγορηθεὶς ὑπὸ τῶν ἱππέων, ἐξήμεσεν αὐτά. 9. Τραγυδικόν] τῶν ἐκ τῆς τραγυδίας, ὅτι ὁ Κήρυξ ἀνεῖπεν, εἰσαγε, ὦ θεο- γνι, τὸν χορὸν, ὅτε ἐγὼ ἐκεχήνουν πρὸς τὸν Αἰσχύλον· ἦν δὲ ὁ θεογνὶς ἀφουδῆς τραγικὸς, καὶ πάντες ἐν τιμῇ ἤγον τὸν Αἰσχύλον. τὸ δὲ ἐκεχήνη ἀντὶ τοῦ ἐκεχήνουν ὡς καὶ τὸ ἥδην παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄλλοις ἥδη· καὶ κατωτέρω

Ὁ δ' ἀνείπεν· Εἴσαγ', ὦ Θεόγνι, τὸν χορόν.

Πῶς τοῦτο σείσαι μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

Ἄλλ' ἑτερόν ἤσθην, ἥνικ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ

Δεξιθεὸς εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιωτίων·

Τῆτες δ' ἀπέθανον, καὶ διεστράφην ἰδὼν,

15

Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

Ἄλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου γ' ὠρύπτομαι,

Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρύς,

Ὡς νῦν, ὅπου' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας

Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ Πυλὸς αὐτῆς.

20

Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶν καὶ κάτω

Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·

Οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἤκουσιν· ἀλλ' ἄωριαν

Ἦκοντες, εἴτα δ' ὥστιοῦνται (πῶς δοκεῖς);

Ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,

25

Ἀθροὶ καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως

Ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.

Ἐγὼ δ' αἰὲν πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν

σχ. 35.— 14. Δεξιθεὸς] ἄριστος κιθαριδὸς τὴν οὐτο. τὸ δὲ Βοιωτίων νόμος μουσικὸς ἦν, ὡς καὶ τὸ Δωρίον, καὶ Φρύγιον, καὶ Λύδιον καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὄρθιος νόμος· ἐρεῖρε δ' αὐτὸ, φησὶν, Τέρπανδρος. 15. Τῆτες] τὸ ἔτος τοῦτο, νῦν ἀπέθανον ἰδὼν Χαῖριν παρακύψαντα, οἷον τετολημνῶτα ἀναβαλέσθαι τὸν ὄρθιον. ἦν δ' ὁ Χαῖρις παράμουςος κιθαριδός, διὸ καὶ παρακύπτειν εἶπεν ὡς ἐπιβλέποντα εἰς τὸ ὄργανον προσέχων, μή τι ἀμάρτη. 17. Ἐξ ὅτου ῥύπτομαι] τοῦτο δηλοῖ τὸ λούεσθαι κονίᾳ, ὅ ἐστιν, ὕδατι τέττα μεμιγμένῳ. 8 ἐν τῇ λούεσθαι ἐκκαίει τὰς ὀφρύς. ὡς εἰ ἔλεγε Ἰομνητικῶς, ἐξ ὅτου ἐγὼ καρπὸν αἷας ἔδομαι, οὐδέποθ' οὕτως λελύπηναι, ὡς νῦν, ὅπου καὶ τλ. τὸ δὲ Κυρίας ἐκκλησίας, ὡς πρὸς τὴν σύγκλητον σχετικῶς. 22. Τὸ σχοινίον] ἐπειδὴ οἱ πολλοὶ κεχημένοι εἰς τὴν ἀγορὰν, οὐ βραδίως συλήγοντο εἰς τὴν Πύλκα. διωρίζονται ὑπὲρ τὴν δὴ συνάγειν αὐτοὺς· καὶ ἐπειδὴ οὐδ' οὕτως ἐπειθοντο περιέβαλλον αὐτοὺς ὅπως ὡς δικτύῳ, σχοινίῳ βεβαμμένῳ μίλτῳ, συνήλκοντο ὥστε χωρεῖν τοῦ πρώτου· εἰ δὲ μὴ ἐπειθοντο, ἐχρίνοντο τῇ μίλτῳ· τῷ δὲ χρίσθαι ἐπετίθεσαν ζημίαν. 24. Ὥστιοῦνται] ἀπολοῦνται παραγκω- νιζόμενοι ὑπ' ἀλλήλων, εἰς τὴν τῶν πρώτων ξύλων ἐδρῶν αὐτοὺς πρῶτος καταλάβει. 27. Προτιμῶσιν οὐδέν] οὐδὲν φροντίζουσιν, ὡς καὶ τῷ Πλούτῳ,

Νοστῶν κάθημαι· κατ' ἐπειδὴν ὦ μόνος,

Στένω, κέχρηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,

30

Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, λογίζομαι,

Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἄγρον, εἰρήνης ἐρῶν,

Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποδῶν,

Ὅς οὐδεπώποτ' εἶπεν ἈΝΘΡΑΚΑΣ ΠΡΙΩ·

Οὐκ ΟΞΟΣ, οὐκ ΕΛΑΙΟΝ, οὐδ' ἤδη ΠΡΙΩ·

35

Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χῶ ΠΡΙΩΝ ἀπὴν.

Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἤκω παρσκευασμένους

Βοῶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,

Ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.

Ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ οὐτοὶ μεσημβρινοί.

40

Οὐκ ἡγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὰρ λέγον·

Ἐς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὥστιζεται.

ΚΗΡ. Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν,

Πάριθ' ὡς ἂν ἐντός ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦ. Ἦδη τις εἶπε;

ΚΗΡ. Τίς ἀγορεύειν βούλεται;

45

ΑΜΦ. Ἐγώ.

ΚΗΡ. Τίς ὧν;

οὐδὲν προτιμῶσι. 31. Παρατίλλομαι] ἀνασπῶ τὰς τρίχας οἰασθήποτε· ἐν γὰρ τοῖς σπουδαίοις παρενέειρει καὶ τῶν κωμικῶν. τὸ δὲ γράφειν ἄπορον, εἰμὴ ἐπὶ τῆς γῆς τῷ τῆς χειρὸς δακτύλῳ. 34. Ἀνθρακας πρίω] πρίω καὶ πρίω προστακτικόν. Ἀχαρνέας ὧν ὁ Δικαιοπόλις, καταβοῶ τοῦ πολέμου, ὡς ἀποστερήσαντος αὐτοὺς τῶν ἀγαθῶν, ἃ ἦν αὐτοῖς πρὸ τούτου· οὐδέποτε γὰρ ἔλεγεν ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ Ἀνθρακας πρίω· οὐ γὰρ εἰσὶν ἡμῖν, οὐδ' ὄξος, οὐδ' ἐλαίον· ἀλλ' οὐδὲ ἦδαι τὸ ῥῆμα τοῦτο Πρίω. ἀλλ' αὐτὸς ἕκαστος προμνηθεύτο πάντα καὶ ὁ Πρίων, ὅ ἐστιν ὁ πριάμενος οὐκ ἦν· εἰσήγαγε δὲ τὴν ἄχρηστον μετοχὴν Πρίων ἐκ συναρπαγῆς τῶν εἰρημένων χάριν τοῦ γελίου. 43. Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν] εἰσελλόντων τῶν βουλευτῶν εἰς τὸ θέατρον, παριὼν ὁ Κήρυξ, προτρέπει τὸν βουλόμενον δημηγορεῖν, Κάθαμα δὲ χοιρίδιον ἐσφαγμένον· οὐ τῷ αἵματι περιέβρινον τὸν τόπον, ἐν τῷ ἡ βουλῇ. 44. Ἦδη τις εἶπε] εἰπόντος τοῦ Κήρυκος, Πάριτε, Ἀμφίθεος πρόθυμος ὧν δημηγορήσεται, ἐρετᾷ, εἰ ὁ Κήρυξ εἶπε τὸ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, ἵνα μὴ φθά-

- ΠΡ. Τῇ πανσελήνῃ κατ' ἀπῆλθεν οἶκαδε
 ἔλτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ὄλους 85
 ἔκ κριδάνου βοῦς.
- ΔΙΚ. Καὶ τίς εἶδε πάποτε
 Βοῦς κριδανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων. 86
- ΠΡ. Καί, ναί μὰ Δι', ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνόμου
 Παρέθηκεν ἡμῖν ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ ΦΕΝΑΞ. 87
- ΔΙΚ. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων. 90
- ΠΡ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάδαν,
 Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. 91
- ΔΙΚ. Ἐκκόψειέ γε
 Κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως. 92
- ΚΗΡ. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός —
- ΔΙΚ. Ὡγαξ' Ἡράκλεις
 Πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφρακτον βλέπεις, 95
 ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς;
 Ἄσχωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμόν κάτω.
- ΠΡ. Ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἄττα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον,
 Δέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρτάδα. 96
- ΨΕΥ. Ἰαρταμὰν ἔφαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα. 100
- ΠΡ. Ξυνήκαθ' ὃ λέγει;

τὸν στρατὸν, τὸν πρωκτὸν εἶπεν. 84. Τῇ πανσελήνῃ] μῆνα ὄλον· ἡ μέχρι τοῦ γενέσθαι πανσέληνον. 87. Βοῦς κριδανίτας] καὶ τίς εἶδε πάποτε βοῦς ἐν κριδάνῃ, μέγα ἐν μικρῷ, ὠπτημένους; ὡς τῶν ἀλαζονευμάτων. 88.] Τριπλάσιον Κλεωνόμου] ὡς μεγάλωτον πανταχῶς εἰσάγει τὸν Κλεωνόμον καὶ ἀδελφάγον· ἦδη δὲ καὶ φενακιστήν. 91. Ψευδαρτάδαν] πρὸς τῷ μὴ μᾶλλον τὰ τῶν Περσῶν ὀνόματα εἶναι φασὶ καὶ μέτρον τι ἐκεί, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀρτάδης καλούμενον· ὀφθαλμοὶ δὲ καὶ ὠτακουσται ἐλέγοντο οἱ ἀμφὶ τὸν βασιλέα ἐν τοῖς πράγμασιν ὄντες. 94. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός] παρίτω, εἰσαγέσθω εἰς τὴν βουλήν. 95. Ναύφρακτον βλέπεις] ὑπεροπτικὸν καὶ σωβαρὸν βλέμμα ἔχεις, ἢ μέγα ὄμμα ὡς τὰ τρήματα τῶν κρήνῶν, δι' ὧν εἰσέρχονται αἱ κόπαι· ὅπου καὶ ἄσχωμά ἐστι ταῖς κόποις· ἢ ὡς ναυτικὸν τινα στρατὸν περιδύκων, ἢ ὡς ὅτε τις κάμπτοι ἀκρωτήριόν τι, νεώπικον σκοπεῖ τινα· ἄσχωμα δὲ ὡς προσωπεῖόν τι τῇ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς. 100. Ἰαρταμὰν]

- ΔΙΚ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω γω μὲν οὔ.
 ΠΡ. Πέμψιν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
 Λέγε δὴ σὺ μείζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον. 101
- ΨΕΥ. Οὐ λήψι χρῦσα χαυνόπρωκτ' Ἰαριναῦ.
- ΔΙΚ. Οἷμοι κακαδαίμων, ὡς σαφῶς.
 Τί δ' αὖ λέγει; 105
- ΚΗΡ.
- ΔΙΚ. Ὅτι; χαυνόπρωκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
 Εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
- ΠΡ. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὁδὶ γε χρυσοῦ λέγει.
- ΔΙΚ. Ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλάζων εἰ μέγας.
 Ἄλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασιλεὺς τοῦτον μόνος. 110
 Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
 ἵνα μὴ σὲ βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
 Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
 (Ἀνανεύει ὁ Ψευδαρτάδας)
- Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατῶμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
 (Ἐπιανεύει ὁ Ψευδαρτάδας) 115
- Ἑλληνικὸν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὔτοι.
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
 Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοι τὸν ἕτερον τουτονί
 Ἐγφ' ὃς, ὅς ἐστι Κλεισθένης ὁ Σιβυρίου.
 Ὡς θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξευρημένον.

παίξει τὴν Περσίδων φωνήν. 106. Ἰάονας] ἰώνας, ἔλεγον δὲ οὕτω πάντας τοὺς Ἑλληνας οἱ Πέρσαι. 109. Ἀχάνας] μέτρον ἢ ἀχάνη 48 μεδίμων. Ἐνταῦθα οἱ μὲν πρέσβεις φιλοτιμοῦνται δεῖξαι, ὅτι κατὰ νόμον δοθῆναι χρυσίον πολὺ παρὰ βασιλέως τοῖς Ἀθηναίοις, ἀλλ' ὁ ὀφθαλμὸς ἀρνεῖται τοῦτο. 112. Βάμμα Σαρδιανικόν] βαφή ἐκ Σάρδεων ἐρυθρῆ, ἵνα μὴ σε μαστίζων ἐρυθρὸν ποιήσω τῷ αἵματι. Πρὸς τουτονί, πρὸς ἐμὲ αὐτόν. 113. Ἑλληνικὸν ἐπένευσαν] ἐκ τοῦ νεύματος τεκμαίρεται αὐτὸν Ἑλληνα, ἀλλ' αὐτὸν Πέρσην εἰ ἐπένευσεν] ἐκ τοῦ νεύματος τεκμαίρεται αὐτόν. 118. Κλεισθένης καὶ ἕνα δὲ εἰσαγαγὼν ἀνωτέρω, δύο ἐνταῦθα παρίστησι. 118. Κλεισθένης καὶ Στράτων] ἀμφοτέρω, μαλακοὶ ὄντες, ἐποιοῦν τὸ γένετον λειότερον. διὸ καὶ εὐνούχοις αὐτοὺς εἰκάσει εἰς μαλακίαν. 119. Ὡς θερμόβουλον πρωκτὸν] Ὡς

- Τοῖόνδε δ' ὦ πίθηκε, τὸν πάγων' ἔχων, 120
 Εὐνούχος ἡμῖν ἤλθες ἐσκευασμένος,
 'Οδὶ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;
 ΚΗΡ. Σίγα, κάθιζε.
 Τὸν βασιλέως ὑφθαλμὸν ἢ βουλή καλεῖ
 'Ες τὸ Πρυτανεῖον. 125
 ΔΙΚ. Τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
 Κάπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
 Τούσδε ξενίζειν οὐδέ ποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
 'Αλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
 'Αλλ' Ἀμφίθεος μοι ποῦ 'στιν;
 ΑΜΦ. Οὐτοσί πάρα.
 ΔΙΚ. 'Εμοὶ σὺ, ταυτασί λαβὼν ὀκτὼ δραχμάς,
 Σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνω,
 Καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι.
 'Υμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε, καὶ κεχήνατε.
 ΚΗΡ. Προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.
 ΘΕΩΡ. 'Οδὶ.
 ΔΙΚ. 'Ετερος ἀλλὰ ζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται. 135
 ΘΕΩΡ. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκῃ πολὺν —
 ΔΙΚ. Μὰ Δι' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ φέρες πολὺν.
 ΘΕΩΡ. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,

ριπίδην παρωδήσας, κωμῶδει· δὲ λέγει πού ἐν Μηδείᾳ, ὃ θερμόβουλον ἀπλάγχνον· ὁ δὲ ἀντὶ τούτου τὸν πρωκτὸν ἀντείστηγε· τὸ δὲ ἐξευρημένον ἐξυρηνμένον ἐν ἄλλοις κεῖται. 120. 'Ὁ πίθηκε] καὶ τοῦτο φασὶ παρωδῶν εἶναι ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου, δὲ ἔφη· Τοῖόνδε δ' ὦ πίθηκε, πυγὴν ἔχων. 125. Τοῦτο δὲ οὐκ ἀγχόνη;] ὁρῶν ὁ Δικαιόπολις τὸν δῆμον θεωπευόμενον. καὶ τοὺς πρέσβεις καλοῦντα εἰς σίτησιν, παντὶ δὲ ἀποτυγχάνον τοῦ σκοποῦ, βουλεύεται ἰδίᾳ σπείσασθαι πρὸς Λακεδαιμονίους, ἀγανακτεῖ δ' ἔτι, ὅτι αὐτὸς μὲν ταλαιπωρεῖ, τούτους δὲ οὐ κωλύει ἡ θύρα εἰς ξενίαν. 132. Καὶ τῇ πλάτιδι] τῇ γυναικί, παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρί. 133. 'Υμεῖς δὲ] οἱ δημόται στέλλετε πρέσβεις εἰς Πέρσας καὶ εἰς Σιτάλκην, χαίνοντες φανακισμοῖς τοῖς ἐκείνων. 134. Προσίτω Θέωρος] ἕτερος Ἀθηναῖος οὗτος ἐπανελθὼν ἀπὸ τῆς πρεσβείας. 138. Κατένιψε] ἐλεύκανεν ὁ θεὸς χιόνι.

- Καὶ τοὺς ποταμούς ἐπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
 'Οτ' ἐνθαδὶ Θεόγνις ἡγωνίζετο. 140
 Τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
 Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφύως,
 'Υμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
 'Εν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ' ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.
 'Ο δ' υἱὸς, δὴν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα, 145
 'Ηρα φαγεῖν ἀλλᾶντος ἐξ Ἀπατουρίων,
 Καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ.
 'Ο δ' ὥμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
 Στρατιὰν τσαυτήν, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
 'Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται. 150
 ΔΙΚ. Κάκιστ' ἀπολομένην, εἴ τί τούτων πείθομαι,
 'Ὡν εἶπας ἐνταυθοῖ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.
 ΘΕΩΡ. Καὶ νῦν, ὅπερ μαχμώτατον Θρακῶν ἔθνος,
 'Επεμφεν ὑμῖν.
 ΔΙΚ. Τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.
 ΚΗΡ. Οἱ Θραῖκες, ἴτε δεῦρ', οὗς Θέωρος ἤγαγε. 155
 ΔΙΚ. Τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν;
 ΘΕΩΡ. 'Οδομάντων στρατός.
 ΔΙΚ. Ποίων 'Οδομάντων; εἴπ' ἐμοί, τουτὶ τί ἦν;
 Τίς τῶν 'Οδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακε; τίς;

140. Θεόγνις] ψυχρὸς ποιητής· ἴδε ἀνωτέρω. στίχ. 11. καὶ διὰ τοῦτο κατέψυξε τὴν Θράκην τῇ χιόνι ὁ ποιητής. 144. 'Εν τοῖς τοίχοις] σύνθηες ἦν τοὺς φιλοῦντας καταγράφειν τὰ ὀνόματα ἐρωμένων, ὅπη δὲ τύχη· οἱ γὰρ ἐρωτικῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες, ἡδιστ' ἂν συνεῖεν καὶ τοῖς ὀνόμασι. 145. 'Ο δ' υἱὸς] Σάθωκος οὗτος, δὴν καὶ Θουκυδίδης φησὶ πολίτογραφῆσαι τοὺς Ἀθηναίους. 146. Ἀπατουρίων] παρὰ τὸ ἀπατᾶσθαι ἐν τούτοις τοὺς Ἀθηναίους ἔπαιξε τὴν λέξιν· ἢ καὶ ἡ ἑορτὴ αὕτη ἐνεκα ἀπάτης, ἣν ἐξηπάτησαν τοὺς Βοιωτοὺς περὶ τὴν Οἰνόνην οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν ἔχει· ἤγετο δ' ἐν τρισὶν ἡμέραις· ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο Δορπία· ἡ δὲ, Ἀνάρρυσις· ἡ δὲ τρίτη Κουρεώτις. 150. Παρνόπες] ἀκρίδων εἶδος. 154. Τοῦτο μὲν σαφές] ἐν εἰρωνείᾳ, ὡς ἀσθενῶς ἢ ὀλίγον ἐκείνων ὄντων. 156. 'Οδομάντων στρατός] ἔθνος ἦν Μακεδονικόν, ἢ Θρακικόν οἱ 'Οδομαντοί. 158. Ἀποτέθρακε] ἀποθράζω, κόπτω

- ΘΕΩΡ. Τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῶ,
 Καταπελτάσσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην. 160
 ΔΙΚ. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψαλμένοις;
 Ὑποστένοι μὲν τ' ἂν γ' ὁ θρανίτης λεῶς,
 Ὁ σωσίπολις, οἶμοι τάλλας, ἀπόλλυμαι,
 Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
 Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; 165
 ΘΕΩΡ. ὦ μόχθηρς σὺ,
 Οὐ μὴ πρόσει τούτοιςιν ἐσχορδισμένοις.
 ΔΙΚ. Ταυτὶ περιεῖδεθ' οἱ Πρυτάνεις πάσχοντά με
 Ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων,
 Ἄλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
 Τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ λέγω δ' ὑμῖν, διτι 170
 Διοσημί' ἐστὶ, καὶ ῥανίς βέβληκέ με.
 ΚΗΡ. Τοὺς Θραξίας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔννη.
 Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
 ΔΙΚ. Οἶμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
 Ἄλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδὸς. 175
 Χαῖρ' Ἀμφίθεε.
 ΑΜΦ. Μήπω, πρὶν ἂν γε στῶ τρέχων,

τὰ θρία, ὅ ἐστι τὰ φύλλα τῆς συκῆς ἐκ μεταφορᾶς πλεῖν ἐστὶ τὸ αἰδοῖον, καὶ φίλον τηρεῖν. 162. Ὁ θρανίτης λαός] οἱ ναῦται ἐκ τοῦ μέρους τὸ ὅλον θρανίται γὰρ οἱ ἄνω ζευγίται δὲ, οἱ μέσοι, καὶ θαλαμῖται οἱ κατωτάτω ἐρέστοντες ἐν τριήρεσι. 165. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδα;] ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ ἐλθὼν ὁ Δικαιοπόλις, ἔφερε σκόροδα ταῦτα δὲ ἰδόντες οἱ Ὀδομαντοὶ, ἤρπασαν ἄλλ' ἄλλοθεν. 166. Οὐ μὴ πρόσει] μὴ προσέλθῃς ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων, οὓς ὅποτε βοῦλοινο συμπλέκιν εἰς μάχην, τρέφουσιν σκορδοῖς, τὸν ἐνόντ' αὐτοῖς ὑπεκχάλλοντες θυμὸν, καὶ ὀξύτερον ποιοῦντες. 167. Περιεῖδεθ' ἀντὶ περιόψεσθε. 171. Διοσημία] σημειῖται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ γινόμενον παρὰ χειρὸν οἶον ἐν αἰθρᾷ νῆφιν, ἢ ὕειν, ἢ τοιοῦτό τι ἰδοὺ γὰρ, φησὶ, ῥανίς βέβληκέ με· ἐν δὲ τοῖς τοιοῦτοις οὐκ ἐκκλησιάζον· ἀλλ' εἰς νέαν ἀπ' ἐκείνης σελήνην. 174. Μυττωτὸν] σκοροδάλην· τὸ δὲ μυττωτὸν ἦν συνεσκευασμένον ἐκ σκορόδων, τυροῦ, ὠν καὶ ἄλλων ἔτι λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι ἀφ' ἧς τῶν σκορόδων, ἐξ ὧν μάλιστα συσκευάζεται τὸ

- Δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
 ΔΙΚ. Τί δ' ἐστίν;
 ΑΜΦ. Ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
 Ἐσπευδὼν· οἱ δ' ὠσφροντο πρεσβυταί τινες
 Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι, 180
 Ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.
 Ἐπειτ' ἀνέκραγον πάντες· ὦ Μιάρωτατε,
 Σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετραμμένων;
 Κᾶς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντα τῶν λίθων.
 Ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κἀδόων. 185
 ΔΙΚ. Οἱ δ' οὖν βοῶντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
 ΑΜΦ. Ἐγώ γε, φημί, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
 Αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεες, γεῦσαι λαβὼν.
 ΔΙΚ. Αἰδοῖ.
 ΑΜΦ. Τί ἐστίν;
 ΔΙΚ. Οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι
 Ὄζουσι πίττης, καὶ παρασκευῆς νεῶν. 190
 ΑΜΦ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεας γεῦσαι λαβὼν.
 ΔΙΚ. Ὄζουσι χ' αὐταὶ πρέσβων εἰς τὰς πόλεις
 Ὄξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.
 ΑΜΦ. Ἀλλ' αὐταὶ σπονδαὶ σοι τριακοντούτιδες,

μυττωτόν. 177. Ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας] οὗτοι γὰρ, ὡς δεδηωμένης αὐτοῖς τῆς γῆς, οὐκ ἐδέχοντο τὰς σπονδὰς. 179. ὠσφροντο] αἱ γὰρ σπονδαὶ οἶνος ἦν, διὸ ὠσφροντο ἔφη· ὁ δὲ ἐκ τῶν μικρῶν κατωτέρω, ἐνθα φησὶ, γεῦται λαβὼν. 180. Στιπτοὶ] σκληροὶ ἐκ πρίνων καὶ σφενδάμων, καὶ ὅ,τι ποτὲ ἐστὶ σκληρότερον τῶν ξύλων. Ἀτεράμονες, ἐκ τῶν δυσεψήτων δάφνων. 187. Τρία γεύματα] τριτὰς γὰρ σπονδὰς ἤνεγκαν, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων. 192. Ὄζουσι χ' αὐταὶ πρέσβων] ἀπόπειραν λαμβάνει, καὶ οἱ ἀπορροφῶν τῶν σπονδῶν, ὥσπερ οἱ ἀποπειρώμενοι τοῦ οἴνου, εἰθ' οὕτω καταμαθὼν τὴν αὐτῶν ποιότητα, ἀποφαίνεται. Ἐνταῦθα τοῖσιν αἱ σπονδαὶ ὀξύτητος ὄζουσι (τοῦτο γὰρ ἴσως δηλοῖ τὸ ὀξύτερον ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ εἰς ὄξος ἐκτραπέντος) πρέσβων· πεμπόμένων εἰς τὰς πόλεις τῶν συμμάχων, ὅπως ἐπιμείνωσιν. Ἐκ τούτων οὖν ἀνακαφαλαίωσιεν ἂν τις τὰ εἰρημένα οὕτως. Αἱ μὲν πενταετεῖς ἀπαιτοῦσι ποιεῖν τριήρεις ἐξ ὑπαρχῆς· αἱ δὲ δεκαετεῖς, ἀσφαλισσάσθαι τοὺς συμμάχους· αἱ δὲ

- Κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.
 ΔΙΚ. ὦ Διονύσια. 195
 Αὐται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
 Καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
 Κἄν τῷ στόματι λέγουσι Βαῖν' ὅποι θέλεις.
 Ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἄκπίομαι,
 Χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνεάς. 200
 Ἐγὼ δὲ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,
 Ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.
 ΑΜΦ. Ἐγὼ δὲ φεύξομαι γε τοὺς Ἀχαρνεάς.
 ΧΟΡ. Τῆδε πᾶς ἔπου, δῖωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
 Τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον 205
 Ξυλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον· ἀλλὰ μοι μηνύετε,
 Εἴ τις οἶδ', ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.
 ΗΜΙΧ. Ἐκπέφυγ', οἴχεται
 Φροῦδος.
 ΗΜΙΧ. Οἶμοι τάλας,
 Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν. 210
 Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-
 τητος, ὅτ' ἐγὼ, φέρων
 Ἀνθράκων φορτίον,
 Ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων,
 Ὡδε φαύλως ἂν ὁ
 Σπονδοφόρος, ὑπ' ἐμοῦ διω- 215

τριακονταεῖς, εἰρήνην πολυχρόνιον. 197. Σιτία ἡμερῶν τριῶν] παράγγελμα τοῦτο τῶν στρατηγῶν. Αὐριον ἔπειθε τῷ ἡγουμένῳ, ἔχοντες σιτία τριῶν ἡμερῶν. 198. Κἄν τῷ στόματι λέγουσιν] αἱ σπονδαί, μονονουχί φωνὴν ἀφιεῖσαι, λέγουσι. Νῦν βαῖνε, ὅποι ἂν θέλεις. 204. Τῆδε πᾶς ἔπου] ὁ χορὸς τῶν Ἀχαρνεῶν καταδιώκει τὸν τὰς σπονδὰς κομίσαντα Ἀμφίθεον. 205. Τῶν ὀδοιπόρων] Ἀττικὴ ἢ φράσις ἀντὶ τοῦ πυνθάνου τῶν ὀδοιπόρων περὶ τούτου τοῦ ἀνδρός, διαβατικῶς δὲ πυνθάνομαι σου ταῦτα ἀντὶ περὶ τούτων. 214. Φαύλλῳ] ἄριστος δρομεὺς ἦν οὗτος, οἱ μὲν παρ' Ὀμήρῳ ἥρωες, γεγηρακότες ἤδη ἐκαυχῶντο, ἐφ' οἷς ἦσαν πεπραχότες ἐν πολέμοις, νέοι ὄντες οἱ δὲ γεωργοί

- κόμενος, ἐξέφυγεν,
 Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.
 Νῦν δ' ἐπειδὴ στερρόν ἤδη τοῦμόν ἀντικνήμιον,
 Καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται, 220
 Οἴχεται.
 ΗΜΙΧ. Διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγγάνοι ποτὲ,
 Μηδέπερ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν Ἀχαρνεάς,
 Ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ
 Καὶ θεοί, τοῖσιν ἐ-
 χθροῖσιν ἐσπέισατο, 225
 Οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος
 Ἐχθοποδὸς αὖξεται.
 Τῶν ἐμῶν χωρίων
 Κούκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
 τοῖσιν ἀντεμπαγῶ 230
 Ὅξυς, ὀδυνηρὸς, ἐπί-
 κωπος, ἵνα μήποτε
 Πατῶς' ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.
 ΧΟΡ. Ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλήναδε,
 Καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε· 235
 Ὡς ἐγὼ βάλλων, ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ἐνταῦθα, ἐφ' οἷς ἔφερον φορτίοις τρέχοντες. 218. Ἀπεπλίξατο] οὐκ ἂν ἀπέφυγεν, χρώμενος μεγάλοις βήμασι. 219. Στερρόν] ξηρόν, ἀκίνητον, καὶ οὐχ ὑγρὸν καὶ εὐκαμπές. 220. Λακρατίδῃ] ἄρχων Ἀθηναίων ἦν οὗτος ἐπὶ Δαρείου· φασὶ δὲ πολλὴν ἐπ' αὐτοῦ ἄρχοντος γενέσθαι χιόνα, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐξιέναι· ἐντεῦθεν δὲ τὰ ψυχρὰ πάντα ἀνέφερον τῷ Λακρατίδῃ· αὐτὸν δὲ λέγει ἐνταῦθα ὡς παλαῖον, καὶ μὴ δυνάμενον βαδίζειν. 221. Μὴ ἐγγάνοι] μὴ ἐπεγγελάφῃ· οὐ γὰρ καταπροῖζεται μοι, καὶ περ γέροντος ὄντος. 229. Σχοῖνος] φυτὸν τοῦτο εἰς τὸ ἄκρον σφόδρα ὀξύ· ὁ δὲ νοῦς, πρὶν ἂν ἀμύνωμαι, ἀνθ' ὧν τοὺς ἐμοὺς ἐθώσαντο ἀγροὺς. 234. Βαλλήνα δὲ] ἀντὶ τοῦ Πελλήνα δέ· ἵνα ἐννοῇται καὶ τὸ βάλλειν· ἦν δὲ ἡ Πελλήνη δῆμος Ἀττικῆς· ἐγένετο δὲ ἐν ταύτῃ ποτὲ μάχῃ πρὸς Πεισίστρατον· διδὲ τὸ γενναῖον δηλοῦν βούλεται ἐνταῦθα· ὡς εἰ ἔλεγε, βάλλετε αὐτὸν γενναίως, ὥσπερ τὸν τύραννον ἐν τῇ Πελλήνῃ. 236. Οὐκ ἂν ἐμπλήμην] οὐκ ἂν κορεσθεῖην βάλλων ἐκείνον λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΘΥΓΑΤΗΡ, ΚΗΦΙ-
ΣΟΦΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

- ΔΙΚ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
ΧΟΡ. Σίγα πᾶς. ἤκουσας, ἄνδρες, ἅρα τῆς εὐφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν, ὃν ζητοῦμεν· ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
Ἐκποδών. θύτων γὰρ ὦντ', ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται. 240
- ΔΙΚ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
Πρόθ' ἐς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανήρορος;
Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὄρθον στησάτω.
ΓΥΝ. Κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
ΘΥΓ. Ὁ μήτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐντῆρυσιν, 245
ἵν' ἔντος καταχέω τοῦ ἡατῆρος τουτουῖ.
ΔΙΚ. Καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ', ὦ Διώνυσε θεσποτα,
Κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
Πέμψαντα, καὶ θύσαντα μετὰ τῶν εἰκετῶν,
Ἀγαγεῖν τυγχρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια, 250
Στρατιάς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δ' ἐμοὶ
Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.
ΓΥΝ. Ἀγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλῇ καλῶς
Οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακάριος,

237. Εὐφημεῖτε] Δικαιοπόλις δεξιόμενος τὰς σπονδὰς, ἀνεχώρησεν οἰκαδὲ
κἀνταῦθα θυσίαν βούλεται ποιεῖν μετὰ μητρὸς καὶ θυγατρὸς, καὶ δεικνύσι πᾶ-
σι τὴν ἐπὶ τῆς σπονδῆς ἑαυτοῦ χαρὰν. 239. Πᾶς ἐκ ποδῶν] ὑποχωρεῖτε
μικρὸν, ὅπως ἐλθόντα αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ θύσονται, ἀπροσδοκῆτως συλλά-
βωμεν. 242. Ἡ κανοφόρος] ἡ θυγάτηρ ἢ φέρουσα τὰ κανᾶ, ἐν αἷς ἐστὶ
τὰ πρὸς θυσίαν. 243. Ὁ Ξανθίας] δούλος οὗτος· φαλλὸς δὲ ξύλον ᾧ ἐπι-
μηκεὶ δέρματι περιβεβλημένον εἰς τὴν κορυφὴν εἰς σχῆμα τοῦ ἀνδρικοῦ αἰ-
δοίου· ὃ ἔφερον ἐν τῇ τῶν Διονυσίων πομπῇ ὡς σύμβολον τῆς γεννήσεως.
245. Ἐντῆρυσιν] τὴν ζωμάρυτρον, ὄργανον, δι' οὗ ἀρπύζονται ἀπὸ τῆς ἀθά-
ρας, ἐπείγειν κατὰ τοῦ ἐλατῆρος· ὃς ἦν εἶδος ἄρου πλατέος, ἢ πέμματός.
254. Θυμβροφάγον] βλέμμα. ὅπερ εἰκὸς εἶναι τοῖς ἐσθίοντας θυμβρον, ὃ

- Ὅστις σ' ὀπίσσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς 255
Σοῦ μὴδὲν ἦτον βδεῖν, ἐπειδὴν ὄρθρος ἦ.
Πρόβαινε, κὰν τῷ χλῷ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μὴ τις λαθὼν σὺν περιτράχη τὰ χρυσία.
ΔΙΚ. Ὁ Ξανθία, σφῶν δ' ἐστὶν ὄρθρος· ἐκτέος 260
Ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.
Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ Φαλλικόν.
Σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶν μ' ἀπὸ τοῦ τέγους πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
Εὐχόμε, νικτοσπεριλάγη,
τε μοιχέ, παιδεραστὰ, 265
Ἐκτῶ· ἔτι προρρεῖπον, ἐς πρὶν ἵαναι
Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμῶν
τῷ πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγεί· 270
Πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
Κλέπτουσιν, εὐρόνθ' ὠρικὴν ὕληφόρον,
Τὴν Στρυμοδῶρου Θρατταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
Μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-

ἐστὶν ἄροιστον, ἀπλοῦν. 255. Ὅπισσει] λήψεται, εἰς γάμον. — Κἀκποιή-
σεται γαλᾶς] εἰς αἰτιατικὴν τὸ γαλᾶς ἐκ συναιρέσεως τοῦ γαλέας, ὡς καὶ
τὸ συκίας συκῆς· ἐννοεῖ δὲ παῖδας δριμυτάτους. 256. Ἐπειδὴν ὄρθρος ἦ]
κατὰ γὰρ ὄρθρον τῆς πέψεως γενομένης, συμβαίνει μάλιστα πέρδειν· κωμι-
κὰ δὲ ταῦτα. 258. Τὰ χρυσία] τὰ ἐν τοῖς κανοῖς ὄντα πρὸς θυσίαν.
259. Σφῶν δ' ἐστὶν] ὡμῶν τῶν ὑπηρεσάντων ἑστὶν· ἐπιφέρειν τὸν φαλλὸν
ὀπισθεν τῶν κανῶν, ὄρθριον ἐν τῇ πομπῇ· ἐστὶ δὲ καὶ κωμικὴν ἔπεσθαι τὴν
φάλλον ὄρθριον τῇ παρθένῃ· φαλλικὰ δ' ἄσματα ἦσαν Διονύσι· εἰς τὸν φαλλ-
λὸν ἀρόμενα. 263. Φαλῆς] ταῦτάς τῃ φαλλός· παραποιεῖ δὲ νῦν αὐτὸν
τόν· τὰ δ' ἐπίθετα, ὡς πρὸς ἔπαινον αὐτῷ ἐπισημασμένα. 270. Λαμάχων]
ἢ φιλοπόλεμος ἦν ὁ στρατηγὸς οὗτος μάλιστα. 271. Πολλῷ γὰρ ἥδιον]
εὐρεῖν τὴν ὠρίαν τοῦ Στρυμοδῶρου Θρατταν (δούλην) τὴν ὕληφόρον, κλέ-
πτουσιν ξύλα ἐκ τοῦ Φελλέως (λύφος δ' οὗτος ἀνθείδας ἐν τῇ Ἀττικῇ) καὶ
λαβόμενον μέγης, καταγιγασίαι, καταπίσαι, ὡς τὰ γίγαστα· ὁ ἔστιν ὅπως

- βαλόντα καταγυγάρτισαι, 275
 Φαλῆς, Φαλῆς.
 Ἐάν μεθ' ἡμῶν ζυμπήης, ἐκ κραιπάλης
 Ἐωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρυβλίον
 Ἡ δ' ἄσπις ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
 ΧΟΡ. Οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος. 280
 Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
 Παῖε, παῖε τὸν μιάρον.
 Οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
 ΔΙΚ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν ζυντρίψεται.
 ΧΟΡ. Σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὦ μιάρὰ κεφαλῇ. 285
 ΔΙΚ. Ἀντὶ πόλεως αἵτας, ὦ χαρνέων γεραίτατοι;
 ΧΟΡ. Τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
 σχυντος εἰ καὶ βδελυρός,
 Ὡ προδότα τῆς πατρίδος,
 Ὅστις ἡμῶν μόνος 290
 Σπεισάμενος, ἔπειτα δύ-
 νασαι πρὸς ἑμ' ἀποβλέπειν.
 ΔΙΚ. Ἀντὶ δ' ὧν ἐσπείσάμην, οὐκ ἴστε γ'. ἀλλ' ἀκούσατε.
 ΧΟΡ. Σοῦ γ' ἀκούσομ'; ἀπολῇ.
 Κᾶτά σ' αὖ χώσομεν τοῖς λίθοις. 295
 ΔΙΚ. Μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσῃ. ἀλλ' ἀνάσχοισθ',
 Ὡ γὰθοί.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἀνασχήσομαι.

σαι. 277. Ἐκ κραιπάλης] μετὰ τὴν χθεζὴν κραιπάλην, εὐθὺς ἔωθεν ἀπορ-
 ῥοφήσεις φυάλην εἰρήνης. 279. Ἐν φεψάλῳ] φέψαλος ὁ ἐκ τῶν καιομένων
 ζύλων μετὰ σπινθήρων ἐξαγόμενος καπνός· ὁμοιον δὲ τοῦτο τῷ, ὑπὲρ κα-
 πνοῦ τίθεσθαι τὸ πηδάλιον. 284. Τὴν χύτραν] τὴν τὸ ἔτος ἔχουσαν τοῦ-
 του γὰρ αὐτῷ ἡμελες, κινδυνεύουσης αὐτῷ ἡδὴ τῆς κεφαλῆς. 292. Πρὸς ἐμὲ
 ἀποβλέπειν] ἔπειτα ὁρθῶς βλέπεις ἐπ' ἐμὲ, καὶ οὐκ αἰσχύνῃ κάτω βλέπων;
 295. Κᾶτά σ' αὖ χώσομεν τοῖς λίθοις] καὶ καταχώσομέν σε τοῖς λίθοις· κα-
 ταλεύσομεν ὁμοιον δὲ τῷ τοῦ Ὀμήρου, Λάϊον ἔστο χιτῶνα· καὶ κατ' Εὐρι-
 πίδην, καταφρονεῖν πέτροις, καὶ λευσίμῳ πετρώματι θανεῖν, καὶ πετρούμενον

- Μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον.
 Ὡς μεμίσσηκά σε Κλέ-
 ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
 γωγε κατὰ τεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτ' ἐς
 καττύματα. 300
 Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος, οὐκ ἀκούσομαι μακροῦς,
 Ὅστις ἐσπείσω Λάκωνιν ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
 ΔΙΚ. Ὡ γὰθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἑάσατε. 305
 Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπείσάμην.
 ΧΟΡ. Πῶς δὲ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ,
 Οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίσις, οὐθ' ὄρκος μένει;
 ΔΙΚ. Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
 Οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων. 310
 ΧΟΡ. Οὐχ ἀπάντων, ὦ πανούργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
 Ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σοῦ φείσομαι;
 ΔΙΚ. Οὐχ ἀπάντων, οὐχ ἀπάντων ἀλλ' ἐγὼ λέγων οἶδ',
 Πόλλ' ἂν ἀποφῆναμι· ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους.
 ΧΟΡ. Τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἦδη, καὶ ταραξικάρδιον, 315
 Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολέμων ἡμῖν λέγειν.
 ΔΙΚ. Κᾶν γε μὴ λέξω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
 Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέρεν ἔχων λέγειν.
 ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
 Μὴ οὐ καταξάλλειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα; 320

θανεῖν, καὶ λευσθῆναι πέτροις· πάντα ταῦτ' ἰσοδύναμα. 301. Ἐς καττύμα-
 τα διὰ τὸ τὸν Κλέωνα βυρσοδέψην εἶναι, καὶ ὅτι καὶ πρὸς τοὺς ἱππέας ἦν
 τι ἐκείνῳ πάθος, ὡς δεδήλωται ἀνωτέρω στίχ. 7.— 308. Οἷς οὔτε βωμὸς]
 ἔδυσφημιζοντο μάλιστα οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰς ἀπιστίαν· ὡς καὶ Εὐριπίδῃ εἴ-
 ρηται ἐν Ἀνδρομάχῃ,

» Σπάρτης ἔνοιοι, δόλια βουλευτήρια.

310. Οὐχ ἀπάντων] τόλμη χρῆται πολλῇ ὡς ἐπὶ δικαίοις. 315. Ταραξικάρ-
 διον] ὡς θάκνον τὴν καρδίαν τὸ καλῶς περὶ ἐκείνων λέγειν. 218. Ἐπιξή-
 νου] ζύλον τοῦτο, ἐφ' οὗ οἱ μάγειροι κατατέμνουσι τὸ κρέας. 320. Μὴ οὐ
 καταξάλλειν] λίθοις αὐτὸν αἰμάσσειν, ὥστε πᾶν τὸ σῶμα καταφοινίσαι.

- ΔΙΚ. Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέξεν.
 Οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ' ἔτεδον, ὦ 'χαρνηίδαι;
 ΧΟΡ. Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.
 ΔΙΚ. Δεινὰ γ' ἄρα πείσομαι.
 ΧΟΡ. Ἐξολομην, ἣν ἀκούσω.
 ΔΙΚ. Μηδαμῶς, ὦ 'χαρνηκοί.
 ΧΟΡ. Ὡς τεθνήξων ἔσθι νυνί. 325
 ΔΙΚ. Δῆξοι' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.
 Ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φίλτάτους,
 Ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὁμήρους, οὓς ἀποσφάζω λαβῶν.
 ΧΟΡ. Εἴπ' ἐμοὶ τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δημόται,
 Τοῖς Ἀχαρνηκοῖσιν; ὑμῶν μὲν ἔχει του παιδίου
 Τῶν παρόντων ἔνδον εἰρῆας; ἢ πὶ τῷ θρασύνεται; 330
 ΔΙΚ. Βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διασφερῶ.
 Εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώπων τι κηδεταί.
 ΧΟΡ. Ὡς ἀπολόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὃδ' ἔστ' ἐμός.
 Ἀλλὰ μὴ δράσῃς, ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.
 ΔΙΚ. Ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι. 335
 ΧΟΡ. Ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τίνδε φιλανθρακέα.
 ΔΙΚ. Οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.
 ΧΟΡ. Ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαι-
 μόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σου ἔστιν φίλον.
 Ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ. 340

321. Θυμάλωψ μέλας] δουλὸς πεπυρακτωμένος μὲν, ἀλλ' οὐκ ἀνημμένος, ἀλλὰ μέλας ἐστὶ. 323. Δῆξομαι ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ:] οἱ Ἀχαρνεῖς ἦσαν ἀνθρακίσται, καὶ κοφίνους ἔφερον, ἐν οἷς τοὺς ἀνθρακας ἐπώλουν· τούτων δὲ τῶν κοφίνων λαβῶν τινὰς ὁ Δικαιόπολις, τίθεται παρ' ἑαυτοῦ ὡς ὁμητρον, ὥστ' εἴ τι βούλοιτο αὐτὸν κακῶς δράσαι, κατασφάζει καὶ αὐτὸς τὸν κοφίνον ὡς πεφλημένον ἐκείνοις· κωμωδεῖ δὲ τούτοις τοὺς Ἀχαρνεῖς ὡς ἀνθρακείας. 333. Ὁ λάρκος] τὸ ἀνθρακοκάλανθρον· προσωποποιεῖ γὰρ αὐτὸν καὶ εἰς τὸν δῆμον καταγράφει. 334. Ὡς μηδαμῶς] μηδαμῶς, ὦ σὺ, ὃν οὐκ ἔχω ὅτι ποτ' ἄξιον εἶπω· σχῆμα ἀποσιωπῆτεως ἐπὶ τῶν μὴ εὐχερῶς ἐχόντων κατ' ἀξίαν ἐνομασθῆναι· ὧ καὶ Δημοσθένης πῇ ἐχρήσατο εἰπὼν, Ὡς, εἴ ἂν σε εἰπὼν ἀξίως εἶπω. 338. Τόν τε Λακεδαιμόνιον] λέγει τὰ τ' ἄλλα, καὶ περὶ τῶν

- ΔΙΚ. Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμάζε· πρῶτον ἐξεράσατε.
 ΧΟΡ. Οὐτοῖ σοι χαμαί, καὶ σὺ κατάθου· πάλιν τὸ ξίφος.
 ΔΙΚ. Ἀλλ' ὅπως μὴ ἔν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνται πρὸ λίθοι.
 ΧΟΡ. Ἐκσέσεισται χαμάζ'. οὐχ ὁρᾷς σείόμενον;
 Ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ
 Ὡς δὲ σείστος γε ἄμα τῇ στροφῇ γίγνεται. 345
 ΔΙΚ. Ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασελεῖν μετὰ βοῆς,
 Ὀλίγου· τ' ἀπέθανον, ἀνθρακες Παρνασίοι,
 Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτολίαν τῶν δημοτῶν.
 Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συγχύνει. 350
 Ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.
 Δεινὸν γὰρ οὕτως ὁμφακίαν πεφυκέναι τὸν
 Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
 Ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον, τούτῳ
 Ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιζήνου λέγειν. 355
 Ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ', ὅσ' ἂν λέγω·
 Καὶ τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.
 ΧΟΡ. Τί οὖν οὐ λέγεις, τοῦπίζηνον;

Ἐξενεγκὼν θύραζε;
 Ὅτι ποτ' ὦ σφέτλιε, 360
 Τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
 Πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος.
 Λακεδαιμονίων ὅτι ποτ' ἂν ἦ σοι φίλον. 346. Ὡς δὲ σείστος] σείοντες, τὸν τρίβωνα, ἔν' ἐκπέσωσιν οἱ λίθοι, ὀρχοῦνται κύκλῳ· διὸ λέγει ἄμα τῇ στροφῇ τῆς ὀρχήσεως καὶ σείστος τῶν λίθων γίγνεται. 347. Ἀνασελεῖν μετὰ βοῆς] τί ποτ' ἂν τοῦτο δηλοῖται, σὺ καίανω, εἰ μὴ τις εἴποι, ὅτι σφαζόμενός τοι κοφίνου, ἐμελλόν· ἐκπαράσειν ἑαυτοὺς μετὰ βοῆς· τὸ δὲ Παρνασίον ἢ ἀπὸ τοῦ ὄρους Πάρνηθος, ἐν ᾧ ξυλεῖα παλλή, ἢ ἀπὸ τοῦ Παρνασσοῦ ὡς μεγάλου. 350. Συγχύνει μαρίλης] πολὺ τι χρέμα ἀσφάλους ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἐνετίλησεν, ἐξήμεσεν, ἐνέχει μαι ὑπὸ τοῦ φόβου, καθάπερ ἡ σηπία ἐκ-
 χει τὰ μέλας διακομένη. 352. Ὀμφακίαν] οὐ καλὸν ἄνδρα ὄντα πικρὸν εἶ-
 ναι τὸν θυμὸν πρὸς τὸ βάλλειν καὶ βοᾶν, μὴ ἐθέλοντα ἀκοῦσαι τὸ δίκαιον.

"Ο,τι φρονεῖς, ἔχει.
 'Αλλ', ἥπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
 Θεὶς δεῦρο τοῦτίξηνον, ἐγχείρει λέγειν. 365
 ΔΙΚ., 'Ιδοὺ θεῶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί.
 'Ο δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὐτοσί, τυννουτοσί.
 'Αμέλει, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι.
 Δέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἃ μοι δοκεῖ.
 Καίτοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους 370
 Τούς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
 'Εάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
 'Ανὴρ ἀλαζών, καὶ δίκαια κᾶδικα.
 Κᾶνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι.
 Τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι 375
 Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφου δακεῖν.
 Αὐτός τ' ἐμαυτὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἅπαθον,
 'Επίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσι κωμωδίαν.
 Εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
 Διέβαλε, καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου, 380
 Κᾶκυκλοδόρει, κᾶπλυνεν ὥστ' ὀλίγου πάνυ

ἐπὶ τῇ ἰσῇ καὶ ὁμοίᾳ. 364. 'Αλλ' ἢ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω] ἀνωτέρω
 στίχ. 341 καὶ ἐξῆς· ἄρες φησὶ τὸ ἐπίξηνον, περὶ οὗ σοι ὁ λόγος, καὶ λέ-
 γε ἡμῖν, ὃ ἐγκυμονεῖς, καὶ οὗ ἡμᾶς πόθος ἔχει. 367. Τυννουτοσί] τοῦτο
 δὲ λέγων, δεικνύει τὸν μικρὸν ἑαυτοῦ δάκτυλον, ὡς μικρὸς ἐστίν· οὐ δὲ
 πεφυστωμένος ἐν λόγοις περὶ τῶν ἀδίκων· οὐδ' ἐνασπιδώμενος ἀλαζονικῶς·
 ἀλλὰ μικρὸς οὕτω· λέξω δ' οὖν τεθαρρήκως τὰ δίκαια περὶ τῶν Λακεδαι-
 μονίων. 373. 'Ανὴρ ἀλαζών] τοὺς περὶ τὸν Κλέωνα ἐννοεῖ. 376. 'Εν-
 ταῦθα] ἐν ταῖς εὐλογίαις τῶν ἀλαζόνων πωλοῦντες ἑαυτοὺς (οἱ πολλοὶ) ἐ-
 γνουσιν· οἱ δ' αὖ γέροντες ἤθονται ἐπιφέρειν τὴν ψῆφον ἐν δικαστηρίοις·
 βούλεται δὲ τοῖς θελοῦν, ὅτι οἱ ῥήτορες τοὺς πολλοὺς ξεπατῶσι ταῖς
 εὐλογίαις· τοὺς δὲ γέροντας τοῖς ψήφοις. 380. Κατεγλώττιζέ μου] φλυα-
 ρίαν πολλὴν κατέχει μου καὶ ψευδολογίαν. Ταῦτα δηλον, ὡς ἀπὸ προσώπου
 τοῦ ποιητοῦ λέγονται· πρὸ γὰρ τῆς κωμωδίας ταύτης παρίστηεν. ὡς φα-
 σιν, ἐτέραν τοὺς Βαβυλωνίους, ἐν ᾗ καθήπτετο σφοδρῶς τῶν δημαγωγῶν
 παρόντων ξένων. διὸ Κλέων κατηγορήσας αὐτοῦ, ὡς ὑβρίσαντος τὸν δῆμον
 καὶ τὰς κληρωτὰς ἀρχάς, παρὰ μικρὸν εἶλε τὴν δίκην. 381. Κᾶκυκλοδό-

'Απωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
 Νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἑάσατε
 'Ενσκευάσασθαι μ' ὁλον ἀθλιώτατον.
 ΧΟΡ. Τί ταῦτα στρέφῃ, τεχνάζεις τεχνά; 385
 Καὶ πορίζεις τριβὰς;
 Λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἔνεκα
 Παρ' 'Ιερωνύμου
 Σκοτοδασυπυκνότριχά
 Τιν' 'Αἶδος κυνῆν 390
 Εἴτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
 'Ως σκῆψιν ἂν ἀγῶν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
 ΔΙΚ. 'Ωρᾶ' σπὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν, 395
 Καὶ μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην,
 Παῖ, παῖ.
 ΚΗΦ. Τίς οὗτος;
 ΔΙΚ. 'Ενδον ἔστ' Εὐριπίδης;
 ΚΗΦ. Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστίν, εἰ γνώμην ἔχεις.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;
 ΚΗΦ. 'Ορθῶς ὧ γέρον.
 'Ο νοῦς μὲν, ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
 Οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
 Τραγυδίαν. 400
 ΔΙΚ. 'Ω τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
 'Οθ' ὁ δούλος οὕτωσι σοφῶς ἀπεκρίνατο.

ρει] ὡς χειμαρρὸς ῥέων, ἐτάραττέ με καὶ ἔπλυνε, πολυπραγμονῶν μου τοὺς
 μολυσμοὺς καὶ τὰ σκώμματα. 384. 'Ενσκευάσασθαι με] ταπεινὴν καὶ ἐλεει-
 νὴν ἐνδύσασθαι σκευήν. 388. Παρ' 'Ιερωνύμου] τραγυδὸν ἀνώμαλον τοῦτον
 γενέσθαι φασί· κᾶπειδὴ ἐκόμα πάνυ, τὴν τοῦ 'Αἶδος κυνῆν ἔφασαν αὐτὸν φέ-
 ρειν, τὴν σκοτεινὴν καὶ δασεῖαν καὶ πυκνούφαντον. — Μηχανὰς] δολιότητας
 ὡς παρ' Ὀμήρῳ·

» Σίσυφος, ὃς κέρδιτος ἐπὶ χθονίων γένοιτ' ἀνὴρ.
 396. 'Ενδον, οὐκ ἔνδον, εἰ γνώμην ἔχεις] εἰ νοῦν ἔχεις, ἔνδον μὲν σωματι-
 κῶς, ἔξω δὲ νοερῶς, συλλέγων ἐπύλλια· ὑποκοριστικὸν τοῦτο τοῦ 'Ἐπος.

- ΕΚΚΑΛΕΣΟΝ ΑΥΤΟΝ.
 ΚΗΦ. 'Αλλ' αδύνατον.
 ΔΙΚ. 'Αλλ' ὁμως.
 Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
 Εὐριπίδην, Εὐριπίδιον,
 Ὑπάκουσον, εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινί.
 Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.
 ΕΥΡ. 'Αλλ' οὐ σχολή.
 ΔΙΚ. 'Αλλ' ἐκκυκλήθητ'.
 ΕΥΡ. 'Αλλ' αδύνατον.
 ΔΙΚ. 'Αλλ' ὁμως.
 ΕΥΡ. 'Αλλ' ἐκκυκλήσομαι. καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.
 ΔΙΚ. Εὐριπίδην.
 ΕΥΡ. Τί λέλακας;
 ΔΙΚ. 'Αναβάδην ποιεῖς, 410
 Ἔξδ' ἀναβάδην οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
 'Ατὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,
 'Εσθ' ἔλσειν ἢ οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
 'Αλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδην,
 Δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος. 415
 Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ Χορῷ ῥῆσιν μακράν.
 Αὐτὴ δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.
 ΕΥΡ. Τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδῇ
 'Ο δύσποτμος γεραίος ἠγωνίζετο;
 ΔΙΚ. Οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου. 420

406. Χολλίδης] Χολλίδαι μὲν δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς Χολλίδης δὲ ὁ κῆτοικος ὑπαινίσσεται δέ τι καὶ εἰς τὸν χωλόν. 408. 'Εκκυκλήθητ'] ἐκκυκλήσεις μηχανή τις ἐστὶν ἐν τοῖς θεάτροις, ἣ ἀντιστρέφεται μεταστρέφεται τὰ πρόσω ποτὲ μὲν πρὸς ἑώ, ποτὲ δὲ πρὸς δύον. 410. 'Αναβάδην ποιεῖς] τοὺς πόδας ἄνω ἔχων γράφεις; ἀληθῶς ἄρα καὶ οὐ μάτην χωλοὺς γράφεις. 416. 'Ρῆσιν μακράν] χλευάζει τοῦτοισι τοὺς προλόγους αὐτοῦ, ὡς μακροῦς. 418. Οἰνεὺς] ἦν δὲ δράμα Εὐριπίδου εἰς Οἰνέα· ὃν ταπεινὸν ἐποίησε προΐοντα καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἄλλοις κωμωδεῖται, ὡς ῥακηνότατος ποιῶν

- ΕΥΡ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος;
 ΔΙΚ. Οὐ Φοίνικος, οὐκ.
 'Αλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.
 ΕΥΡ. Ποίας ποθ' ὧ νῆρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
 'Αλλ' ἡ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
 ΔΙΚ. Οὐκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. 425
 ΕΥΡ. 'Αλλ' ἡ τὰ δυσπινῇ θέλεις πεπλώματα,
 'Α Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὐτοσί;
 ΔΙΚ. Οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κακείνος μὲν ἦν
 Χωλός, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.
 ΕΥΡ. Οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τηλέφον. 430
 ΔΙΚ. Ναί, Τηλέφον.
 Τούτου δὲ, ἀντιβολῶ σ', ἐμοὶ τὰ σπάργανα.
 ΕΥΡ. 'Ὁ παῖ, δὲς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
 Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστειῶν ῥακῶν,
 Μεταξὺ τῶν Ἰνουῶ.
 ΚΗΦ. Ἴδου ταυτί λαβέ.
 ΔΙΚ. 'Ὁ Ζεῦ, διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
 'Ενσκευάσασθαι μ' οἶον ἀθλιώτατον.
 Εὐριπίδην, 'πειδὴ περ ἐχαρίσω ταῖ,
 Κακείνᾳ μοι δὲς τὰ κόλουθα τῶν ῥακῶν,
 Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
 ΔΕΙ ΓΑΡ ΜΕ ΔΟΞΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΕἶΝΑΙ ΤΗΜΕΡΟΝ, 440
 ΕἶΝΑΙ ΜΕΝ ὍΣΠΕΡ ΕΙΜΙ, ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ ΔΕ ΜΗ.
 τοὺς αὐτοῦ ἥρωας· ἀλλὰ καὶ ὧν νῦν φησὶν ὁ νοῦς ἐκεῖ τείνει. 421. Τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος] τὸν Ἀμύντορος παῖδά φησὶν, ὃς ἐπαιδαγωγῆσε τὸν Ἀχιλλέα· τυφλωθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἰάσατο αὐτὸν ὁ Χεῖρων. 423. Λακίδας] ῥάκη, τρύχη, διεβρηγμένα ἱμάτια. 426. Δυσπινῇ] τὰ δυσσεῖν ἡλπιόντων τὸν πῖνον, ὅ ἐστι, τὸν ῥύπον ἔχοντα ἱμάτια· οὕτω γὰρ ἐποίησε καὶ τοῦτον ἡμφιεσμένον, ἐκπεπτωκότα τοῦ Πηγάσου, καὶ χωλωθέντα. 430. Ναί Τηλέφον] καταλέξας πάντας εἰς ἔλεγχον, ἔστη ἐπὶ τοῦ Τηλέφου, ὡς μὴ ἐνδέοντι δῆθεν εἰσαγαγόντα τοιαῦτα ῥάκη εἰς τὸ θέατρον τὸν Εὐριπίδην. 435. Διόπτα] ὦ Ζεῦ, ὁ διορῶν καὶ καθορῶν τὰ πάντα· λέγει δὲ ταῦτα ὅπως ἴδῃ αὐτοῦ διεβρωγόντα πανταχόθεν τὰ ἱμάτια. 436. 'Ενσκευάσασθαι] ἐννοῇ

- Τους μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', δὲ εἴμ' ἐγώ·
 Τους δ' αὖ χορευτὰς ἡλιθίους παρεστάναι,
 Ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίω.
- ΕΥΡ. Δώσω πυκνὴ γὰρ λεπτὰ μηχανὰ φρενί. 445
 ΔΙΚ. ΕΥ ΣΟΙ ΓΕΝΟΙΤΟ, ΤΗΛΕΦΩ Δ' Α' ΓΩ ΝΟΩ.
 Εὐ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
 Ἀτὰρ δέομαι γε πτωχικοῦ βακτηρίου.
- ΕΥΡ. Τουτί λαβὼν ἀπελθε λαΐνων σταθμῶν.
 ΔΙΚ. Ὡ θύμ', ὄρξας γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων, 450
 Πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὲ γενοῦ
 Γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ', Εὐριπίδῃ,
 Δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.
- ΕΥΡ. Τί δ', ὦ τάλας γέ, τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;
 ΔΙΚ. Χρέος μὲν οὐδὲν· βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. 455
 ΕΥΡ. Λυπηρὸς ἴσθ' ὦν, ἀποχώρησον δόμων.
 ΔΙΚ. Φεῦ·
 Εὐδαιμονίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
- ΕΥΡ. Ἀπελθε νῦν μοι.
 ΔΙΚ. Μὴ, ἀλλά μοι δὸς ἐν μόνον

τέον τὸ δεῖ, ἢ ἔστω ἀντὶ προστακτικοῦ ἐνσχεύασαι με. 444. Σκιμαλίω] ὑβρίσω, χλευάσω· κυρίως δὲ τὸ τῷ θακτύλῳ παῖσαι πινὸς τὴν ῥίνα, ἢ ἀπόπειραν λαμβάνειν τῆς ἀλεκτορίδος, εἰ ἔχει ὄν. 445. Μηχανὰ] σὺ μηχανῶν, ἐφευρίσκεις λεπτὰ καὶ ὑψηλὰ ἐκ φρενὸς πεπνυμένης. 446. Εὐ σοι γένοιτο, Τηλέφω δ' α' γὼ νοῶ.] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ ἔχει ὥδε, Εὐδαιμονίης, Τηλέφω δ' α' γὼ φρονῶ· ἐκ δὲ τῶν Εὐριπίδου εἰς Τηλέφρον τοῦτο φαίνεται εἰληφθεῖ, ἔχον ὥδε.

» Καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφω δ' α' γὼ φρονῶ.

449. Λαΐνων σταθμῶν] τὰς τῆς θύρας παραστάδας λέγει λιθίνους. 450. Ὡ θύμ' ὦ θυμέ, ὦ ψυχὴ ἐμή· ὄρξας ὅπως ἀποπέμπομαι τῶν δόμων, ὁπότε δέομαι ἐτι πολλῶν, ὅθεν γενοῦ γλίσχρος, κολλητικὸς, προσαιτῶν ἐτι καὶ λιπαρῶν, ὅπως προσλάβῃς καὶ τὰ λοιπὰ· τὸ δὲ διακεκαυμένον λύχνῳ δηλοῖ, ὅτι οἱ γέροντες ἐν λύχνῳ νύκτωρ βαδίζοντες, περιεκάλυπτον τὴν σπυρίδι, ἵνα μὴ ἀπισθεσθῇ τῷ ἀνέμῳ, καὶ οὕτως ἡ σπυρίς ἐκαίετο ἐν μέρει. 457. Ὅσπερ ἡ μήτηρ ποτέ] ἥτις ἦν λαχανοπώλης· καταρᾶται ἄρα λίαν εὐπροσώπως.

- Κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
- ΕΥΡ. Φέρου λαβὼν ταῦτ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὦν δόμοις. 460
 ΔΙΚ. Οὐπω, μὰ Δί', οἴσθ' οἷ· αὐτὸς ἐργάζῃ κακά.
 Ἄλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ, τουτί μόνον
 Δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεθυσμένον.
- ΕΥΡ. Ἀνθρωπ', ἀφαιρήσῃ με τὴν τραγωδίαν.
 Ἀπελθε ταυτηνὶ λαβὼν. 465
 ΔΙΚ. Ἀπέρχομαι.
 Καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἐνός, οὐ μὴ τυχῶν,
 Ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδῃ·
 Ταυτί λαβὼν ἄπειμι, καὶ πρόσσιμ' ἐτι.
 Ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
- ΕΥΡ. Ἀπολεῖς μ'. ἰδοῦ σοι, φροῦδά μοι τὰ δράματα. 470
 ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι· καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν
 Ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
 Οἱμοὶ κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,
 Ἐν ᾧ πέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.
 Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλάτιον, 475
 Κάκιςτ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἐτι,
 Πλὴν ἐν μόνον, τουτί μόνον, τουτί μόνον.
 Σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.
- ΕΥΡ. Ὡνήρ ὑβρίζει· κλείε πακτὰ δωμάτων.
 ΔΙΚ. Ὡ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. 480
 Ἄρ οἴσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιῇ τάχα,
 Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν,

459. Κοτυλίσκιον] κοτύλην μικρὰν κεκλασμένον ἔχουσαν τὸ χεῖλος. 461. Οὐπω... οἶα... κακά] οὐκ οἴσθ' οἶα κακὰ σεαυτὸν ἐργάζῃ, μή μοι δούς· εἰς ὑποψίαν κινεῖ τὸν Εὐριπίδην. 463. Σφογγίῳ βεθυσμένον] εἴ τι που τετρημένον εἴη, καὶ σπόγγῳ, ἵνα μὴ διαρρέῃ, βεθυσμένον· οὕτω γὰρ ἐπισκευάζουσιν οἱ πένητες τὰ διεργώστα. 469. Ἰσχνὰ φυλλεῖα] μεμαραμένα φύλλα λαχάνων, ὡς παῖς δηλονότι λαχανοπώλης· τοιοῦτό τι λάχανον εὐτελές ἦν καὶ ἡ σκάνδις. 472. Κοιράνους στυγεῖν] τοῦτ' ἀπέχυσται, φασίν, ἐξ Οἰνέως, ἢ ὡς ἄλλοι, ἐκ Τηλέφρου τοῦ Εὐριπίδου. 479. Πακτὰ] ἀσφαλῶς, ἵνα

- Πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῇ.
 300 Ἔστηκας; οὐκ εἶ, καταπίων Εὐριπίδην;
 Ἐπῆνυσ'· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
 Ἀπελθ' ἐκεῖσε, κῆρα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ.
 Παράσχεις, εἰπούς' ἄτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
 Τόλμησον, ἴθι, χώρησον. ἄγ', ἐμὴ καρδία.
 ΧΟΡ. Τί δράσεις; τί φήσεις;
 Ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
 Ὡν, αἰδηροῦς τ' ἀνὴρ.
 Ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,
 Ἀπασὶ μέλλεις εἰς λέγειν τάναντία.
 ΗΜΙΧ. Ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
 310 Εἰά νυν, ἐπειδὴ περ
 Αὐτὸς αἰρῇ λέγειν.
 ΔΙΚ. Μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
 Εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῶδιον ποιῶν.
 320 Τὸ γὰρ δίκαιον εἶδε χ' ἡ τρυγῶδια.
 Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι,
 Ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν, ὅππῃ Ἀθηναίῳ τ' ἀγών.

μή τις διορᾷ ὅτι ποιῶμεν. 483. Γραμμὴ δὲ αὐτῇ] ἀρετήρια, βελτίς· ἐν-
 τεύθεν γὰρ μέλλει ἀρεῖς, τὸ στάδιον δραμεῖσθαι μὴν ὠκνεῖς πρὸς τὸν ἀγῶ-
 να, καὶ ταῦτ' ἐμφορηθεῖς τῶν Εὐριπιδέων ἤδη δραμάτων;— Ἐπῆνυσ'· ἐτάλ-
 μησε γὰρ ἤδη ὁ θυμός. 486. Ἀπελθε ἐκεῖσε] εἰς τὸ ἐπίσημον. 497. Μή
 μοι φθονήσῃτ' ἐκ Τηλέρου τοῦ Εὐριπίδου.

» Μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
 » Εἰ πτωχὸς ὢν, τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσι λέγειν.

499. Τρυγῶδιον] κωμῶδιον ἐνεκα τρυγός, νέου οἴνου. 502. Κλέων] ἴδε
 ἀνωτέρω (στίχ. 376)— 504. Ὁ ἐπὶ Ἀθηναίῳ τε ἀγὼν] καὶ οὐχὶ ἐν Διο-
 νυσίοις τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ ἀγομένοις, ὅτε καὶ τῶν συμμάχων πολλοὶ παρα-
 γίνονται· ἀλλὰ τοῖς χειμερινοῖς καὶ ἐν ἀγροῖς, ἃ καὶ ἀγὼν ἐλέγετο ἐπὶ Ἀθ-

- Κοῦπω ξένοι πάρεσιν· οὔτε γὰρ φόροι
 Ἦκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι.
 Ἀλλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
 Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 330 Ἐγώ γε μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα.
 Καὶ τὸς ὁ Ποσειδῶν, ὅππῃ Ταινάρῳ θεός,
 Σείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
 Κἄμοι γὰρ ἐστὶν ἀμπέλια κεκομμένα.
 Ἀτὰρ (φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ)
 340 Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
 Ἡμῶν γάρ, ἄνδρες, (οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω)
 Μέννησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω.)
 Ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
 Ἀτμια, καὶ παράσχημα, καὶ παράξενα,
 350 Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
 Κεῖ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγώδιον,
 ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἄλδς,
 Ταῦτ' ἦν Μεγαρικά, κἄπέπρατ' αὐθημερόν.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἄπεχθάρια.
 360 Πόρνην δὲ Σμαιίθαν ἰόντες Μεγάραδες
 Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσκότταβοι.

ναίφ. 507. Περιεπτισμένοι] μεμονωμένοι, ἰδιάζοντες· περιπτίσειν γὰρ τὸ
 ἐκλεπίειν τι τοῦ φλοιοῦ. 508. Τοὺς γὰρ μετοίκους] εἰ δὲ συνεῖεν τινες τῶν
 μεταίκων, τοὺτους ἄχυρα τῶν Ἀθηναίων ἐγὼ τίθηναι, εἰ μὴ ἐννοεῖ τοῦ-
 τοὺς αὐτοὺς τοὺς λελιπυσμένους. 510. Ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ θεός] Ταινάρων, ἁ-
 κρωτήριον τῆς Λακωνικῆς, ἐν ᾧ καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἀσφαλείου· ὅπου τὸ
 χάσμα τὸ καταφέρον εἰς τὸν ἕδην· ἐς τοῦτ' οὖν καθεσθέντας τοὺς Ἑλλώτας
 ἰκέτας, ἐξαγαγόντες κατέσφαξαν· μηνίσας δὲ ὁ θεός, ἔσεισεν αὐτοῖς χαλεπῶς.
 517. Παρακεκομμένα] κίβδηλα, ἄσχημα, καὶ μιανὰ. 519. Τὰ χλανίσκια]
 τὰς χλανίδας· ἦν γὰρ ἀπηγορευμένον ψηφίσματι μηδὲν τῶν ἐκ Μεγάρων
 εἰσιέναι εἰς Ἀθήνας.— Σίκυον] εἶδος πέπανος· ταῦτα δὲ λέγοντες εἶναι Μεγα-
 ρικά, διήρπαζον ἀπαιτοῦντες. 525. Μεθυσκότταβοι] οἱ ἐν κοττάβοις με-
 θύοντες· ἔστι δὲ κοττάβος παιδιὰ τις ἐν συμποσίοις· περὶ οὗ εἴρηται πολ-

Κᾶθ' οἱ Μεγαρήs ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
 Ἄντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
 Κᾶντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατεβράγη
 Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
 Ἐντεῦθεν ὀργῇ Περικλῆς οὐλύμπιος 530
 Ἦστραπτεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
 Ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
 Ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ, μῆτε ἐν ἀγορᾷ,
 Μῆτε ἐν θαλάττῃ, μῆτε ἐν ἡπείρῳ μένειν.
 Ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρήs, ὅτε δὴ πείνων βάδην, 535
 Λακεδαμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισι ὅπως
 Καταστραφείη, τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
 Κούκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις.
 Κᾶντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
 Ἐρεῖ τις; οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν; εἶπατε. 540
 Φέρ', εἰ Λακεδαμονίων τις, ἐκπλεύσας σκάφει,
 Ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων,
 Ἐκάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἡ πολλοῦ γε δεῖ·
 Καὶ κάρτα μὲν τ' ἂν εὐθέως καθείλκετε
 Τριακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα 545

λάκις. 526. Περυσιγγωμένοι] ἡρεθισμένοι, ὡς τρώγοντες σκόροδα· φύσις γὰρ τὸ λέπος, ἡ σκελὶς σκορίδου. 529. Λαικαστριῶν] πορνῶν· ἐντεῦθεν ἐρεθισθεὶς ὁ Περικλῆς, ἀπέκλεισε Μεγαρέας πάντων τῶν λιμένων τῶν τε τῆς Ἀττικῆς καὶ τῶν συμμάχων. 530. Ὁ Ὀλύμπιος] ὡς ὁ Ζεὺς· ἀποδοὺς γὰρ αὐτῷ τοῦνομα τοῦτο, προσέθηκε καὶ τὰς ἐκείνου πράξεις. 532. Ὡσπερ σκολιὰ] μιμούμενος, φασί, ἃ ἔγραψε Τιμοκρέων ὁ Πέδιος μελοποιὸς κατὰ τοῦ πλούτου σκολιὰ, ἀρξάμενος ὧδε·

» Ὁρεῖλες, ὦ τυφλὲ πλοῦτε, μῆτε ἐν θαλάττῃ, μῆτε ἐν ἡπείρῳ φανῆναι· οὕτω δὴ καὶ Περικλῆς, Μεγαρέας μῆτε ἀγορᾶς, μῆτε θαλάσσης, μῆτε ἡπείρου μετέχειν. 535. Ὅτε δὴ ἐπείνων βάδην] κατὰ μικρὸν τοῦ λιμοῦ αὐξανομένου, ἐδέοντο Λακεδαιμονίων. 541. Φήνας] συκοφαντίας· ὁ δὲ νοῦς, εἴ τις Λακεδαιμονίων πλεύσας εἰς Σέριφον (τὴν εὐτελεστάτην πασῶν τῶν νήσων) καὶ ἀρπάσας κυνίδιον ἐπώλει, ἠνείχεσθ' ἂν ἡμεῖς; οὐ μὲν οὖν πῶς οὐκ εὖ δεινὰ ποιοῦσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι, βοηθοῦντες τηλικαύτῃ πόλει συμμα-

Θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
 Μισθοῦ δεδομένου, Παλλαδίων χρυσομένων,
 Στοᾶς στεναχούτης, σιτίων μετρομένων,
 Ἀσκῶν, τροπωτήρων, κἀδους ὠνουμένων,
 Σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις, 550
 Στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
 Τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 Τύλων φοφούντων, θαλαμιῶν τροπομένων·
 Αὐλῶν, κελυστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων·
 Ταῦτ' οἷδ' ὅτι ἂν ἐδράτε· ΤΟΝ ΔΕ ΤΗΛΕΦΟΝ 555
 ΟΥΚ ΟΙΟΜΕΣΘΑ. ΝΟΥΣ ΑΡ' ΥΜΙΝ ΟΥΚ ΕΝΙ.
 ΗΜΙΧ. Ἀληθές, ὦ πάτριπτε, καὶ μιαιώτατε;
 Ταυτί σὺ τολμάς, πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
 Καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;
 ΗΜΙΧ. Νή τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ', ἅπερ λέγει, 560
 Λίκαα πάντα, κοῦδεν αὐτῶν ψεύδεται.
 ΗΜΙΧ. Εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτο εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
 Ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
 ΗΜΙΧ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὥς εἰ θενεῖς
 Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρῆσθαι τάχα. 565
 ΗΜΙΧ. Ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀστραπάς,

χίλι. 547. Παλλαδίων χρυσομένων] σύμβολ' ἅττα τῆς Ἀθηνᾶς ἐπὶ τῶν πρῶτων ἦσαν τὰ Παλλάδια. 548. Στοᾶς στεναχούσης] τῆς λεγομένης Ἀλφειοπόλιδος, ἐν ἣ ἦν καὶ ὁ σίτος τῆς πόλεως, οἰκοδόμημα Περικλέους κατὰ τὸν Πειραιᾶ. Ἀσκῶν δὲ, ἀφ' ὧν ἐποιοῦν τοὺς τροπωτήρας. Τριχίδων] τοῦθ' ὁ παρ' ἡμῖν σαρδέλα καλεῖται. Ὑπωπίων, τύλλων, οἰδημάτων ὑπὸ τῆς ἐργασίας. Τύλων] ξυλίνων ἤλων. Θαλαμιῶν] θαλαμῖα ἢ τρίτη τάξις τῆς ἐρεσίας. Νιγλάρων, τερετίσματα καὶ κρούματ' ἅττα ἦσαν οἱ νιγλαροί. 555. Τὸν δὲ Τήλεφον] καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ Εὐριπίδου· ἐξῆς δὲ τοῦ χοροῦ δίχα διαιρεθέντος, οἱ μὲν μέμφονται, ἃ παρέσχεν ὁ Δικαιοπόλις· οἱ δὲ ἐπαινοῦσιν. 559. Καὶ συκοφάντης] καὶ εἴ τις ἡμῶν συκοφάντης, οὐκ ἀφήκες ἄδικτον, καὶ ἀνώδυνον. 566. Ἰὼ Λάμαχε] τὸν στρατηγόν, ὡς φιλοπόλεμον καλεῖ· τὸ δὲ βλέπων ἀστραπάς ὅμοιον ἂν εἴη τὸ πῦρ βλέπειν,

ΔΙΚ.

Αἴτιον δὲ τί,

Ἵμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμνηστέη,
 Τῶνδ' ὁ μὲν; ἐτέον, ὦ Μαριλάδῃ,
 Ἦδ' ἡ πεπρέσθευκας σὺ πολὺς ὢν ἐν, ἢ οὐκ;
 Ἀνένευσσε· καίτοι γ' ἔστι σῶφρων κάργ' αὐτῆς.
 Τί δαὶ Δράκυλλος, κ' Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης;
 Οἶδ' ἐν τις ὑμῶν τάχ' ἔατ' ἄν, ἢ τοὺς Σάονας;
 Οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος,
 Οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
 Ὡς περ ἀπόνιπτρον ἐχέοντες ἐσπέρας,
 Ἄπαντες ΕΞΙΣΤΩ παρήνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜ. Ὁ δημοκρατία, ταῦτα δὴτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚ. Οὐ δὴτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜ. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
 Ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταραῖζω πανταχῇ,
 Καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚ. Ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
 Ἄπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
 Πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μὴ.

δὲ Καταγέλα κωμικόν. 608. Μαριλάδῃ] ἓνα τῶν Ἀχαρνέων καλεῖ οὕτως· ἐπειδὴ γὰρ οὗτοι ἀνθρακοφόροι λέγονται εἶναι, ἐσχημάτισε τούνομα ἀπὸ τῆς μαρίλας, ἣτις ἐστὶν ἡ ἐκ τῶν ἀνθράκων ἀσβόλη. 609. Ἐν, ἢ οὐκ;] ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τοῦτο κεῖται ὅφ' ἐν, οἷον ἐν ἡ. ὁ τρεπτόν ἂν εἴη καὶ τοῦτο εἰς δοτικὴν ἔνῃ, ἵνα ἡ πάλαι ποτὲ εἰ δὲ δεξαίμεθα τὴν γραφήν, ὥς περ ἔχει, ἐκληπτέον τὸ ἐν ἀντὶ τοῦ ἁπαξ, ἢ προσεπισητέον τὸ, Δύο. 613. Ὁ Κοισύρας] ὁ Μεγακλῆς, δὲ εὐρὺν πλοῦτον παρὰ τῆς μητρὸς, ἀνέλωκεν αὐτὸν ἀσώτως· εἴθ' οὕτως αἴφνης ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐγένετο πλούσιος. 615. Ὡς περ ἀπόνιπτρον] ἔθος ἦν Ἀθηναίων περὶ λύχων ἀφ' ἀπορρίπτειν διὰ τῶν θυρίδων ἄνωθεν εἰς τὰς ἀγοράς, ὅτι εἴη ἀπόνιπτρον. ἵνα δὲ μὴ καταχέγεται τῆς κεφαλῆς τῶν διερχομένων, προὐκήρυκτον ἄνωθεν, ἐξίστατο οὕτως οὖν Μεγακλῆς τε καὶ Λαμάχῳ οἱ φίλοι ἐκέλευον, πέντησιν εἴη οὖσιν, ἐξίστασθαι τῶν γρεῶν καὶ τῶν ἑράνων, οὓς ὤφειλον· ὅ ἐστιν συνεβούλευον κηρύττειν, ὅτι οὐκ ἔχουσιν εἴη ἀποδοῦναι τὰ ὑφειλόμενα· ἢ ἄλλως, ἐκέλευον τοὺς δανείσαντας ἐξίστασθαι τοῦ ἀπαιτεῖν, ὥς μὴ ἔχοντες αὐτοῦ αὐτοῖς ἀπαιτοῦναι.

ΧΟΡ. Ὡνήρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μετα-
 πείθει

625

Περὶ τῶν σπονδῶν, ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους
 ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος
 ἡμῶν,

Οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὥς δεξιὸς ἐστι·

Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις τα-
 χυβούλοις,

Ὡς κωμῶδεϊ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον κα-
 θυβρίζει,

630

Ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής,

Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,

Μήθ' ἡδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπα-
 τῶντες,

635

Πρῶτον μὲν ΙΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐκάλουν· κἄπειδ' ἀν τοῦτό
 τις εἶπη,

Εὐθύς διὰ τοὺς ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων
 ἐκάθησθε.

626. Ἀποδύντες] καταθέμενοι τοὺς ἀναπαίστους, ὥς περ παλαισταί τινες τὰ ἑαυτῶν ἱμάτια, χωρῶμεν κούφως ἐπ' ἄλλους λόγους· ἐνταῦθα γὰρ ἐξεληθόντος Λαμάχου, ἐγκώμιον ποιεῖ ὁ Χορὸς τῷ Ἀριστοφάνει ὡς ἀγαθῷ ποιητῇ καὶ φιλοπόλιδι. 628. Παρέβη] παρέστη· ἔστη δὲ τοῦτο, ἔνθα ὁ Χορὸς ἵσταται, ἐλθεῖν· καὶ στραφέντα πρὸς τοὺς θεατὰς εἰπεῖν τι περὶ αὐτοῦ· ὁ καλεῖται παράβασις. 629. Ταχυβούλοις] ταχέως βουλευομένοις, τὸ δὲ ταχὺ τοῦτο ἐπιβλαδὲς αὐτοῖς γίγνεται· λέγει γὰρ ὁ εἰπὼν, βραδέως μὲν βουλευέου, τάχως δὲ ἐπιτέλει· καὶ τοῦτ' ἐστίν, ἐπιφέρει, Χαυνοπολίτας· αὐτοὺς καλῶν, ὡς χάνων περὶ τῆς πολιτείας βουλευομένους. 636. Ἰουστέφανους] ὡς Πίνδαρος ποιεῖ ἐν διθυράμβοις, Αἰ λιπαροὶ καὶ ἰουστέφανοι Ἀθηναῖοι. 637. Ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων] ἀλαζονίαν τοῦτ' αὐτοῦ κατηγορεῖ· παρῆδηται γὰρ ἀπὸ παροιμίας, ἐπ' ἄκρων τῶν δούλων βαίνει· καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι 1202.

» Εἴ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο,

» Ὑψήλ' ἐκόμπεις, κἄπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις.

Εἰ δέ τις, ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, ΛΙΠΑΡΑΣ καλέσειεν
ΑΘΗΝΑΣ,

Εὗρετο πᾶν ἄν διὰ τὰς ΛΙΠΑΡΑΣ, ἀφύων τιμὴν περιάψας.
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γε- 640

γένηται,

Καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρα-
τοῦνται.

Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,

Ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.

Οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος
ἔχει, 645

Ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν
βασανίζων,

Ἐρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρα-
τοῦσιν.

Εἵτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.

Τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γε-
γενῆσθαι,

Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον
ἔχοντας. 650

Διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,

Καὶ τὴν Αἰγίναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης

Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.

Ἄλλ' ὑμεῖς μή ποτε δείσῃθ', ὡς κωμωδῇται τὰ δίκαια.

639. Ἀφύων] ἐξηρημένον τοῦτο τοῦ κανόνος ἀντὶ τοῦ Ἀφύων· ἐστὶ δὲ ἡ ἀ-
φύη. ἢ καὶ ἀφρίτις λέγεται, ἰχθύδιόν τι, ὃ μαρὶς, ἢ μαρίδα ὡς ἡ συνήθεια
καλεῖται. 641. Ἐν ταῖς πόλεσιν] τῶν συμμάχων, ὅτι οὕτω δεικνύει καὶ αὐτοὺς δη-
μοκρατεῖσθαι. 646. Βασιλεὺς] ὁ Περσῶν ἐξουσίαν τοὺς πρέσβεις τῶν Λα-
κεδαιμονίων, ποτέρους ὁ Ἀριστοφάνης κακῶς ἐν κωμωδίαις λέγει, Ἀθηναίους,
ἢ Λακεδαιμονίους· οὗς γὰρ ἂν κακῶς λέγη, οὗτοι βελτιοῦνται, καὶ νικηταὶ
γίγονται. 653. Τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται] πῶς τοῦτο; οὐ γὰρ Αἰγι-
νήτης ἦν, οὐδ' ἐν Αἰγίνῃ κατοικοῦν ἐτύγχανεν Ἀριστοφάνης· (καὶ τοι καὶ ἐν
ἀρχῇ τῆς βίβλου εἴρηται ἡμῖν περὶ τούτου)· αὐτὸς ἂν εἰδείη.

Φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὡς εὐδαίμονας
εἶναι, 655

Οὐ θωπεύων, οὐθ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐτ' ἐξαπατῶντων,
Οὔτε παγουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα
διδάσκων.

Πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω,

Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταγέσθω, 660

Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον

Ξύμμαχον ἔσται, κού μήποθ' ἄλῳ

Περὶ τὴν πόλιν ὦν, ὥσπερ ἐκείνος,

Δειλὸς καὶ λακαταπύγων.

HMIX. Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθέ, φλεγυρὸν πυρὸς ἔ- 665

χουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική.

Οἶον ἐξ ἀνθρώπων πρηνίνων

Φέψαλος ἀνήλατ', ἐρε-

θιζόμενος αὐρίᾳ ῥιπίδι,

Ἢνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὥσι παρακείμεναι.

Οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα, 670

Οἱ δὲ μάττωσιν· οὐ-

τω σόβαρον ἐλθέ μέλος

Ἐύτονον, ἀγροικότερον,

Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

XOP. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοί, μεμφόμεσθα τῇ πόλει. 675

Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὦν ἐναυμάχησαμεν,

Γηροθρασκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν

656. Ἐξαπατῶντων] ὡς ὑποκοριστικόν τοῦ ἔξαπατῶν οὕτω κωμικῶς ἐν-
νοητέον τοῦτο· τὸ δὲ Κατάρδων καὶ αὐτὸ συνεννοεῖται ἐπαίνοισι καὶ θωπείαις.
658. Παλαμάσθω] τεχνάζεσθω ὅ,τι ποτὲ βούλεται. 660. Τὸ εὖ] τὸ καλόν.
663. Λακαταπύγων] λίαν καταπύγων, ἀσελγὲς πασχυντῶν. 667. Φέψαλος]
σπινθὴρ ἐξ ἀνθρώπων στερεῶν σκληρῶν· αὐρίᾳ δὲ ῥιπίδι, πτεύματι δρεινῶ.
669. Ἐπανθρακίδες] ἰχθύδια ὅπτα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. — Θασίαν λιπαράμ-
πυκα] φιάλην Θασίου πεπληρωμένην οἴνου, τὴν περιέχουσαν λιπαρὸν καὶ
ἡδὺν οἶνον· ἢ οὕτω μάλλον, Θασίαν φιάλην, λιπαρὸν πῶμα ἢ στέφανον ἔχου-

Οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς,
 Ὑπὸ νεανίσκων ἑᾶς καταγελασθαι ῥητόρων,
 Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηγημένους, 680
 Οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
 Τονθορύζοντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 Οὐχ ὀρώντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἡλύγην.
 Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
 Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι· 685
 Κᾶτ' ἀνελεύσας ἐρωτᾷ, σκανδάλῃθρ' ἱστάς ἐπῶν,
 Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.
 Ὁ δ' ὑπὸ γῆρας μασταρύζει, κᾶτ' ὄφλων ἀπέρχεται·
 Εἴτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·
 Οὐ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίσθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρ-
 χομαι. 690

HMIX.

Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ-
 σαι, πολὺν ἄνδρα, περὶ κλειψύδραν,

σαν. 678. Ἐς γραφάς] εἰς δικαστήρια, καὶ κατηγορίας. 680. Παρεξηγη-
 μένους] πεπαλαιωμένους, ὥσπερ οἱ σεσαθρωμένοι αὐτοί. 681. Οἷς Ποσει-
 δῶν Ἀσφάλειός οἱ μὲν νέοι, πλέοντες, Ποσειδῶνα Ἀσφάλειον ἐπικαλοῦν-
 ται εἰς σωτηρίαν· τοῖς δὲ γέροντιν ἀσφάλειά ἐστιν ἡ βακτηρία. 682. Τον-
 θορύζοντες δὲ γῆρα] ὑποσαλεύοντες δὲ τὰ γέλη, ὑποτρέποντες ὑπὸ τοῦ γῆ-
 ρους, προσεζάνομεν τῇ Πνικί· οὕτω δὲ καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἐκάλεσε τὸ
 βῆμα τῆς Πνικῆς. 683. Τὴν ἡλύγην] σκότος παρὰ τὸ Λύκη καὶ Ἀ στερη-
 τικόν. 685. Ἐς τάχος παίει] κατορθοῖ, τέλος τίθησιν, οἷς λέγει στρογγύ-
 λοις ῥήμασιν, ὅ ἐστι πανούργους καὶ πιθανοὺς συνάπτων καὶ συνάγων· ἐπει-
 τα ἱστάς παγίδας ἐπῶν (σκανδάλῃθρον γὰρ μέρος τῆς παγίδος. ἃ καὶ νῦν ἐτι
 σκάνδαλα λέγουσιν οἱ παῖδες) καὶ ἀνελεύσας ἑαυτῷ συνηγούρας, ἐρωτᾷ τὸ
 δ' ὅλον οὕτως. Ὁ δὲ νεανίας ῥήτωρ, σπουδάσας συνηγούρας ἑαυτῷ λαβεῖν,
 καὶ παγίδας λόγων ἱστάς, καὶ ἀνελεύσας πρὸς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς παγίδος, οὗς
 ἂν λάβῃ, ἐρωτᾷ αὐτοὺς ὅτι βούλεται, οὕτω σπαράττων ἐμὲ Τιθώνειον ἥδη
 ἔλκοντα γῆρας. 688. Μασταρύζων] ποιά φωνὴ τῶν παιδίων, ὅτε ἔλκουσι τὸν
 μασθόν, ὃ καὶ οἱ γέροντες ποιοῦσιν ὀδόντων χῆται. 689. Λύζει] κατέχεται
 λυγρί, λυγμῷ. 690. Οὐ μ' ἐχρῆν] δι' οὐ ἀργυρίου ἐχρῆν με πρίσθαι σο-
 ρόν· ὡς εἰ ἔλεγεν, εἰσέρχομαι πλουσιώτερος, καὶ ἐξέρχομαι ἐνδεέστερος, οὐ
 δὲ δι' οὐ σορὸν πρίσθαι καταλειπομένου μοι. 692. Κλειψύδραν] τὴν ἐν

Πολλὰ δὲ ξυμπονήσαντα, καὶ
 Θερμὸν ἀπομορξάμενον
 Ἄνδρικὸν ἰδρῶτα δὴ καὶ πολὺν, 695
 Ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
 Εἴτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ἐδιώκομεν·
 Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
 ρῶν σφόδρα διωκόμεθα, καὶ
 Κᾶτα προσαλισκόμεθα. 700
 Πρὸς τὰδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;
 ΧΟΡ. Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφόν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
 Ἐξολέσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
 Τῷδε τῷ Κηφισοδόμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
 Ὡστ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα, κᾶπομορξάμην, ἰδὼν 705
 Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
 Ὅς, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκαῖνος ἦν ἱκ' ἦν Θουκυδίδης,
 Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιᾶν ῥαδίως ἠνέσχετο·
 Ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,

δικαστηρίοις ἦν δ' ἀγγεῖον τῆμα ἔχων· σμικρόν· δι' οὗ ἔρρει τοῖς λέγουσι
 τὸ διωρισμένον ὕδωρ εἰς λόγων μέτρον. 700. Προσαλισκόμεθα] ἐν Μαραθῶ-
 νι, φησὶν, ἐδιώκομεν τοὺς Πέρσας· ἐνταῦθα διωκόμεθα (δικαστικῶς τοῦτο ἐκ-
 ληπτέον) ὑπὸ τῶν ῥητόρων, καὶ προσκαταδικάζομεθα τρεῖς καὶ ζήμιαν· τὸν
 δὲ Μαρψίαν πονηρόν καὶ φλύαρον ῥητορά φασι γενέσθαι. 702. Ἠλίκον (ἴ-
 σμεν) Θουκυδίδην] τὸν Μελησίου φησὶ τὸν ἀντιπολιτευόμενον τῷ Περικλεῖ·
 Τοξότην δὲ φησὶ δημόσιον ὑπηρέτην· Ἀχαιᾶν δὲ αὐτὴν τὴν Δήμητραν παρὰ
 τὸ ἄχος, ὃ ἔσχεν ἀπολέσασα τὴν Περσεφόνην· Σκυθῶν δὲ ἐρημίαν τὴν ἀγροί-
 κίαν, ἣ ἀπώλειαν· ἔστι δὲ παροιμία, Ἐρημία Σκυθῶν ἐπὶ τῶν δυστυχούν-
 των· ὃ δὲ νοῦς ἄνωθεν οὕτως· Πῶς εἰκότα τὸν γέροντα Θουκυδίδην βλάπτεσθαι
 ὑπὸ δημόσιου ὑπηρέτου· ἢ ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου· ὃς (Θουκυδίδης) ὁπότε ἦν
 νέος, οὐδὲ τῆς Δήμητρος αὐτῆς ἠνέσχετ' ἂν· Εὐάθλος δὲ ῥήτωρ ἦν καὶ αὐ-
 τὸς πονηρός· ὃ συνηγόρει Κηφισόδημος· Τοξότης δ' ἦν καὶ δημόσιος ὑπηρε-
 τὴς· ἀλλὰ καὶ ὁ τοξότης αὐτὸς ἁδοξός τις ἦν· διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐτόξευσεν
 ἐκεῖνο ἐπὶ Τεῦκρον· (Ἀλ. 1903)

· Ὁ τοξότης εἰσικεν οὐ μικρὰ φρονεῖν·
 Ὁ δὲ, βουλόμενος τὴν τέχνην ἀποσεμνύναι, ἐπήνεγκε·
 » Οὐ γὰρ βάναντον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

- Κῆπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ' ἐσθαίνετε.
 Ὅπως δὲ γρυλλίζετε, καὶ κοίξετε, 746
 Χ' ἤσεϊτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν,
 Ἐγὼν δὲ καρυξῶ γὰ Δικαιοπόλιν. ὅπα
 Δικαιοπόλις; ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;
 ΔΙΚ. Τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;
 ΜΕΓ. Ἀγοράσοντες ἤχομες.
 ΔΙΚ. Πῶς ἔχετε;
 ΜΕΓ. Διαπεινάμεν αἰεὶ ποττὸ πῦρ. 750
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἡδύ τοι, νῆ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῇ.
 Τί δ' ἄλλο πρᾶττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;
 ΜΕΓ. Οἷα δὴ;
 Ὅκα μὲν ἐγὼν γὰρ τηνόθεν ἐπορευόμεναι,
 Ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἐπραττον τῇ πόλει,
 Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα. 755
 ΔΙΚ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.
 ΜΕΓ. Σὰ μάν;
 ΔΙΚ. Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὦνιος;
 ΜΕΓ. Παρ' ἀμέ πολυτίματος, ἄπερ τοῖ θεοί.
 ΔΙΚ. Ἄλας οὖν φέρεις;
 ΜΕΓ. Οὐχ ὑμῆς αὐτῶν ἄρχετε;
 ΔΙΚ. Οὐδὲ σκόροδα;

χοῦσαι, ὅπως μῆσεσθε τὰς τῶν χοιριδίων φωνάς. Ἦσεϊτε, ἴμμι, ἦρω, καὶ ἦτω. Μυστηρικῶν δὲ, ὅτι ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος ἔθνην ἕκαστος χοιριδίων. 747. Ἐγὼν δὲ καρυξῶ γὰρ ἐγὼ δὲ κρυξῶ καλέσω γε. 748. Ἡ λῆς] ἄρα ἔλεις; 750. Διαπεινάμεν] διατελούμεν πεινῶντες, καθήμενοι παρὰ τὴν ἐστίαν. 755. Ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστα ἀπολοίμεθα] δοκεῖ δὲ λέγειν, ὅτι ἦσαν ὀπίσω πράττοντες, ὅπως οὐ γενήσονται εἰρήνη. ὁ δὲ σχολιαστὴς φησὶν, ὅτι παρ' ὑπόνοιαν ἐπήνεγκε τὸ κάκιστα ἀπολοίμεθα ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὅπως κάλλιστα σωθήμεν διὸ καὶ ἐπήνεγκε, φησὶ, τὸ αὐτίκα δ' ἀπαλλάξεσθε τῶν τῆδε δεινῶν. 756. Σὰ μάν;] τί μὴν; τί ἄλλο; ἢ τοῦτο. 757. Παρ' ἀμέ] παρ' ἡμῖν τοσοῦτον πολυτίματος, ὅσον εἰσὶν οἱ θεοί. ὑπερβολὴ τοῦτ' ἐμπαικτική. 759. Οὐχ ὑμεῖς αὐτῶν ἄρχετε;] ἦσαν γὰρ οἱ

- ΜΕΓ. Ποῖα σκόροδ' ; ὑμῆς ὦν ἀεὶ, 760
 Ὅκκ' ἐσθάλητε, τὼς ἄρωραῖοι μῦες,
 Πάσσακι τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσετε.
 ΔΙΚ. Τί δαί φέρεις;
 ΜΕΓ. Χοίρους ἐγὼν γὰρ μυστικάς.
 ΔΙΚ. Καλῶς λέγεις ἐπίδειξον.
 ΜΕΓ. Ἀλλὰ μάν καλαί.
 Ἄγτεινον, αἱ λῆς ὡς παχεῖα καὶ καλά. 765
 ΔΙΚ. Τουτί τί ἦν τὸ πρᾶγμα;
 ΜΕΓ. Χοῖρος, ναὶ Δία.
 ΔΙΚ. Τί λέγεις σύ; ποδαπῇ δ' ἐστὶ χοῖρος;
 ΜΕΓ. Μεγαρικά.
 Ἡ οὐ χοῖρος ἐστ' ἄδ';
 ΔΙΚ. Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
 ΜΕΓ. Οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας.
 Οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μάν, 770
 Αἱ λῆς, περὶ δού νῦν μοι περὶ θυμιτῶν ἁλῶν,
 Αἱ μὴ' ἐστὶν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμφ.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἐστὶν ἀνθρώπου γε.
 ΜΕΓ. Ναὶ τὸν Διοκλέα,

ἄλλες ἐν τῇ Νισαίῃ, ἧς ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι. 760. Ἰμῆς ὦν] ὑμεῖς οὖν.— Ὅκκ, ὅτε. Τὼς, ὡς. 762. Πάσσακι] πατάλλω τὰς κεφαλὰς τῶν σκωρόδων ἐξορύσσετε. 765. Ἄγτεινον] ἀνατείνας αὐτὰ ἀπὸ τῶν ποδῶν, καθάπερ ὄρνιν, δοκίμασον, ἵνα μάθης ὡς παχεῖα καὶ καλά. —767. Τί λέγεις σύ;] ἀνατείνας γὰρ, ὅρᾳ τὸ αἰδοῖον, ὅτι οὐχ ὅμοιον τῷ τῶν χοίρων. 769. Θᾶσθε] θεάσασθε τὴν ἀπιστίαν τοῦτου. τοῦτο δὲ λέγων, δεικνύει τὸ αἰδοῖον καὶ τοῖς ἄλλοις. 771. Αἱ δὲ λῆς, περὶ δού] ἦν θέλγος, ποιησόμεθα συνθήκας περὶ θυμιτῶν ἁλῶν. ἁλῶν μετὰ θυμοῦ τετριμμένων. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ παρ' ἡμῖν, βάλωμεν στοίχημα. Ἑλλάνων νόμφ, ὅτι καὶ χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ἑλλήνες τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. Διοκλῆς δὲ ἦρως ἦν Μαγαρέων. ᾧ καὶ ἀγῶνα ἐτέλουν τὰ Διοκλεία. περὶ ὧν καὶ Θεόκριτος,

» Νισαῖοι οἱ Μεγαρέες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 » Ὀλβιοὶ οἰκείητε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περὶ ἄλλα
 » Ξεῖνον τιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

- Εμάγα. τὸ δὲ τιν ἤμεναι τίνος δοκεῖς;
Ἥ λῆς ἀκοῦσαι φθειρομένους;
ΔΙΚ. Νῆ τοῦ; θεοῖς;
Εἰ γὰρ.
ΜΕΓ. Φώνει δὴ τὸ ταχέως, χοῖρον.
Οὐ χρήσθα σιγᾶς, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
Πάλιν τὸ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμῆν, οἴκαδ'·
ΚΟΡ. Κοῖ, κοῖ.
ΜΕΓ. Αὐτὰ ἔστι χοῖρος;
ΔΙΚ. Νῦν γὰρ χοῖρος φαίνεται.
Ἄτὰρ ἐκτραφεῖς γὰρ, κύσθος ἔσται, πέντε ἔτων.
ΜΕΓ. Σάφ' ἴσθι, ποττὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.
ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.
ΜΕΓ. Σὰ μάν;
Πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;
ΔΙΚ. Κέρκον οὐκ ἔχει.
ΜΕΓ. Νέα γάρ ἐστιν ἀλλὰ δελφακούμενα
Ἐξεί μεγάλαν τε, καὶ παχείαν, κήρυθράν.
Ἄλλ' αἱ τράπην λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλὰ.
ΔΙΚ. Ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θάττέρα.
ΜΕΓ. Ὅμοματρία γάρ ἐστι, κῆκ τωτῷ πατρός.
Αἱ δ' ἂν παχυνθῇ κῆναχνοανθῇ τῷ τριγί,
Κάλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτῃ θύειν.
ΔΙΚ. Ἄλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

777. Οὐ χρήσθα σιγῆς] οὐ χρήσεις σιγῆς· γίνεσθαι δὲ δοκεῖ παρὰ τὸ ἐχρῆν ἢ χρῆν χρῆς, καὶ προσθέσει τοῦ θα, χρῆσθα, κατὰ τὸ ἴσθα καὶ οἶσθα.
778. Πάλιν σὺ γ' ἀποισῶ] φώνει φθίνω, ὡς χοῖρος· εἰ δὲ μὴ, ἀπάξω σε εἰς Μέγαρον, ἔθω λιμώξεις. 779. Κοῖ, κοῖ] οἱ παῖδες μιμνῶνται τῶν χοίρων τὴν φωνήν. 781. Ἐκτραφεῖς πέντε ἔτων κύσθος ἔσται] ἔκτασιν τοῦ αἰδοῖου δηλοῖ τὸ δὲ γένος συμφωνεῖ πρὸς τὸ χοῖρος. 785. Ἄλλὰ δελφακούμενη] ἐπειδὴν γένεται δελφᾶς· τὰ γὰρ μελῶν χοιρίδια δελφακῶς λέγουσι. 786. Κήρυθράν] καὶ ἐρυθράν· ἐννοεῖ δὲ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ συνουσίᾳ αἰδοῖον. 788. Ὡς ξυγγενὴς] τὸ αἰδοῖον ὁμοίον ἐστι τῷ τῆς ἐταίρας. 790. Κῆναχνοανθῇ] φριχωθῇ, ἡβήσῃ. 791. Οὐ θύουσιν Ἀφροδίτῃ] ὡς βδελυτομένην

- ΜΕΓ. Οὐ χοῖρος Ἀφροδίτῃ; μόνῃ γὰρ δαιμόνῳ.
Καὶ γίνεταί γὰρ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
Ἀδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.
ΔΙΚ. Ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρός ἐσθίοιεν ἄν;
ΜΕΓ. Ναὶ τὸν Ποτείδαν, κἄν ἄνευ γὰρ τῷ πατρός.
ΔΙΚ. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα;
ΜΕΓ. Πάνθ', ἃ κἄν διδῶς.
Αὐτὸς δ' ἐρώτη.
ΔΙΚ. Χοῖρε, χοῖρε.
ΚΟΡ. Α. Κοῖ, κοῖ.
ΔΙΚ. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους;
ΚΟΡ. Α. Κοῖ, κοῖ, κοῖ.
ΔΙΚ. Τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας;
ΚΟΡ. Α. Κοῖ, κοῖ.
ΔΙΚ. Τί δαί σὺ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς;
ΚΟΡ. Β. Κοῖ, κοῖ.
Ὡς δὲ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.
Ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων
Τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώξονται; βαβαί,
Οἶον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις,
Ποδαπὰ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
Ἄλλ' οὐχὶ πάσας κατέτρεγον τὰς ἰσχάδας.
ΜΕΓ. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνείλεμαν.
ΔΙΚ. Νῆ τὸν Δί', ἀστεῖω γὰρ τῷ βοσκήματι.
Πόσου πρίωμαι σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.
ΜΕΓ. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων τροπαλλίδος·

οὗτο τὸ ζῶον διὰ τὸν Ἀδωνιν. 795. Τὸ κρῆς] τὸ κρέας ἡδιστον, διαπεπαρμένον ἐν τῷ ὀδελῷ. 797. Ποτείδαν] τὸν Ποσειδῶνα. 800. Τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους] τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρὸς ἐννοεῖ· ὅθεν τρεῖς ἀποκρίνεται τὸ ναί. 801. Φιβάλεως] τόπος ἐν Ἀττικῇ, ἡδιστα φέρων σῦκα. 806. Ῥοθιάζουσι] ὀρεκτικῶς καὶ μετὰ κρότου τρώγουσι κατὰ τὸ ῥόθιον. 807. Ὡς Τραγασαῖα] ἐστὶ τράγῳ τὸ μετὰ κρότου ἐσθλεῖν· ἐκ δὲ τούτου παίξας, ἐπλασέ καὶ τόπον. 812. Τροπαλλίδος] δέσμη σκορόδων ἢ τροπαλλίδος· σημειῶσαι δὲ, ὅτι οἱ πωλοῦντες τοῖς Ἀθηναίοις τὰ σκόροδα, ταῦτα δὴ νῦν ὑπ' αὐτῶν τούτων ἤκουσιν

- Τὸ δ' ἄτερον, αἱ λῆς, χοίνικος μόνος ἄλων.
ΔΙΚ. Ὀνήσομαι σοι· περίμεν' αὐτοῦ.
ΜΕΓ. Ταῦτα δὴ. 815
 Ἐρμᾶ ἔμπολαίε, τὰν γυναῖκα τὰν ἑμὴν
 Οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τὰν τ' ἑμαυτῷ ματέρα.
ΣΥΚ. Ἄνθρωπε, ποδαπός;
ΜΕΓ. Χοιροπόλας Μεγαρικός.
ΣΥΚ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταῖσι
 Πολέμια, καὶ σέ.
ΜΕΓ. Τοῦτ' ἐκεῖν' ἔχει πάλιν, 820
 Ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἄμιν ἔφυ.
ΣΥΚ. Κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
ΜΕΓ. Δικαιόπολι, Δικαιόπολι, φαντάζομαι
 Ὑπό του.
ΔΙΚ. Τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ὦ ἄγορανόμοι,
 Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε;
 Τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος; 825
ΣΥΚ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολέμους;
ΔΙΚ. Κλάων γε σὺ,
 Εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
ΜΕΓ. Οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνι.
ΔΙΚ. Θάρρει, Μεγαρίκ'· ἀλλ' ἦς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
 Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας, 830
 Καὶ χαῖρε πολλά γ'·
ΜΕΓ. Ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.

ὠνησόμενοι. 818. Φανῶ] καταμηνύσω ταῦτα καὶ σὲ αὐτὸν, ὡς πολέμιον ὄντα. 820. Ὅθεν περ ἀρχὰ] πότερον ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν, ἢ ἐκ τοῦ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν, δὲ τὸ τῶν Μεγαρέων ἐκώλυε ψήφισμα; ἐλθὺ δ' ἂν βούλη. — Κλάων μεγαριεῖς· μεγαρικῇ χρήσῃ τῇ φωνῇ. 822. Φαντάζομαι] καταμηνύομαι, συκοφαντοῦμαι. 825. Τί δὴ μαθὼν] ὅμοιον τοῦτο τῷ, τί δὴ παθὼν δ' οὐκ ἔστι καὶ τοῖς πεζογράφοις· τὸ δὲ θρυαλλίδος διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τοῦ φαίνειν παίζει· εἰ γε τὸ φαίνειν διὰ φωτός δεῖ γίνεσθαι. 831. Οὐκ ἐπιχώριον] τὸ χαίρειν διὰ τὰ ἐνδοτὰ κακά· πρὸς δ' ἀπαντὰ, οὐκοῦν τοῦτ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς πολυπραγμοσύνης· διὸ τραπείη εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν· ἔπαιξε τὸ

- ΔΙΚ.** Πολυπραγμοσύνης νυν· ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
ΜΕΓ. Ὡ χοιρίδια, πειρήσθε, κῆνις τῷ πατρός,
 Παλεῖν ἐφ' ἄλιταν μάδδαν, αἶκα τις διδῶ.
ΧΟΡ. Εὐδαιμονεῖ γ' ὄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας, σὺ 835
 προβαίνει
 Τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευμάτος; καρπώσεται γὰρ ὠνήρ
 Ἐν τῇ ἄγορᾳ καθήμενος·
 Κῆν εἰσίσῃ τις Κτησίας,
 Ἡ συκοφάντης ἄλλος, οἱ-
 μύζων καθεδεῖται. 840
 Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε, πημανεῖται·
 Οὐδ' ἐξορμόζεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι·
 Οὐδ' ὥστιν Κλεωνύμω·
 Χλαῖναν δ' ἔχων φανήν, δίδει·
 Κού ξυντυχῶν Ὑπέρβολος 845
 Δικῶν ἀναπλήσει·
 Οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τῇ ἄγορᾳ, πρόσεισί σοι βαδίζων
 Κρατῖνος, αἶε κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ·
 Οὐδ' ὁ περιπόννηρος Ἀρτέμων,
 Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, 850
 Ὁζων κακὸν τῶν μασχαλῶν

ἀταίον τοῦτο. 833. Κῆνις τῷ πατρός] χωρὶς τοῦ πατρός. — Παλεῖν ἐφ' ἄλι-
 ταν μάδδαν] ἐσθλὴν τὴν μάζαν ἐφ' ἅλατι προσφαγίω. 836. Καρπώσεται γὰρ
 ὠνήρ] καθήμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ κερδαίνει· περὶ τοῦ Δικαιοπόλιδος ὁ λόγος
 οὗτος· δὲ φρονίμως μονοπόλιον ἑαυτῷ κατέστησεν· ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 718
 καὶ ἐξῆς· Κτησίας δὲ ὡς συκοφάντης κωμωδεῖται. 844. Ὑποψωνῶν] παρα-
 ψάπτων· τὰ ὑψώνια, κακουργῶν ἐν τοῖς συναλλάγμασι πλεονάζων ἢ μειο-
 νεκτῶν· αὐτὸς γὰρ μόνος ἐστὶ, καὶ δι' αὐτοῦ πάντα πεπράζεται. 842. Ἐξορ-
 μόζεται Πρέπις] ἀπομάζει· ἦν δ' οὗτος ἀσελγής· σὺ δ' οὐκ ἀνέστη τῆς αὐτοῦ
 ἀνασχυντίας· οὐδὲ παράγκωνισθησθαι ὑπὸ Κλεωνύμου τοῦ βιπάσπιδος, βιαζο-
 μένου σε ἐπὶ πορνίαν· ἀλλ' ἔχων χλαῖναν λαμπράν, ἔση δίδων τὴν ἀγορὰν
 ἀσφαλῶς καὶ εὐδαιμονῶν· Ὑπέρβολος, ὁ διαβόητος, ὁ φιλόνηκος· Κρατῖνος,
 ὁ ἐπὶ μοιχείᾳ κωμωδούμενος, καὶ κειρόμενος ἀσέμνως· τὸ δὲ μοιχὸν εἶδος
 ἐστὶ κορυαῖς ἐπὶ κεφαλῇ ἀσέμνου· Ἀρτέμων, μελοποιὸς ἀπερίσκεπτος, ἀπό-
 ζων πατὴρ Τραγισαίου· ἀπὸ τῆς δυσσομίας τῶν τράγων πέπλασται· Παύσων,
 4*

Πατρός Τραγασαίου
 Οὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος
 Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ γοργῇ, Χολαργέων ὄνειδος,
 Ὅ περιλουργὸς τοῖς κακοῖς, 855
 ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
 Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
 Τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ
 ΛΑΜΑΧΟΥ, ΚΗΡΥΞ, ΓΕΩΡΓΟΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ,
 ΑΓΓΕΛΟΙ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟΙ. Ἴτω Ἑρακλῆς, ἕκαμόν γὰ τὰν τύλαν κακῶς.
 Κατάθου τὸ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἴσμηνιά. 860
 Ὑμῆς δ', ὅσοι θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
 Τοῖς ὀστένοις φυσήτε τὸν πρῶκτὸν κυνός.
 ΔΙΚ. Παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
 Πόθεν προσέπταν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
 Ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι; 865

βδελυρὸς παρίστος ἐν Ἀθήναις. Λυσίστρατος, πένης κυβιστής, ὄνειδος τῶν Χολαργέων, (δῆμος δὲ οὗτος) περιλουργός, περιπόρφυρος τοῖς κακοῖς, ἀπάσχει. 756. Πλεῖν ἢ τριάκοντα ἡμέρας] ὅ ἐστι διὰ παντὸς τοῦ ἔτους καὶ ἔτι πρὸς τοῦτο γέλωτα ἐμφαίνει. Ἐνταῦθα δ' ὁ ποιητὴς δεξιῶς εὖρε χώραν κωμωδῆσαι μάλιστα πάντας τοὺς πονηροὺς.

859. Ἴτω] ἀντὶ τοῦ ἴσω. Βοιωτὸς γάρ τις ἔλθων ἐκ Βοιωτίας, πολυειδῆ φέρων ὄνια, ὡς ἐν εἰρήνῃ· δῆλον δ' ὅτι βοιωτιάζων καὶ τῇ φωνῇ. Τύλαν δὲ τὸν ἐκ τοῦ φορτίου τετυλωμένον ἑαυτοῦ ὦμον λέγει· καὶ κελεύει τὸν Ἰσμηνίαν (ὄνομα καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἰσμηνοῦ τοῦ ποταμοῦ πεποιτημένον) ἀράμενον τὸ φορτίον ἀπ' αὐτοῦ, καταθεῖναι ἥρεμα. Γλάχων δέ, καὶ ἀπτικῶς Γλήχων τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγόμενον βλισκούριον, ὅμοιον ὀριγάνου. 861. Ὑμῆς] ὑμεῖς δ' ὅσοι ἐκ Θηβῶν πάρεστε· ἡκολούθουν γὰρ αὐτῷ αὐληταὶ τινες. 862. Ὀστένοις] ὀστένοις, ἐξ ὀστέων ἐλεφάντων, ἢ ἄλλων ζώων· ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ ποιμένες παρ' ἡμῖν χρῶνται τῷ τῆς πετέρυγος τοῦ ἀετοῦ πῆχει πρὸς τοῦτο· τὸ δὲ πρῶκτὸν κυνὸς ἀπὸ παροιμίας· ἦν τοῖς ὀφθαλμοῦσιν ἔλεγον, Ἐς πρῶκτὸν κυνὸς βλέπε. 863. Οἱ σφῆκες] τοὺς αὐλητὰς ἐννοεῖ. Οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν; οὐ μακρὰν ἀπέχονται τῆς ἐμῆς αὐλῆς; 864. Χαιριδῆς] ἀπὸ

ΒΟΙ. Νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίτως γ' ἂν, ὧ ξένε·
 Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου,
 Τᾶνθιαια τὰς γλάχωνος ἀπέκλιξαν χαμαί·
 Ἄλλ', εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
 Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων. 870
 ΔΙΚ. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
 Τί φέρεις;
 ΒΟΙ. Ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,
 Ὅριγανον, γλαχῶν, ψιᾶθως, θρυαλλίδας,
 Νάσσας, κολοῖως, ἀτταγᾶς, φυλαρίδας,
 Τροχίλως, κολύμβως.
 ΔΙΚ. Ὡσπερὶ χειμῶν ἄρα 875
 Ὅρνιθας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.
 ΒΟΙ. Καὶ μὲν φέρω χᾶνας, λαγῶς, ἀλώπεκας,
 Σκάλωπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
 Ἰκτίδας ἐνύδρους, ἐγγέλεις Κωπαίδας.
 ΔΙΚ. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων, 880
 Δὸς μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.
 ΒΟΙ. Πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαίδων κορᾶν,

τοῦ Χαῖρις (ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 16) βομβαύλιοι, οἱ βομβοῦντες ἐν αὐλοῖς. 866. Νεὶ τὸν Ἰόλαον] οἱ Βοιωτοὶ τῷ Εἰ ἀντὶ τοῦ Η πολλὰκις χρῶνται, ὡς καὶ ἀνωτέρω θείβαθεν· ὁ δὲ Ἰόλαος γνωστὸς τῶν Θηβαίων ἥρωις. 868. Ἀπέκλιξαν] ἀπεσπέρησαν, ἐποίησαν καταπεσεῖν· παρὰ τὸ ἀποκλιῖν, ἀποκλῖω, ἀπέκλιξα. 870. Τῶν ὀρταλίχων] ὀρνίθων, ἀλεκτορίδων· καὶ τῶν τετραπτερυλλίδων, κανθάρων, ἀκρίδων καὶ τοιούτων. 871. Κολλικοφάγε] κόλλις, ἄρτος ἐκ κριθῆς, εἰς κολλύρας ἐσχηματισμένας, κολλιχία. 873. Θρυαλλίδας] εἶδος φυτοῦ ἄνθος βαμβάκωδες ἔχοντος, ἐξ οὗ κατεσκεύαζον τῷ λύχνῳ θρυαλλίδας· Νάσσας, νήσας καὶ νήττας, νησαρία· Ἀτταγᾶς, ὄρνις πεποικιλμένη, τοῖς καθύρσις τῶν χωρίων μάλιστα χαίρουσα· Φυλαρίδας, ἢ ὡς ἐν ἄλλοις μάλιστα, Φαλαρίδας τὸ καὶ μέχρι δεῦρο φυλάξαν τὸ ὄνομα, ἐν ταῖς λίμναις μάλιστα διατρώμενον πτηνόν· Τροχίλος, μικρόν τι πτηνόν, κρυπτόμενον συνήθως ἐν ταῖς αἰμασιαῖς. 876. Ὅρνιθας χειμῶν] ὡς ἐπίφορος πτηνῶν χειμερινῶν. Καὶ μὲν φέρω χᾶνας, χῆνας· Σκάλωπας, ἀσπάλακας· Πυκτίδας, τὸν κάστωρα λέγουσιν· Ἰκτίδας, νούρκας, ὧν τὸ δέρμα χρήσιμον εἰς μηλωτάς. 882. Πρέσβειρα] τὴν ἐγγέλων τιμᾷ οὕτως· εἴληπται ἀπὸ τινος δάματος τοῦ Δίσχυλου, δὲ ἀποτετινόμενος πρὸς τὴν Θέτιν, λέγει, Δέσποινα,

- Ἐκθαβι, τῷδε κῆπιχαρίττα τῷ ξένῳ.
 ΔΙΚ. ὦ φιλάττη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
 ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικαῖς χοροῖς, 885
 Φίλη δὲ Μορύχῳ. ἑμῶες, ἐξενέγκατε
 τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
 Σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγελην,
 ἥκουσαν ἔκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην.
 Προσεῖπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν'. ἀνθρακας δ' ἐγὼ 890
 ὕμιν παρέξω, τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
 Ἄλλ' ἔσπερ' αὐτὴν μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
 σοὺ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.
 ΒΟΙ. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται;
 ΔΙΚ. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί. 895
 Ἄλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.
 ΒΟΙ. ἰὼν γὰρ ταῦτα πάντα.
 ΔΙΚ. Φέρε, πόσου λέγεις;
 ἥ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰὼν;
 ΒΟΙ. Ὅ,τι γ' ἔστ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.
 ΔΙΚ. Ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικᾶς, 900
 ἥ κέραμον.
 ΒΟΙ. Ἀφύας ἢ κέραμον; ἄλλ' ἐντ' ἐκεῖ.
 Ἄλλ' ὅ,τι παρ' ἀμῖν μή' στί, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.
 ΔΙΚ. Ἐγὼ δα' τοῖνον συκοφάντην ἐξαγε,
 ὡσπερ κέραμον, ἐνδυσάμενος.

πεινήκοντα Νηρείδων χορόν. 883. Ἐπιχαρίττα] καὶ ἐπιχάρισται, κατὰ διά-
 λεκτον. 885. Τρυγῳδικαῖς χοροῖς] ὡς ἐν τοῖς Ἀθηναίοις γενομένης τῆς κω-
 μῆδίας. Μορύχος δὲ, τραγικὸς ποιητὴς ἀδελφός. 887. Ῥιπίδα] τὸ ῥιπί-
 διον, φυσήτριον, δι' οὗ ῥιπίζουσι τοὺς ἐν τῇ ἐσχάρᾳ ἀνθρακας. 888. Ἐκτῶ
 ἔτει] τοσούτος γὰρ ἦν ἐς τοῦδε ὁ τοῦ πολέμου χρόνος. 890. Προσεῖπατε
 αὐτὴν] τὴν ἐγγελην. ὡς γὰρ ξένην καὶ φίλην μόλις ἔκτῳ χρόνῳ δεξάμενος,
 οὕτως ὑποδέχεται αὐτὴν. παῖδες δὲ ταῦτα, πάντα ὀρεκτικῶς ἔχον πρὸς αὐτήν.
 893. Ἐντετευτλανωμένης] ὁπότε ἐψηθῆς μετὰ τεύτων μάλιστα. 895. Ἀ-
 γορᾶς τέλος] ταύτην λήψομαι ἀντὶ τοῦ τελωνίου τῶν ἄλλων, ὧν μέλλεις
 πωλῆσειν. 897. Ἰὼν γὰρ] ἐγὼ γε μάλιστα. 900. Ἀφύας] τὰς μαρίδας.
 904. ὡσπερ κέραμον] ὡσπερ ἐνδύουσιν ἀχόροις, ἢ ἄλλῳ τῷ συρφετῷ τὰ κε-

- ΒΟΙ. Νεὶ τὼ σιῶ,
 λάβοιμι μὲντ' ἂν κέρδος, ἀγαθὸν, καὶ πολὺ, 905
 ἄπερ πίθακον ἀλιτρίας πολλᾶς πλέον.
 ΔΙΚ. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.
 ΒΟΙ. Μικκός γὰρ μᾶκος οὗτος.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἅπαν κακόν.
 ΝΙΚ. Ταυτί τίνος τὰ φορτί' ἐστί;
 ΒΟΙ. Τῷδ' ἐμοῦς
 θείβαδεν, ἴττω Ζεὺς. 910
 ΝΙΚ. Ἐγὼ τοῖνον ὁδὶ
 φαίνω πολέμια ταῦτα.
 ΒΟΙ. Τί καὶ κακὸν παθὼν
 ὄρναπετλοῖσι πόλεμον ἦρα καὶ μάχαν;
 ΝΙΚ. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.
 ΒΟΙ. Τί ἀδικειμένος;
 ΝΙΚ. Ἐγὼ φράσω σοι τῶν περισπτώτων χάριν.
 Ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας. 915
 ΔΙΚ. Ἐπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
 ΝΙΚ. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
 ΔΙΚ. Νεώριον θρυαλλίς;
 ΝΙΚ. Οἶμαι.
 ΔΙΚ. Τίνι τρόπῳ;
 ΝΙΚ. Ἐνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιωτίας,
 ἄφας ἂν ἐσπέμψειεν εἰς τὸ νεώριον 920
 Δι' ὑδρορῶας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
 Κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,

ράμια ἀγγεῖα, ἵνα μὴ συντριβῶσιν. 906. Ἄπερ πίθακον] καθάπερ πίθηκον
 ἔμπλεον μωρίας καὶ ἀσεβείας· καὶ τοῦθ' ὡς εἶοικε κατὰ παρωνομασίαν ἀντὶ
 εἰπεῖν πίθον, ἢ πιθήκην, εἶπε πίθακον· καὶ τοι ἄλλως ἦν καὶ μικρὸς τὸ
 σῶμα ὁ συκοφάντης οὗτος, ὡς ἐπιφέρει, μικκός γὰρ μῆκος οὗτος καὶ πιθηκώδης.
 909. τῷδ' ἐμοῦς] τοῦδ' ἐμοῦ. ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται, τῷδ' ἐμά. 912. ὄρνα-
 πετλοῖσι] τοῖς πετομένοις ὀρνέοις. 919. Τίφην] δυνατόν διεφθάρθαι ἀπὸ
 τοῦ τίφης, σίλφης. ἔντομον τοῦτο ἐν τῇ πόρᾳ καὶ ἐν τοῖς καρποῖς τῶν δένδρων
 ἐνδαισιώμενον, πολλὴν δυσώδη ἀποφορὰν ἀφιέν ἀπομένῳ· δ' ἡ συνήθεια
 βρωμοῦσαν φερωνύμως καλεῖ. 921. Ὑδρορῶας] καὶ ὑδρορῶας· σωλὴν, ὑδρο-

- Σελαγοῖντ' ἄν εὐθύς.
 ΔΙΚ. ὦ καχίστ' ἀπολούμενε,
 Σελαγοῖντ' ἄν ὑπὸ τῆς τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
 ΝΙΚ. Μαρτύρομαι.
 ΔΙΚ. Ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα. 925
 Δός μοι φορυτόν, ἵν' αὐτὸν ἐνδύσας φέρῃ,
 ὥσπερ κέραμον. ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.
 ΧΟΡ. Ἐνδύσον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς
 Τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως
 Ἄν μὴ φέρων κατάξῃ. 930
 ΔΙΚ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ τοι καὶ ψοφεῖ
 Ἄλλον τι καὶ πυρορράγες,
 Κἄλως θεοῖσιν ἐχθρόν.
 ΧΟΡ. Τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;
 ΔΙΚ. Πάγχρηστον ἄγχιος ἔσται, 935
 Κρατὴρ κακῶν, τριπτὴρ δικῶν,
 Φαίνειν ὑπευθύνους λυχνούχους, καὶ κύλιξ
 Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
 ΧΟΡ. Πῶς δ' ἂν πεποιθῇ τις ἀγ-
 γείῳ τοιοῦτῳ χρώμενος, κατ' οἰκίαν 940
 Τοσόνδ' αἰεὶ ψοροῦντι;
 ΔΙΚ. Ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ ἄνθρωπε, ὥστ'
 Οὐκ ἂν καταγείῃ ποτ', εἴ-
 περ ἐκ ποδῶν κατωκᾶρα κρέματό γε.
 ΧΟΡ. Ἦδη καλῶς ἔχει σοί.
 ΒΟΙ. Μέλλω γέ τοι θερίδδεν.
 ΧΟΡ. Ἄλλ' ὦ ξένων βέλτιστε, συν-
 θέριξε, καὶ τοῦτον λαβὼν,
 Πρόβαλλ', ὅπου βούλει, φέρων
 Πρὸς πάντα συκοφάντην. 950

χρῆς, αὐτὰς, δι' οὗ ἐκρεῖ ὕδωρ. 923. Σελαγοῖντ' ἄν εὐθύς] εὐθύς κατα-
 καίοντ' ἄν αἱ νῆες. 927. Ἰνα μὴ καταγῇ] τοῦτ' αὐτὸ ἔφη ἀνωτέρω 904
 καὶ ἐξῆς. 932. Πυρορράγες] ἐκ τῆς καμίνου εἴτι ἔχον τι ῥῆγμα. 944. Κα-
 τωκᾶρα] ἐπὶ κεφαλῇ, κατακέφαλα. 950. πρὸς πάντα συκοφάντην] ἀντι

- ΔΙΚ. Μόλις γ' ἐνέδθησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
 Αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.
 ΒΟΙ. Ἰθὺ δὴθ', ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, Ἰσμήνιχε,
 Χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος. 955
 ΔΙΚ. Πάντως μὲν οἷσιν οὐδὲν ὕγιές· ἀλλ' ὅμως
 Κἂν τοῦτο κερδάνοις ἄγων τὸ φορτίον,
 Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.
 ΘΕΡ. Δικαιόπολι.
 ΔΙΚ. Τίς ἐστὶ; τί με βωστρεῖς;
 ΘΕΡ. Ὅτι
 Ἐκέλευσε Λάμαχος· σε ταύτης τῆς δραχμῆς
 Εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κίχλων 960
 Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαῖδ' ἔγχελυν.
 ΔΙΚ. Ὅποιος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγχελυν;
 ΘΕΡ. Ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, [ὅς τὴν Γοργόνα
 Πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
 ΔΙΚ. Οὐκ ἂν, μὰ δι', εἰ δοίῃ γ' ἐμοὶ τὴν ἀσπίδα. 965
 Ἄλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω.
 Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
 Εἴσοιμ' ὕπαι πτερυγῶν κίχλας καὶ κοψίχων.

τοῦ εἰπεῖν πρὸς πάντα σωρὸν, φησὶν δ' σχολιαστὴς· ἀλλ' ἔγωγ' οὐκ ἔχω
 συμβαλέσθαι τίποτ' αὐτῷ βούλεται ταῦτα. 954. Χῶπως κατοίσεις] ἀράμε-
 νος αὐτὸν ἐπ' ὤμων, ἄπαγε ἐς θήβας, καὶ ὅρα ὅπως βαστάσεις, ἢ καταθήσεις
 αὐτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἵνα μὴ καταθλασθῇ· δὲ δ' ἀνωτέρω Ἰσμήνιαν ὠνόμασε,
 τοῦτον ἐνταῦθα Ἰσμήνιχόν παρωνόμασε. 958. Δικαιόπολι] θεράπων. Λα-
 μάχου τοῦ στρατηγοῦ ἐλθόν, αἰτεῖ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ δεσπότης κίχλας καὶ
 ἔγχελυν δὲ ἀπωθεῖται· κατὰ τὰ ἀνωτέρω 721 δόξαντα. 960. Χόας] ἐορ-
 τὴ τῶν Χοῶν, εἰς Διόνυσον, φασὶν, ἀναφερομένη. 963. Ὁ ταλαύρινος] θρα-
 σύπλαγχος, καρτερικὸς ἐν μάχαις· Κατασκίους, πλατυσκίους. 966. Ἐπὶ
 ταρίχη] οὐ δώσω αὐτῷ μηδὲν φησὶ καὶ εἰ μοι δοίῃ τὴν ἀσπίδα· ὅ ἐστι προ-
 δάλοισι· ὅς γὰρ στρατιωτικὸς ἀποβλεπέτω εἰς τὰ ταρίχη· τοιαῦτα γὰρ ἐκεῖ-
 νοι ἐσθίουσιν· ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, ἀνακραυγάζῃ, καλῶ τοὺς ἀγορανόμους καὶ
 τοὺς ἱμᾶντας. 968. Τὸ φορτίον] δ' ἀντηλλάξατο τοῦ συκοφάντου· τὸ δὲ
 Ἰπταὶ πτερυγῶν κίχλῃν καὶ κοψίχων ὡς μέρος οὕτως προήνεγκεν εἰκῇ, ἀπὸ

ΧΟΡ.

Εἶδες, ὦ, εἶδες, ὦ

970

Πᾶσα πόλι, τὸν φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέροσφον.
Οἷ' ἔχει σπείσάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
Ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ,
Χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν
Τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον, ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ· 975
Τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δαῖγμα, τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν
θυρῶν.

Αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' ἐγε πορίζεται.
Οὐδέποτε· ἐγὼ πόλεμον οἶκαδ' ὑποδέξομαι·
Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται
Συγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ, 980
Ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγὰθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
Εἰργάσατο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, κἀξέχει,
Κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένους·
Πῦνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

Τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί, 985
Ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

ΔΙΚ. ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις

τινος ποιητοῦ λαβὼν. 970. Εἶδες ὦ πᾶσα πόλις] ὁ Χορὸς, δὲ πρότερον ὁρῶν ἐπὶ τὸν πόλεμον, νῦν ἰδὼν τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης προσγιγνώμενα ἀγαθὰ τῷ Δικαιοπόλει, ἐπαινεῖ αὐτὸν, καὶ ῥέπει ἐπὶ ταῦτα. 974. Τὰ μὲν ἐν τῇ οἰκίᾳ χρήσιμα] ἃ μὲν αὐτῷ τίκτει ὡς, ταῦτα τρέφει ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἃ δὲ μὴ, ταῦτ' ἐψήλας ἐσθλεί. 975. Τῷδ' ἐπὶ δεῖπνον... θυρῶν] οἱ δύο οὗτοι στίχοι κεῖνται ἐν τῷ τέλει τῆς ψόδης ἐν τῇ ἀρχαίᾳ. 976. Τάδε τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν] εἰώθασιν οἱ δημιουργοί, ἧς ἕκαστος μετέρχεται τέχνης, σύμβολόν τι ταύτης ἐπὶ τῶν θυρῶν κρεμᾶν, ὁ μὲν ποδηματοῤῥάφος, ὑπόδημα· ὁ δὲ βιβλιοπώλης, βιβλίον· ὁ δὲ, ἄλλος ἄλλο· οὗτος δὲ δαῖγμα τῆς ἑαυτοῦ ἐμπολῆς πτερὰ προῦθετο. 978. Οὐδέποτε πόλεμον ὑποδέξομαι] προσωποποιεῖ τὸν πόλεμον ἐξῆς, καὶ ἀποκλείει αὐτὸν τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας. 979. Ἀρμόδιον] ἦν δὲ τι μέλος ἐν τοῖς συμποσίοις ἀδόμενον εἰς Ἀρμόδιον· οὐ ἡ ἀρχή, Φίλτατε Ἀρμόδιε. οὐ τι που τέθηκας· ὡς μέθυον οὖν τὸν πόλεμον, φησὶν, οὐδέποτε ὑποδέξομαι παρ' ἐμαυτῷ κατακλιθέντα, τοιαῦτα ἄδριν· δὲ ὁρμήτας ἐφ' ἡμᾶς τοὺς γεωργοὺς] τοὺς τοσαῦτα ἀγαθὰ ἔχοντας, ἐπήνεγκε πάντα τὰ κακὰ. 983. Προκαλουμένους] συναφον τοῦτο πρὸς τὸ ἔχοντας· ἐν ἄλλοις δὲ κεῖται, ἐπικαλουμένους. 987. ὦ Κύπριδι] Δικαιοπόλις, ἰδὼν

Σύντροφε Διαλλαγῇ,

Ὦς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.
Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρωε ξυναγάγοι λαβὼν, 990
Ὅσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
Ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικας με σύ;
Ἀλλὰ σε λαβὼν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἐτι προσθαλεῖν.

Πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν·
Εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων. 995
Καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὁδὶ,
Καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ,
Ὅστ' ἀλείφεισθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἀμὲ, ταῖς νομηνίαις.

ΚΗΡ. Ἀκούετε λεψὶ κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χάρας
Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· δὲ δ' ἂν ἐκπύη 1000
Πρώτιστος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚ. ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
Τί δρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
Ἀναβράττετ', ἐξοπτᾶτε, τρέπετ', ἀφέλκετε
Τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε. 1005
Φέρε τοὺς ὀβελλίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡ.

Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
Μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,

τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθὰ, ἐπαινεῖ αὐτήν, εὐχόμενος μετ' αὐτῆς ἀναπαύεσθαι αἶε ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἑαυτοῦ γυναίκος. 991. Ἀνθέμων] ῥόδων. Ζεῦ· ξὺς γὰρ ὁ γραφεὺς, ἔγραψε τὸν Ἔρωτα ἐν τῷ ναῦ τῆς Ἀφροδίτης Ἀθήνησιν ὠραιότατον ῥόδοις ἐστεμμένον. 993. Τρία] ἀλλὰ σὺν σε, τρεῖς καὶ πολλά· κίς ἐτι δύναμαι σοὶ συγγενέσθαι· ἐκ δὲ τούτων ἐξῆς παίζει, ὡς ἐπὶ γεωργίας ὑπαινωπτόμενος τὰ τῆς συνουσίας ὄρχος δὲ καὶ ὄρχατος ἢ κατὰ στίχον ἐμφύτευσις τῶν φυτῶν. Μοσχίδια δὲ, νέα βλαστήματα συκῶν. Ὁσχος δὲ ἡ ἡμερίδος κλιματίς· ἀμπελος γὰρ ἡ ἡμερίς παρὰ τὸ ἡμέρους ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους. 1000. Ὑπὸ τῆς σάλπιγγος] ἐπεὶ δὲ ὁ κήρυξ σαλπίζει, πάντας πίνειν κελεύει· ὁ δ' ἐκπιὼν πρῶτος, λήψεται τὸν ἀσκόν, ἔπινον δὲ μέτρησιν οἶον χοῦ· λήψεται δὲ ἀσκὸν παχύν καὶ ἴσον τῆς κοιλίας τοῦ προγαστορος Κτησιφῶντος· ὡς γὰρ τοιοῦτος ἐκωμωδεῖτο οὗτος. 1004. Ἀναβράττετε] ὑποσκαλεύετε, αὐξήσατε τὸ πῦρ πρὸς τὸ ἔψειν, ὀπτᾶτε, στρέφετε τὰ πεμπόβολα, ἐξέλκετε τοῦ πυρός· Ἀνείρατε, πλέξατε, ἢ συναρμόσατε τοὺς στεφά-

ΔΙΚ. Ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.
Τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας 1010
Ὀπτωμένους ἴδῃτε;
ΧΟΡ. Οἶμαι σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.
ΔΙΚ. Τὸ πῦρ ὑποσχάλευε.
ΧΟΡ. Ἦκουσας, ὡς μαγειρικῶς,
Κομφῶς τε, καὶ δειπνητικῶς 1015
Αὐτῷ διακονεῖται.

ΓΕΩΡ. Οἶμαι τάλας.
ΔΙΚ. Ὡς Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;
ΓΕΩΡ. Ἄνῃρ κακοδαίμων.
ΔΙΚ. Κατὰ σεαυτὸν γυν τρέπου.
ΓΕΩΡ. Ὡς φίλτατε, σπονδαὶ γὰρ εἰσι σοὶ μόνω,
Μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἄν πέντ' ἔτῃ. 1020
ΔΙΚ. Τί δ' ἔπαθες;
ΓΕΩΡ. Ἐπετρίβην, ἀπολέσας τῷ βόε.
ΔΙΚ. Πόθεν;
ΓΕΩΡ. Ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.
ΔΙΚ. Ὡς τρισκακοδαίμων, εἴτα λευκὸν ἀμπέχει;
ΓΕΩΡ. Καὶ ταῦτα μέντοι, νῆ Δί', ὥπερ μ' ἔτρεφέν τῃ
Ἐν πᾶσι βολίτοις.
ΔΙΚ. Εἴτα γυνὶ τοῦ δέη; 1025
ΓΕΩΡ. Ἀπόλωλα τῷ φθαλμῷ, δακρύων τῷ βόε.
Ἄλλ', εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασσίου,
Ἵπάλειψον εἰρήνην με τῷ φθαλμῷ ταχὺ.
ΔΙΚ. Ἄλλ', ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

νοῦς. 1018. Κατὰ σεαυτὸν γυν τρέπου] ἔχων τὸ κακόδοξον ἄπιθι. ἡμῖν γὰρ πάρεστιν εὐδαίμονεσιν. 1020. Μέτρησον] μετάδοξ καὶ ἡμῖν τῆς εἰρήνης εἰς γῆν πενταετίαν. 1022. Ἀπὸ φυλῆς] δῆμος καὶ φρούριον ἐν τοῖς μεθο-
ρίοις ἢ Φυλῇ. 1023. Λευκὸν ἀμπέχει] εἴτα λευχεύοντες;] 1024. Ὡς περ
μὲ ἔτρεφέν τῃ ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς· παρὰ προσδοκίαν τοῦτο· βόλιτος ἢ βόλβι-
τος γὰρ ἢ κόπρος τῶν βοῶν. 1028. Ἵπάλειψον] χρίσον μου τοὺς ὀφθαλμοὺς
τῷ τῆς εἰρήνης φαρμάκῳ. 1029. Οὐ δημοσιεύων τυγχάνω] οὐκ εἰμὶ λατρός

ΓΕΩΡ. Ὡς ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τῷ βόε. 1030
ΔΙΚ. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλους.
ΓΕΩΡ. Σὺ δ' ἀλλὰ μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα
Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
ΔΙΚ. Οὐδ' ἂν στριβιλικίγῃ· ἀλλ' ἀπὼν οἴμωζέ τοι.
ΓΕΩΡ. Οἶμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοῖδίαι. 1035
ΧΟΡ. Ἄνῃρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδύ· κοῦκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
ΔΙΚ. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
Τὰς σπηλίας στάθευε. 1040
ΧΟΡ. Ἦκουσας ὀρθιασμάτων;
ΔΙΚ. Ὅπτατε τὰ γγέλεα.
ΧΟΡ. Ἀποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
Τοὺς γείτονας κνίσσῃ τε καὶ
Φωνῇ, τοιαῦτα λάσκων. 1045
ΔΙΚ. Ὅπτατε ταυτί, καὶ καλῶς ξανθίζετε.
ΠΑΡ. Δικαιοπόλι.
ΔΙΚ. Τίς οὐτοσί, τίς οὐτοσί;
ΠΑΡ. Ἐπεμφέ τίς σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος
Ἐκ τῶν γάμων.
ΔΙΚ. Καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.
ΠΑΡ. Ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν, 1050
Ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίῃ μένων,
Ἐς τὸν δ' ἀλάβαστρον κύαθον εἰρήνης ἔνα.
ΔΙΚ.. Ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,

δημόσιος· ἀλλ' ἴδιος· παρ' ἑμαυτῷ. ἴθι δὲ παρὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ ἱατροῦ
Πιττάλου, ὅς ἐστι δημόσιος. 1034. Οὐδὲ στριβιλικίγῃ] οὐδ' ἐλάχιστον μέ-
ρος, οὐδὲ ῥανίδα· στρίβος γὰρ ἡ λεπτή καὶ ὀξεῖα φωνή· λίκιγῃ δὲ ἡ ἐλα-
χίστη τῶν ὀρνίθων βοή. 1040. Στάθευε] ὄπτα. 1041. Ὀρθιασμάτων] ἡ-
κουσας τοῦ ἀνδρός, οἷα λέγει μετὰ κόμπου πλαταγέων; 1045. Λάσκων]
βοῶν, λέγων. — Ξανθίζετε] χρίετε μέλιτι, ἵνα γένηται καλὰ καὶ ἐρυθρά.

- Ὡς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλίων δραχμῶν.
 Ἄλλ' αὐτῇ, τίς ἐστιν;
 ΠΑΡ. Ἡ νυμφεύτρια. 1055
 Δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λῆξαι μόνω.
 ΔΙΚ. Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις; (ὥς γελοῖον, ὦ θεοί,
 τὸ δέημα τῆς νύμφης, δὲ δειταί μου σφόδρα,
 ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πῆος τοῦ νυμφίου).
 Φέρε-δεῦρο τὰς σπονδὰς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ, 1060
 Ὅτι γυνή 'στι, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
 Ὑπερ' ὧδε δεῦρο τοῦξάλειπτον, ὦ γύναι.
 Οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
 Ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι. τουτῷ
 Νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πῆος τοῦ νυμφίου. 1065
 Ἀπόφερε τὰς σπονδὰς· φερε τὴν οἰνήρυσιν,
 ἵν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.
 ΧΟΡ. Καὶ μὴν ὁδὶ τις τὰς ὄφρυς ἀνεσπακῶς,
 Ὅσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπαίγεται.
 ΑΓ. Α. Ἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Δάμαχοι. 1070
 ΔΑΜ. Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;
 ΑΓ. Α. Ἰένα· σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
 Ταχέως λαβόντα τοὺς λόγους καὶ τοὺς λόφους·
 Κᾶπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.

1054. Οὐκ ἂν ἐγγέαιμι] κῶσθον εἰρήνης, κᾶν μοι χιλίας δῶς δραχμάς.
 1057. Ὡς γελοῖον] ἐνταῦθα ἀκούσας μυστικῶς παρὰ τῆς νυμφευτρίας τὸ αἶτημα, ἐγέλασεν, ἦν δὲ τὸ αἶτημα κύσθον αὐτῇ τῆς εἰρήνης παρασχέιν, ἵν' ἔχη ἀλφεῖν τὸ αἶδοῖον τοῦ ἀνδρός, ὅπως παραμένη αἶε ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ μηκέτ' ἐξέλθῃ εἰς ἐκστρατεῖαν. 1060. Φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς] ὥς εἰ ἤσαν ἐν ἀγγελίᾳ. Ἐξάλειπτον δὲ, ἀλάβαστρον, μυροθήκη, ἐξ οὗ ἤλειφοντο. 1064. Τουτῷ] τῷ ἀλείμματι τῆς εἰρήνης. 1066. Τὴν οἰνήρυσιν] τὴν κωτύλην, ἣ φέρονται ἀπὸ τοῦ κρατῆρος οἶνον. 1071. Χαλκοφάλαρα] χαλκῆν δαλσιν περιέχοντα. ἀλαζονείαν ἢ μεγαλορρημοσύνην αὕτη κατηγορεῖ Δάμαχος. 1074. Νιφόμενον] ἦν γὰρ χειμῶν. ἐπίτηδες προσέθηκεν αὐτῷ κακουχίαν ὡς μισοῦντι τὴν εἰρήνην, καὶ ταῦτα ἐν ἑορταῖς· Χύτροι γὰρ ἦσαν ἡ τρίτη ἡμέρα τῶν Ἀνθεστηρίων, καθ' ἣν προσέφερον τῷ Βάκχῳ ἀθάραν ἐν

- ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρος αὐτοῖσι τις 1075
 Ἦγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.
 ΔΑΜ. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες, ἢ βελτίονες.
 ΔΙΚ. Οὐ δεινὰ μὴ ἔειναι με μὴδ' ἑορτάσαι;
 Ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
 ΔΑΜ. Οἶμοι κακοδαίμων· καταγελαῖς ἤδη σὺ μου; 1080
 ΔΙΚ. Βούλει μάχεσθε Γηρυόνη τετραπύλῳ;
 ΔΑΜ. Αἶ, αἶ.
 Οἶαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλ' ἐμοί.
 ΔΙΚ. Αἶ, αἶ· τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;
 ΑΓ. Β. Δικαιοπόλι.
 ΔΙΚ. Τί ἐστιν;
 ΑΓ. Β. Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ 1085
 Βάδιζε, τὴν κίστιν λαβὼν καὶ τὸν χοῶ.
 Ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
 Ἄλλ' ἐγκόνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
 Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρσκευασμένα,
 Κλίνας, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα, 1090
 Στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρνοι πάρα,
 Ἀμυλοὶ, πλακοῦντες, σησαμῶντες, ἱτρία,
 Ὅρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου, καλά.
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.
 ΔΑΜ. Κακοδαίμων ἐγώ.

χύτραις καὶ ἄλλα ὄσπρια. 1078. Οὐ δεινὰ μὴ ἔειναι με μὴδ' ἑορτάσαι] Ἐν Χοαῖς καὶ Χύτροις; λέγει δὲ ταῦτα ὡς δεινοπαθῶν ἐπὶ τοῖς πολέμοις. τὸ δὲ Πολεμολαμαχαϊκὸν ἐσχημάτισται μιμητικῶς πρὸς τὸ Ἀχαϊκόν, Κορινθιακόν. 1081. Βούλει μάχεσθαι Γηρυόνη τετραπύλῳ] ὁ μὲν Γηρυόνης τρικέφαλος ἦν ἰσχυρὸς, τὸ δὲ τετραπύλον ζωῦφιόν ἐστι τέσσαρα ὑμενόπτερα ἔχον· τοῦτο ἦν ἔχων ἐν τῇ χειρὶ, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Γηρυόνη τρισωμάτῳ εἶπεν Γηρυόνη τοῦτῳ τῷ τετραπύλῳ. 1086. Τὴν κίστιν] ἔθος τοὺς καλουμένους ἐπὶ δεῖπνον ἐψήματα ἀφ' ἐαυτῶν ἐν κίστει (ὀψοθήκη) ἔχοντες ἔρχεσθαι, τοῦ ἐστῆναι μόνον παρατιθέντος τραγήματα. Ἐγκόνει, τάχυνον, σὺ γὰρ κωλύεις μένος, πάντων παρόντων. 1093. Τὰ φίλταθ' Ἀρμοδίου] τὸ ἄσμα, ὡς ἐφημεν

- ΔΙΚ. Καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγράφου τὴν Γοργόνα. 1095
 Σφάλλεαι, καὶ δειπνῶν τις ἐνσκευάζεται.
 ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, φέρε' ἐξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
 ΔΙΚ. Παῖ, παῖ, φέρε' ἐξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.
 ΛΑΜ. Ἄλλας θηρίδας εἶς, παῖ, καὶ κρόμμυα. 1100
 ΔΙΚ. Ἐπὶ δὲ τερμάχῳ κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι,
 ΛΑΜ. θῶν τερμάχους εἶς δεῦρο, παῖ, σαπρού.
 ΔΙΚ. Ἐκείναι σὺ δὲ, παῖ, θῶν ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.
 ΛΑΜ. Ἐφ' ἧς δεῦρο τὸ πτερὸν τῶ'κ τοῦ κράνους.
 ΔΙΚ. Ἐπὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.
 ΛΑΜ. Ἐκείν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στροφοῦ πτερὸν. 1105
 ΔΙΚ. Ἐκείν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
 ΛΑΜ. Ἐδράμα, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.
 ΔΙΚ. Ἐδράμα, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;
 ΛΑΜ. Τὸ δραστὴν ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
 ΔΙΚ. Ἐπὶ λεπίσιν τῶν λαγῶν δὲς κρεῶν. 1110
 ΛΑΜ. Ἄλλ' ἢ τραγέοις τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
 ΔΙΚ. Ἄλλ' ἢ πρὶ δειπνοῦ τὴν μίμαρκον κατέδομαι.
 ΛΑΜ. Ἐδράμα, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
 ΔΙΚ. Οὐκ ἔτι ἐγὼ γὰρ παῖς ἐρίζομεν πάλαι. 1115
 Βούλει περιδῶσαι, καπιτρέψαι Λαμάχῳ,
 Πίσταρον ἀκρίδας ἔχον ἐστίν, ἦ κίχλαι;

ἀκρίδας στίχ. 779 καὶ 780. 1097. Τὸν γύλιον] στρατιωτικὸν τι πλέγμα σφάλλεαι, ἐν ᾧ αἰχμὴς τὰς τριῖς, ἐκείθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον. — Ἄλλας θηρίδας] ἄλλοι ἐν διαστ. τετραμένον. 1101. Θῶν] φύλλον σπῆς, ἐφ' οὗ αἰσθητὰ αἰσθάνονται ἢ ἐκτετακμένον ἢ ἐν αἰσθ., ὡς πολλάκις ἡμῖν εἴρηται. 1103. Τὸ λευκόν] τὴν ἄσπιδον τῶν τριῶν λόφων. 1112. Μίμαρκον] ἀσπίδα τῆς γαστρός, ἢ ἐκτετακμένη καὶ αἵματος λαγῶν, ἢ ἄλλου ὅπου. 1113. Βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ] βούλει ἵνα μὴδέποτε προσέλθω. 1115. Περιδῶσαι] οὗ τοῦτο, φησί, ἀλλὰ ἀποδοῦναι τὴν ἀσπίδα καὶ τὴν κίχλιν, αἱ ἀκρίδες ἐστὶν ἔχον βρωμα θύρετρα, ἢ οὐκ ἔχον; καὶ τίς ποτε ἀπὸν εἰ βούλεται περιδῶσαι ἀσπίδα ἐν τῇ σπηλαίᾳ ἐν ἀσπίδι στίχ. 771) καὶ ἐπιστρέψαι τὴν

- ΛΑΜ. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. 1117. Τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.
 ΔΙΚ. Τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.
 ΛΑΜ. Παῖ, παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἐξω φέρε.
 ΔΙΚ. Παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
 ΛΑΜ. Φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσώμαι τοῦλυτρον. 1120
 "Εχ', ἀντέχου, παῖ.
 ΔΙΚ. Καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.
 ΛΑΜ. Τοὺς κιλλίβαντας εἶς, παῖ, τῆς ἀσπίδος.
 ΔΙΚ. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριθανίτας ἔκφερε.
 ΛΑΜ. Φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.
 ΔΙΚ. Κάμοι πλακούντος τυρόνωτον δὲς κύκλον. 1125
 ΛΑΜ. Ταῦτ' οὐ κατάγελῶς ἐστὶν ἀνθρώποις πλατύς;
 ΔΙΚ. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς δὴτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;
 ΛΑΜ. Κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.
 Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξομένον.
 ΔΙΚ. Κατάχει σὺ τὸ μέλι, κἀνθάδ' εὐδηλὸς γέρων 1130
 Κλέειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.
 ΛΑΜ. Φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.
 ΔΙΚ. Ἐξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοι τὸν χοῶ.
 ΛΑΜ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
 ΔΙΚ. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι. 1135
 ΛΑΜ. Τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

κρίνειν Λαμάχῳ, ὡς ἐσθλόντας ἀκρίδας ἐν πολέμῳ. 1117. Τὰς ἀκρίδας κρίνει] ἡθίους εἶναι. 1120. Τὸ ἔλυτρον] φέρε, ἵνα ἐκβάλω τὸ δόρυ ἀπὸ τῆς θήκης, ἔχου ἐκείθεν. — Καὶ σὺ παῖ (φησὶν ὁ Δικαιοπόλις), ἔχου τοῦδε τοῦ δειλίου, ἵνα ἐκβάλωμέν τὴν χορδὴν. 1122. Τοὺς κιλλίβαντας] ὑποστηρίγματα, ἔδρας, κατασκευάσματα ἄττα, τρίποδας, ἐφ' ὧν κατετίθεσαν τὰς ἀσπίδας, ὅτε ἀνεπαύοντο. 1123. Τοὺς κριθανίτας] ἄρτους πρὸς ἀνάπαυσιν ὁμοίως τῆς γαστρός. 1124. Γοργόνωτον] τὴν ἐπὶ τῶν νώτων ἔχουσαν τὴν Γοργόνα. 1128. Κατάχει... τοῦλεον ἐν τῷ χαλκίῳ] ἐνταῦθα μαντεύεται, ὅρων πρὸς τὴν ἀσπιδὴν τοῦ ἐλαίου τοῦ χυθέντος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀσπίδος παρὰ τοῦ παιδός· καὶ μαντεύομενός, φησὶν, ὅρῳ γέροντα, ὡς φεύγοντα τὴν ἀσπίδα, δίκην δειλίας φευξομένον· διὸ καὶ ὁ Δικαιοπόλις ἐπιφέρει· Κἀνθάδε (ἐν τῷ μέλιτι) ὅρῳ γέροντα (ἐαυτὸν ἐννοεῖ) κελεύοντα Λάμαχον κλέειν.

- Ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαβών.
 ΔΙΚ. Τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος.
 Ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
 ΔΑΜ. Τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βιάδιζ', ὦ παῖ, λαβών. 1140
 Νίφει, βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.
 ΔΙΚ. Αἶρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικά τὰ πράγματα.
 ΧΟΡ. Ἰτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
 Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
 Τῷ μὲν, πίνειν, στεφανωσασμένῳ. 1145
 Σοὶ δὲ, βίγουν καὶ προφυλάττειν.
 Τῷδε, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης.
 Ὀραιστάτης.
 Σοὶ δ', ἀνατρίβειν γὰρ τὸ δεῖνα.
 ΗΜΙΧ. Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος 1150
 Τὸν ξυγγραφῇ, τῶν μελέων ποιητὴν,
 Ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, κακῶς
 Ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς.
 Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα, Δῆ-
 ναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον. 1155
 Ὅν ποτὲ γ' ἐπίδοιμι τευθίδος
 Δεόμενον· ἢ δ' ὠπτημένη
 Σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,

1141. Νίφει] οὐκ αἶσιον σημεῖον, ὡς εἶπε, τίθεται· ὅθεν συμβολικῶς καὶ ἐπιφέρει, χειμέρια τὰ πράγματα· ὡς κατωτέρω μικρὴν καταρᾶται αὐτῷ ὁ Χορός. 1149. Ἀνατρίβειν τὸ δεῖνα] ἀνατρίβειν τὸ αἰδοῦν. 1150. Ἀντίμαχον] αὐτός, φασί, ψήφισμα ἔγραψε μηδενὸς τοὺς κωμικοὺς καθάπτεσθαι ἐξ ὀνόματος· καὶ διὰ τοῦτ' Ἀριστοφάνης καταρᾶται αὐτῷ· ἕτεροι δὲ, ὅτι φειδωλὸς ὢν καὶ σμικρολόγος λίαν, οὐκ ἀπέβιδου τοὺς μισθοὺς, χορηγὸς γιγνόμενος ἐν Αθηναίοις. 1156. Τευθίδος] τὸ νῦν λεγόμενον καλαμάριον· Σίζουσα δὲ, ἔχον ποιοῦσα, ὃν ἂν ποιήσειεν πηγαυζομένη· κῆπειδ' εἶπε πάραλον, ὅ ἐστι παραθαλάσσιον, πάραλος δ' ἐστὶ καὶ ἡ ἰερὰ ναῦς, ἐπέφερε τὸ, Ὀκέλλοι, ὅ ἐστιν ἐξοκέλλοι· τὸ δ' ὅλον οὕτως, εἶθε ἴδοιμι αὐτὸν δεόμενον (ἐπιθυμοῦντα) τευθίδος θαλασσίας· ἢ δὲ ἀφ' οὗ ὠπτηθῇ, κέοιτο ἐπὶ τῆς τραπέζης σίζουσα· κῆτα μέλλοντος αὐτοῦ λαβεῖν πρὸς βρῶσιν, κύων παρελθὼν

- Ὀκέλλοι· κῆτα μέλ-
 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων 1160
 Ἀρπάσασα φεύγοι.
 ΗΜΙΧ. Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἐν·
 Κᾶθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
 Ἡπιαλῶν γὰρ οἶκαδ', ἐξ
 Ἰππασίας βαδίζων, 1165
 Εἶτα κατάξειε τις αὐ-
 τοῦ μεθύων τὴν κεφαλὴν Ὀρέστης,
 Μαινόμενος· ὁ δ' αὖ, λίθον βαλεῖν
 Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
 Τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον· 1170
 Ἐπάξειεν δ' ἔχων
 Τὸν μάρμαρον, κῆπειθ' ἄμαρ-
 τῶν, βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΔΑΜΑΧΟΥ, ΔΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟ-
 ΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΘΕΡ. ὦ δμῶες, οἱ κατ' οἶκον ἐστὲ Δαμάχου,
 Ὑδωρ, ὕδωρ ἐν χυτρίδιῳ θερμαίνετε· 1175
 Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 Ἐρὶ οἴσουπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
 Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
 ἀρπάσειε. 1174. Ἡπιαλῶν] πυρέττων μετὰ βίγους.— Ὀρέστην δὲ οὐ τὸν
 Ἀγαμέμνονος, ἀλλ' ἕτερον τινά φασί μέθυσον. 1170. Σπέλεθον] καὶ πέ-
 λεθον, σκῶρ, κόπρον ἀνθρώπου νεαράν, πρόσφατον. Ἐπάξειεν, ἐπαίξειεν,
 ἀνορμήσειεν, ἔχων τὸν μάρμαρον, τὸν Σπέλεθον. Κρατῖνον, οὐ τὸν ποιητὴν,
 ἀλλ' ἕτερόν τινα ἀλαζόνα, ἵνα κᾶντεῦθεν αὐτῷ χεῖρόν τι γένηται.
 1174. ὦ δμῶες] ἄγγελος ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐλθὼν, καταλέγει, ὡς πέ-
 πονθε Δάμαχος δυστυχίας. 1176. Κηρωτὴν] κηραλοιφήν.— Ἐρὶ οἴσουπη-
 ρά, ἄπλυτα, ῥυπαρά.— Λαμπάδιον, κατάπλασμα τὸ ἐκ νερθήκων καὶ καλά-
 5*

- Καὶ τὸ σφυρὸν παλινόρον ἐξεκόκκισε,
 Καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε, περὶ λίθον πεσών, 1180
 Καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσόν
 Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος.
 Ὡ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν, 1185
 Λεῖπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ.
 Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσών,
 Ἀνίσταται τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
 Ληστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
 Ὅδ' δὲ κἄντος· ἀλλ' ἀνοίγε τὴν θύραν.
 ΛΑΜ. Ἀτταπαττατά. 1190
 Στυγερά τάδε γε κρυερὰ πάθηα.
 Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι,
 Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς·
 Ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἄν,
 Οἰμωκτὸν ἄν γένοιτό μοι. 1195
 Δικαιόπολις γάρ, εἰ μ' ἴδοι τετρωμένον,
 Κατεγγάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἄν τύχαις.
 ΔΙΚ. Ἀτταλαττατά
 Τῶν τιθίῳν, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνα.
 Φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, 1200
 Τὸ περιπεταστὸν κἄπιμανδαλωτὸν αὖ.

μων ἐπὶ τῆς θλάσεως δατέου τινὸς κατασκευαζόμενον. — Παλινόρον, παλινόρομον ἔστρεψε. — Γοργόνα ἐξήγειρε, μόλωπα, οἶδμα· τὸ δ' ἀσπίδος, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς βούλεται λέγειν. — Κομπολακύθου, μεγαλορρήμονος· βούλεται δὲ εἰπεῖν, τοῦ τῆς περικεφαλίας, ἐφ' ἣ κομπορρήμονεϊ, πεσόντος πτεροῦ, δεινὸν αὐτὸς ἀφῆκε μέλος τὸ ἐξῆς· ἡ σύνταξις δὲ δοκεῖ σολοικοφανῆς εἶναι· εἰ μὴ τι προσωποποιεῖ εἰς ὄρνιν αὐτὸν λέγοντα ταῦτα καὶ ἐξῆς. 1186. Ὑδρορρόαν] εἴρηται ἀνωτέρω (στίχ. 921). — 1189. Ὅδ' δὲ κἄντος] ἀλλ' ἰδοὺ ἔχει καὶ αὐτός. 1192. Τάλας ἐγὼ] τοῦτ' ἐσήμαινεν ἄρα τὸ Νίφειν ἀνωτέρω (στίχ. 1141). — 1197. Κατεγγάνοι] πλατεῖ στόματί μου καταγελάσει. 1198. Ἀτταλαττατά] χαρᾶς καὶ ἡδονῆς ἐπιφώνημα τοῦτο. 1200. Φιλήσατον ὦ χρυσίω] πρὸς τὰς δύο πόδας λέγει ταῦτα· ἴδε στίχ. 1091. — Τὸ

- Τὸν γὰρ χοῦ πρῶτος ἐκπέπωκα.
 ΛΑΜ. Ὡ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 Ἰὼ, ἰὼ
 Τραυμάτων ἐπωδύνων. 1205
 ΔΙΚ. Ἰὴ, ἰὴ,
 Ὡ χαῖρε Λαμαχίππιον.
 ΛΑΜ. Στυγερός ἐγώ.
 ΔΙΚ. Μογερός ἐγώ.
 ΛΑΜ. Τί με σὺ κυνεῖς;
 ΔΙΚ. Τί με σὺ δάκνεις;
 ΛΑΜ. Τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ συμβολῆς βαρείας. 1210
 ΔΙΚ. Τοῖς Χοῦσι γὰρ τις συμβολὰς ἐπράττετο;
 ΛΑΜ. Ἰὼ ἰὼ, Παιάν, Παιάν.
 ΔΙΚ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.
 ΛΑΜ. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαί,
 Προσλάβεσθ', ὦ φίλοι. 1215
 ΔΙΚ. Ἐμοῦ δέ γε σφῶ, τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
 Προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.
 ΛΑΜ. Ἰλιγγίῳ κἄρα λίθῳ πεπληγμένος,
 Καὶ σκοτοδινίῳ.
 ΔΙΚ. Κἄγῳ καθεύδειν βούλομαι, καὶ στύομαι, 1220
 Καὶ σκοτοδινίῳ.
 ΛΑΜ. Θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν Πιττάλου,
 Παιωνίαισι χερσίν.
 ΔΙΚ. Ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ ὅστιν ὁ βασιλεὺς;

περιπεταστὸν κἄπιμανδαλωτὸν] φιλήματα ἀσελγῆ καὶ κατεγλωτισμένα ταῦτα στόμα διὰ στόματος. 1202. Πρῶτος ἐκπέπωκα] εἴρηται ἀνωτέρω περὶ τούτου. 1209. Τί με κυνεῖς] τί με σαίνεις ὡς κύων; — Σὺ δὲ τί με δάκνεις ὡς κύων; 1211. Τοῖς Χοῦσι] συμβολὴ μὲν ἡ σύγκρουσις τῶν στρατευμάτων· ἀλλὰ τὸ αὐτὸ λαμβάνεται καὶ ἐπὶ ἐράνου, ἐν ᾧ συμβαλλόμενοι τὸ μέρος ἕκαστος, συνεσθίουσιν· ἐρωτᾷ τοίνυν τὸν Λάμαχον, τίνα λέγεις συμβολῆν, μὴν ἐν τῇ Χοῶν ἐορτῇ ἥτις τις παρὰ σοῦ συμβολήν, ὃ ἐστὶν ἔρανον; 1213. Παιώνια] ἐορτὴ ἦν αὕτη· ἃ γὰρ Λάμαχος ἄλλως λέγει, ταῦθ' οὕτως τρέπει εἰς παιδίαν. 1217. Ἐμοῦ δέ σφῶ] ὑμεῖς αἱ δύο. 1222. Πιττάλου]

Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν. 1225

ΛΑΜ. Δόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

ΔΙΚ. Ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙ-

ΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡ. ΤΗΝΕΛΛΑ ὀητ', εἴπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, ΚΑΛ-

ΛΙΝΙΚΟΣ.

ΔΙΚ. Καὶ πρὸς γ', ἄκρατον ἐγγέας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡ. ΤΗΝΕΛΛΑ νῦν, ὦ γεννάδα, χῶρε λαβὼν τὸν

ἀσκόν.

1230

ΔΙΑ. Ἐπεσθε νῦν ἄδοντες Ω ΤΗΝΕΛΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν

Τήνελλα καλλίνικον ἄ-

δοντές σε, καὶ τὸν ἀσκόν.

ὃν ἔφημεν ἀνωτέρω δημόσιον· Ιατρόν. 1225. Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν] ὡς πρῶτος πεπωκὼς τὸν Χοῦ, ἀπαιτεῖ τὸ ἄθλον· φαίνεται δ', ὅτι ὁ βασιλεὺς, εἰς τῶν ἐννέα ἀρχόντων εἰδίδου τουτον· 1227. Ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν:] τὸν ἀσκόν· ἐξέπια γὰρ ἅπαντα τὸν οἶνον· τὸ δὲ Τήνελλα ἐφήμιον ἐστὶν ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀρχιλόχου κατὰ μίμησιν τῶν τῆς λύρας ἐπαδόμενον χορδῶν· ἤρχετο δὲ τοῦθ' ὁδὶ· Χαῖρε, ὦ καλλίνικε, τήνελλα· ἴδε δὲ καὶ Ὀρν. 1764· καὶ Πινδ. Ο', 1. Τοῦτο οὖν τὸ ἐφήμιον καὶ ὁ Δικαιόπολις ἄδων, ὡς καλλίνικος ἀναχωρεῖ, τοῦτο καὶ αὐτοὺς κελεύων ἄδοντας ἔπασθαι. 1228. Ἄμυστιν] διὰ μιᾶς κατέπιον πνοῆς· ἦν δὲ καὶ πατήριον κοχλιῶδες, φρεῖ, δι' οὗ τοῦτο ἔποινον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΦΗΚΕΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος, φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν, ἐφοῖτα εἰς δικαστήρια συνε-
χῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τοῦτου παῖς, ἀγρόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ, καὶ πειρώμενος
τὸν πατέρα παῦσαι, ἐγκαθεύρας τοῖς οἴκοις καὶ δίκτυα περιβαλὼν, ἐφύλαττε
νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· ὁ δὲ, ἐξέδου αὐτῷ μὴ προκείμενης, ἐκραζεν. Οἱ δὲ συν-
δικασταί, σφηξίν αὐτοὺς ἀφομοιώσαντες, παρὰ γέγοντο, βουλόμενοι διασπαστῆς τῆς
τέχνης ὑποκλέπτειν τὸν συνδικαστήν· ἐξ ὧν καὶ ὁ Χορὸς συνέστηκε, καὶ τὸ δρά-
μα ἐπιγέγραπται· ἀλλ' οὐδὲν ἦν οὐδὲ οὗτοι. Πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμά-
ζοντος, τίνος ἕνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτερος
εἶναι τὸ πρᾶγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχῆς τὸ δικάζειν. Ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο
τὰς ὑποψίας ἐξαίρειν τοῦ πράγματος, νοθεύων τὸν γέροντα. Ὁ δὲ πρεσβύτερος
μηδαμῶς νοθευόμενος, οὐ μεθεῖ τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπι-
τρέπειν αὐτῷ φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖν μόνον, καὶ τοὺς κατὰ
τὴν οἰκίαν δικάζειν. Καὶ δύο κύνες παρεισάγονται παρ' αὐτῷ πολιτευτικῶς κρι-
νόμενοι· καὶ κατὰ τοὺς φεύγοντας ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων, ἀπα-
τῆθεις, ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. Περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν
τινὰ τοῦ Χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, διὰ τὸ σφηξίν ἐμπερεῖς εἶναι τοὺς
τοῦ Χοροῦ· ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφή-
δρευον· ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασιν, κεντούσι τοῖς κέντροις. Ἐπὶ τέλει τοῦ δρά-
ματος ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν
ὑβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρων πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελοιο-
ποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκειμένης ὑπόθεσεως, ἀλλ' ὥσαντι
γενομένης. Πέπλασται δὲ τὸ ὅλον. Διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικουντας,
καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποστῆναι δικῶν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς
σφηξίν εἰκάζει, κέντρα ἔχουσι, καὶ πλήττουσι. δ' αὐτῷ χαριέντως. Ἐδι-
δάχθη ἐπὶ Ἀρχοντος Ἀμυνίου, διὰ Φιλωνίδου, ἐν τῇ πόλει Ὀλυμπίων ἦν β', εἰς
Λήνια· καὶ ἐνίκα πρῶτος Φιλωνίδης. προάγων Γλευκεῖς Πρεσβεῖς
ταῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἴρας ἄφνω,
Αὐτὸς ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκοῦντά γ', ὅπως
Μὴ λανθάνῃ, μεθ' ἐξίη, διὰ τὴν νόσον.
Ἄ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.

Εἴθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
Σφήκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
Ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἰέναι τοῖς
Φρονούντες ἱκανόν. Ὁ δὲ γέρον τρυφόμενος
Εὐμπεῖθετ' ἐνδον διαδικάζειν καὶ βιῶν,
Ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέρριεν ἐκ παντὸς τρόπου.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκέται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }
ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.
ΠΑΙΔΕΣ.
ΚΥΩΝ.
ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.
ΑΝΗΡ ΤΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ΣΦΗΚΕΣ.

ΣΩΣΙΑΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ,
ΧΟΡΟΣ, ΠΑΙΔΕΣ.

ΣΩΣ. Οὗτος, τί πάσχεις, ὦ κακὸδαιμον Ξανθία;
ΞΑΝ. Φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσκομαι.
ΣΩΣ. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὔφειλες μέγα.
Ἄρ' οἶσθα γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
ΞΑΝ. Οἶδ' ἄλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρίσαι.
ΣΩΣ. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ', ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ
Κατὰ ταῖν κέραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
ΞΑΝ. Ἄλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτεόν, ἢ κορυβαντίας.

1. Οὗτος, τί πάσχεις;] οἱ δύο δοῦλοι Σωσίας καὶ Ξανθίας, ἐπιταχθέντες φυλάττειν τὸν Φιλοκλέωνα, ἀγανακτοῦσι πονοῦντες, καὶ πρὸς τοὺς θεωμένους στραφέντες, τὴν τοῦ δράματος δηλοῦσιν ὑπόθεσιν. 2. Φυλακὴν καταλύειν] οὕτω πείθομαι ὑπ' ἐμαυτοῦ καταπαῦσαι καὶ διαλύσαι τὴν φυλακὴν τῆς νυκτός. 3. Κακὸν... προὔφειλες μέγα] ταύτην μὲν τὴν ἀνάπαυσιν δ-φείλεις ταῖς αὐτοῦ πλευραῖς, ἵνα ὑπνοῦ μικροῦ γε λάχης, ἀλλ' ἐς κακὸν σοι ἔσται, εἴ γ' ἐννοεῖς, οἷον φυλάττομεν θηρίον. 4. Ἀπομερμηρίσαι] ἀποσεῖσασθαι τὴν περὶ τοῦτου μέριμναν· μερμηρίζει γάρ ἐστι φροντίδας ἐν νυκτὶ μάλιστα ἔχειν· οὕτω καὶ Ὀμηρος·

» Ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ καὶ ἄνδρες ἱπποκόρουσαι

» Ἐὐδον παννύχιοι, Δία δὲ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος·

» Ἄλλ' ὁ γ' ἐμερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

6. Σὺ οὖν παρακινδύνευες] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, κάθευδε, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς βλεφάροις ἤδη ἡρέμα δοκεῖ μοι ἐπικαθεδεῖσθαι ὕπνος, αὐτὸς παρὰ προσδοκίαν παρεκινδύνευεν· εἶπεν, δ' ἡμελλε πείσεσθαι ταῖς ἀληθείαις. 7. Ἄλλ' ἢ παραφρονεῖς] ἢ παραφρονεῖς, ἢ μαίνη· ὅπως, κελεύων ἡμᾶς καθεύδειν· παύσων ἄρα, ἢ ἀποπειρώμενος τοῦ Σωσίου, ὁ Ξανθίας ἔλεγεν ἀνωτέρω βούλεσθαι καταλύσαι τὴν φυλακὴν καὶ ἀπομερμηρίσαι· φανερώς γὰρ ἐνταῦθα

- ΣΩΣ. Οὐκ' ἄλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβάζιον. 10
 ΞΑΝ. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον.
 Κἄμοι γὰρ ἄρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
 Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτῆς ὕπνος.
 Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἄρτίως.
 ΣΩΣ. Κἄγωγ' ἀληθῶς, οἷον οὐδεπώποτε.
 Ἀτὰρ σὺ λείζον πρότερος.
 ΞΑΝ. Ἐδόκουν αἰετὸν 15
 Καταπτόμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ,
 Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα
 Φέρειν ἐπὶ χάλκον ἀνεκὰς ἐς τὸν οὐρανόν.
 Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
 ΣΩΣ. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος. 20
 Πῶς δῆ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
 Ὅτι ταῦτόν ἐν γῇ θηρίον, κἄν οὐρανῷ,
 Κἂν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλεν τὴν ἀσπίδα;
 ΞΑΝ. Οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται,
 Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;
 ΣΩΣ. Μὴ φροντίσῃς. 25
 Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.
 ΞΑΝ. Δεινόν γέ που σ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
 Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λείζον.
 ΣΩΣ. Ἄλλ' ἔστιν μέγα.

μέμεται τὸ μελέτημα, ὡς ἐσόμενον πονηρόν. 9. Οὐκ' οὐ κατὰ Κορύβαντας μαίνομαι, ἀλλ' ἐκ Διονύσου ὕπνος τις με ἔχει· ἐπειδὴ γὰρ Κορυβάντων ἐκεῖνος ἐμνήσθη, ἐπήνεγκε καὶ οὗτος Διόνυσον τὸν Θρηκτικόν· οὕτω γὰρ ἐκείνοι βαρβαρίζοντες καλοῦσι τὸν θεὸν τοῦτον Σαβάζιον, καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ Σαβῶς· διὸ καὶ ὁ Ξανθίας ἕτερον βάρβαρον Μῆδον ἐπιφέρει· ταῦτα δ' οὐν παικτικά. 18. Ἀσπίδα] πότερον τὴν στρατιωτικὴν φησιν, ἢ τὸν ὄρνιν; τὸ πρῶτον μᾶλλον, ὡς ἐκ τῶν ἐπομένων, κἂν δοκῇ παίζειν ἐκ τῆς ὁμωνυμίας. 19. Κἄπειτα] καὶ ἔπειτα ἔδοξε μοι, ὅτι ταύτην τὴν ἀσπίδα ἀπέβη· ὁ γὰρ Κλεώνυμος εἴρηται δ' ἐν τοῖς ἀνωτέρω πολλάκις, ὅτι ὡς βίβασπιν διαγέρει Κλεώνυμον. 20. Γρίφου] αἰνίγμα· ἄρα τοῦτ' ἐστίν, ὅτι καὶ ἐν οὐρα-

- Περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἐστὶ τοῦ σκάφους δλου.
 ΞΑΝ. Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος. 30
 ΣΩΣ. Ἐδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ Πνυκί.
 Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
 Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
 Κἄπειτα τοῦτοις τοῖς προβάτοις μοι ἰδοκεῖ
 Δημηγορεῖν φάλαίνα πανδοκεύτρια, 35
 Ἐχουσα φωνὴν ἐμπεπρημένης ὕδρος.
 ΞΑΝ. Αἰβοῦ.
 ΣΩΣ. Τί ἐστὶ;
 ΞΑΝ. Παῦς, παῦς, μὴ λέγε. 40
 Ὅζει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
 ΣΩΣ. Εἴθ' ἢ μιαρὰ φάλαιν', ἔχουσα τρυτάνην,
 Ἰστη βοεῖον δημόν. 40
 ΞΑΝ. Οἴμοι δειλαιοί.
 Τὸν δῆμον ἱμῶν βούλεται διίστάειν.
 ΣΩΣ. Ἐδόκει δ' ἐμοὶ Θέωρος αὐτῆς πλησίον
 Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
 Εἴτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·
 Ὅλῃς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. 45
 ΞΑΝ. Ὅρθως γέ τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
 ΣΩΣ. Οὐκ οὐν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
 Γιγνόμενος;
 ΞΑΝ. Ἥμιστ'· ἀλλ' ἄριστον.

νῶς ἐτι βίβασπιν ἐστὶν ὁ Κλεώνυμος. 30. Τὴν τρόπιν] τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν βάσιν· ἀπὸ τῆς τοῦ σκάφους μεταφορᾶς. 35. Φάλαίνα] κῆτος τοῦτο θαλάσσιον παμφάγον (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ Πανδοκεύτρια, ἢ πάντα δεχομένη) ἐνοεῖ δὲ τὸν Κλέωνα, ὃν ἄλλοις ὀνόμασιν ἐκωμώδησε· πρόβατα δὲ τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἀνοήτους, καὶ διαβουκολομένους ὑπὸ πονηρῶν δημαγωγῶν. — Ἐμπεπρημένης δὲ, ὡς πεφουσημένης παρὰ τὸ πρήθειν. 38. Ὅζει βύρσης] τοῦ Κλέωνος καθάπτεται ὡς βυρσοδέψου. 40. Ἰστη] ἔχουσα ἐν χειρὶ πλάστιγγας, ἐξύγιζε βόιον λιπός· δ σημαίνει τὸν δῆμον αὐτὸν βούλεσθαι διαστασιάσαι. 42. Ἐδόκει δὲ Θέωρος] οὗτος ὡς κόλαξ καὶ ἀρπαξ κωμωδεῖται, διὸ καὶ κόρακα αὐτὸν εἶπε· πρὸς δ ὡς εὐφυῶς ἐπαίξε τὴν τοῦ Ἀλ-

ΣΩΣ.

ΞΑΝ.

Πῶς; 50
 Ὅπως;
 Ἄνθρωπος ἦν· εἴτ' ἐγένετο· ἐξαίφνης κόραξ·
 Οὐκ οὐκ ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι 50
 Ἄρθεις ἀφ' ἡμῶν ἐς κόρακας οἰχέσεται;
 ΣΩΣ. Εἴτ' οὐκ ἐγὼ, δοὺς δὴ ὁδοῦς, μισθώσομαι·
 Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνειράτα;
 ΞΑΝ. Φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
 Ὅλίγα γ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταῖς. 55
 Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα.
 Μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
 Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος·
 Δούλω παραρρίπτουντε τοῖς θεωμένοις,
 Οὐδ' ἄνθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης· 60
 Οὐδ', εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 Αὐθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.

κιδιάδου τραυλότητα, ὡς τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ· προεμένον. 50. Ἐναργὲς] φανε-
 ρῶς τοῦτο δηλοῖ, ὅτι καταλιπὼν ἡμᾶς, ἐκπαρήσεται εἰς κόρακας. 53. Ὑ-
 ποκρινόμενον] παίζει πρὸς τὸν Ξανθίαν, ὡς καταλήλως ἐμυθεύσαντα τὸν
 ὄνειρον· νῦν δὲ σιταφειλὲς πρὸς τοὺς θεατὰς, ἐξηγεῖται αὐτοῖς τὴν τῆς κωμω-
 δίας ὑπόθεσιν. 57. Κεκλεμμένον] ὡς κηκόηθεσ ἀπὸ κακοήθων, ὡς ἀπὸ ἀ-
 φυῶν φιλοσόφων· καὶ ἕτερος δὲ τις εἶπεν

» Τὸ σκῶμ' ἀσελγὲς καὶ Μεγαρικὸν σφόδρα.

58. Κάρυα ἐκ φορμίδος] εἴκοι γεγενημένη κωμῶδες τις, ὅς ἐφηκε δούλους
 ἐν τῇ θεάτρῳ, κάρυα ἐκ σπυρίδος τοῖς θεωμένοις παρέχοντας· ὁ δὲ νοῦς, ὁ
 ποιητὴς ἐνταῦθα οὐ παρυσάγει δούλους, ἐνεκα τοῦ γελοίου κάρυα διαρρί-
 πτύντας τοῖς θεωμένοις, ὡς ἕτερός τις ἐποίησε τοῦτο· τὸ δὲ δούλω παραρρί-
 πτύντε, ὅζει σολοικισμοῦ· εἴη δ' ἂν ἐπιδιορθοῦν ὡς· Ἡμῖν δούλοις παραρρί-
 πτεῖν γε, ἢ δούλοις παραρρίπτουσιν. 60. Ἐξαπατῶμενος] ἐμπαίζόμενος· δει-
 νοῦ γὰρ ὄντος ἐσθλὴν τοῦ Ἡρακλείους, ἐν τοῖς δειπνοῖς παρέτεινον αὐτὸν ταῖς
 τῶν βρωμάτων ἀναβολαῖς· ἐντεῦθεν αὐτὸς δυσχερῶς ἔφερε. 61. Ἀνασελγαι-
 νόμενος] πολλάκις κωμωδοῦμενος καὶ ὑβρίζόμενος ἐν θεάτρῳ. 63. Μυττω-
 τεύσομεν] μῆτε Κλέων' αὐτὸν, ὅς ἀπὸ βυρσοδέψου κατέπειε τὴν τύχην, πι-
 κρὰν χολὴν τῇ ῥίνι αὐτοῦ ἐγχεύσομεν· τὸ γὰρ μυττωτὸν δριμύ· οὐδένα τού-

Ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον, 65
 Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
 Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
 Ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκείνοσι,
 Ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέλους·
 Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 Ἐνδον καθεύδων, ἵνα θύραζε μὴ ἔξη· 70
 Νόσον γὰρ ὁ πατήρ' ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 Ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνολὴ ποτ', οὐδὲ θυμὸν ἔξει·
 Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.
 Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φησ' οὕτοσί·
 Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἄλλ' οὐδὲν λέγει· 75
 ΣΩΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
 ΞΑΝ. Οὐκ· ἀλλὰ ΦΙΛΟ μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 Ὅδ' ἔφησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον,
 Εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

ΣΩΣ.

Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ 80

Αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος· 80

ΞΑΝ. Νικόστρατος δ' αὐφησιν, ὁ Σκαμβωνίδης,
 Εἶναι φιλοθύτην αὐτόν, ἢ φιλόξενον.

ΣΩΣ. Μὰ τὸν κύν', ὦ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 Ἐπεὶ κατὰ πύγων ἔστιν ὁ γε Φιλόξενος.

ΞΑΝ. Ἀλλῶς φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσατε. 85

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῖτε νῦν.

Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
 88. Φιληλιαστής ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ
 Ἐρᾷ τε τούτου, τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 90. Ἦν μὴ πρὸ τοῦ πρώτου καθίσταται ξύλου.
 Ὑπνου δ' ὅρᾳ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
 Ἦν δ' οὖν καταμύτῃ καὶ ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
 95. Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλειψύδραν.
 Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψήφον γ' ἔχειν εἰσθῆναι,
 Τὸς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
 98. Ὡς περ λιθανωτὸν ἐπιτιθεῖς νομηνία.
 Καὶ, νῆ Δί', ἦν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
 Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
 100. Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, Κημὸς καλός.
 Τὸν ἀλεκτρύονα δ', ὃς ἦδεν ἐφ' ἐσπέρας, ἔφη,
 Ὡς ὅψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεισμένον,
 Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 Εὐθὺς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας·
 103. Κᾶπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρὶ πάντων,

ἐπὶ τῆς κακίας τοῦ Φιλοξένου· δὲν βούλεται γελοῖως ἐξευρίσκειν. 88. Φιλη-
 λιαστής] φιλόδικος ἐν τῇ ἑλικίᾳ. 90. Ξύλου] τὸ βάθρον, ἐφ' οὗ ἐκάθηντο,
 ἐννοεῖ· καὶ ἀλλαχῇ δὲ οὕτως ὠνόμασεν αὐτό· Πασπάλη δὲ, ἡ παιπάλη, ψί-
 χαλον, τὸ λεπτότατον τοῦ αἰσίου, ἢ τοῦλάχιστον, ἐκτενέστερον· τοιοῦτο δὲ
 καὶ τὸ ἄχνη, τὸ λεπτότατον τῶν ἀχύνων. 95. Ἀνίσταται] τοῦ ὕπνου συνημ-
 μένους τοὺς τρεῖς ἔχων δακτύλους, ὡς εἰ ἔφερε τὴν ψήφον, ὥς περ νομηνίαις
 οἱ λιθανωτὸν προσφέροντες τοῖς ἀγάλμασιν. 98. Δῆμον] ἦν δ' οὗτος εὐ-
 μορφος· εἰσθῆσαν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι (ὡς καὶ ἀλλαχῇ ὑποσημαίνεται) γράφειν
 καὶ ἐν τοίχοις καὶ ἐν θύραις, ὅθεν καλὸς παρὶν οὖν καὶ ὁ Φιλοκλέων,
 προσέγραψε, οὐχὶ Δῆμος, ἀλλὰ Κημὸς καλός· ἐστὶ δὲ Κημὸς τὸ ἐπὶ τοῦ κα-
 δίσκου τῶν ψήφων ἐπιτιθέμενον, δι' οὗ τὰς ψήφους αὐτῷ καθίσταν. 100. Τὸν
 ἀλεκτρύονα] καὶ τοῦτον ἐμέμετο, ὡς βραδέως αὐτὸν ἐγείρει, καί τοι ἀφ' ἐ-
 σπέρας τυγχάνει ἄδων, ὡς δὴ πεπεισμένον χρήμασιν ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων
 παρ' ὧν λόγον, ὧν ἔπραξαν, ὤφειλεν αὐτὸς λαμβάνειν. 103. Δορπηστοῦ] δορ-
 πηστὴς δ' ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐσθίουσι τὸ ἄριστον, τὸ ἐσθινόν, ἢ τὸ δειλινόν· ὁ
 δὲ νοῦς, μόλις ἐσθίει, καὶ εὐθὺς ζητεῖ τὰς ἐμβάδας, ἐφ' ὧν ἀπέλθῃ εἰς τὸ δι-
 καστήριον, καὶ κεῖ προσισχόμενος τῷ κίονι, ὥς περ πέτρα ἢ λεπὰς λίαν πρῶτ,

Ὡς περ λεπὰς προσισχόμενος τῷ κίονι.
 105. Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν,
 Ὡς περ μέλιτι· ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται,
 Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
 Ψήφων δὲ δέσας μὴ δεηθεῖν ποτὲ,
 110. Ἰν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
 Τοιαῦτ' ἀλλοῖς νοουθετούμενος δ' αἰεὶ,
 Μᾶλλον δικάζει· τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
 Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἀνὴρ μὴ ξίτη.
 Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
 115. Καὶ πρῶτα μὲν λόγῳσι παραμυθούμενος,
 Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
 120. Μηδ' ἐξέλαι θύρας, ὃ δ' οὐκ ἐπειθετο.
 Εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου, κἀκάθαιρε, καὶ μάλα
 Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ· ὃ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
 Ἀξας, ἐδίκαζεν εἰς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
 125. Ὅτε δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 Διέπλευσεν εἰς Ἀῖγιναν· εἴτα συλλαβὼν
 130. Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ.

προκαθεύδει πρὶν ἐκκλησιάσαι τοὺς ἄλλους. 106. Τιμῶν τὴν μακράν] γραμ-
 μὴν· ἐπενεχθεῖσιν τῶν ψήφων ἐπὶ τινὰ τῶν καταδίκων, εἰ μὲν αἰμέλαι-
 ναι ἦσαν πλείους, ἦγον γραμμὴν μακράν ἐπὶ πίνακος κηρῷ ἀλημιμένου·
 εἰ δὲ ἐλάττους, βραχεῖαν. καὶ ἦν ἐκεῖνο μὲν σημεῖον καταδίκης· τοῦτο δὲ
 ἀπολύσεως τῶν δικαζομένων· ἦγον δ' οὖν τὴν γραμμὴν ταύτην τῷ ὄνυχι· διὸ
 εἰσῆρχετο ὁ Φιλοκλέων οἴκαδε ἐμπλεως τοὺς ὄνυχος κηροῦ, καθάπερ μέ-
 λισσα, ἢ βομβυλίδος, ἀγριομέλισσα. 110. Αἰγιαλὸν] ἐπλήρωσε τὴν αὐτοῦ
 οἰκίαν τῶν ἐκ τῆς θαλάσσης ψήφων. 111. Τοιαῦτα ἀλλοῖς] πλανᾶται, φρον-
 τίζει, περισπᾶται. Τούτοις δὲ ἐξελέγχει ὁ ποιητὴς τὸ τῶν Ἀθηναίων περὶ
 τὰς δίκας ἀκρόεστον. 118. Ἀπέλου] ἀντὶ ἀπέλουε, καὶ ἐκάθαιρε, καὶ διὰ
 Κορυβαντικῶν τελετῶν ἀνεβρόννε· ὁ δὲ σὺν αὐτῷ τῷ τυμπάνῳ, δι' οὗ ἐκά-
 θαίρετο, ἀναπηδήσας, ἐδίκαζεν ἐμπεσών· εἰς τὸ καινόν· τέσσαρες τόποι ἦσαν
 ἐν τῷ δικαστηρίῳ· ὧν ὁ μὲν ἐκαλεῖτο παράβυστος· ὁ δὲ, καινός· ὁ δὲ, τρι-
 γωνός· ὁ δὲ, μέστος. 123. Εἰς Ἀσκληπιοῦ] ἦν δ' αὐτόθι ἱερὸν πρὸς Ἰακιν-
 θον· ἀνεφάνη σκοτίας οὗτος ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας· δῆλον δ' ἐστὶ ἀπέδρα

- 125 'Ο δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
'Εντεῦθεν οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
'Ο δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδρορρόων,
Καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ', ὅσ' ἦν τετρημένα,
'Ενεθύσαμεν ῥακίοισι· κἀπακτώσαμεν.
130 'Ο δ', ὡς περὶ κολοῖδς, αὐτῷ παττάλους
'Ενέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἴτ' ἐξήλλετο.
'Ημεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν.
'Εστὶν δ' ὄνομα, τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων,
Ναὶ μὰ Δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδε, Βδελυκλέων,
'Εχων τρόπους φρυγμοσεμνάκους τινάς.
ΒΑΕΛ. Ὡς ἐκνθία, καὶ Σωσία, καθεύδετε; 135
ΞΑΝ. Οἴμοι.
ΣΩΣ. Τί ἐστι;
ΞΑΝ. Βδελυκλέων ἀνίσταται.
ΒΑΕΛ. Οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' ἄτερος;
'Ο γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθε,
Καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυνώς. ἀλλ' ἄθρει, 140
Κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρήμ' ὅπως μὴ κούσεται.
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.
ΣΩΣ. Ταῦτ', ὦ δέσποτα.
ΒΑΕΛ. Ἄναξ Ποσειδὸν, τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπη φορεῖ;
Οὔτος, τίς εἰ σύ;
ΦΙΛ. Καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι.
ΒΑΕΛ. Καπνός; φέρ' ἴδω τίνας ξύλου σύ.
ΦΙΛ. Συκίνου. 145

ἀπὸ τῆς Διγίνης. 125. 'Εξεφρείομεν] ἐξεφείρομεν. 134. Ναὶ μὰ Δία] φιλεῖ τὸν Κλέων. 135. Φρυγμοσεμνάκους] φρυγμιατοῦ μὲν, σεμνότητος δὲ καὶ σοβαρότητος πλήρης. 140. Μυσπολεῖ] περιτρέχει, ὡς ὁ μῦς. 141. Πυέλου] ἱπνὸς μὲν ὁ καπνοδόχος ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ μαγειρείῳ ἐννοεῖται. ὅπου καὶ πυέλος ἦν, σκάφη ἐνθα ἐλούοντο, καὶ ὀπή, δὲ ἡς ἐκχεῖτο τὰ λύματα· ὁ πόθεν ἐπειράτο διαδράσαι. 145. Συκίνου] ὁ γὰρ καπνὸς τοῦ ξύλου

- ΒΑΕΛ. Νῆ τὸν Δί', ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν.
'Ατὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε; ποῦ σθ' ἡ τηλία;
Δύου πάλιν. φέρ', ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.
'Ενταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.
'Ατὰρ ἄθλιός γ' εἰμ', ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνὴρ, 150
'Οστις πατὴρς νυν! Καπνίου κεκλήσομαι.
ΣΩΣ. Παῖ, τὴν θύραν ὦθει· πίεζε νῦν σφόδρα
Εὐ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἐρχομαι.
Καὶ τῆς κατακλείδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ.
Φύλαττέ θ', ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται. 155
ΦΙΛ. Τί δράσεται; οὐκ ἐκφρήσεται, ὦ μιαιώτατοι,
Δικάσοντά μ'; ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.
ΒΑΕΛ. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;
ΦΙΛ. Ὁ γὰρ θεὸς
Μαντεύομένῳ μοι ἔχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,
'Οταν τις ἐκφύγῃ μ', ἀπασκλῆναι τότε. 160
ΒΑΕΛ. Ἀπολλὼν Ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
ΦΙΛ. Ἰθ', ἀντιβολῶ σ', ἐκφρέ με, μὴ διαρρήγῃ.
ΒΑΕΛ. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.
ΦΙΛ. Διατρῶξομαι τοῖνον ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.
ΒΑΕΛ. Ἄλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντας. 165
ΦΙΛ. Οἴμοι δειλαιοί·
Πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
'Οπως τάχιστα, ἢ πινάκιον τιμητικόν.

τούτου δριμύτερος λέγεται εἶναι· κωμῶδει δὲ τὴν τῶν δικαστῶν δριμύτητα. 147. Οὐκ ἐσερρήσεις] οὐκ ἐσπεσῇ πάλιν; ποῦ ἐστὶν ἡ τηλία; σάνις αὐ-
τη, ἣ ἔδουον τὴν καπνοδόχην, ἐφ' ἣν προσεπιτίθουσιν καὶ ἕτερον ξύλον πρὸς
βάρος κατὰ τῶν τοῦ πατρός μηχανῶν. 155. Τὴν βάλανον ἐκτρώξεται] σι-
δήριον τοῦτο συνέχον τὸν μοχλὸν, οὗ ἀναιρομένου ἀνολίγεται ἡ θύρα. 156. Οὐκ
ἐκφρήσεται] ἐκφορήσεται. 157. Δρακοντίδης] κακοῦργον τοῦτον ἐθέλουσιν
εἶναι, καὶ τὸ περὶ τῶν τριάκοντα ἔπειτα ψήφισμα γράψαντα. 160. Ἀπο-
σκληναι] ἀποξηρανθῆναι, ἀποθανεῖν. 167. Πινάκιον] ἴδε ἀνωτέρω στίχ. 146.

- ΒΔΕΛ. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖσι κακόν.
 ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ'· ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
 Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κανθηλίοις. 170
 Νουμηνία γάρ ἐστιν.
 ΒΔΕΛ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς ἂν
 Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἂν.
 ΦΙΛ. Οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δι' ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
 ΞΑΝ. Οἶζον πρόφασιν καθήκειν, ὡς εἰρωνικῶς,
 ἵνα θᾶττον ἐκπέμψεις.
 ΒΔΕΛ. Ἄλλ' οὐκ ἔσπασε 175
 Ταύτη γ' ἐγὼ γὰρ ἡσθόμην τεχνωμένου.
 Ἄλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἔξαγειν δοκῶ,
 Ὅπως ἂν ὁ γέρον μὴδὲ παρακύβη πάλιν.
 Κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσθαι τήμερον;
 Βάδιζε θᾶττον. τί στένεις; εἰ μὴ φέρεις 180
 Ὀδυσεῖα τινά γ';
 ΞΑΝ. Ἀλλὰ, ναὶ μὰ Δία, φέρει
 Κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδευκότα.
 ΒΔΕΛ. Ποῖον; φέρ' ἴδωμαι.
 ΞΑΝ. Τουτονί.
 ΒΔΕΛ. Τουτί τί ἦν;
 Τίς εἰ ποτ', ὦνθρωπ', ἐτεόν;
 ΦΙΛ. Οὔτις, νῆ Δία.
 ΒΔΕΛ. Οὔτις σύ; ποδαπός; 185

170. Αὐτοῖς κανθηλίοις] σὺν τοῖς ἐπιστάγμασιν· ἐν νουμηνίᾳ δὲ ταῦτ' ἐπω-
 λούτο. 175. Ἄλλ' οὐκ ἔσπασε ταύτη γε] οὐκ ἐπέτυχεν οὕτως· ἀπὸ πα-
 ροιμίας εἰληπται τοῦτο

» Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασε.

179. Κάνθων, τί κλάεις] μὴ φέρων τὸ βάρος· ὁ ὄνος, ἐστὲναζεν ἀχθόμενος.
 ὑποκεκρεμάκει γὰρ ὁ γέρον αὐτὸν ὑπὸ τῇ γαστρὶ τοῦ ὄνου, καθάπερ ὁ Ὀ-
 δυσσεὺς τοῦ κριτοῦ, ἵνα διαδράσῃ τὸν ἀνθρωποφάγον Εὐκλῶπα ἐν τῇ τῶν
 πρεβάτων ἐξαγωγῇ, ὅποτε καὶ Οὔτις προσεποιήσατο καλεῖσθαι· καὶ ἐξῆς δὲ

- ΦΙΛ. Ἰθακὸς ἀπὸ Δρασιππίδου.
 ΒΔΕΛ. Οὔτις, μὰ τὸν Δι', οὐ τι χαιρήσων γ' ἔσθ'.
 Ὑφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ Μιαρῶτατος,
 Ἴν' ὑποδέδωκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
 Ὅμοιότατος κλητῆρος εἶναι πώλῳ.
 ΦΙΛ. Εἰ μὴ μ' ἐάσειθ' ἡσυχόν, μαχοῦμεθα. 190
 ΒΔΕΛ. Περὶ τοῦ μάχῃ νῶν δῆτα;
 ΦΙΛ. Περὶ ὄνου σκιᾶς.
 ΒΔΕΛ. Πονηρὸς εἰ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.
 ΦΙΛ. Ἐγὼ πονηρὸς; οὐ μὰ Δι', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σύ
 Νῦν μ' ὄντ' ἀριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς
 Ὑπογαστρίον γέροντος Ἠλιαστικοῦ. 195
 ΒΔΕΛ. Ὡθεῖ τὸν ὄνον καὶ σαυτόν ἐς τὴν οἰκίαν.
 ΦΙΛ. Ὡς ξυνδικασταί, καὶ Κλέων, ἀμύνετε.
 ΒΔΕΛ. Ἐνδὸν κέκραχθι, τῆς θύρας κεκλεισμένης.
 Ὡθεῖ σύ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
 Καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν, 200
 Καὶ τῇ δοκῇ προσθεῖς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν,
 Ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'.
 ΣΩΣ. Οἷμοι δαίλαιος.
 Πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βῶλιον;
 ΞΑΝ. Ἰσως ἄνωθεν μὺς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.

ἀπὸ ταύτης τῆς ἱστορίας ἔχει πᾶσαν τὴν προσποίησιν. 185. Δρασιππίδου]
 παρὰ τὸ ἀποδιδράσκειν πέπλασται ὡς ἀπὸ δήμου τινός. 188. Ἰνδάλλε-
 ται] φαίνεται ὅμοιος εἶναι πώλῳ κλητῆρος ἐνταῦθα ὡς δικαστικοῦ, πατέρ'
 αὐτὸν πώλου ποιῶν. 191. Περὶ ὄνου σκιᾶς] παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν περὶ
 οὐτιδανῶν πραγμάτων φιλονεικούντων. 192. Πόρρω τέχνης] ὑπὲρ πᾶσαν τέ-
 χνην· ἢ ἄνευ τέχνης, ἐκ φύσεως· καὶ παράβολος, ῥίψοκλινδυνος. 195. Ὑπο-
 γαστρίον] φαίνεται, ὅτι οἱ Ἠλιασταί, ἐξ οὗ ἐλάμβανον μισθοῦ, ὠνοῦντο ὑ-
 πογαστρία· ἀλλὰ τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τὰ τοῦ ὄνου ὑπογαστρία· καὶ ἐπειδὴ
 ἐπήνεγκε τὴν σύνταξιν εἰς τὸ κτητικόν, ἐννοεῖ τὰ αὐτοῦ. 200. Τῇ δοκῇ]
 τοῦτο δὲ τὸ νῦν περάτην, ἢ περάντην λεγόμενον ξύλον. 202. Ἀνύσας τι
 προσκύλιε] κατορθώσας δὲ τοῦτο, προσώθει τὸν ὄλμον. 203. Βῶλιον] βῶ-

- ΣΩΣ. Μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδύμενός τις οὐτοσὶν 206
 Ὑπὸ τῶν κεραμίδων Ἡλιαστῆς ὀροφίας.
 ΞΑΝ. Οἶμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ὄνηρ γίγνεται;
 Ἐκπτήσεται. ποῦ, ποῦ στί μοι τὸ δίκτυον;
 Σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.
 ΒΑΕΛ. Νῆ Δί', ἦ μοι κρεῖττον ἦν 210
 Τηρεῖν Σκιώνην, ἀντί τούτου τοῦ πατρός.
 ΣΩΣ. Ἄγε νῦν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοθήκαμεν,
 Κούκ' ἐσθ' ὅπως διαδύς ἂν ἡμᾶς ἐπὶ λάθοι,
 Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
 ΒΑΕΛ. Ἀλλ', ὦ πόνηρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον 215
 Οἱ ξυνδικασταί, παρακαλοῦντες τουτονὶ
 Τὸν πατέρα.
 ΣΩΣ. Τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
 ΒΑΕΛ. Νῆ τὸν Δί'. ὅψ' ἔγωγε ἀνεστήκασι νῦν.
 Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦσιν γ' αἶε,
 Δύχους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη 220
 Ἀρχαιομελησιδωνοφρυνηχίρατα,
 Οἷς ἐκκαλοῦνται τούτων.
 ΣΩΣ. Οὐκοῦν, ἦν δέη,
 Ἦδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
 ΒΑΕΛ. Ἀλλ', ὦ πόνηρ', τὸ γένος, ἦν τις ὀργίσῃ,
 Τὸ τῶν γερόντων, ἐσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
 Ἐχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος 225
 Ὁξύτατον, ὃ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
 Πηδῶσι, καὶ βάλλουσιν, ὥσπερ φέψαλοι.

λός τις, ἢ λιθάριον ἔπεσεν ἄνωθεν. 206. Ὀροφίας] οὕτω καλοῦνται οἱ ὑπὸ
 τὸν ὀροφον μῦες ἦν δ' ὁ γέρων ὁ Ἡλιαστῆς οὗτος ὀροφίας, καὶ ὡς στρου-
 θὸς ἀνιπτάμενος τὸ δὲ Σοῦ, σοῦ, φωνή ἐστι, δι' ἧς ἀποσιβιῶμεν τὰς ἀλε-
 κτορίδας. 210. Σκιώνην] χωρίον θράκης ἐπὶ Βρασιδίου πολέμιον Ἀθηναίοις
 γεγενημένον. 213. Ὅσον στίλην] ἐλάχιστον μέρος χρόνου. 219. Μινυ-
 ρίζοντες] λεπτεῖ καὶ ὑφειμένῃ τῇ φωνῇ ᾄδοντες. 220. Ἀρχαιομελησιδω-
 νοφρυνηχίρατα] ἀρχαῖα-μέλη-σιδων-φρυγίχος-ἐρατά. Φρυγίχος γὰρ ἔγραψε

- ΣΩΣ. Μὴ φροντίσης· ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω, 230
 Πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.
 ΧΟΡ. Χώρει, πρόβαίν' ἐβρώμενος. ὦ Κωμία, βραδύνεις; 235
 Μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ' ἄλλ' ἡσθ' ἡμᾶς κύνειος;
 Νυνὶ δὲ κρεῖττων ἐστὶ σου Χαρυνάδης βαδίζειν.
 Ὡς Στρυμόδωρε Κονθυλεῦ, βέλτεστε συνδικαστῶν,
 Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που νταῦθ', ἢ Χαθῆς ὁ Φλυεύς;
 Πάρεσθ', ὁ λοιπὸν ἐστίν, ἀπαπαῖ, παπαῖ, παπαῖας. 235
 Ἦδ' ἔκεινης, ἦρ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνήμεν
 Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σὺ κατὰ περιπάτου νύκτωρ
 Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον.
 Κᾶθ' ἤψαμεν τοῦ κορκόρου, κατὰσχίσαντες αὐτόν. 240
 Ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ἄνδρες, ὡς ἐστὶ Λάχνητι νυνὶ
 Σίμβλον δὲ φασὶ χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
 Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεὼν ἡμῶν ἐφείτ' ἐν ὥρᾳ
 Ἦκειν, ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν.
 Ἐπ' αὐτόν, ὡς κολουμένους, ὧν ἠδίκησεν, ἀλλὰ γὰρ
 Σπεύδωμεν, ὦνδρες ἤλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι. 245
 Χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
 Μὴ που λαθὼν ἡμᾶς τις, ἐμποδὼν κακὸν τι δράσῃ.
 ΠΑΙΣ. Τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ, πάτερ, τουτονὶ φύλαξαι.
 ΧΟΡ. Κάρφος χαμάθεν σύ νυν λαθὼν, τὸν λύχνον πρόδυσον.

δράμα Φοινίσσας ἐν οἷς μέμνηται τῶν Σιδωνίων. 230. ὦ Κωμία] κύριον
 ὄνομα τινος τῶν τοῦ Χοροῦ ἀλλ' ἡς ποτὲ ἰσχυρὸς ἦν καὶ τὰλλα ὀνόμα-
 τα γερόντων. 235. Πάρεστε, ὁ λοιπὸν ἐστίν ἡδ' ἔκεινης] ὅσοι περιεσμεν
 τῶν φρουρούντων ποτὲ τὸ Βυζάντιον πάντες ἐσμέν ἐνταῦθα· ἀνδραγαθίας γὰρ
 νεότητος οἱ γέροντες ἠδονταὶ μεμνησθαι. 239. Κᾶθ' ἔπειτα δὲ ἀφ' οὗ κα-
 τεσχίσσαμεν τὸν ὄλμον, ἠψάμεθα καὶ τοῦ κορκόρου· λαχάνον δὲ τούτο εὐτε-
 λές· ὅθεν καὶ παροιμία· καὶ κορκόρος ἐν λαχάνοις· σκοτεινὸν δὲ τὸ χωρίον
 τοῦτο· καὶ εἶκε περὶ αἰσχρόν τι διατρίβειν. 240. Ὡς ἐστὶ Λάχνητι] ἡ δι-
 κη· ἦν Κλέων ἔλαχεν αὐτῷ. 242. Ἐφείτο] ἐνετείλατο ἡμῶν ἡκεῖν ἐν ὥρᾳ
 ἔχοντας τριῶν (ἡμερῶν) ὀργὴν πονηράν· ἀντὶ τοῦ τροφῆν ἀπὸ τῶν κολουμέ-
 νων στρατεύεσθαι. — Κολουμένους δὲ, ὡς κολάσσοντας. 248. Τὸν πηλὸν φυ-
 λάξαι] ἵνα μὴ ἐμπέσῃ αὐτῷ· ὁ λυχνόφορος παῖς τοῦτο λέγει. 249. Πρό-
 δυσον] προδύω καὶ προμύσσω, ὡθῶ τὸ ἐλλόγχιον μικρὸν ἐπὶ τὰ ἔξω.

ΠΑΙΣ. Οὐκ' ἀλλὰ τῷδ' μοι δοκῶ τὸν λύχνον προδύσειν. 250
 ΧΟΡ. Τί δὴ παθὼν τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὤθει;
 Καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος, ὧ' νόητε. 251
 Οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
 ΠΑΙΣ. Εἰ νῆ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσῃ' ἡμᾶς,
 Ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί. 255
 Κάπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτοῦ στερηθεῖς,
 Τὸν πηλὸν, ὥσπερ ἄτταγᾶς, τυρβάσεις βαδίζων.
 ΧΟΡ. Ἢ μὴν ἐγὼ σου χ' ἀτέρους μείζονας κολάζω.
 Ἀλλ' οὕτωσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι.
 Κούκ' ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον 260
 Ὑδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 Ἐπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὕτωι μύκητες.
 Φιλεῖ δ', ὅταν ᾗ τουτί, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.
 Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἄττα μῆ' στί πρῶμα,
 Ὑδωρ γενέσθαι, καὶ πνεῦσαι Βόρειον αὐτοῖς. 265
 Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
 Πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
 Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
 Ἠγεῖτ' ἂν ἄδων Φρυγίχου καὶ γὰρ ἔστιν ἀνὴρ
 Φιλοφθός. ἀλλὰ μοι δοκεῖ στάντας ἐνθάδ', ὠνδρες, 270
 Ἀδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν ἦν τί πως ἀκούσας
 Τοῦ μού μέλους, ὅφ' ἡδονῆς ἐρπύση θύραζε.
 Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται ἄρ' ἡμῖν
 Ὁ γέρων, οὐδ' ὑπακούει; μὲν ἄπολῶλεκε τὰς ἐμ-
 βάδας, ἣ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δακτύλον μου; 275
 Εἴτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;

251. Τῷ δακτύλῳ ὤθει·] τοῦτο γὰρ ποιῆσας ὁ παῖς, ἐποίησεν ἐκχυθῆναι
 τὸν λύχνον· ὁ δὲ πατὴρ ἔτυψεν αὐτόν· πρὸς δ' ἀγροθεῖς ὁ παῖς ἀπειλεῖ
 καταλιπεῖν αὐτόν. 257. Ἀτταγᾶς] δοῦλος σιγματίας ἢ εἰδος ὄρνιθος ποι-
 κίλον ἐν τοῖς ἔλεσι διαιτώμενον. 262. Μύκητες] αἱ περὶ τὰ ἐλλύχνιον ἀ-
 ποτελούμεναι μύξαι. 268. Ἐφολκός] ἐπόμενος, συρόμενος.

Καὶ τάχ' ἂν βουβωνίῃ γ'· ἢ μὴν πολὺ δριμύτατός γ'
 Ἦν τῶν παρ' ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπέθετ'.
 Ἀλλ' ὅπότ' ἀντιβολοῖται, κάτω κύπτων ἂν οὕτω,
 Λίθον ἔψεις, ἔλεγεν, τάχα δ' ἂν 280
 Διὰ τὸν χθεσινόν γ' ἀνθρώπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
 Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων, ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
 Τὰν Σάμφ' πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
 Εἴτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
 Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ. 285
 Ἀλλ', ὦ γὰρ, ἀνίστασο, μὴδ' οὕτως
 Ἔσθιε σαρτὸν, μὴδ' ἀγανάκτει.
 Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχύς ἦκει τῶν προδόντων
 Τάπτι Θράκης· δν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτρίεις.
 Ὑπαγ', ὦ παῖ, ὑπαγε. 290
 ΠΑΙΣ. Ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ
 Πάτερ, ἦν σου τι δεηθῶ;
 ΧΟΡ. Πάνυ γ', ὦ παῖδ' ἰόν· ἀλλ' εἰ-
 πέ, τί βούλει με πρίασθαι.
 Καλόν. οἶμαι δέ σ' ἐρεῖν ἄ-

277. Βουβωνίῃ] πάσχοι ὑπὸ βουβωνός. 280. Λίθον ἔψεις] ποροίμια ἐπὶ τῶν
 ἀδυνάτων· πολλὰ δὲ φέρονται τοιαῦτα· οἷον εἰς τετρημένον λίθον ἀντλεῖς,
 λίθοπα σιμύχεις, κοσκίνῳ ἀνεμον θηρᾶς, εἰς ὕδωρ γνάφεις, κατὰ θαλάττης
 σπείρεις. 283. Ὀδυνηθεῖς] ἐλεήσας, συμπαθὼν, ἐνδοῦς τῷ μὴνύσαντι τὰ
 τῆς Σάμου, καὶ φύσει ἄκαμπτος εἰς ἔλεον ὢν πρότερον, καὶ τοῦτου κατε-
 σχέθη πυρεττῷ· ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐξ ἱστορίας· ἔχον ὡδὶ πολέμου ποτὲ ὄντος
 Ἀθηναίους πρὸς Σαμίους, μηχανὴν τινα κατεσκεύασαν οἱ Σάμιοι κατὰ τῶν
 Ἀθηναίων, ἣν οὗτοι ἐφυλάξαντο, προδόντος αὐτὴν Καρυσιωνός τινος καὶ
 Σαμίους μὲν ἐτιμωρήσαντο, τὸν δὲ Καρυσιῶνα ἐτίμησαν, αὐτόν τε καὶ τοὺς
 παῖδας πολίτας ποιήσαντες. Ὡς οὖν καὶ τοῦ χθεσινοῦ ἀνθρώπου εἰπόντος
 τί αὐτοῖς συμφέρον, καὶ καταμηνύσαντός τι τῶν ἐν Σάμῳ γενομένων, ὠδυ-
 νήθη ὁ γέρων, καὶ ὀδυνηθεῖς, πυρέττει· ἄλλως γὰρ αὐτὸς ἀνένδοτος ἦν πᾶσι
 τοῖς ἱκετεύουσι, καὶ λόγος εἰς αὐτῷ ἦν, λίθον ἔψεις. 289. Ἐγχυτρίεις]
 ἀφανίσσεις, φονεύσεις· ὡς τίχτουςαι τὰ ἀμβλώματα ἀφανίζουσιν αὐτὰ ἐν χύ-
 τραις τιθεῖσαι. 290. Ὑπαγε ὦ παῖ] ἀπολύει τὸν λυχνόφορον παῖδα ἀνα-

- στραγάλους δὴ πούθεν, ὦ παῖ.
 ΠΑΙΣ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παππία· ἥδιον γάρ.
 ΧΟΡ. Οὐκ ἂν, μὰ τὸν Δί', εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς.
 ΠΑΙΣ. Μὰ Δί' οὐκ ἄρα πρόπέμψω σὲ τὸ λοιπόν.
 ΧΟΡ. Ἀπὸ γὰρ τοῦδ' ἐμὲ τοῦ μισθαρίου 300
 Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλωτα δεῖ, καὶ
 Ξύλα, κῶψον· σὺ δὲ νῦν σὺκ' αἰτεῖς;
 ΠΑΙΣ. Ἄγε νῦν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ
 Τὸ δικαστήριον ὥρχων
 Καθίστη νῦν, πόθεν ὦν- 305
 σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-
 πίδα· χρηστήν τινα νῶν, ἥ
 ΠΟΡΟΝ ΕΛΛΑΣ ΙΕΡΟΝ;
 ΧΟΡ. Ἀπαπαί, φεῦ.
 Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε νῶν 310
 Οἶδ' ὁπόθεν δεῖπνον ἔσται.
 ΠΑΙΣ. Τί με δὲπ', ὦ μελέα μήτερ, ἔτικτες,
 Ἴν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης.
 ΧΟΡ. Ἀνόντην σ' ἄρ', ὦ θυλάκιόν γ',
 Εἶχον ἄγαλμα. 315
 ΠΑΙΣ. Ὁ, εἰ πάρα νῶν στενάζειν.

χωρεῖται οἶκός. 297. Εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς κρέμαισθε καὶ κρέμοισθε ἀπὸ τοῦ κρεμάννυμι καὶ ὑμεῖς κρεμασθήτε. Μισθάριον δὲ τὸ δικαστικὸν τριώβολον λέγει. 308. Πόρον Ἑλλάς ἱερὸν πόρον μέγαν πορισμὸν πρὸς τὸ ζῆν παρέδωκε δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Πινδάρου Πανδαιμάτι μὲν ὑπερπόντιον Ἑλλάς πόρον ἱερὸν. 313. Πράγματα βόσκειν καὶ τοῦτ' ἐκ τοῦ θηρώς τοῦ Εὐριπίδου, φασίν, εἰληθῆναι τοιαῦτα γὰρ λέγουσιν ἐκεῖ οἱ παραβαλλόμενοι τῷ Μινωτάρῳ παῖδες μεθ' ὃ ἐπιφέρει ὁ Ἰσπόλιτος, Ἀνόντην ἄγαλμα, πάτερ, οἶκισι τεκῶν. Ἐκ τούτων παρενέρι ταῦτα, φέρον ἐν χερσὶ καὶ τὸν θυλάκον, πρὸς δὲ ἐφαρμόζει ταῦτα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ, ΒΑΒΥΛΩΝ, ΣΩΣΙΑΣ,
 ΞΑΝΘΙΑΣ, ΚΥΩΝ.

- ΦΙΛ. Φίλοι, πάλαι μὲν τήκομαι, διὰ τῆς ὀπῆς
 Ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἷός τ' εἶμ' ἄδεν.
 Ἄδεν, τί ποιήσω; τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ 320
 Βούλομαι γε πάλαι πάντ' ὑμῶν
 Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους·
 Κακὸν τι ποιῆσαι.
 Ἀλλ', ὦ Ζεῦ, μέγα βρόντα, καὶ με ποιήσον 325
 Καπνὸν ἐξαίφνης,
 Ἡ Προξενιάδην, ἥ τὸν Σέλλ-
 λου, τοῦτον τὸν ψευδαμμάξουν.
 Τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαι μοι, 330
 Πάθος οἰκτεῖρας· ἥ με κεραυνῷ
 Διατινθαλέῳ σπώδισον ταχέως
 Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας, 335
 Εἰς ὀξάλμην ἐμβάλε θερμὴν,
 Ἡ δῆτα λίθον με ποιήσον, ἐφ' οὗ
 Τὰς χοίρινας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟΡ. Τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἰργων, καποκλείων τὰς θύρας;
 Λέξον· πρὸς εὐνοὺς γὰρ φράσσεις. 335

317. Φίλοι τοῦ Χοροῦ ἄδοντες ἀκούων δὲ Φιλοκλέων, δυσφορεῖ· διὸ ἐν ψυ-
 λακῇ ὦν, στερεῖται τῆς μετ' ἐκείνων συνοῦσας. 322. Κακὸν τι ποιῆσαι
 καταδικάσαι τινά κατὰ τὸ εἰωθός. 323. Προξενιάδης καὶ Δισκίνης· τίς υἱὸς
 Σέλλου (ἴδε κατωτέρω 439), δι' ἀλαζονίαν τὸν καπνὸν κατωφδού-
 μενοι. 326. Ψευδαμμάξουν ψευδοκλιμάτης ὃ ἐστὶ ψεύστης. 329. Δια-
 τινθαλίφ] θερμῇ κατάκυστόν με κεραυνῷ. 330. Κἄπειτα] ἀνελών με κε-
 καυμένον, καὶ ἐποφυσήσας τὴν σπονδὴν ὡς ἀπὸ θηρακωμένου ἰχθύος, ἐμ-
 βαλον εἰς ὀξάλμην· κωμικώτερον ταῦτ' εἴρηται. 333. Τὰς χοίρινας] τὰς ψή-
 φους· κόγχαί δὲ τινες ἦσαν αἱ χοίρινας, αἷς πρότερον ἐχρῶντο ἀντὶ τῶν ψή-
 φων.

- ΦΙΛ. Οὐμός υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὐτοσί' πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕψεσθε τοῦ τόνου.
- ΧΟΡ. Τοῦ δ' ἐφέξειν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρῶν, σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων;
- ΦΙΛ. Οὐκ ἔα μ', ὦνδρες, δικάζειν, οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν 340
κακόν·
- 'Αλλά μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
- ΧΟΡ. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μαρὸς χανεῖν, ὁ Δημολογοκλέων,
Ὅτι λέγεις περὶ τῶν νεῶν τὰ ληθές;
- ΦΙΛ. Οὐ γὰρ ἂν ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησεν λέγειν,
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν. 345
- ΧΟΡ. 'Αλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν,
Ἥτις σε λάθρα τ' ἀνδρὸς τουδὲ καταβῆναι δεῦρο ποιήσῃ.
- ΦΙΛ. Τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἂν ἔγωγε ποιόιμην·
Οὕτω κιτῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
- ΧΟΡ. Ἔστιν ὁπῇ δὴθ', ἦντιν' ἂν ἐνδοθεν οἴος τ' εἴης διο- 350
ρῦξαι,
- Εἰτ' ἐκδύναί ῥά κεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμητις
Ὀδυσσεύς.
- ΦΙΛ. Πάντα πέφρακται, κοῦκ ἔστιν ὁπῇς οὐδ' εἰ σέρφω
διαδύναί.

φων, ὡς εἴρηται καὶ τοῖς Ἰππεῦσι. 338. Τοῦ δ' ἐφέξειν βούλεται;] τὴν κω-
λύει τρέψαι τὸ ἔρξαι εἰς τὸ καταλληλότερον καὶ ὑψότερον ἐπισχεῖν.
342. Χανεῖν] διάραντα τὸ στόμα, εἰπεῖν. Δημοκλέων ὡς φίλαρχος, σπου-
δαίτης· καὶ τοὶ δὲ ὁ Κλέων ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ Χοροῦ, ἀλλὰ κατενῆκεται, ὡς
ἀπὸ θυμοῦ. 343. Περὶ τῶν νεῶν] ὅτι λέγεις ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν
νεῶν τὰ ληθῆ συμφέροντα; ταῦτα μὲν κατ' ἔθος τῶν συκοφαντῶν· οὐ γὰρ
λόγος ἐνταῦθα περὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ περὶ δικαστικῶν, ἵνα ἐλεῇ τὸν υἱὸν
ὡς συνωμότην. 349. Κιτῶ] τοσοῦτον ἐπιθυμῶ περιελθεῖν ἐν τῷ δικαστη-
ρίῳ ἔχων ἐν χερσὶ τὴν χοιρίνην (ψῆφον) διὰ τῶν σανίδων· σανίδας λέγει ἢ
τὰς δρυφράκτους θύρας. ἢ τὰς, ἐφ' ὧν ἦσαν τὰ ὀνόματα τῶν δικασθησομένων
καταγεγραμμένα. 351. Ὡσπερ Ὀδυσσεύς] ὁ ὑπεισθὺς εἰς τὴν Τροίαν νύ-
κτωρ. 352. Σέρφω] κώνωπι, ἐμπίδι, σκνίπι· ταῦτα γὰρ πᾶνθ' ὁμογενῆ εἰ-
σι· ὅτιαν δὲ παρὰ τὸ ὁπῇ πέπαικται, οἷον ἂν εἴποι ἢ συνήθεια, Τρυπο-

- 'Αλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὅπῃαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.
- ΧΟΡ. Μέννησαι δὴθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾷς κλέψας ποτὲ τοὺς
ὀβελίσκους,
ἴεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε δὴ γ' ἡ Νάξος 355
ἑάλω;
- ΦΙΛ. Οἷδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ
προσόμοιον.
- Ἦθων γὰρ, κἀδυναμὴν κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς
ἑμαυτοῦ·
- Κοῦδεῖς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὀπλοῖς
Ἄνδρες ὀπλίται διαταξάμενοι, 360
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
Τῷ δὲ ξυ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ὡσπερ μὲ γαλῆν κρέα κλέψασαν
Τηροῦσιν, ἔχοντ' ὀβελίσκους.
- ΧΟΡ. 'Αλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· 365
Ἔως γὰρ, ὦ μελίττιον.
- ΦΙΛ. Διατραγεῖν τοῖνον κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἦ δ' ἐμοὶ Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
- ΧΟΡ. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστ' ἄγοντος ἐς σωτηρίαν.
'Αλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον. 370
- ΦΙΛ. Διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς·
'Αλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.
- ΧΟΡ. Μηδέν, ὦ ἄνθρωπε, δέδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἐὰν
φράκην ἢ μᾶλλον τρυποδύτην. 354. Μέννησαι δὴθ'] ἀπὸ παλαιᾶς ἱστο-
ρίας ἐπιχειρεῖ· ὀβελίσκους δὲ φησιν, ὡς εἰκοιεν, ὀβελίας, ἄρτους ὀβολοῦ ἀ-
ξίους, ἢ ἐν ὀβελοῖς ὠπτημένους· ἢ καὶ ὀπλα ἄττα· ἢ δὲ Νάξος· ἑάλω πάλαι
ποτὲ ἐπὶ Πεισιστράτου. 360. Ἔως γὰρ] ὄρθρος ἤδη ἐστὶ, καὶ δεῖ ἀνύ-
ταιν· Μελίττιον δὲ, προσφιλέστατον μελίττιον· Δίκτυνα δὲ ἢ Ἀρτεμις ὡς
ἀγρευτική (ἴδε Βάτραχ. 1359)· ἔπαιξε δὲ καὶ πρὸς τὸ ὄνομα. 369. Ἄνον-
τος] ἀνύτοντος, ἐκ συγκοπῆς. 370. Ἐπαγε τὴν γνάθον] ἐπέβαλε τὸν ὀδόν-

- Γρύξῃ τι ποιήσω δακύν
 Τὴν καρδίαν, 376
 Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
 Δραμεῖν· ἴν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
 Τὰ ταῖν θεῶν ψηφίσματα.
 'Αλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῶδιον, εἴτα καθίμα,
 Δήσας σαυτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος 380
 Διοπείθους.
 ΦΙΛ. Ἄγε νῦν, ἣν αἰσθομένῳ τούτῳ ζητήτῳ μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
 Ἐκνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
 ΧΟΡ. Ἀμυνόμεν σοι, τὸν πρηνῶδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες,
 "Ὅστ' οὐ δυνατόν σ' εἰργεῖν· τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν
 ἡμεῖς.
 ΦΙΛ. Δράσω τοίνυν, ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ' ἣν τι
 πάθω γῶ, 385
 Ἀνελόντες καὶ κατακλύσαντες θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι
 δρυφάκτοις.
 ΧΟΡ. Οὐδὲν πεῖσῃ μὴδὲν δειστή. ἀλλ', ὦ βέλτιστε, καθίει
 Σαυτὸν θαρρῶν, κάπευξάμενος τοῖσι πατρώοις θεοῖσιν.
 ΦΙΛ. ὦ Δύκε δέσποτα, γείτων ἥρως· σὺ γάρ, οἷσπερ ἐγὼ,
 κεχάρησαι,
 Τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλο-
 φυρμοῖς 390

τα τῷ δικτύῳ, διασπάρατε, μὴδὲ φείδου. 376. Τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
 δραμεῖν] ἀποκινδυνεύσαι, ἢ φυγεῖν σώζοντα ἑαυτὸν. Ψηφίσματα δὲ ταῖν
 θεῶν τὰ ἔθιμα, δόγματα. 379. Εἴτα καθίμα] χάλα διὰ τοῦ ἱμάντος.
 380. Τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους] τῆς μάχης καὶ παραφορᾶς αὐ-
 τοῦ ὡς τοιοῦτον γὰρ εἰσάγει κἄν Ὅρνεισι (στίχ. 988). — 381. Ἐκκαλα-
 μᾶσθαι] ἀναπᾶσαι πάλιν, καθάπερ οἱ ἄλιεῖς τοὺς ἰχθύας. 383. Τὸν πρι-
 νῶδη θυμὸν] κατὰ τὸν ἰσχυρότατον θυμὸν· παρὰ τὸν πρηνόν, ὅ ἐστι ξύλον
 πυκνὸν καὶ σκληρόν. 386. Ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις] ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐκ
 τοῦ μέρους τοῦ ὀλον· δρυφάκτα δὲ ἐνταῦθα αἱ ἐγκιγκλιδοτοὶ θύραι τῶν δικα-
 στηρίων. 389. ὦ Δύκε δέσποτα] Δύκου (ἱερὸν ἦν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ, ἐν

- Ῥαχσας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ' ἀκροῶτο,
 Κῆβουλήθης μόνος ἡρώων παρὰ τὸν κλάοντα καθίσθαι.
 Ἐλέησον καὶ σῶσον γυνὴ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
 Κού μήποτε σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω, μὴ δ' ἀπο-
 παρῶ.
 ΒΔΕΛ. Οὗτος, ἐγείρου.
 ΣΩΣ. Τί τὸ πρῶτον; 395
 ΒΔΕΛ. Ὡς περ φωνή με τις ἐγκεκύκλωται.
 ΣΩΣ. Μῶν ὁ γέρον ὅδε πῇ διαδύεται;
 ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καθιμά,
 Αὐτὸν δήσας.
 ΣΩΣ. Ὡς μιανώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταθήσῃ.
 ΒΔΕΛ. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν, καὶ ταισιν φυλ-
 λάσι παῖε,
 Ἐν πως πρύμναν ἀνακρούσῃται, πληγεῖς ταις εἰρε-
 σιώναις.
 ΦΙΛ. Οὐ ξυλλήψεσθ', ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν 400
 ἔσεσθαι,
 Ὡς Σμικυθίων, καὶ Τισιάδῃ, καὶ Χρήμων, καὶ Φε-
 ρεδειπνῇ;
 Πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω
 μᾶλλον ἄγεσθαι;
 ΧΟΡ. Εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
 Ἥν περ, ἦν κ' ἂν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;
 Νῦν ἐκεῖνο, νῦν ἐκεῖνο τοῦ ξύθουμον, 405
 Ὡς κολαζόμεσθα, κέντρον
 Ἐντέτατ' ὀξύ.

Ἀλλὰ θαιμάτια βαλόντες, ὡς τάχιστα, παιδία,
 ὃ δένεμον τὸν δικαστικὸν μισθόν τῷ τριώδολον. 394. Ἐκνάσας] πλέγμα
 τοῦτ' ἐκ καλῶν, ψαλός. 398. Ἀνάβαιν' ἀνύσας] πρὸς τὸν δούλον ταῦ-
 τα· εἰρεσιώνων δὲ οὐσῶν αὐτοῦ, ταῦταις τύπτειν αὐτὸν κελεύει, ἵνα βιάσῃ-
 ται αὐτὸν ἐπανελθεῖν. 400. Ὅπόσοις] ὅσοις ἔστιν ἐγκλημα· τῆτες δικα-
 σθῆναι ὑπ' ἡμῶν· εἴτα καλεῖ τοὺς συνδικαστὰς ἐξῆς. 406. Κολαζόμεσθα] κό-

- Θείτε, καὶ βοῶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,
 Καὶ κελεύετε αὐτὸν ἦκσιν, 410
 Ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
 ὄντα, καὶ πολούμενον,
 Ὅτι λόγον τόνδ' εἰσφέρει,
 Ὡς δίκας χρὴ μὴ δικάζειν.
 ΒΔΕΛ. Ὡ γὰθοί, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ'· ἀλλὰ μὴ κεκραγάτε. 415
 ΧΟΡ. Νῆ Δί', ἐς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τὸν δ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι.
 ΒΔΕΛ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ, καὶ τυραννίς ἐστὶν ἐμφανής;
 ΧΟΡ. Ὡ πόλις, καὶ Θεώρου θεοσεχθρία,
 Κεῖ τις ἄλλος προσέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
 ΞΑΝ. Ἡράκλεις, καὶ κέντρ' ἔχουσιν. οὐχ ὄρεας, ὧ δέσποτα; 420
 ΒΔΕΛ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου;
 ΧΟΡ. Καὶ σέ γ' αὐτίς ἐξολοῦμεν ἄλλ' ἅπας ἐπίστρεψε
 Δεῦρο, καὶ εἰράς τὸ κέντρον, εἴτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
 Εὐσταλείς, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος,
 Ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν, σμῆνος οἷον ὥργισεν. 425
 ΞΑΝ. Τοῦτο μὲν τοι δεινὸν ἦδη, νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
 Ὡς ἐγὼ αὐτῶν ὄρων δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
 ΧΟΡ. Ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ
 Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.
 ΦΙΛ. Εἰς νῦν, ὧ ξυνδικασταί, σφῆκες ὀξυκάρδιοι, 430
 Οἱ μὲν εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὥργισμένοι.
 Οἱ δὲ τῷ φθαλμῷ κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους.
 ΒΔΕΛ. Ὡ Μίδα, καὶ Φρύξ, βοηθορμεῖτε, καὶ Μασυντία.

λίζομεν, ὡς σφῆκες ὄντες. 418. Θεοσεχθρία] ὡς εἰ ἔλεγε, ποῦ ἐστὶ θέω-
 ρος καὶ Κλέων οἱ τοῖς θεοῖς ἐχθροί; κωμικῶς δὲ ταῦτα, ὡς εἰ ἔλεγε θεο-
 σέβεια. 421. Φίλιππον] τὸν Γοργίου, ὡς προδότην καὶ βάρβαρον κωμω-
 δοῦσι τὸν Γοργίαν. 422. Ἀλλ' ἅπας] πάντες ὑμεῖς οἱ γέροντες, στρέψατε
 δεῦρο, καὶ ἐξάραντες τὸ κέντρον ἐκ τῆς θήκης τοῦ πρωκτοῦ, βάλλετε ἐπ'
 αὐτόν, οἷον σμῆνος σφηκῶν ἐκίνησεν εἰς ὀργήν. 428. Ἀφίει] ἄφες τὸν ἄν-
 δρα [να μὴ μακρίστη τὰς ἀπώτους χελώνας, ὅτι δεσποτικῶς εἰλήχασι δέρ-
 ματος. 433. Ὡ Μίδα καὶ Φρύξ· ὀνόματα δούλων ταῦτα.

- Καὶ λάβεσθε τούτου, καὶ μὴ μεθήσθε μηδενί.
 Εἰ δὲ μὴ, ἢ πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀρίστητε. 435
 Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
 ΧΟΡ. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.
 ΦΙΛ. Ὡ Κέκροφ ἦρωσ ἀναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδῃ,
 Περιορᾶς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον,
 Οὐς ἐγὼ διδάξα κλάειν τέταρ' ἐς τὴν χοίρικα; 440
 ΧΟΡ. Εἴτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἐνεστι δεινὰ τῇ γῆρᾳ κακὰ
 Δηλαδῆ; καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
 Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
 Διφθερῶν, καὶ ξωμίδων, αἱ οὗτος αὐτοῖς ἡμπόλα,
 Καὶ κυνάς, καὶ τοὺς πόδας, χειμῶνος ὄντος, ὠφέλει. 445
 Ὡστε μὴ ῥιγῶν γ' ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτους γ' οὐκ ἐνι
 Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
 ΦΙΛ. Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνὶ μ', ὧ κάκιστον θηρίον;
 Οὐδ' ἀναμνησθεῖς, θῷ εὐρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε
 Προσαγῶν πρὸς τὴν ἐλάν, ἐξέδειρ'· εὖ κἀνδρικῶς, 450
 Ὡστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
 Ἀλλ' ἄνες με, καὶ σὺ, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.

435. Οὐδὲν ἀρίστητε] ἐν πέδαις ἀποθανεῖσθε λιμῶ. 436. Πολλῶν θρίων] πολ-
 λῶν ἐγὼ γ' ἤκουσα ψόφον φύλλων· ἀλλ' οἱ ψόφοι τούτων λαγῶδες ἐκφοβοῦσι.
 438. Δρακοντίδῃ] ὁ δράκοντος ἔχων τὰ ὀπισθεν μέλη τοῦ σώματος διφυῆς
 γὰρ ὁ Κέκροφ παρὰ τῶν μύθων ἡμῖν παραδίδεται· ἐλκόμενος δὲ ὑπὸ τῶν
 δούλων, ταῦτά φησι· οὐς τετράκις ἐμβαλὼν εἰς τὴν πέδην, ἐπαίδευσεν αὐ-
 τοὺς κλαίνειν· ἐξελέγχει γὰρ αὐτοὺς οὐ μόνον ἐξ ὧν εὖ πεποιήκεν, ἀλλὰ
 καὶ ἐξ ὧν ἐτιμωρήσατο αὐτοὺς. 441. Τῇ γῆρᾳ] ἡδιστ' ἂν προσθείην ἐνταῦ-
 θα, αἰεῖται πάλαι ἐς τὸ γῆρας, ὡς ταῦτα πάσων ἦδη.

- » Πρὸς γὰρ τὸ γῆρας, ὡς περ ἐργαστήριον.
- » Ἀπαντα τὰνθρώπεια προσφοιτᾷ κακὰ.
- » Τὸ γῆρας ὡς περ βωμός ἐστι κακῶν.
- » Πάντ' ἐστ' ἰδεῖν, εἰς τοῦτο καταπεφυγότα.

445. Κυνάς] καλύπτρας τῆς κεφαλῆς ἀλεξιτηρίας ψύχους καὶ ὑετοῦ. 446. Ριγῶν] θωρικῶς ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. 450. Ἐξέδειρα... [ζηλωτὸν] ὡς εἰργασίαν
 φημι λογεῖ αὐτοῖς ἐνταῦθα τὴν τιμωρίαν παρὰ προσδοκίαν. 452. Πρὶν τὸν

ΧΟΡ. Ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
Οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῇθ', οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
Ὁξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων κάρδαμα. 455

ΒΔΕΛ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.

ΞΑΝ. Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τύφε πολλῶ τῷ καπνῷ.

ΣΩΣ. Οὐχί σουσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἀπίεσθε; παῖε τῷ ξύλῳ.

ΞΑΝ. Καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.

Ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοθήσειν τῷ χρόνῳ. 460

ΒΔΕΛ. Ἀλλὰ μὰ Δι' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βεβρωκότες.

ΧΟΡ. Ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα

Τοῖς πένησιν, ἢ τυραννίς

Ὡς λάθρα μ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσ'; 465

Εἰ σύ γ', ὦ πόνῳ πονηρὲ, καὶ κομηταμυνία,

Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·

Οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,

Οὔτε λόγον εὐτράπελον,

Αὐτὸς ἄρχων μόνος. 470

ΒΔΕΛ. Ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς

Ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι, καὶ διαλλαγᾶς;

ΧΟΡ. Σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε,

Καὶ μοναρχίας ἐραστὰ,

οἷον ἐκδραμεῖν] ἦν γὰρ ἔσω ἔτι ὁ Βδελοκλέων. 455. Κάρδαμα] δριμύ γὰρ τὸ λάχανον τοῦτο· ἢ δὲ φράσις συνήθης καὶ ἄλλοις ὀνόμασιν· οἷον, δριμύ βλέπει, ὀξύ βλέπει, θυμὸν βλέπει, πῦρ βλέπει, ὑπόδρα [δὲ] καὶ τὰ τοιαῦτα. 458. Σουσθε] κινεῖσθε. ἔρρετε, ἐκφθεῖρεσθε. 459. Σελαρτίου] δὲν εἴπεν ἀνωτέρω (325) τὸν Σέλλου. 462. Τῶν Φιλοκλέους μελῶν] ὡς δαισθηδὴς καὶ τραχὺς ἐν τοῖς ποιήμασιν ὁ τραγικὸς οὗτος ποιητὴς προσβάλλεται ὑπὸ Ἀριστοφάνους (ἴδε καὶ Ὀρν. 282)· ὁ δὲ νοῦς, εἰ ἦσαν τραχεῖς καὶ σκληροί, ὡς ὁ Φιλοκλῆς, οὐκ ἂν διέφυγες τὴν τιμωρίαν. 264. Ἡ τυραννίς] ἡγετῆς ὁ Χορὸς, καταφεύγει εἰς συκοφαντίαν. 466. Πόνῳ πονηρῇ] ὦ μετὰ σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας γενόμενος πονηρὸς Κομηταμυνίας, παρὰ τὸ κομᾶν, ἀλαζονεύεσθαι, καὶ Ἀμυνίας] δὲ ἦν μισόδημος. 470. Αὐτὸς ἄρχων] κατάρχων τῆς τυραννίας· ἢ αὐτὸς μόνος ἐθέλων τυραννεῖν. — Ἄνευ κατοξείας] σφό-

Καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν 475

Κράσπεδα στεμμάτων, τὴν θ' ὑ-

πήνην ἄκουρον τρέφων;

ΛΔΕΛ. Νῆ Δι' ἡ μοι κρεῖττον ἐκστήναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς

Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

ΧΟΡ. Οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ που ἔστιν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ. 480

Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοεικῶν ἐπῶν.

Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς· ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος

Ταῦτά ταυτά σου καταντλή, καὶ ξυνωμότας καλῇ.

ΒΔΕΛ. Ἀρά γ' ἂν, πρὸς τῶν θεῶν, ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μου;

Ἡ δέδοκται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας. 485

ΧΟΡ. Οὐδέποτε γ' οὐχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ᾗ.

Ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.

ΒΔΕΛ. Ὡς ἀπανθ' ἡμῖν τυραννίς ἐστί καὶ ξυνωμόται,

Ἦν τε μεῖζον, ἢν τ' ἐλαττον πρᾶγμα τις κατηγορῇ.

Ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν. 490

δρα ὀξείας βοῆς, διὰ τὴν τῶν σφῆκων ἴσως βοήν. 475. Βρασίδα] Λακωνισμὸν αὐτοῦ κατηγορεῖ. 476. Κράσπεδα στεμμάτων] ὧν οἱ κρῶσσοι περισεύονται ὡς στέμματα· Λακωνῶν δ' ἦσαν ταῦτα. 479. Ἡ μοι κρεῖττον] καὶ ἀλλαχῇ τὸ ἦ ἀντὶ τοῦ Ἦν εὐρηται· ὁ δὲ νοῦς, ἀμεινόν μοι ἦν ἀφείναι τὸν πατέρα, ἢ τοσαῦτα πράγματα ἔχειν παρ' ὑμῶν· τὸ δὲ ναυμαχεῖν ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι καὶ ἐρίζειν. 480. Ἐν σελίνῳ] ἐκ παροιμίας ταῦτα· λέγεται γὰρ, οὐδ' ἐν σελίνῳ εἰσιν, ἐπὶ τῶν μήπω τι κατωρθωκότων, οἷς ἐπεχειρήσαν· ἐλῆπται δὲ ἀπὸ τῶν κήπων, ὅτι τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα πρὸ πάντων, ἢ τόφῳ, ἢ χρόνῳ οἱ κηπουροὶ ἐμφυτεύουσιν· ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲ τοῦλάχιστον πῶς ἐπαθες παρ' ἡμῶν, ὡς χρήσε παθεῖν ἐξῆς. 481. Τῶν τριχοεικῶν ἐπῶν] τοῦτό σοι λέγομεν τὸ εὐτελὲς ἔπος τὸ ἀπὸ σελίνου καὶ πηγάνου, ἀλλὰ σὺ οὐκ αἰσθάνη· τριχοεικῶν γὰρ ἔπη τὰ εὐτελῆ, καὶ τριῶν χοιρίκων. ἄξια. 482. Ξυνήγορος... καλῇ] τότε δὲ ἀλγήσεις, ὅτε ὁ ῥήτωρ κατηγορῶν, καλέσῃ ξυνωμότας. 484. Ἀπαλλαχθεῖτε] ἀντὶ τοῦ Ἀπαλλαχθεῖτε 490. Οὐδὲ πεντήκοντα ἐτῶν] οὐδ' ἐς πεντηκοστὸν ἔτος ἐλάσας, ἐγὼ εἶδον τυραννίαν· νῦν δὲ κἄν τῇ ἀγορᾷ αὐτῇ εὐρήσεις αὐτὴν ἐλαττον πωλουμένην, ἢ τὸ τάριχος· ἦν γὰρ τις ὠνήται ὀρφοῦς (εἶδη λχθῶν ταῦτα) ἢ τὰς μεμβράδας πωλοῦσα, φθονήσασα, λέγει πρὸς τὸν πλησίον, ἐπὶ τυραννίδι οὗτος ὀψω-

Νῦν δὲ πολλῶ τοῦ τὰρίχου ἐστὶν ἀξιοτέρα·
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλινδεται.
 Ἦν μὲν ὠνῆται τις ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλη,
 Εὐθὺς εἶρηχ' ὁ πωλὼν πλησίον τὰς μεμβράδας·
 Οὗτος ὀφωνεῖν εἰκ' ἀνθρώπος ἐπὶ τυραννίδι. 496
 Ἦν δὲ γήτειον προσαιτῇ τις ἀφύαις· ἡδύσμά τι,
 Ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρω·
 Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς· πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
 Ἢ νομίζεις τὰς Ἀθῆνας σοὶ φέρειν ἡδύσματα;—
 ΞΑΝ. Ἐγὼ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας, 500
 Ὅτι κελητίσαι· κέλευσον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
 Ἡρετ', εἰ τὴν ἑπίου καθίσταμαι τυραννίδα.
 ΒΔΕΛ. Ταῦτα γὰρ τοῦτοις ἀκούειν ἡδέα γέ, καὶ νῦν ἐγὼ
 Τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι, τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
 Ὀρθροποιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων, 506
 Ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
 Ταῦτα ὄρν, ξυνομότης ὢν, καὶ φρονῶν τυραννίδα.
 ΦΙΛ. Νῆ Δί' ἐν δίκῃ γ'. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα—
 Ἀντί τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὐ μὲν νῦν ἀποστερεῖς·
 Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγγέλυσιν· ἀλλ' ἡδίων ἂν 510
 Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
 ΒΔΕΛ. Νῆ Δί'· εἰθίσθης γὰρ ἡδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν·
 Ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη, καὶ μάθης ἂ γὼ λέγω,

νεῖ· ἦν δ' αὖ γήτειον (εἶδος πρᾶσου) ταῦτα γίνεταί, 499. Ἢ νομίζεις] ἡ ἀπόδοσις τοῦ λόγου διεκόπη ὑπὸ τοῦ Ξανθίου. 501. Κελητίσαι] δεχεται ἡ ἵππος τὸν ἵππον εἰς συνουσίαν τοῦτο βούλεται δηλοῦν· διὸ κακείνη ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦτο· εὐφρῶς ἀπεκρίνατο, μὴ βούλει τὴν τοῦ ἑπίου καθιστά-
 ναι τυραννίδα; 505. Ὀρθροποιτο... ὀρθρος, φοιτῶ, συκοφάντης, δίκη, τα-
 λαιπῶρες τρόπος· ταῦτα συνήμιξε συμφύρας εἰς μίαν λέξιν κωμικῶς.
 506. Ὁσπερ Μόρυχος] ἀδελφάγον ἐν ἄλλοις (ἴδε Ἀχαρν. στίχ. 326)· τοῦ-
 τον παρίστην, τολμᾶντίον, ὢν νῦν λέγει· εἰ μὴ ἐννοεῖ τὴν καταμόνας ὑψο-
 γαλίαν ἀνευ πραγμάτων· ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων συνάγεται· τὸ δὲ βατίς
 καὶ τὰλλα εἶδη εἰσὶν ἰχθύων· Δικίδιον, ὑποκριτικόν, τοῦ δίκης· διὸ καὶ τὸ

Ἀναδιδάξιν σ' οἶομαι γ', ὡς πάντα ταῦθ' ἀμαρτάνεις.
 ΦΙΛ. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; 515
 ΒΔΕΛ. Καταγελῶμενος μὲν οὖν
 Οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὐς σὺ μονοῦ προκινεῖς.
 Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας.
 ΦΙΛ. Παρε δουλείαν λέγων,
 Ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων.
 ΒΔΕΛ. Οὐδ' οὐ γ'· ἀλλ' ὑπηρετεῖς,
 Οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ διδάξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ.
 Ἦτις ἡ τιμὴ στί σοι καρπούμεν τὴν Ἑλλάδα.
 ΦΙΛ. Πάνυ γέ· καὶ τοῦτοις ἐπιτρέψαι θέλω.
 ΒΔΕΛ. Καὶ μὲν ἐγώ.
 Ἀφετε νῦν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γ' ἐμοὶ δότε.
 Ἦν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σοι, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
 Εἰπέ μοι· τί δ', ἦν; τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ μμένης;
 ΦΙΛ. Μηδέποτε πλοῖμ' ἀκράτου μισθὸν Ἀγαθοῦ Δαίμονος. 525
 ΧΟΡ. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θήμετέρου
 Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
 Καίνον, ὅπως φανήσῃ—
 ΒΔΕΛ. (Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
 ΧΟΡ. Ἀτὰρ φανῇ ποῖός τις ὢν, 530
 Ἦν ταῦτα παρακελεύη.)
 Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν,

πεπνιγμένον (ἐψημένον) ἀπὸ τοῦ πνίγεσθαι τοὺς δικαζομένους. 516. Προ-
 κυνεῖς] τοὺς δημαγωγούς δηλοῖ. 521. Τούτοις τοῖς γέρουσιν ἐπιτρέψαι τὴν
 κρίσιν. Ἀλλὰ καὶ γὰρ τοῦτο πάντως βούλομαι. 524. Τὸ δεῖνα] πολλάκις τοῦ-
 το εἰσέφηρσε περιττῶς εἰς τὸν λόγον· κατὰ τι ἰδίωμα τοῦ ποιητοῦ δύναται
 δὲ ταῦτόν τῳ Δηλονότι· δαίταν δὲ λέγει τὴν δίκην, ἣν δικάσους νῦν οἱ
 γέροντες περὶ τοῦ πότερος νικήσει. 525. Μισθὸν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἄκρα-
 τον μισθὸν (τὸν δικαστικόν) εἰπεν· ἔθος γὰρ ἦν, αἰρομένης τῆς τραπέζης, ἄ-
 κρατον ἀγαθοῦ δαίμονος πίνειν· τοῦτου οὖν εὐχεται στέρηθῆναι, εἰ μὴ μεί-
 νει τοῖς δαιτηθησομένοις. 526. Ἐνεγκάτω μοι] τὴν γραμματοθήκην αἰ-
 τεῖ, ὡς ἔχων τι ἐκείθεν εἰπεῖν, ἢ σημειῶσαι, ὢν ἐρεῖ ἐκεῖνος. 532. Μὴ κα-

Τὰ δὲ συγκύπτουθ' ἅμα βληγῶνται· καὶ περὶ ὁ πατήρ 570

ὑπὲρ αὐτῶν,

Ὡσπερ θεὸν, ἀντιβολεῖ με, τρέμων, τῆς εὐθύνης
ἀπολῦσαι·

Εἰ μὲν χαίρεις ἀνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις·
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με
πιθέσθαι.

Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'·
ἀνείμην.

Ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχή, καὶ τοῦ πλούτου 575
καταχρήνη;

ΒΔΕΑ. Δεύτερον αὖ σου τοῦτ' γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου
καταχρήνην·

Καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ', ἄγχι, φάσκων τὴν Ἑλ-
λάδος ἀρχήν.

ΦΙΛ. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖται πάρεστι θεᾶσθαι.

Κἂν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν
ἀν' ἡμῖν

Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν, τὴν καλλίστην ἀπο- 580
λέξας.

Κἂν αὐλητῆς γε οἶκον νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα

τὸν ἔλεον. 570. Βληγῶνται] ἀσπόμεν τινὰ φωνὴν κλαυμυρίζουσιν· σημαί-
ναι δὲ βούλεται καὶ τὸ ἀτελὲς τῆς ἡλικίας. 573. Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιρι-
δίοις... πιθέσθαι] τοῦτ' οὐκ ἔχω συμβαλεῖν ὅτι καὶ βούλεται, καὶ ταῦτα
τοῦ προῤῥωποῦ ἐναλλαγέντος· εἰ μὴ τι κακὸν φάσκων ὑπονοεῖ. 574. Τὸν κόλ-
λοπα] τὸν τόνον τῆς ὀργῆς· κόλλοπος γὰρ οἱ τῆς κιθάρας πάσσαλοι, δι' ὧν
τείνονται καὶ ἀνίστανται αἱ χορδαί. 575. Καταχρήνη] παρὰ τὸ καταχαλίνειν
καταγελᾶν, καταχρήνη, κατάγελλος. 576. Φάσκων τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀρχήν]
ὁ ἐπαγγελλόμενος, ὅτι, ὡς δικαστὴς ἄρχει τῆς Ἑλλάδος· ἀποσημειοῦται δὲ
ταῦτα πρὸς τὴν ἀπολογίαν. 578. Παίδων δοκιμαζομένων] μέλλοντες οἱ Ἀ-
θηναῖοι δοκιμάσιν τοὺς παῖδας, εἰς τὸ δέκατον καὶ πέμπτον ἔτος ἄγειν
τῆς ἡλικίας, παρεχόμενοι τὴν δοκιμασίαν τῆς ἡβῆς τοῖς πρεσβυτέροις τῶν
γερόντων διὰ τὸ σεμνότερον· ἐποιοῦν δὲ τοῦτο, ὅπως χρήζονται αὐτοῖς πρὸς
λειτουργίαν· Οἶαγρος δὲ ὑποκριτὴς ἀγαθὸς ἐν δραμάτων τραγικῶν· ὑπεκρί-
θη τὴν Νιόβην, ἡ τοῦ Σοφοκλέους, ἡ τοῦ Διογύλου· ὁ δὲ νοῦς, οὔτε θυμα-

Ἐν φορβείᾳ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡύλησ' ἀπιούσι.

Κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ, τῷ δῶ, καταλείπων παῖδ'

ἐπικληρον,

Κλέειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,

Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν

ἐπιούσῃ.

585

Ἔδομεν ταύτην, ὅστις ἀν' ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέσῃ.

Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνον δρωμέν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμ'

ἀρχή.

ΒΔΕΑ. Τοῦτ' γάρτοι· σεμνὸν τοῦτων ὧν εἰρηκας, μακαρίζω·

Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς, ἀνακογχυλιάζων.

ΦΙΛ. Ἐτι δ' ἡ Βουλῇ, χῶ δῆμος, ὅταν κρίναι μέγα πρᾶγμ'

ἀπορήσῃ,

590

Ἐφύφισται τοὺς ἀδικούντας τοῖσι δικασταῖς παραδύναι·

Ἐπ' Εὐαθλος, χῶ μέγας οὗτος κολακῶνυμος ἀσπιδά-

ποβλής,

Οὐχὲ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους δὲ

μαχεῖσθαι.

Κἂν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτε ἐνίκησεν, εἰ μὴ

Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφείναι πρότιστα μίαν δικάσαν-

τάς·

595

ζόμενος οὗτος ὑποκριτῆς, εἰς δίκην ἐλθὼν, ἀποφεύγει. 582. Ἐν φορβείᾳ]
δεσφάτιον τι ἦν τοῦτο, ὃ ἐφόρουσι οἱ αὐληταὶ περὶ τὸ στόμα, ἐφ' ᾧ ῥυθμίζουσι
τὴν φωνὴν τοῦ αὐλοῦ· ὁ δὲ νοῦς, καὶ ὁ αὐλητῆς νικήσας, προπέμψει ἡμᾶς
μετὰ τοῦ αὐλοῦ ἀπιόντας πρὸς ἀντίδοσιν καὶ ἀμοιβήν. 583. Ἐπικληρον]
εἰ τις μόνον ἐπὶ θυγατέρα ἔχων, καταλίποι αὐτὴν ἐκ διαθήκης πρὶν πρὸς γά-
μον· χαίρειν εἰπόντες ἡμεῖς τῇ διαθήκῃ καὶ τῇ κόγχῃ, ἐκδίδομεν αὐτὴν τῷ
ἀντιβολούντι καὶ θεομένῳ· ἔθος δ' ἦν ἐπ' ἀσφαλείᾳ τῶν ἐν γράμμασι σφρα-
γίδων ἐπιτιθεῖναι κόγχην. 587. Τῶν δ' ἄλλων οὐδεμ[α] τῶν ἄλλων ἀρχῶν
οὐδεμ[α] ἐστὶν ἀνυπεύθυνος. 589. Ἀνακογχυλιάζων] ἀνατρέπων, ἐκσφραγι-
ζων καὶ ἀφαιρῶν τὴν κόγχην ἀπὸ τῆς διαθήκης· παίζει δὲ, ταῦτα λέγων.
592. Κολακῶνυμος] ὁ Κλεώνυμος, δὴ πολλαχῇ εἰσάγει ὡς κόλακα καὶ βί-
ψασπιν· Εὐαθλος δὲ καὶ αὐτὸς, ὡς πονηρὸς συνήγορος, εἰσάγεται καὶ ἐν Ἀ-
χαρνέσιν (στίχ. 709) οὗτοι, φησὶν, ἐν οἷς δημηγοροῦσι, φήσουςι μηδέποτε
προδώσειν ἡμᾶς, ἀλλ' εἰ μαχεῖσθαι περὶ τοῦ δήμου φόβον, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν

Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμῶς οὐ πε-
ριτρώγει.

Ἄλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀ-
παμύνει.

Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὅτι οὖν τούτων τὸν σαυτοῦ
πώποτ' ἔδρασας.

Ἄλλὰ Θέωρος, καίτοι ἴσθι ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰ μβάδι' ἡμῶν 600
περικωνεῖ.

Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἷων ἀποκλείεις καὶ κα-
τερύκεις,

Ἦν δουλείαν οὔσαν ἔφασκας χύπηρεσιαν ἀποδείξειν.

ΒΔΕΛ. Ἐμπλησο λέγων· πάντως γὰρ τοι παύσῃ ποτὲ, κἄνα-
φανήσῃ

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς πε-
ρισέμενου.

ΦΙΛ. Ὁ δὲ γ' ἡδίστον τούτων ἐστὶν πάντων, οὗ γὰρ 605
'πιλελήσμεν·

Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κἄπειθ' ἤκονθ' ἅμα
πάντες

Ἀσπάζονται διὰ τὰ γύριον καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με-

Ἀπονίζῃ, καὶ τὸ πόδ' ἀλείφῃ, καὶ προσκύψασα φιλήσῃ,

Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ, τὸ τριώβολον ἐκ-
καλαμάται·

δίχῃ ἡμῖν τοῖς δικασταῖς· εἰώθασι γὰρ οἱ ῥήτορες τὰ τοιαῦτα κολακεύειν
τοὺς πολλούς. 597. Τὰς μυίας ἀπαμύνει] ἀποσσεῖ, διώκει ἀφ' ἡμῶν· Θέω-
ρος καὶ Εὐφημίου κόλακες οὐτιδανοί. 600. Περικωνεῖ] περικωνεῖ, καθαί-
ρει, μᾶσσει, ἀποσμήχει. 601. Κατερύκεις] οἷον ἀγαθῶν βούλει τὸν σεαυ-
τοῦ πατέρα ἀποστερηθῆναι· ἢ πρότερον (στίχ. 817) δουλικὰ καὶ ὑπηρετικὰ ἔ-
φης ἀποδείξειν. 604. Πρωκτὸς] παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἰδίῳ κακῷ
βουλομένων νικᾶν, ἢ ἐπὶ τῶν ἐπὶ ματαίῳ κοπιούντων· οἱ γὰρ ἐκκαθαίροντες
τὸν πρωκτὸν, ταῦτα ἀναγκασθῆσονται καὶ αὐθις πολλάκις πράττειν· ὁ γὰρ
πρωκτὸς περιγίγνεται ἀπὸ τοῦ λουτροῦ· ὥσπερ καὶ τὰ ἔργα τὰ ἐκ τῆς πε-
ρισέμενου ἀρχῆς σου. 609. Ἐκκαλαμάται] καθάπερ ἀγκίστρον ἀποσπᾷ.

Καὶ τὸ γυναιὸν μ' ὑποθωπεύσαν, φυστὴν μᾶζαν προ-
σενέγκῃ, 610

Κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ· Φάγε
τουτί.

Ἐντραγε τουτί· τούτοις ἐγὼ γάνυμαι, καὶ μή με
δεήσει,

Εἰς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὅπῃ ἄριστον παραθήσῃ,
Καταρασάμενος, καὶ τονθορύσας, ἄλλην μὴ μοι ταχὺ

μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι, πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων 615
ἀλεωρήν.

Κἂν εἰδόν μοι μὴ γῆγῃς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον τόνδ'
ἐσχεκόμεσμαι

Οἶνον μεστόν· κἄτ' ἐγγέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηγῶς
βρωμησάμενος, τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ σπράτιον κα-

τέπαρδεν.

Ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἀρχῶ,
Καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω, 620

Ὅστις ἀκούω ταῦθ', ἅπερ ὁ Ζεὺς;

Ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,

Πᾶς τις φησὶν τῶν παριόντων·

Οἷον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,

Ὡ Ζεῦ βασιλεῦ! κἂν ἀστράψω, 625

Ποπτύζουσιν, κἄγκεχόδασί με

610. Φυστὴν μᾶζαν] οἶνον καὶ ἀλφίτοις πεφυρμένην κολλύραν. 612. Καὶ
μή με δεήσει] καὶ οὐ δεήσει με· εἰς σὲ ἀποβλέπειν. 614. Ἄλλην] ἕνα
μὴ καὶ ἄλλην μοι μᾶζαν μάξῃ. 615. Τάδε κέκτημαι] ταῦτα τὰ δικαστικά
χρήματα· ταῦτα πρόβλημα καὶ ἀλεξιτήριον κακῶν, ταῦτα πανοπλίαν, ταῦ-
τα σκέπη βελέων ἀλεξίκακον. 616. Τὸν ὄνον τόνδε] ἀγγεῖον τοῦτο οἶνα-
ρινδόν, βᾶσιν, ὡς φασιν, οὐκ ἔχον· οὕτως ἔπαιξεν ἀπὸ τῆς ὁμωνυμίας ἐπὶ
τὸ κτήνος μεταδᾶς· ὁ γὰρ ὄνος κεχηγῶς τὸ στόμα, δγκᾶται, τοῦ σοῦ δίνου
(ποτηρίου στρατιωτικοῦ) μέγα καὶ στρατιωτικὸν καταπέρδει. 626. Ποπτύ-
ζουσί με] ποῖός τις ἤχος διὰ τῶν χειλέων ἀποτελούμενος ὁ ποππυσμός, ὅ

- Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.
 Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός.
 Νῆ τὴν Δήμητρα, δέδοικας· ἐγὼ δ'
 Ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα. 630
- ΧΟΡ. Οὐπώποθ' οὕτω καθαρῶς
 Οὐδενὸς ἠκούσαμεν, οὐ-
 δὲ ξυνετῶς λέγοντος.
- ΦΙΛ. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγῆσιν.
 Καλῶς γὰρ ᾔδειν, ὡς ἐγὼ ταύτη κράτιστός εἰμι. 635
- ΧΟΡ. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθε,
 Κούδεν παρῆλθεν, ὥστ' ἐγωγ'
 Ἡξάνομην ἀκούων
 Κἄν Μακάρων δικάζειν
 Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις, 640
 Ἡδόμενος λέγοντι.
- ΦΙΛ. Ὡς οὗτος ἤδη σκορδινᾷται, κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
 Ἢ μὴν ἐγὼ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.
- ΧΟΡ. Δεῖ σε παντοίας πλέκειν
 Εἰς ἀπόφρευξιν παλάμας. 645
 Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπλά-
 ναί· χαλεπόν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
 Πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι, καὶ νεό-
 κοπτον,

ἐγρῶντο πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἀπὸ τῶν ἀστραπῶν καὶ βροντῶν προερχομένων
 κακῶν, ὧν τῷ φόβῳ ἐγγέζονται. Κατὰ ταῦτα τοῖνον τὸ Νε ἀποδοτέον εἰς τὸ
 Πομπύζουσιν, ἢ εἰς τὸ ἔλκευθαι κατ' ἔλλειψιν τῆς Διᾶ· ὡς τὰ φοβοῦ-
 μεν, αἰδοῦμαι, δέδοικα, αἰσχύνομαι σε, ὅ ἐστι διὰ σε. 634. Ἐρήμας τρυγῆ-
 σιν] παροιμία ἐπὶ τῶν οἰόμενων μηδὲν αὐτοῖς ἀντιπράξαι, οἷον ἂν πράττω-
 σιν. — Καλῶς γὰρ ᾔδειν, ὡς ἐγὼ ταύτη] κατὰ τοῦτο τὸ δικάζειν εἰμι κράτι-
 στος, ἢ εἶδον οἰκουρεῖν, ὡς αὐτὸς ἐθέλει. 638. Ἡξάνομην] ἐπρὸς τὴν μά-
 σιγα ὑποπτεύει· παροιμία δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν φοβουμένων μέλλοντι τῶν
 κακῶν ἐφ' ἑαυτοῦς ἐπιόν. — Κἄστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ] καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἑαυτῷ,
 κατὰ τὸ ἐν ἑδου, ἐν διδασκάλου. 645. Παλάμας] μηχανάς. 648. Μύλην
 ἀγαθὴν καὶ νεόκοπτον] νέαν καὶ κοπιεράν, ὅταν δύνασθαι εὐκόλως κατατρί-

- Ἦν μή τι λέγῃς, ἢ τις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κα-
 λῶν περὶ τὸν πόλεον ἐντετοκυῖαν, 650
- ΒΔΕΛ. Χαλεπόν μὲν, καὶ δεινῆς γνώμης, καὶ μείζονος, ἢ πῶ
 Ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν. 655
- Ἄλλ', ὦ πάτερ, ἡμέτερος Κρονίδης.
 ΦΙΛ. Παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε.
 Εἰ μὴ γὰρ, ὅπως δουλεύω γὰρ, τοῦτ' ἐγὼ με διδάξεις,
 Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τελευτήσῃ, κἄν χρῇ σπλάγχχνων
 μ' ἀπέχεσθαι.
- ΒΔΕΛ. Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
 μέτωπον. 655
- Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ'
 ἀπὸ χειρὸς,
 Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ξυλλήβδητ' ὅν
 προσιόντα.

φαί τὸν σκληρόν μου θυμὸν, ἢν εἴπῃς τι ὑπὲρ ἡμῶν. 650. Δεινῆς γνώ-
 μης] μείζονος, ἢ κατὰ κωμῶδιαν, ἰάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετο-
 κυῖαν, ἐμφολεύσασθαι εἰ δὲ μὴ ἐβλάπτετο τὸ μέτρον, ἄμεινον ἢν γράφειν,
 Ἐντετοκυῖαν παρὰ τὸ ἐντέχεσθαι, ἵνα ἦν, δυσεξάλειπτον. 654. Κἄν με χρῇ
 σπλάγχχνων ἀπέχεσθαι] κἄν ὡς ἀνδροφόνος οὐκέτι μετὰ τῶν θυσιῶν ἀ-
 πεκλειρόντο γὰρ οἱ ἀνδροφόνοι τούτων, ὡς καὶ ὁ Οἰδίπους παρὰ Σοφοκλεῖ·
 (Οἰδ. Τυρ. 234)

- » Τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ γῆς
 » Τῆς δ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω·
 » Μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τίνα,
 » Μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι, μήτε θύμασι.
 » Κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιθας νέμειν,
 » Ὡς οὐδ' ἀπ' οἰκῶν πάντας, ὡς μιάσματος
 » Τοῦθ' ἡμῖν ὄντος.
655. Χαλάσας τὸ μέτωπον] ὅ ἐστι τὰς ὀφρῦς ἀπὸ τῆς ὀργῆς. 656. Λόγι-
 σαι φαύλως] ποιήσον λογισμὸν ἀπλοῦν, κοῦχ' ψήφοις, ὡς εἰώθατε λογιζε-
 σθαι ἐν τοῖς ἀριθμητοῖς, μήτε ἐν ταῖς δίκαις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς ἀπλῶς.
 657. Τὸν φόρον] λογισμὸν τίνα ποιεῖται ἐνταῦθα τῶν φόρων, ὡς ἐξαιρουμέ-
 νων τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ ἐξακισχιλίοις δικασταῖς, τοῖς λοιποῖς καταχρῶν.

Κάξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστὰς,
Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ
δημιόπρατα.

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχιλία γίγνεται
ἡμῖν. 660

Ἀπὸ τούτων νυν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς ἐνιαυτοῦ,

Ἐξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.

Γίγνεται ὑμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.

ΦΙΛ. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιδόντων ἡμῖν ἄρ' ἐρίγνεθ' ὁ
μισθός.

ΒΔΕΛ. Μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ πεῖτα τὰ
χρήματα τάλλα; 665

ΦΙΛ. Ἐς τούτους τοὺς—Οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
κολοσυρτόν,

Ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεί.

ΒΔΕΛ. Σὺ γάρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς

Ἄρχειν αἰρῇ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.

Καθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα

Ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὴ, κἄνα- 670
φοβοῦντες.

Δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω.

ταὶ οἱ πολιτευόμενοι. 658. Ἐκατοστὰς] ἃ ἐδίδοσαν οἱ δανείζοντες, ὁπότε
διὰ δίκης ἐλάμβανον τὸ δάνειον, ἢ ὅπως ἄλλως.— Πρυτανεῖα] τὸ προκα-
ταυθήμενον μὲν πρὶν τῆς δίκης ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἀμφοτέρων, ἐξημιούτο
δὲ μόνος ὁ ἡττώμενος.— Δημιόπρατα δὲ, τὰ ἐκ τῆς δημεύσεως τῆς περιου-
σίας τινὲς ἐγγινόμενα. 662. Κατένασθε] κατοικεῖτε. Κατανάω, κατανένα-
σμαι, κατανένασθε, καὶ ἐκ συγκοπῆς, κατένασθε. 663. Ἐκατὸν καὶ πεντή-
κοντα τάλαντα] τριωδόλου γὰρ ἑξακισχιλίοις ἐκάστης ἡμέρας ἀπονειμομένου
ἐν δέκα μηνὶ (ἐξαιροῦνται γὰρ δύο μῆνες εἰς τὰς ἐορτάς) ἑκατὸν καὶ πεντήκον-
τα γίγνεται τάλαντα. 666. Κολοσυρτόν] τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων λέγει,
ὡς βορυδῶδη· καὶ γὰρ φρυγῶνων συρομένων, ὡς ἐστὶ κυρίως κολοσυρτός, θό-

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελόφους
περιτρώγων.

Οἱ δὲ ξύμμαχοι, ὡς ἤσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν
ἄλλον

Ἐκ κηθαρίου λαγαρίζομενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδὲν,

Σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι δὲ δωρο-
δοκοῦσιν 675

Ἵρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρόν, μέλι, σήσασμα, προσ-
κεφάλαια,

Φιάλας, χλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώματα,
πλουθυγείαν.

Σὺ δὲ γ' ὦν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δ' ἐφ'
ὕγρᾳ πιτυλεύσας,

Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δίδωσι.

ΦΙΛ. Μὰ Δί', ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καὶ τρεῖς ἀγλῖθας
μετέπεμψα. 680

Ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις.

ΒΔΕΛ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία· στίν, τούτους μὲν ἅπαντας
ἐν ἀρχαῖς

Αὐτοὺς τ' εἶναι, καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μι-
σθοφοροῦντας;

Σοὶ δ' ἦν τίς γε διδῶ τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς οὐς αὐτὸς
ἐλαύνων,

ρυβὸς ἀποτελεῖται. 672. Τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων] ἀργέλοφοι οἱ πό-
δες τῶν δερμάτων, οὓς καὶ ποθεῶνας καλοῦσιν.— Σύρφακα] συρφετὸν τῶν
πολλῶν ὑμῶν δικαστῶν ἀπὸ κηθαρίου (ἀγγεῖον τοῦτο, ἐν ᾧ ἐτίθεντο αἱ ψῆ-
φοι) τρεφόμενον, ὑμᾶς μὲν Κόννου ψῆφον ἡγοῦνται· τοῖς δὲ δημαγωγοῖς προσ-
φέρουσι δῶρα· Κόννος δὲ, αὐλητῆς τις πένης ἦν περιφερόμενος ἐν Ἀθήναις,
ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία αὕτη· τὸ δὲ λαγαρίζειν καὶ τραγαλίζειν, ἢ ἀμεινον
τραγαλίζειν, λαγάρια καὶ τραγάλια ἐστὶν ἐσθλῆιν· ἐστὶ δὲ τὰ μὲν οἶον πέμ-
ματα, τὰ δὲ οἶον τρωκτά.— Ἵρχας, ἀμφορεῖς κεράμιοι πρὸς τὰ τὰρίχη·
δάπιδας, τάπητας. 678. Πιτυλεύσας] σοὶ δὲ πολλὰ ἐκχέαντι τοῖς ὑπὸ σοῦ
ἀρχομένοις, οὐδεὶς οὐδὲ ἀγλῖθας σκορόδου δίδωσι πρὸς τὰ ἐψητὰ ἰχθύδια.
Τοῦτο δὲ ἐχέτω οὕτως ἀναγινωσκόμενον· Ὡν δὲ σὺ ἄρχεις... πιτυλεύ-
σας, τούτων οὐδεὶς κτλ. ἢ τρεπτέον τὸ Σὺ εἰς τὸ Σοί· ἄλλως δὲ σωλίζειται.
680. Τρεῖς ἀγλῖθας μετέπεμψα· τρεῖς τοῦ σκορόδου σκελίδας· τὸ δὲ μετέπεμ-
ψα ἀντὶ τοῦ μετέπεμψάμην. 682. Τούτους] τοὺς πολιτευομένους δημαγωγούς

Καὶ πεζομαχῶν, καὶ πολιορκῶν ἐκτῆσω, πολλὰ πο-
νήσας. 685

Καὶ πρὸς τοῦτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, δ' μάλιστα
μ' ἀπάγχει,

Ὅταν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι κατάπυγον, Χαιρέου υἱός,

Ὡδὶ διαβάς, διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθεὶς,

Ἦκειν εἴπῃ πρῶ, κἄν ὥρα, δικάσονθ'· ὥς ὅστις ἂν ὑμῶν

Ἰστέρος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κο- 690
μειτῇται.

Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, κἄν ὕστε-
ρος ἔλθῃ.

Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ,

Ἦν τις τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντες τὸ πρᾶγμα
δύ' ὄντε,

Ἐσπουδάκατον· κἄθ' ὥς πρίων, ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δ'
ἀντανέδωκε.

Σὺ δὲ χασκάξεις τὸν Κωλακρέτην· τὸ δὲ πρατ- 695
τόμενόν, σε λέληθε.

ΦΙΛ. Ταυτί με ποιούσ'; οἶμοι, τί λέγεις; ὥς μου τὸν θῖνα
ταράττεις,

686. Ἐπιταττόμενος φοιτᾷς] ἐκ προσταγῆς ταχύναι ἐπὶ τὸ δικαστήριον καὶ ταῦθ' ὑπὸ παιδαρίου πεπορευμένον, οἷον τοῦ Χαιρέου, νόθου ὄντος. 688. Ὡδὶ διαβάς] οὕτως διαβεβηκότα τὰ σκέλη διατείνων· ταῦτα δὲ λέγων, ποιεῖ καὶ τὸ σχῆμα, διακινῶν καὶ τείνων τὸ σῶμα πάντη, καὶ τρυφερανθεὶς, μαλακωθείς. 690 Ἰστέρος τοῦ σημείου] ἦν δ' ὥς εἰσὶν, σημειύντι, καθ' ὃ εἶδει ἀπορίσσειν τοὺς δικαστάς. 690. Τὸ συνηγορικόν] ἦσαν δὲ συνηγοροί, εἴτ' οὖν ῥήτορες δέκα, δραχμὴν τὴν ἡμέραν λαμβάνοντες, κἄν μὴ συνηγορῶσι. 692. Καὶ κοινωνῶν] καὶ κοινωνὸς γενόμενος ἐτέρῳ τῷ ὁμοίῳ ἑαυτοῦ, ὃς ἂν ἢ ῥήτωρ, συντιθέντες ἄμφω, εἴτινα τῶν δικαζομένων εὖροιεν ἐθέλοντα δοῦναι τι, σπουδάζουσι περὶ τοῦτον, ὁ μὲν ἔλκων, ὁ δὲ ἀνθέλκων κατὰ τοὺς πρίζοντας, οἱ ἔλκουσι τὸν πρίονα καὶ ἀντιωθοῦσι· σὺ δὲ χάνεις, ἐλπίζων τὸ τριώβολον παρὰ τοῦ μισθοδέτου· τεῦτο γὰρ ἦν ὁ Κωλακρέτης. ἄρχων τις συνάγων τοὺς μισθοὺς τῶν δικαστῶν καὶ τῶν θυσιῶν, ἀφ' ὧν ἐλάμβανε τὰς κωλὰς καὶ τὰ δέρματα. 696 Τὸν θῖνα ταράττεις] τὴν καρδίαν βαθύως· ἀπὸ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων ἢ

Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον· κοῦκ οἶδ' ὅτι
χρήμ' ἀμ' ποιεῖς.

ΒΑΕΛ. Σκέψαι τοίνυν, ὥς, ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν

ἅπασιν,

Ἰπὸ τῶν αἰεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι.

Ὅστις πόλεων ἀρχῶν πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου 700

μέχρι Σαρδοῦς,

Οὐκ ἀπολαύεις, πλὴν τοῦθ', δ' φέρεις, ἀκαρές· καὶ τοῦτ'

ἐρίῳ σοι

Ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν αἰεὶ, τοῦ ζῆν' ἔνεχ', ὥσπερ

ἄλευρον.

Βούλονται γὰρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ', ὧν οὐνεκ',

ἐρῶ σοι·

Ἰνα γυγνώσκῃς τὸν τιθάσευτήν· κἄθ' ὅταν οὗτός γ'

ἐπισίζη,

Ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιβρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπι- 705

πηδᾷς.

Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥάδιον ἦν ἂν.

Εἰσὶν γε πόλεις χίλιαί, αἱ γυν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι.

Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἰ τις προσέταττεν

ἐκάστη,

Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἂν πᾶσι λαγῶσις,

Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύφ, καὶ πυα- 710

ρίτῃ,

παροιμία, οἱ καὶ τὴν ἀδυσσον αὐτὴν ἀναθράζουσι. — Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις] ἔλκεις με συμφρονεῖν σοι· καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι εἴ με ποιήσεις κατὰ τὰς ξυνθήκας, ὅς συνεθέμεθα φθάσαντες. 699. Τῶν δημιζόντων] τῶν ἀπατώντων τὸν δῆμον. — Ἐγκεκύκλησαι, μετηνέχθης, ἢ ἐφοδιάζη τὰ πρὸς τὸ ζῆν' κατ' ἔτος ἐλεεινῶς. 700 Ἀπὸ τοῦ πόντου μέχρι Σαρδοῦς] τὰς ἀποικίας καὶ τοὺς ὑπηκόους φησὶν, ὧν ἤρχον οἱ Ἀθηναῖοι. 701. Ὁ φέρεις ἱμάτιον ἐν ὀλίγῳ οἰκτρὸν· ταὶ εὐτελες, καὶ τοῦτο ἐξ ὀβολοῦ εἰς ὀβολὸν αἰεὶ κατὰ βραχὺ ἐνστάζοντες, ὥσπερ ἐρίῳ βαλόντες τι, ὅσον ζῆν', ἐπιπάσσοντες τι παιπάλῃ. Τὸ δὲ ἐπισίζειν καὶ ἐπιβρύζειν ἐρεθιστικά ἐπὶ τοῖς κυαὶ πρὸς τοὺς παριόντας. 707. Χίλιαί, πολλὰς λέγει εἰ μὴ τι ἀορίστως ἀντὶ τοῦ πολλὰ εἰληπταὶ τοῦτο. 709. Ἐν πᾶσι λαγῶσις] ἐν πάσῃ εὐτυχίᾳ, σύνθηδες τῇ ποιητῇ τὸ φράζεσθαι οὕτω. 710 Καὶ πύφ καὶ

(ΑΡΙΣΤ. ΤΟΜ. Γ')

Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ ἵν' Μαραθῶνι τροπαίου
 Νῦν δ', ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν
 ἔχοντι.

ΦΙΛ. Οἷμοι· τί, ποθ' ὥσπερ νάρκη, μου κατὰ τῆς χειρὸς κα-
 ταχεῖται,

Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν; ἀλλ' ἤδη μαλ-
 θακὸς εἰμι.

ΒΔΕΛ. Ἀλλ' ὅποτε μὲν δέισωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν δι-
 δάσιν 715

Ἵμῖν, καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους
 Ποιεῖν· ἔδοσαν δ' οὐπόποτε σοι, πλὴν πρῶην, πέντε
 μεδίμνους

(Καὶ τὰ μὲν μόλις, ξενίας φεύγων, ἔλαβες κατὰ χοῖνικα)
 κριθῶν·

Ὦν οὐνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἶ,

Βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τούτοις 720

Ἐγγάσκειν σοι στομφάζοντας.

Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν,

Ὅτι βούλει, σοι,

Πλὴν Κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΧΟΡ. Ἦπου σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκεν· Πρὶν ἂν ἀμφοῖν 725
 μῦθον ἀκούσῃς,

πυρρίτη] πῶν τὸ πρωτόγαλλον, πυρρίτης δὲ τὸ ἐκ τούτου ἔφημα, πῆγμα,
 πεπηγμένον. 712. Ἐλαιολόγοι] οἱ ἐν καιρῷ τὰς ἐλαίας συνάγοντες τοῖς
 κεκτημένοις ἐπὶ μισθῷ. 714. Καὶ τὸ ξίφος] τὸ ἐκ τῆς συνθήκης ἀνωτέρω
 (στίχ. 622. καὶ ἐξῆς. 716. Ἵφίστανται] ὑπισχνούνται δάσιν. 717. Πλὴν
 μεδίμνους πέντε. καὶ τούτους οὐκ ἀθρόους, ἀλλὰ κατὰ χοῖνικα. σιτοδείας
 γὰρ οὗτης Ἀθήνησιν, Ψαμμίτιχος ὁ Λιθύας βασιλεὺς ἔστειλε δωρεάν Ἀθη-
 ναίοις σίτου μεγίστην· ταύτην δὲ, ἐξαιρεθέντων τῶν ξένων ἐκ σπουδαίας ἀ-
 νακρίσεως, διενείμαντο οἱ πολῖται, ἀνὰ πέντε λαβόντες μεδίμνους, ὅποτε καὶ
 ὁ Φιλοκλέων μόλις ἔφυγε. τὸ ξενίας ἀλῶναι. Τὸ δὲ κριθῶν εἰσέλθῃ ἐκ κα-
 ταφρονήσεως διὰ τὴν τοῦ σίτου φανερύμενην. 721. Στομφάζοντας] πλατειά-
 ζοντας, μετ' ἐπιδείξεως καὶ ἐμφάσεως λέγοντας. 724. Κωλακρέτου γάλα]

Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾷν πολλῶ
 δεδόκησαι.

Ὡστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίπωνας κατα-
 βάλλω.

Ἀλλ', ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς ξυνθιασῶτα,

Πιθοῦ, πιθοῦ λόγοισι, μὴδ' ἄφρων γένῃ,

Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνὴρ. 730

Εἴθ' ὄφελόν μοι κηδεμών, ἢ ξυγγενὴς.

Εἶναι τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει.

Νῦν δ' αὖ παρὼν τις ἐμφάνῃς σοι τῶν θεῶν

Εὐλαμβάνει τοῦ πράγματος,

Καὶ δῆλος εὖ ποιῶν σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου. 735

ΒΔΕΛ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν, παρέχων,

Ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον,

Λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,

Πόρνην, ἢ τις τὸ πέος τρίψει,

Καὶ τὴν ὀσφύν. ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, 740

Κούδεν γρύζει,

Τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

ΧΟΡ. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.

Οἷα γὰρ ἐμαίνετ' ἀρτίως, ἔγνωκε νῦν·

Λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας, 745

Ἄ, σοῦ παρακελεύοντος, οὐκ ἐπείθετο.

Νῦν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται,

Καὶ φρονεῖ μέντοι, μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον,

Πιθόμενός τε σοί γ'.

ΦΙΛ. Ἰὼ μοί μοι.

τὸν δικαστικὸν φησι μισθόν. 730. Ἀτεράμων] ὦμος, ἀμετάδελτος, καθάπερ
 τῶν ἀσπίρων τὰ δούσεθα. Πρὸς τὸν Φιλοκλέα δὲ ὁ Χορὸς νῦν μεταπεισθεὶς,
 φησι ταῦτα. Σκίπωνας δὲ (ἢ σκίπυνας) τὰς δικαστικὰς ἢ τὰς γεροντικὰς βί-
 βλους φησί. 735. Σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου] πρὸς τὸν υἱὸν ταῦτα. 742. Τοῦ-
 το οὐ δύναται με προσέσθαι. Τοῦτ' οὐκ ἀρκέσει με, οὐ δύναται μοι πλη-
 αῖον γενέσθαι, οὐ προσέεται με, οὐδέχεται με· οὕτω δὲ καὶ ἄλλοι. Τὰ μὲν

- ΒΑΕΛ. Οὗτος, τί μοι βοᾷς;
 ΦΙΑ. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνού. 760
 ΚΕΙΝΩΝ ΕΡΑΜΑΙ· ΚΕΙΘΙ ΓΕΝΟΙΜΑΝ,
 Ἴν' ὁ κήρυξ φησί· Τίς ἀψήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.
 Κῆπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς,
 Ψηφίζομένων ὁ τελευταῖος. 765
 Σπευδ', ὦ ψυχή· ποῦ μοι ψυχή;
 ΠΑΡΕΣ Ω ΣΚΙΕΡΑ· μὰ τὸν Ἡρακλέα,
 Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ ν' τοῖσι δικασταῖς
 Κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.
 ΒΑΕΛ. Ἰθ', ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἐμοὶ πιθοῦ. 760
 ΦΙΑ. Τί πείθομαί σοι; λέγ' ὅτι βούλει, πλὴν ἑνός.
 ΒΑΕΛ. Ποίου; φέρ' ἴδω.
 ΦΙΑ. Τοῦ μὴ δικάζειν, τοῦτο δὲ
 ἄδης διακρινεῖ πρότερον, ἢ γὰρ πείσομαι.
 ΒΑΕΛ. Σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
 Ἐκείσε μὲν μηκέτι βιάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε 765
 Αὐτοῦ μένων, δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.
 ΦΙΑ. Περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

Ἄλλα μ' ἤρσας λέγων, ἐν δ' οὐ προσέταί με. 761. Κείνων ἔραμαι] ἐκ τῶν ἱππολύτου τῶν ἐν τῇ δικαστηρίῳ γιγνομένων. Τίς ἀψήφιστος; τίς τῶν δικαστῶν μήπω δέδωκε ψήφον; ἐλθέτω. 764. Κημοῖς] ἐν τῇ καθίσκῳ τελευταῖος ἐγὼ πάντων τῶν διδόντων τὰς ψήφους κημὸς γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἐπὶ τοῦ καθίσκου ἐπίθεμα, ἵνα μὴ ἐκπίπτειεν αἱ ψήφοι. Τὴν σκληρότητα δὲ ταῦτα τῶν δικαστῶν σημαίνει. 767. Πάρεσο, ὦ σκιαρά.] ἐκ τῶν ἐς Βελλεροφόντην φασὶν εἰληφθαι ταῦτα.

- » Πάρεσ, ὦ σκιαρά φυλλάς, ὑπερβῶ
- » Ἐρηναῖα νάπη· τὸν ὑπὲρ κεφαλῆς
- » Αἰθέρ' ἰδέσθαι σπεύδω, τί ν' ἔχει
- » Στάσιν εὐδοίας ».

769. Κλέωνα] καὶ τοῖς εἰρημένοις ἐν διαφόρῳ λόγῳ ὁ αὐτὸς καὶ φιλοκλέων καὶ μισοκλέων εἰσῆχται. 764. Κεχάρηκας] ἐπειδὴ χαίρεις, ἡδύνη τοῦτο

- ΒΑΕΛ. Ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται,
 Ὅτι τὴν θύραν ἀνέφην ἡ σικίς λάθρα,
 Ταύτης ἐπιβολὴν ψήφι μίαν μόνην.
 Πάντως γε κακεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε. 770
 Καὶ ταῦτα μὲν νῦν εὐλόγως, ἦν ἐξέχρη.
 Εἴλη κατ' ὄρθρον, ἡλιάσῃ πρὸς ἥλιον.
 Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
 Ἔσθ'· εἴσῃ καὶ ἔγρη μεσημβρινός,
 Οὐδὲις σ' ἀποκλείσει Θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι. 775
 ΦΙΑ. Τοῦτ' μ' ἀρέσκει.
 ΒΑΕΛ. Πρὸς δὲ τούτοις, ἦν δίκην
 Λέγῃ μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμένεις,
 Δάκνων σεαυτὸν, καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
 ΦΙΑ. Πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι,
 Ὡς περ πρότερον, τὰ πράγματ', ἐτι μασώμενος; 780
 ΒΑΕΛ. Πολλῷ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτοῦ,
 Ὅς οἱ δικασταί, ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
 Μόλις τὸ πρᾶγμα ἐγνώσαν ἀναμασώμενοι.
 ΦΙΑ. Ἀνά τοί με πείθεις· ἀλλ' ἐκεῖν' οὐπω λέγεις,
 Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι.
 ΒΑΕΛ. Παρ' ἐμοῦ.
 ΦΙΑ. Καλῶς, 785
 Ὅτι κατ' ἐμαυτὸν, κοῦ μεθ' ἑτέρου λήψομαι.

ποιῶν, ποῖσι γοῦν τοῦτο ἐν τοῖς κατ' οἶκον οἰκέταις. 768. Σικίς] Οἰκέτις παιδίσκη, θυρωρός. 769. Ἐπιβολὴν] ζημίαν, πρόστιμον, μίαν δραχμὴν. 772. Ἦν ἐξέχρη] ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης, τοῦ ἡλίου ὑπερκύψαντος τοῦ ὀρίζοντος. 774. Καθήμενος εἴσῃ] γνώσῃ, ἐποίσαι τὴν ψήφον. ἴσως δὲ γραπτέον Οἴσῃ. 778. Καὶ τὸν ἀπολογούμενον] βιαζόμενος γὰρ ὁ δικαστὴς ὑπὸ πείνης ἐσθότε, οὐκ ἀνέχεται ἐς τέλος ἀκοῦσαι τὴν ἀπολογίαν, ἀλλὰ καταψηφίζεται. 780. Μασώμενος] ἐν αὐτῇ τῇ ἐσθῇ, φησί, πῶς ἂν διαγνοίην τὴν δίκην δικαίως, πρὸς ἐκεῖνο ἔχων τὸν νοῦν; παίξει δὲ τῇ μεταφορᾷ τὸ δὲ ἀναμασώμενοι ἀντὶ τοῦ ἀναγευόμενοι, ὡς ἀπὸ τῶν ἀναμνησκόμενων ζώων. 784. Ἀνά τοί με πεί-

- Αἰσχίστα γὰρ τοῖ μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
 'Ο σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαθὼν,
 'Ελθὼν διεκερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσι.
 Κᾶπειτ' ἐπέθηκε τρεῖς λοπίδας μοι κροστρέων. 790
 Κᾶγὼ 'νέκαψ'. ὀβολοὺς γὰρ φύμην λαβεῖν.
 Κᾶτα βδελυχθεῖς, ὁσφρόμενος ἐξέπτυσσα.
 Κᾶθ' εἴλκον αὐτόν.
 ΒΔΕΛ. 'Ο δέ, τί πρὸς ταῦτ' εἶπ';
 ΦΙΛ. 'Οτι;
 'Αλεκτρυόνης μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.
 Ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἥδ' ὅς λέγων. 795
 ΑΔΕΛ. 'Ορᾶς ὅσον περ δῆτα τοῦτο κερδανεῖς.
 ΦΙΛ. Οὐ πάνυ τι μικρὸν, ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.
 ΒΔΕΛ. 'Ανάμενε νῦν. ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.
 ΦΙΛ. 'Ορα τὸ χρῆμα, τὰ λόγι' ὥς περαίνεται.
 'Ηκηκόη γὰρ, ὡς 'Αθηναῖοι ποτὲ 800
 Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
 Κᾶν τοῖς προθύροις ἀνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
 Αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
 'Ὡς περ 'Εκάταιον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
 ΒΔΕΛ. Ἰδοῦ, τί ἔτ' ἐρεῖς; ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω, 805
 'Οσαπέρ γ' ἔφασκον, κᾶτι πολλῷ πλείονα.
 'Αμῖς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ.

θεῖς] ἀναπείθεις με, τμήσεις τὸ σχῆμα. 788. Λυσίστρατος] ὁ σκωπτικὸς, ἐμπαίκτης. ὅς λαθὼν δραχμὴν διανείμασθαι μετ' ἐμοῦ, καὶ κερματίσας αὐτὴν εἰς ὀβολοὺς, ὀφελῶν ἀποδοῦναι μοι τοὺς τρεῖς, ὁ δὲ ἀντὶ τούτων λέπη κροστρέων (εἶδος τοῦτο ἰχθύος, ὁ κέφαλος) ἐνέβαλε τῇ χειρὶ. ἐγὼ δὲ μὴ εἰδὼς τοῦτο, ἐνέβαλον τῷ στόματι, ὀβολοὺς οἰόμενος εἶναι. σύνθηες τοῦτο τοῖς [διώταις] τίθεναι τὰ κέρματα ἐν τῷ στόματι. 793. Ταχὺ γὰρ καθέψεις] ἔψεις, πέψεις τὸ ἀργύριον (τὰ λέπη) ὡς ἀλεκτρυόνων, ὅς πᾶν θ' ἂν φάγη, πέπτει. τὸ δὲ ἥδ' ὅς ἀντὶ τοῦ ἔφη. σύνθηες τοῦτο μάλιστα Πλάτωνι ἐν τοῖς διαλόγοις. 800. 'Ηκηκόη] ἀντὶ τοῦ ἡκηκόειν, ὡς καὶ ἥδη ἀντὶ τοῦ ἥδειν. 804] 'Εκάταιον] ναῖσκος 'Εκάτης. 807. Οὐρητιάσης] εἰς ἣν ἐπιθυμήσεις οὐρησθαι. ὁ

- Παρὰ σοὶ κρεμήσεται ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ πατιλλίου.
 ΦΙΛ. Σοφὸν γε τοῦτι, καὶ γέροντι πρόσφορον 810
 'Εξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
 ΒΔΕΛ. Καὶ πῦρ γε τοῦτι, καὶ προσέστηκεν φακῇ,
 'Ροφεῖν ἐὰν δέη τι.
 ΦΙΛ. Τοῦτ' αὖ δεξιόν.
 Κᾶν γὰρ πυρέττω, τὸν γε μισθὸν λήφομαι.
 Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.
 'Ατὰρ τί τὸν ὄρνιν ὥς ἐμ' ἐξηγέκατε; 815
 ΒΔΕΛ. Ἰνα γ', ἦν καθεύδης, ἀπολογουμένου τινός,
 'Αδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.
 ΦΙΛ. 'Εν ἔτι ποδῷ τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.
 ΒΔΕΛ. Τὸ τί;
 ΦΙΛ. Θηρῶν εἴ πως ἐκκομίσαις τοῦ Λύκου.
 ΒΔΕΛ. Πάρεστι τοῦτι. καὶ τὸς ὦναξ οὔτοσί. 820
 ΦΙΛ. 'Ω δέσποθ' ἥρω, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν,
 Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.
 ΣΩΣ. Οὐκοῦν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς, ἥρω, ὦν, ὅπλα.
 ΒΔΕΛ. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σὺ, θᾶττον ἂν δίκην
 'Εκάλουν.
 ΦΙΛ. Κάλει νυν, ὡς κάθημαι γὼ πάλαι. 825
 ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
 Τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ;

γὰρ τοιοῦτος τύπος ἐπὶ τὰ ἐφετικά τείνει ῥήματα. 810. Στραγγουρίας.] τοῦτο δηλοῖ τὸ δι' ὀλίγου καὶ ἐκ διαλειμάτων οὔρειν, ἴδιον δὲ μάλιστα ἡμῶν τῶν γερόντων. 819. Θηρῶν] τὸ θῆρπον τοῦ Λύκου. ἦν γὰρ τοῦτου θῆρπον ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὡς καὶ ἐν ἀγορᾷ, τιμωμένου ὡς ἥρωος ἀρχαίου. 820. Πάρεστι τοῦτι] δείκνυσσι πινάκιον, ἐν ᾧ καὶ ἡεῖκων ἦν τοῦ Λύκου. 821. 'Ὡς χαλεπὸν ἐστὶν ἰδεῖν, οἷος δυσειδὴς καὶ ἄνοπλος ὁ εἰψασπις Κεώνυμος φαίνεται ἡμῖν. ἐστὶ δὲ τοῦθ', ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἡ φράσις αὐτῇ ὁμοία τῇ, οὐκ ἂν δίκαιος εἴης τοιαῦτα λέγειν, δίκαιός εἰμι ποιεῖν τὸ καὶ τό. 823. 'Πρὸς ὦν] καὶ ὁ Λύκος (φησὶν ὁ Σωσίας δῆλον, ὅτι καθ' ἑαυτὸν) πανοπλίαν οὐκ ἔχει. οὕτω γὰρ ἐφαίνετο ἐν τῇ εἰκόνι. 824. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου] δῆλον, ὅτι ἐπὶ βήματος κινεῖ θ' αὐτὸν πρὸς τὸ δικάζειν ἐν τῷ οἴκῳ. 820 Φέρε] καθ' ἑαυτὸν

- Ἡ Θράττα προσκαύσασα πρῶην τὴν χύτραν—
 ΦΙΑ. Ἐπίσχεσ οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας. 830
 Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
 Ὁ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο.
 ΒΔΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐ πάρεστιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
 Αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραυτίκ' ἐνδοθεν.
 Τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς θεινὸν ἢ φιλοχωρία.
 ΞΑΝ. Βάλλ' ἐς κόρακας, τοιοῦτον! τρέφειν κύνα. 835
 ΒΔΕΛ. Τί δ' ἐστὶν ἐτεόν;
 ΞΑΝ. Οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
 Ὁ κύων παράξας εἰς τὸν ἱπνόν, ἀρπάσας
 Τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν, κατεδήδοκε;
 ΒΔΕΛ. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκχημα τῷ πατρὶ
 Εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγόρει παρῶν. 840
 ΞΑΝ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερος φησὶν κύων
 Κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσάγη γραφὴν.
 ΒΔΕΛ. Ἰθὺ νυν, ἄγ' αὐτὸ δεῦρο.
 ΞΑΝ. Ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
 ΦΙΑ. Τουτί τί ἐστι;
 ΒΔΕΛ. Χοιροκομεῖον Ἑστίας.
 ΦΙΑ. Εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;
 ΒΔΕΛ. Οὐκ· ἀλλ' ἵνα 845

λογίζεται, τίνα πρῶτον εἰσαγάγη. 829.] Ἐπίσχεσ] διακόψας τὸν λόγον, κωλύει τὴν εἰσόδον· δεῖν γὰρ νῦν καὶ δρυφάκτων. ἃ ἴσαν διαζώματα κωλύοντα τοὺς δικαιομένους ἐντὸς γενέσθαι, τὸ δὲ, ὁ πρῶτον τῶν ἱερῶν καὶ τλ. εἴρηται ἀπὸ τῶν θυόντων, ὅπου κατὰ τινὰ τάξιν ἐπισκόπου πρῶτον μὲν τὸ ἦπαρ, εἶτα τὸν σωλῆνα καὶ ἐξῆς. 834. Τί τὸ χρῆμα] καθ' ἑαυτὸν ἀπορεῖ, ὅτι ἕκαστος φιλεῖ ἐμμένειν τῷ ἐπιχωρίῳ ἔθει. Τροφαλίδα] τροχὸν τυροῦ προσφάτου ἀπὸ τῆς ἐσχάρας. Λάβην δὲ λέγει τὸν κύνα, αἰνιτιζόμενος, ὡς οἴονται τινες, Λάχνη τὸν στρατηγόν, ὡς καὶ κατωτέρω (909). 844. Χοιροκομεῖον] ἀγγεῖον τι ἦν τοῦτο κανωτὸν, ἐνθα ἐτρέφοντο αἱ χοῖροι· ὃ ἔθηκεν αὐτοῦ ἀντὶ δρυφάκτου ἢ κιγκλίδος· ἢ ὁ καὶ μάλλον τὴν κάλπην αὐτὴν φησὶν, ἐν ᾗ ἐκείντο αἱ χοίρινα, ὅ ἐστιν, αἱ ψῆφοι. Τὸ δ' ἄρ' ἐστίας, ἵνα δόξῃ θρησκευτικῶς ἄρ-

- Ἄφ' Ἑστίας ἀρχόμενος, ἐπιτρέψω τινά.
 ΦΙΑ. Ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
 ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
 ΦΙΑ. Οἱμοι, διατρέψεις κάποιεὶς τριήμερων.
 Ἐγὼ δ' ἀλοκίζεῖν ἐδεόμην τὸ χωρίον. 850
 ΒΔΕΛ. Ἰδού..
 ΦΙΑ. Κάλει νῦν.
 ΒΔΕΛ. Ταῦτα δὴ.
 ΦΙΑ. Τίς οὗτοσι
 Ὁ πρῶτός ἐστι;
 ΒΔΕΛ. Ἐς κόρακας· ὡς ἄχθομαι,
 Ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσκους· ἐκφέρειν.
 ΦΙΑ. Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;
 ΒΔΕΛ. Ἐπὶ καδίσκους.
 ΦΙΑ. Μηδαμῶς. 855
 Ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
 ΒΔΕΛ. Κάλλιστα τοῖνον· πάντα γὰρ πάρεστι νῦν,
 Ὅσων δεόμεθα, πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
 ΦΙΑ. Πῶς δὲ δὴ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλεψύδρα;
 ΒΔΕΛ. Εὐ γ' ἐκπορίζεις αὐτά, κάπαχωρίως. 860
 Ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγάτω,
 Καὶ μυρρίνας, καὶ τὸν λιθανωτὸν ἐνδοθεν,
 Ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.
 ΧΟΡ. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς,
 Καὶ ταῖς εὐχαῖς, φήμην ἀγαθὴν
 Λέξομεν ὑμῖν, ὅτι γενναίως 865

χεσθαι ἐπιτρέβειν τοὺς κατεψηφισμένους. 848. Τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς] ἐν αἷς ἔγραφον τὰς δίκας· καὶ διὰ τῶν ὀνόων αὐλάκας ἐπ' αὐτῶν, ἐπιχεχυμένου κηροῦ, ἐποιοῦν, τὴν δίκαν καταδίκην ἐκάστην ὅπως δὴποτε ὅτε καταγράφονται τῶν, καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἴσως τὸ, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω. 855. Ἀρυστίχους] ἀγγεῖον τοῦτο δι' οὗ ἀνελούσιν ὕδωρ ἐξ ἐτέρου ἀγγείου, κοτύλη. 859. Εὐ γ' ἐκπορίζεις] ἀλλ' οὐκ ἴσμεν, ὅτι ποτὲ ἐδίδεν αὐτῷ ἀντὶ κλεψύδρας.

- Ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
ΒΑΕΛ. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
ΧΟΡ. Ὡ Φοῖβ' Ἀπολλὸν Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
Τὸ πρᾶγμ', ὃ μηχανᾶται 870
Ἐμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
Ἀπασιν ἡμῖν ἀρμόσαι,
Ὡς παυσάμενοι·σι τῶν πλάνων.
Ἰήϊε Παιάν.
ΒΑΕΛ. Ὡ δέσποτ' ἀναξ, γείτον' Ἀγυιεύ τοῦ μῦθ' προ-
θύρου προπύλαιε, 875
Δέξαι τελετὴν καινὴν, ὧναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτο-
μοῦμεν.
Παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτί τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον
ἦθος,
Ἀντί σιραίου, μέλιτος μικρὸν τῷ θυμῷ παραμίσας·
Ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἥπιον αὐτόν,
Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων, 880
Κάπιδακρύειν ἀντιβολούτων.
καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,
Ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.
ΧΟΡ. Ξυνευχόμεθα, καὶ πάδομέν σοι γ' ἐν νέαισιν ἀρχαῖς, 885
Ἐνεκά γε τῶν προλελεγμένων.
Εὖνοι γὰρ ἐσμέν, ἐξότου
τὸν ὄημον ἡσθόμεσθ' αὖ σου
Φιλοῦντος, ὥς οὐδεὶς ἀνὴρ

874. Γεῖτον Ἀγυιεύ] ἴσασαν κατὰ τὰς ἀγυῖας πρὸ τῶν θυρῶν κίονα εἰς ἔξῃ λήγον-
τα εἰς τιμὴν Ἀπόλλωνος. 878. Ἀντί σιραίου] σιραῖον τὸ ἔψημα ἐκ τοῦ γλυ-
κούς· ὃ ἡ συνήθεια βαρβάρως ὀνομάζει πιτμέζιον· ἴσως δὲ ἐστὶν ἐρεθιστικόν·
ἄλλως καὶ καῖνο γλυκύ ἐστι. 879. Ἦδη δὲ εἶναι] ἐξαρτᾶται ἄνωθεν ὡς δὲ
Παῦσον αὐτὸν μὴ στρυφνὸν εἶναι ἦθος· ἀλλ' εἶναι ἥπιον. 884. τὴν ἀκα-

- Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων.
ΒΑΕΛ. Εἴ τις θύραισιν Ἠλιαστής, εἰσίστω·
Ὡς, ἥνίκ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.
ΦΙΛ. Τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.
ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατηγορός.
Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
Κύων Κυδαθηναίους Λάβητ' Αἰξωνέα, 895
τὸν τυρόν, ἀδικεῖν, ὅτι μόνος κατήσθιε·
τὸν Σικελικόν, τίμημα κλωὸς σύκινος.
ΦΙΛ. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἀπαξ ἄλλῃ,
ΒΑΕΛ. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτος Λάβης πάρα.
ΦΙΛ. Ὡς μίανός οὗτος· ὥς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει· 900
Οἷον σεσηρῶς ἐξαπατήσιν μ' οἶεται.
Ποῦ διώκων, ὁ Κυδαθηναίους κύων;
ΚΥΩΝ. Αὖ, αὖ.
ΒΑΕΛ. Πάρεστιν. ἕτερος οὗτος αὖ Λάβης,
Ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν, καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
ΣΩΣΙΑΣ ὡς κήρυξ.
Σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβάς κατηγόρει. 905
ΦΙΛ. Φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγγεάμενος καὶ γὰρ βοῶ

λήφην] τὴν κνίδην, τὸ κνιστικὸν ἦθος. 891. Εἴ τις θύραισιν Ἠλιαστής] εἴ τις τῶν δικαστῶν ἐστὶν ἐν θύραις, εἰσίστω· ἀρχομένων γὰρ τῶν δικῶν, οὐ-
δεὶς εἰσέλθῃ, καὶ εἴ τις τῶν Ἠλιαστῶν ὑστέρησεν, ἐκολάζετο. Ἐντεῦθεν δ' οὖν
εἰδέναι δεῖ, ὅτι γενομένης τῆς δίκης, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος τοῦ ἐγ-
κλήματος, ἐφ' ᾧ Φιλοκλέων ἀγανακτῶν λειποψυχεῖ· ὁ δὲ υἱὸς παραμυθεῖ-
ται τὸν πατέρα, δεόμενος αὐτοῦ ἀποδύσασθαι ὅπως τὸν δικαστικὸν τοῦτον
βίον, καὶ πειρώμενος μετατρέψαι αὐτὸν εἰς ἕτερον ἐπάγγελμα ἡπιώτερόν
τε καὶ ἡσυχώτερόν. 895. Κύων Λάβητα] κύων κύνα κατηγορεῖ. 895. Κλωὸς]
κλωὸς ἐπὶ τοῦ τραχήλου σύκινος· πρὸς δ' ἀπαντὰ ὁ δικαστὴς κύνειος, ἀρετῶς
ὡς πρὸς τὴν τῆς λέξεως ὁμοιότητα. 900. Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει] ἀν-
τι τοῦ κλεπτικὸν βλέμμα ἔχει. 903. Αὖ, αὖ] ἰδοὺ ἐγὼ ὁ διώκων ἀποκρί-
νεται οὕτως ἀπ' ἀνδρὸς κυνικῆς φωνῆς· ὑπὲρ μὲν τοῦ ἐνάγοντος κυνὸς τοῦ
Κυδαθηναίως κατηγορεῖ Ξανθίας· ὑπὲρ δὲ τοῦ ἐναγομένου Λάβητος, ὁ Βδε-
λκλέων. 906. Φέρε νυν, ἅμα τήνδ' ἐγγεάμενος καὶ γὰρ βοῶ] τί ποτε, ἢ τὴν φωνὴν ὡς (814) ἀνωτέρω.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατηγορος.

Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ', ἥς ἐγραψάμην,
Ἄνδρες δικασταί, τουτοῦ. Δεινότερα γὰρ
Ἔργων δέδρακε καὶ, καὶ τὸ ρυππαπαί.

ΦΙΛ. Ἀποδρὺς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν, τυρὸν πολὺν
Κατεσικέλιζε, καὶ νέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ, — 910
Νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἐμοιγέ τοι
Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
Ὁ βδελυρὸς οὗτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατηγορος.

Κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

ΦΙΛ. Καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται, — 915
Ἦν μὴ τι καὶ μοι τις προβάλλῃ τῷ κυνί;
ΦΙΛ. Οὐδὲν μετέδωκεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατηγορος.

Οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.

ΦΙΛ. Θερμὸς γὰρ ὦντ' οὐδὲν ἦτον τῆς φακῆς.

ΒΑΕΛ. Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,
Πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμροτέρων.

ΦΙΛ. Ἄλλ', ὦ γὰρ, — 920
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατηγορος.

Μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτόν, ὡς ὄντ' αὖ πολὺ

Κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,

Ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ,

909. Καὶ τὸ ρυππαπαί] ἐπιφώνημα τοῦτο τῶν ναυτῶν σημαίνει δὲ καὶ
τὸ ναυτικὸν πλῆθος· διὸ καὶ διδωσιν ὑπόνοιαν ὑπαινίττεσθαι τι πρὸς τὸν
Λάχτηα, ὡς εἴρηται (838) ἀνωτέρω. 911. Κατεσικέλιζε] τὸν Σικελικὸν τυ-
ρὸν κατήριε, καὶ ἐκορέννυτο. 913. Ἐνήρυγε] θυσιᾶς τι τυρῶδες ἐξερέυ-
γετο. 917. Τῷ κοινῷ] κοινῶν, συντρόφῳ, συγκαλέπῃ, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐπο-
μένων εἰκάζεται. 918. Τῆς φακῆς] ἦν δ' ὁ Φιλοκλέων ἐν τῷ ῥοφῶν τῆς
φακῆς θερμῆς· διὸ λέγει, θερμὸς γὰρ ὦντ' (ἀντὶ τοῦ, ὁ κύων ἐν ἤθει γὰρ

Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεδήδοκεν. 925

ΦΙΛ. Ἐμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ ὡς κατηγορος.

Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ'· οὐ γὰρ ἂν ποτε

Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόγμῃ κλέπτα δύο.

Ἴνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγώ.

ΦΙΛ. Ἐὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγγομαι. 930

Ἰού, ἰού.

Ὅσας κατηγορεῖσε τὰς πανουργίας.

Κλέπτον τὸ χρῆμα τὰνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,

ὦ Ἀλεκτροῦν; ἢ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.

ΦΙΛ. Ὁ Θεσμοθέτης, ποῦ σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω. 935

ΣΩΣΙΑΣ ὡς Θεσμοθέτης.

Αὐτὸς καθελού· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ.

Δάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,

Δοῖδουκα, τυρόκνηστιν, ἐσχάραν, χύτραν,

Καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

Ἄλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις;

ΦΙΛ. Οὐδέπω. 940

Τοῦτον δέ γ' οἶμαι γῶ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΑΕΛ. Οὐκ ἂν σὺ παύσῃ χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,

Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδὰξ ἔχη;

πως ἔφη τοῦτο) ὡς περ ἡ φακὴ αὕτη. 925. Τὸ σκίρρον] τὸ περίε τοῦ τυ-
ροῦ σκίρρῳδες καὶ σκληρόν· τὸ δὲ περιπλεῖται τὴν θυσίαν· δ αἰνιττεται τὴν
Σικελίαν, ἀναφέρεται εἰς τὸν Χάρητα ἢ Λάχτηα, ὡς εἴρηται· ἐννοεῖται δὲ
τοῦτο καὶ τοῦ ἐπομένου, ἢ μεμφιμοιρεῖ ὁ Φιλοκλέων, ὅτι αὐτῷ οὐκ ἔστιν
οὐδὲ λατύπη (εἶδος μίγματος εἰς τὸ πιττοῦν καὶ πλάττειν τὰ διεργώγιστα
τῶν κάδων) πλάσαι τὴν ὑδρίαν. 928. Μία λόγμῃ] δάσος, ἐνταῦθα δὲ, οἰ-
κία· ἀπὸ τῆς παροιμίας, Μία λόγμῃ δύο ἐριθάκους (εἶδος ὄρνιθος τοῦτο) οὐ
τρέφει. 933. Κλέπτον τὸ χρῆμα] κλεπτικός ἐστιν ὁ ἀνὴρ· ὁ δὲ Ἀλεκτροῦν
προὔκειτο ἄνω τοῦ δικαστηρίου, ὅσον ἐκ τῶν εἰρημένων. — Ἐπιμύει γέ τοι,
ἐπιμεύει· εἴτα αἰτεῖ τὴν ἀμίδα οὐρησάι. 941. Χεσεῖσθαι] ἀπειλεῖ αὐτῷ
καταψηφισθαι. 942. Οὐκ ἂν σὺ παύσῃ] ταῦτα μὲν πρὸς τὸν πατέρα· τὸ

- ΦΙΛ. 'Ανάβαιν', ἀπολογου. τί σεσιώπηκας; λέγει. 945
 ΒΑΕΛ. Οὐκ' ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι.
 'Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης.
 'Απόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
 Πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
 Χαλεπὸν μὲν, ὧνδρες, ἐστὶ διαβεβλημένου 950
 'Υπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
 'Αγαθός γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
 ΦΙΛ. Κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
 ΒΑΕΛ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
 Οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφ'esτάναι. 955
 ΦΙΕ. Τί οὖν ὄφελος, τὸν τυρόν εἰ κατεσθίει;
 ΦΙΛ. 'Ὅτι σοῦ προμάχεται, καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
 Καὶ τ' ἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλετο,
 Εὐγνώστῃ. καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
 ΦΙΛ. 'Εγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα, 960
 ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν λόγον.
 ΒΑΕΛ. 'Ακουσον, ὦ δαίμόνι', ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
 'Ανάβηθι, τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα.
 Σὺ γὰρ ταμειεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
 Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλλαβες. 965
 Φησί κατακνήσαι.

ΦΙΛ. Νῆ Δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
 ΒΑΕΛ. 'ὦ δαίμόνι', ἐλέει ταλαιπωρουμένους.

δὲ 'Ανάβαινε, πρὸς τὸν κύνα. 947. Θουκυδίδης] ὁ ἀντιπολιτευσάμενος τῷ Περικλεῖ, ἐξοστρακισθεὶς, ἢ φυγαδευθεὶς· ἐν ᾧ οὐχ ἱκανῶς ἐγένετο ἀπολογηθῆναι, ὅσον ἐκ τῆς κωμῶδίας ἐστὶν εἰκάσαι. 959. Καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται] ὅ ἐστι τοῦτ' αὐτῷ κεκλήρωται ἐπάγγελμα ἔχειν πρὸς τὸ ζῆν τὸ κλέπτειν. 962. 'Εμοῦ τῶν μαρτύρων] ὡς ἀπὸ μέρους τοῦ κυνὸς πρωτοπροσωπεῖ. 966. Φησί κατακνήσαι] ναὶ φησὶν ἡ τυρόκνηστις, ὅτι κατακνήσκει τὸν τυρόν τοῖς στρατιώταις, καὶ οὐχ ἥρπασεν αὐτὸν ὁ Λάβης· ὑπαί-

- Οὗτο; γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἐσθίει, 968
 Καὶ τὰς ἀκάνθας· κοῦδέ ποτ' ἐν ταυτῷ μένει. 969
 'Ο δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον. 970
 Αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅτ' ἂν εἰσὼ τίς φέρη,
 Τούτων μεταίτεῖ τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
 ΦΙΛ. Αἰδοῖ· τί κακὸν ποτ' ἐσθ', ὅτ' μαλάττομαι; 971
 Κακὸν τι περιβαίνει με, κἀναπείθομαι.
 ΒΑΕΛ. Ἰθ', ἀντιβολῶ σ'· οἰκτεῖρατ' αὐτόν, ὦ πάτερ, 975
 Καὶ μὴ διαφθείρητε, ποῦ τὰ παῖδιά;
 'Αναβαίνειτ', ὦ πόνηρα, καὶ κνυζούμενα
 Αἰτεῖτε, κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.
 ΦΙΛ. Κατάβα, κατάβα, κατάβα, κατάβα.
 ΒΑΕΛ. Κατάβησόν μοι. 976
 Καίτοι τὸ ΚΑΤΑΒΑ τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ 980
 'Εξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
 ΦΙΛ. 'Ες κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ φορεῖν.
 'Εγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν. γνώμην ἐμήν,
 Οὐδ' ἂν ποτέ γ', ἀλλ' ἢ τῆς φακῆς πεπλησμένος.
 ΒΑΕΛ. Οὐκ οὐν ἀποφεύγει δῆτα;
 ΦΙΛ. Χαλεπὸν εἰδέναι. 985
 ΒΑΕΛ. Ἰθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.
 Τηγδί λαβὼν τὴν ψῆφον, ἐπὶ τὸν ὕστερον
 Μύσας παρᾶξον, κἀπόλυσον, ὦ πάτερ.

νίττεται δ' αὖθις ταῦτα εἰς τὸν Λάχητα. 968. Τραχήλια] τὰ περὶ τὸν τραχήλον εὐτελεῖ καὶ περιττά, καὶ τὰς ἀκάνθας τῶν ἰχθύων, τοὺς σφονδύλους. 970. Οἷος οἰκουρὸς] ἀντὶ τοῦ οἷός ἐστι μόνον οἰκουρεῖν, καὶ δάκνειν τὸν μὴ διδόντα τι πρὸς τὸν Κλέωνα δὲ ταῦτα αἰνίττεται· καὶ ἐστὶν αὐτῷ ὁ μὲν Λάβης, ὁ Λάχης ἢ Χάρης οἱ ὡς στρατηγοὶ ἔξω περιόντες· ὁ δ' ἕτερος ὁ οἰκουρὸς ἐστὶν ὁ Κλέων. 974. Τί κακὸν τοῦτο] κακὸν γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸ ἐλεεῖν διὰ σκληρότητα, ἔθους εἰς ἥθος μεταπεποιημένου. 982. 'Ες κόρακας] ἀγανακτεῖ ὁ πατήρ, ὅτι παρ' ἔθος ἐλεήσας τὰ παῖδια, ἐδάκρυσε, καὶ ἀποδίδωσι τὴν αἰτίαν εἰς τὸ ἀπὸ τῆς φακῆς ἀπορρόφημα· οὐ γὰρ ἂν ποτ' ἄλλως (ψησί), κατὰ γε τὴν ἐμὴν γνώμην, τοῦτ' ἔπαθον, ἀλλ' ὅτι ἀπερρόφησα τῆς φακῆς. 985. Χαλεπὸν εἰδέναι] οὐκ ἄκριβως οἶδα. 988. Μύ-

- ΦΙΛ. Οὐ δὴ τὰ κίθαριζεν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. 990
 ΒΔΕΛ. Φέρε νυν, σὲ τηροῖ τὴν ταχίστην περιάγω.
 ΦΙΛ. Ὅδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;
 ΒΔΕΛ. Οὗτος.
 ΦΙΛ. Αὐτὴ ντευθενί.
 ΒΔΕΛ. Ἐξήπατται, ἀπολέλκεν οὐχ ἐκόν.
 ΦΙΛ. Φέρ', ἐξεράσω, πῶς γὰρ ἡγωνίσμεθα;
 ΒΔΕΛ. Δείξιν ἔοικεν ἐκπέφυγας, ὦ Λάβης.
 Πάτερ, πάτερ, τί πέπονθας;
 ΦΙΛ. Οἴμοι· ποῦ σθ' ὕδωρ; 995
 ΒΔΕΛ. Ἐπαίρ' ἔπαίρε σαυτόν.
 ΦΙΛ. Εἴπ' ἐκείνῳ μοι.
 Ὅντως ἀπέφυγε;
 ΒΔΕΛ. Νῆ Δί'.
 ΦΙΛ. Οὐδὲν εἴμ' ἄρα.
 ΒΔΕΛ. Μὴ φροντίσης, ὦ δαίμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.
 ΦΙΛ. Πῶς οὖν ἑμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι,
 Φεύγοντ' ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι; 1000
 Ἄλλ', ὦ πολυτίμητοι θεοί, ξύγγνωτέ μοι.
 Ἄκων γὰρ αὐτ' ἔδρασα, κοῦ τοῦ μοῦ τρόπου.
 ΒΔΕΛ. Καὶ μὴδὲν ἀγανάκτει γ'; ἐγὼ γὰρ σ', ὦ πάτερ,
 Θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἑμαυτοῦ πανταχοῖ,
 Ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν, 1005

σας παρτίξον] κλείσας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκόν τε ἀέκων, ὅς τῃ ἀπολογου-
 μένῃ τὴν λευκὴν. 989. Κίθαριζεν οὐκ ἐπίσταμαι] κατὰ τὸ ἀνωτέρω (939)
 τοῦτ' ἐστὶν ἔμοιγ' ἐπάγγελμα τὸ μηδὲνα ἐλεεῖν. 990. Τηροῖ] δύο προ-
 κειμένων καδίσκων, εἰς μὲν ὁ τοῦ ἐλέου ὁ ὀπίσω ὁ δὲ ἐμπροσθεν θανάτου
 ζητοῦντι δὲ αὐτῷ τὸν πρῶτον ὁ Βδελυκλέων ἀντιπεριάγει δεξιῶς τὸν δεύτε-
 ρον· οὕτω δὲ ἐξαπατηθεὶς ὁ πατήρ, ἔπραξεν ἐναντία, οἷς ἐφρόνει. 993. Φέ-
 ρε ἐξεράσω] φέρε ἐκχεῶ τὰς ψήφους εἰς τὴν γῆν· ἔρα γὰρ ἡ γῆ ἐστὶ.
 993. Τί πέπονθας;] ἀριθμηθεισῶν τῶν ψήφων, καὶ πλειόνων γενομένων τῶν
 λευκῶν, λειποψυχεῖ ὁ γέρων, καὶ ὕδωρ αἰτεῖ ἀναλαβεῖν, καὶ συνγνώμην ἐξαι-
 τεῖται παρὰ τῶν θεῶν, ὅτι ἄκων ἐξήμαρτεν ἐλεήσας, καὶ ταῦτ' ἐς ἔσχατον

- Ἄσθ' ἡδέως διάγειν σὲ τὸν λοιπὸν χρόνον.
 Κοῦκ ἐγγανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος.
 Ἄλλ' εἰσώμεν.
 ΦΙΛ. Ταῦτα νυν γ', εἴπερ δοκεῖ.
 ΧΟΡ. Ἄλλ' ἔτε χαίροντες, ὅπου βούλεσθ',
 Ὑμεῖς ταχέως· ὦ μυριάδες δ' ἐπὶ 1010
 Ἀναριθμητοί, νυν μὲν, τὰ μέλλοντ' αὖ λέγεσθαι,
 Μὴ πέση φαύλως χαμᾶζ', εὐλαθεῖσθε.
 Τοῦτο γὰρ σκαίων θεατῶν
 Ἔστι πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν.
 Νυν αὖτε λεῖψ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν 1015
 τι φιλεῖτε.
 Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς γυν ἐπιθυμεῖ.
 Ἀδικεῖσθαι γὰρ φησιν, πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ
 πεποιηκώς,
 Τὰ μὲν οὐ φανερώς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἐτέροις
 ποιηταῖς,
 Μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν,
 Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδύς, κωμωδικὰ πολλὰ
 χέασθαι. 1020
 Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερώς ἡδὴ κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν,
 Οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχῆσας
 1007. Οὐκ ἐγγανεῖται] οὐκέτι ἐπιγελᾷ πλατεῖ στό-
 ματι Ὑπέρβολος ἐπὶ σοι, ἐλεεινῶς τριώβολον λαμβάνοντι μισθόν ἐκάστης
 ἡμέρας. Ἐνταῦθα τοίνυν λαβὼν ὁ υἱὸς τὸν πατέρα, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν.
 1012. Μὴ πέση φαύλως] ὡς εἰ ἔλεγε, προσέχετε, ὅσα καλὰ ὑμῖν οἱ ποιη-
 ται δεικνύουσι, ταῦτα μὴ ἔαν ἄπρακτα γίνεσθαι· ἐρεῖ δὲ ταῦτα ἐξῆς ὡς ἀπὸ
 μέρους τοῦ ποιητοῦ, καταμειφομένου αὐτοῦ, ἐφ' οἷς τὰ σωτήρια διδάσκων,
 μισεῖται. 1018. Τὰ μὲν οὐ φανερώς] κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ ποιητὴς συντάττων
 πᾶς κωμωδίας, ἐτέροις παρεχώρει αὐτὰς παριστᾶν, εἰς ἐτέρων γαστέρας
 ἐμβάλλων. ταύτας κατὰ τὸν Εὐρυκλέα· ὅς ἐλέγετο ἐγγαστρίμυθος εἶναι
 1021. Κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν] τοὺς ἱππεῖς, φασί, μηδεὶς τῶν ὑποκριτῶν
 ἠθέλησεν ἀναδέξασθαι διὰ τὸν κίνδυνον· ὅθεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ παρεστήσα-

Ἄρθεις δὲ μέγας, καὶ τιμηθεὶς, ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθείς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρό-
νημα,

οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν οὐδ', εἴ τις
ἐραστής, 1025

κοιμώμεθα παίδι' αὐτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτόν,
οὐδενὶ πώποτέ φησι παθεῖν γνῶμην τιν' ἔχων ἐπεικῇ·
ἵνα τὰς Μούσας, αἷσιν χρῆται, μὴ προαγωγὸς ἀποφῆνῃ.
οὐδ', ὅτε πρῶτόν γ' ἤρχε διδάσκειν, ἀνθρώποις φῆσ'
ἐπιθέσθαι.

Ἄλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις
ἐπιχειρεῖν, 1030

Θρασέως ἔυστάς· εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὐ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτῖνες
ἐλαμπον,

Ἐκατόν δὲ κύκλω κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξιμένων
ἐλιχμῶντο

Περὶ τὴν κεφαλὴν φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
τετοκυίας,

Φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλῆτους, 1035
πρωκτόν δὲ καμήλου.

το. 1024. οὐκ ἐκτελέσαι] οὐκ ἔρθη εἰς φρόνημα, ὥστε οἰηθῆναι, ὅτι ἔκεν
εἰς τέλος τῆς ποιήσεως, ἢ ἔνεκα τῶν ταύτης ἐπαίνων. 1025. οὐδὲ παλαί-
στρας] οὐδὲ τὰς παλαίστρας περιῖχει σεμνυνόμενος, καὶ τῶν παίδων πειρῶν
μήτε εἰ ἐραστής τις προσελθὼν, ἐδεῖτο αὐτοῦ φεῖσθαι ἐν τῇ κοιμῳδίᾳ τοῦ
ἐρωμένου, ἐπεσθὲν αὐτῷ, ἵνα μὴ τὰ δράματα τρέψωσι, καθάπερ οἱ μαστρο-
ποὶ, τὴν ἀσέλγειαν. 1029. Ἀνθρώποις] ἀρχόμενος διδάσκειν, οὐκ ἀνθρώποις
φησὶν ἐπιπείσειν, ἀλλὰ θηρίοις ἀνημέροις, οἷος ἦν ὁ Κλέων, τὸν Ἡρακλῆν
αὐτὸν μιμησάμενος. 1032. αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι] περὶ τοῦ Κλέωνος ταῦθ'
εἴη. Κύννα δὲ καὶ Σαλαδάκχα πόρνοι ἦσαν Ἀθηναῖαι περὶ ὧν εἴρηται
καὶ ἐν Ἰππεῦσιν (στ. 765).— 1033. Ἐλιχμῶντο] περιέλειπον τὸν κο-
λακευόμενον· χαράδρας δὲ, χειμάρρους τραχέας. 1035. Φώκης] εἰς δυσσο-
μίαν διὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι διαβάλλει αὐτόν· ὡς καὶ Ὀμηρος·

» Φωκῶν ἀλίστοφρέων ὀλοώτατος ὄδμῃ,

» Πικρὸν ἀποπνέουσιν ἄλδος πολιθέντιος ὄδμῃ.

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ φησὶν δέσας καταδωροδοκῆσαι·
Ἄλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε μετ'

αὐτοῦ
τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν,
οἷ τοὺς πατέρας τ' ἡγῶν· νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους
ἀπέπνιγον.

Κατακλινόμενοι τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις, ἐπὶ τοῖσιν 1040
ἀπράγμοσιν ὑμῶν,

Ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας ξυνεκόλλων,
Ὡστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν Πολέ-
μαρχον.

Τοιόνδ' εὐρύντες ἀλεξίκακον, τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
Πέρυσιν καταπροῦδοτε, καινοτάταις σπείροντ' αὐτόν
διανοαίαις,

Ἄς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρώς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
ἀναλδεῖς, 1045

καὶ τοὶ σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
Διόνυσον,

Μὴ πώποτ' ἀμείγοι' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μηδέν'
ἀκούσαι.

Ἡ δὲ Λαμία θήλεια οὔσα, ἐνταῦθα προσεκτήματο ὄρχας· μυθικὸν δὲ τὸ θη-
ρίον· ἀπολωλυῖα δὲ, ἃ ἔτεκε τῷ Αἰλῷ, τὰ τῶν ἄλλων ἀναρπάζουσα τέκνα,
διέφθειρε.— Πρωκτὸς δὲ καμήλου, διὰ τὸ θερμουργόν, φασὶ, καὶ λάγνον εἶ-
ναι τὸ ζῶον τοῦτο. 1038. Ἠπιάλοις] ἡπῆαλος μὲν τὸ ρίγος πρὸ τοῦ πυ-
ρετοῦ, πυρετὸς δὲ τὸ ἐκ τούτου πῦρ· ὑποδηλοῖ δὲ τοῖς τοῖς βλάπτον-
τας τὸ τῆς πόλεως σῶμα. 1039. τοὺς πατέρας ἡγῶν] τοῖς αἰνίσσεται
ἴσως, ὅν πατέρα παρέστησεν ἐν Νεφέλαις. ἴδε αὐτόθι (στ. 1323. καὶ ἐξῆς).
1041. ξυνεκόλλων] συνέταττον, ἔγραφον, συνήρμωτον τοῖς ἀθώοις καὶ ἀ-
πράγμοσιν ὑμῶν· ἐστὶ δὲ Ἀντωμοσία τὸ ἀντωμόσαι, καθ' ὃν ὥμοσεν ὁ ἀντι-
δικός· ἢ ἄλλως γραφὴ κατὰ τινος ἐνορκος περὶ ὧν τις φησὶν ἡδίκηθαι ὑπ'
ἐκείνου. 1042. Ὡστ' ἀναπηδᾶν εἰς πολέμαρχον] ὡς εὐρησόμενος βοή-
θειαν· ἦν δ' ὁ Πολέμαρχος εἰς τῶν ἐννέα ἀρχόντων· ἦν δ' αὐτῷ μάλλον ἐρ-
γον τὰ περὶ τοὺς μετοίκους καὶ ξένους διαιτᾶν. 1045. ἀναλδεῖς] ἀδυνά-
τους, ἀπράκτους· ἃ γὰρ ἔσπειρε, ταῦθ' ὑμεῖς, φησὶ, χῆται φρενῶν, ἐποιή-
σατε μήτε φῦναι, μήτε αὐξηθῆναι· ἡττήθη γὰρ, ὡς φασὶν, πέρυσιν ἐν ταῖς

Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν
παρὰ χρεῖμα·

Ὅ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νε-
νόμισται,

Εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέ-
τριψεν. 1050

Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,

Ὡ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας

Καινόν τι λέγειν, κἄν ξευρίσκειν,

Στέργετε μᾶλλον, καὶ θεραπεύετε,

Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν. 1055

Ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς

Μετὰ τῶν μῆλων· κἄν ταῦτα ποιῇθ',

Ἵμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων

Ὅζήσει δεξιότητος.

ΗΜΙΧ. Ὡ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς, 1060

Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισι,

Καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο δὴ μόνον ἄνδρες γε μα-
χιμώτατοι,

Πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'

Οἵχεταί γε, κύκνου τε πολιώτεραι δὴ

Αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες. 1065

Ἀλλὰ κἄν τῶν λειψάνων

Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ

Τούμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-

λῶν κικλίνους νεανίων,

Νεφέλαις. 1050. Συνέτριψε τὴν ἐπίνοιαν] ἀπόλεσε τὸν σκοπὸν, τὴν ἐλ-
πίδα· τὸ δὲ συνέτριψεν ἀκόλουθον τῇ Ἐλαύνων κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς
σταδιοδρομίας, ὅπου συντρίβονται τὰ ἄρματα. 1059. Δεξιότητος] εὐωδίας
νοῆς καὶ φρονήσεως, ἀπαλλαγέντα τοῦ ῥόπου τῆς ἀδελτηρίας. 1060. Ὡ
πάλαι μὲν ἄλκιμοι νεανίαι] ἐντεῦθεν ὁ Χορὸς αἶρει μὲν τὰ πάλαι ἔργα
τῶν Ἀθηναίων, μέμφεται δὲ τὰ παρόντα, ἐξευτελίζων αὐτὰ εἰς τὸ μηδέν.
1069. Κικλίνους] κίκινοι λέγονται αἱ περιστραμμέναι καὶ τετημελημέναι

Καὶ σχῆμα, κεῦρυπρωκτίαν. 1070

ΧΟΡ. Εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν,

Εἶτα θαυμάζει μ' ὄρων μέσον διεσφρηκωμένον,

Ἢ τίς ἐστιν ἡ πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,

Ῥαδίως ἔγω διδάξω, κἄν ἄμουσος ἦ τὸ πρὶν.

Ἐσμέν ἡμεῖς, οἷς πρόσσεσι τοῦτο τούρροπύγιον, 1075

Ἀττικοί, μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες·

Ἀνδρικότατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν

Ὀφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,

Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν, καὶ πυρπολῶν,

Ἐξελεῖν ἡμῶν μενοινῶν πρὸς βίαν τάνθρωπια. 1080

Εὐθὺς γὰρ ἐκδραμόντες ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι,

Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν δξίνην πεπωκότες,

Στὰς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων·

Ἵπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν.

Ἀλλ' ὅμως ἀπεωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέραν. 1085

Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν, πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο.

Εἶτα δ' ἐσπόμεσθα, θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·

Οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρὺς κεντούμενοι·

τρίχες τῆς κεφαλῆς· σχῆμα δ' αὖ ἡ σκευή· μέμφεται δὲ τοῖσι τοὺς νεω-
τέρους ὡς νεωτερίζοντας μὲν περὶ ταῦτα, εἰς δὲ ῥώμην ἀμελῶς ἔχοντας.
1071. Τὴν ἐμὴν φύσιν] ὡς ἀνθρώπων οὖσαν, νῦν δὲ σφηκὸς σχῆμα μεταλα-
βοῦσαν, καὶ κέντρον κατὰ τὸ ὀρροπύγιον προστεθειμένην· εἰ τις οὖν ἰδὼν
ταῦτα, θαυμάζει, ἐγὼ διδάξω, καὶ εἰ ἄπειρος τούτων πρότερον εἴη· κἄν
ἀγνοῇ τοῦτο πρὶν. Ὅτι δὲ τὸ Ἰπὸ ὑποτακτικόν ἐστὶ καὶ οὐχὶ ἀντὶ τοῦ Ἦν
ἐν παρατατικῷ ὡς κατωτέρω (1091)· δῆλον ἔκ τε τοῦ Κἄν καὶ ἐκ τῆς ὑπο-
γεγραμμένης· εἰ δὲ μὴ, γραπτέον, Κεῖ ἦ, ἐπὶ πρώτου προσώπου. 1080. Τάν-
θρωπια] ἀνθρώπων μὲν ἡ ἀγρία μέλισσα· ἀνθρώπια δὲ, τὰ κηρία, τὰ σίμβλα,
αἱ φωλεαί. 1082. Θυμὸν δξίνην πεπωκότες] δριμύτην ὀργὴν λαβόντες.
1083. Τὴν χελύνην] τὸ χεῖλος δικόντες· ποιοῦσι γὰρ τοῦτο οἱ ὀργῇ λαμ-
βανόμενοι ἐν τοῖς ἀγῶσιν. 1084. Οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν] ὅθεν καὶ Λεω-
νίδας πρὸς τὸν εἰπόντα τοῦτο, Ἀγαθὰ ἀγγέλλεις, ὦ ξένε· ὑπὸ σκιδὴν γὰρ
οὕτως μαχοῦμεθα· Γλαῦκα δὲ ἀνιπταμένην αὐτὴν λέγει τὴν Ἀθηναίαν.
1087. Θυννάζοντες] βάλλοντες αὐτῶν τὰ στήθη καὶ τὰς γαστέρας τοῖς δόρα-

Ὡστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
Μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον. 1090

BMIX. Ἄρα δεινὸς ἦ τὸθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι

Καὶ κατεστρεψάμην γε

Τοὺς ἐναντίους πλέων ἐκείσε ταῖς τριήρεσιν.

Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

Ῥῆσιν εὖ λέγειν ἐμέλλομεν τότ', οὐδὲ 1095

Συκοφαντήσιν τινά

Φροντίς· ἀλλ' ὅς ἄν ἐρέτης

Ἔσσιτ' ἄριστος· τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις

Μήδων ἐλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι

Τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμέν, ὃν

Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι. 1100

XOP. Πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς, εἰς ἅπανθ' εὐρήσατε

Τοὺς τρόπους καὶ τὴν διαίταν σφηξὶν ἐμφορεστάτους.

Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἡρεθισμένον.

Μᾶλλον οὐζυθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον. 1105

Εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

Συλλέγοντες γὰρ καὶ ἐσμὸς, ὥσπερ εἰ τάνθηρνα,

Οἱ μὲν ἡμῶν, οὐπὲρ ὄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς Ἐνδεκα,

Οἱ δ' ἐν Ὠδεῖω δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχεῖσι

Συμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μδ-

λις, 1110

Ὡς περ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι.

σιν ἐν τοῖς ἀναξυρίσι, καθάπερ τοὺς θύονους τοῖς κάμασι. 1090. Ἀττικοῦ
σφηκὸς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀνδρῶς. 1095. Ῥῆσιν εὖ λέγειν] ὡς εἰ ἔλεγε
τότε μὲν ἦν ἡμῖν πράττειν τὰ ἐν πολέμῳ, νῦν δ' οἱ νεώτεροι εὖ λέγειν ταῦ-
τα πεποιήναι περὶ πλείονος. 1107. Καθ' ἐσμός] κατὰ σμήνη καὶ ἀν-
θήρνια· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν σφηκῶν· συλλέγοντες δὲ ἑαυτοὺς οἱ μὲν, ἐνθά
ἐστὶν ὁ ἐπώνυμος ὄρχων· οἱ δὲ παρὰ τοῖς Ἐνδεκα, ρυλάττοντες τοὺς εἰργμέ-
νους ἐπὶ κακουργίᾳ κτλ. 1110. Βεβυσμένοι πρὸς τοῖς τειχεῖσι] οἱ ἐσχατό-
γηροι οὗτοι οἱ ὑπὸ τοῖς τειχεσιν ἀθροαζόμενοι, καὶ μὴ δυνάμενοι ἀνακύψαι,
ἀλλὰ αἰετὶ νεύοντες ἐς τὴν γῆν, μόλις ἔρποντες ἐν τοῖς κυττάροις, εἴτ' οὖν

Ἐς τε τὴν ἄλλην διαίταν ἐσμέν εὐπορώτατοι.

Πάντα γὰρ κεγτοῦμεν ἄνδρα, καπορίζομεν βίον.

Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,

Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου 1115

Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

Τοῦτο δ' ἐστ' ἀλγιστὸν ἡμῖν, ἦν τις, ἀστράτευτος ὢν,

Ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ

Μῆτε κόπην, μῆτε λόγην, μῆτε φλύκταιναν λαβών.

Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἐμβραχυ 1120

Ὅστις ἂν μὴ ᾔχῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛ. Οὐ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,

Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,

Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

ΒΑΕΛ. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν. 1125

ΦΙΛ. Μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον.

Καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων ἐμπλήμενος

Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον.

σμήλοισι, καθάπερ οἱ σκώληκες· ἐστὶ δὲ κύτταρον τὸ ἐν τοῖς κηρίοις οἰκί-
διον, οἷον καὶ ἡ θήκη τῆς βαλάνου τῆς δρυός. 1114. Κηφῆνες] τοὺς δη-
μαγωγὸς λέγει, ὡς ἐσθλοντας ἔτοιμα, καίπερ αὐτοὶ ἐγκεντρίζοντες κινουσί
αὐτοὺς εἰς ἐκστρατείας, ἀφ' ὧν ὁ πολὺς πόρος γέγονεν αὐτοῖς μάλιστα.
1119. Φλύκταιναν] φύσκαν, τύλον ἐν τῇ χειρὶ ἀπὸ τῆς ἐρεσίας· Ἐμβραχυ
δὲ κέντρον λέγει, καὶ μικρὸν πρὸς τὰς ἐκστρατείας.

1122. Οὐ τοι ποτὲ] ὁ γέρον βιάζεται ἀπὸ τοῦ υἱοῦ ἀποδύσασθαι τὸ τρι-
θώνιον, ἐνδύσασθαι δὲ κυνέκην, ὅ ἐστι Περσικὸν τι περίβλημα, οἷον χλαῖ-
ναν κρωσσωτὴν τὰ ἐντὸς, ἢ δ καὶ μᾶλλον, μηλωτὴ τίμιος, οἷαν οἱ Πέρσαι
ἠμπίλχοντο· Βορέαν δὲ φησι τὸν μέγαν βασιλέα· ἐξομοιοῖ δ' αὐτὸν τῷ ἀνέ-
μφ διὰ τὸ τριθώνιον ἀλεξιτήριον ὃν τοῦτου. 1128. Ὀφείλων] ἐπειδὴ, φη-
σιν, ἐσθλοντὶ μοι ἐπανθρακίδας, ἀνέσταξέ μοι τοῦ ζωμοῦ κατὰ τοῦ ἱματίου,

- ΒΔΕΛ. Ἄλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
ἔμοι σσαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν. 1130
- ΦΙΑ. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με;
- ΒΔΕΛ. Τὸν τρίβων' ἄφες.
Τηνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.
- ΦΙΑ. Ἐπειτα παῖδας χρη φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὅθ' οὕτως με νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;
- ΒΔΕΛ. Ἐχ', ἀναλαβοῦ τηνδὲ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει. 1135
- ΦΙΑ. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστὶ, πρὸς πάντων θεῶν;
- ΒΔΕΛ. Οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ'· οἱ δὲ καυνάκην.
- ΦΙΑ. Ἐγὼ δὲ σισύραν ψόμην θυμοιτίδα.
- ΒΔΕΛ. Κού θαῦμά γ' ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Ἐγὼ γὰρ ἄν' νῦν δ' οὐχὶ γινώσκεις. 1140
- ΦΙΑ. Ἐγώ;
Μὰ τὸν Δι' οὐ τοῖνον· ἀτὰρ δεκεῖ γ' ἔμοι
ἔοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι.
- ΒΔΕΛ. Οὐκ' ἄλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
- ΦΙΑ. Ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
- ΒΔΕΛ. Πόθεν, ὦ γὰθ'; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις 1145
ὑφαίνεται· πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπτωκε βραδίως.

ἰδέσθαι μοι δοῦναι αὐτὸ τῷ κναρεῖ ἐπὶ τριβόλῳ· ὅπερ ὁφείλω ἐπὶ οὐκ ἂν
οὖν μοι συμφέρον εἶη πολυτελὲς ἱμάτιον φέρειν· τὸ δὲ πεπειράσθω ἀπρο-
σώπως, πείρα γενέσθω τις. 1133. Τριβωνικῶς] ἢ ὡς δικαστῆς, ἢ ἀντὶ τοῦ
τριβωνίου. 1138. Θυμοιτίδα] ἀπὸ δήμου τινὸς ἔχοντος τοῦνομα τοῦτο ἀπὸ
θυμοίτου ἥρωος. 1142. Μορύχου σάγματι] Μορύχος οὗτος μαλακὸς ὢν, ἐνε-
δύετο πρὸς τὸ φύχος σάγῳ μαλλωτῷ, παχεῖ τε καὶ τριγυτῷ ἱματίῳ. 1144. Κρό-
κης χόλιξ·] χόλικες μὲν τὰ τοῦ ζώου ἔντερα, κρόκη δὲ τὸ νῆμα· τί οὖν ἂν
εἴποι τις ἐντεῦθεν; ἢ ὅτι καθάπερ τοῖς ἐντέροις ἐπικρίνεται λίπος κλωστοῦδες,
οὕτω καὶ τῆς κρόκης μαλλωτὸν τι καὶ παχύ· εἰ μὴ ἐννοεῖ τὸ τῆς μετάξης.

• Καὶ φημι, κατόφρημι, οὐκ ἔγω τί φῶ.

• Ἡ ἐστὶν, ἢ οὐκ ἐστὶν ἢ γνώμη πλανᾷ.

- ΦΙΑ. Οὐκοῦν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν
Δικαιότερόν γ', ἢ καυνάκην.
- ΒΔΕΛ. Ἐχ' ὦ γὰθε,
καὶ στηθὶ γ' ἀμπισχόμενος. 1150
- ΦΙΑ. Οἶμοι δειλαιοι.
Ὡς θερμόν ἢ μιὰρὰ τί μου κατήρυγεν.
- ΒΔΕΛ. Οὐκ ἀναβαλῇ;
- ΦΙΑ. Μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ὦ γὰθε,
εἴπερ γ' ἀνάγκη, κρίθανόν μ' ἀμπίσχετε.
- ΒΔΕΛ. Φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.
- ΦΙΑ. Κατάθου γὰρ μέντοι καὶ κρεάγραν.
- ΒΔΕΛ. Τίη, τί δή; 1155
- ΦΙΑ. Ἰν' ἐξέλῃς με, πρὶν διεῖρυνκέναι.
- ΒΔΕΛ. Ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας,
Τασδί δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.
- ΦΙΑ. Ἐγὼ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμένῃ καττύματα; 1160
- ΒΔΕΛ. Ἐνθες πόδ', ὦ τάν, κῆτα βαῖν' ἐρρωμένως.
Ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.
- ΦΙΑ. Ἀδικεῖς γ' ἐμέ,
Ἐς τὴν πολέμιαν ἀποβιδάζων τὸν πόδα.
- ΒΔΕΛ. Φέρε καὶ τὸν ἕτερον.
- ΦΙΑ. Μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ
Πάνυ μισολάκων αὐτοῦ· σὺν εἰς τῶν δακτύλων.
- ΒΔΕΛ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
- ΦΙΑ. Κακοδαίμων ἐγώ,
Ὅστις ἐπὶ γήρα χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

1148. Ἐριώλην] ὡς πολλὰ φθείρουσαν ἔρια. 1151. Θερμόν τι μου κατή-
ρυγεν] θερμότητά μοι ἐρέμματο, κατέπνευσεν· τὸ δ' ἀναβαλῇ, ἀντὶ τοῦ πε-
ριβαλῇ. 1153. Κατάθου μέντοι καὶ κρεάγραν] σιδήριον τοῦτο ἀγκύλον, δι'
οὗ ἐξήρουν τὸ ἐψόμενον κρέας ἐκ τοῦ λέεθτος· δεῖ οὖν σοι τοῦτο, φησὶν,
ἵνα ἐψόμενόν με ἐν τῷ κριθάνῳ, ἐξέλῃς πρὶν διαῖρυναι ὅλως. 1158. Τὰς
Λακωνικάς] ἢ ὡς ἀνδρείοτερα, ἢ ὡς ἀστείοτερα. 1167. Χίμετλον] καὶ χει-

- Ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.
 Ἐπειτ', ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται
 Τύπτων ἅπαντας, ἣν τις αὐτῷ συντύχη.
 Ὅδ' δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
 Ἄλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν. 1325
- ΦΙΛ. Ἄνεχε, πάρεχε.
 Κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν
 Ἐπακολουθούτων ἐμοί.
 Οἶον, εἰ μὴ ῥήσθ' ὑμᾶς,
 Ὡς πονηροί, ταυτὴ τῇ 1330
 Δαδί φρυκτοὺς σκευάσω.
- ΒΔΕΛ. Ἡ μὴν σὺ δώσεις αὐριον τούτων δίκην
 Ἡμῖν ἄπασι, κῆι σφόδρ' εἰ νεανίας.
 Ἀθροὶ γὰρ ἥζομέν σε προσκαλούμενοι. 1335
- ΦΙΛ. Ἰὴ, ἰεῦ, καλούμενοι.
 Ἀρχαῖά γ' ὑμῶν ἀρά γ' ἴσθ',
 Ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι
 Δικῶν, ἰαίβοι, αἰβοί.
 Ταδί μ' ἀρέσκει βάλλε κημοὺς.
 Οὐκ ἄπιτε γὰρ; ποῦ σθ' Ἠλιαστής; ἐκποδὼν. 1340
 Ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηιον
 Τῇ χειρὶ τουδί λαβομένη τοῦ σχοινίου.

λειτουργίαν παράσιτος γενόμενος παρὰ τὸ κώμους λείπειν. 1321. Τῷ πράγματι τῷ συμποσίῳ. 1326. Ἄνεχε, πάρεχε] ἐξέρχεται τοῦ συμποσίου μεθύνων, οἷον ἐνθουσιῶν ὡς ἐκ τῶν Εὐριπίδου ἢ Τρωάσι (ἐμὴ ἐκδόσει στίχ. 308) Κασάνδρᾳ ἐν οἷς λέγει, Ἄνεχε, πάρεχε· φῶς φέρω, σέβω, φλέγω· οὕτω καὶ αὐτὸς αὐλητρίδᾳ ἔχων καὶ λαμπάδα ἡμμένην. 1331. Φρυκτοὺς σκευάσω] εἰ μὴ φέροιτε ἐντεῦθεν, πάντας ὑμᾶς ὡς ἰχθυίδια ὀπτήσω τῇ δαδί ταυτῇ. 1339. Προσκαλούμενοι] ἐνάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. Τοῦτο δ' ἀκούσας ὁ γέρον, βεβαί, βεβαί, φησί, τί ἐστὶ τοῦτο τὸ, Καλούμενοι; ταῦτα δ' ἀρχαῖα καὶ μάταια· ἰαίβοι αἰβοί νῦν τούτων μόνων ἀνέχομαι· τοὺς δὲ κημοὺς καὶ τοὺς ψηφοφόρους καθίσκους βάλλε ἐς κόρακας· πόρρω πᾶς Ἠλιαστής. 1341. Χρυσομηλολόνηιον] χρυσῇ μηλολόνη, χρυσοκανθαρίδιον· ἣν δ' αὖτη, ἣν ὑφείλετο ἐκ τοῦ συμποσίου. Σχοινίον δ', ὡς εἶκε, τὸ αἰδοῖον αἰνιττεται, ὡς καὶ

- ἔχου φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον.
 Ὅμως γε μὲν τοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
 Ὅρα δ', ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην, 1345
 Μέλλουσιν ἤδη λεσθιεῖν τοὺς θυμώτας.
 Ὡς οὐνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τῷδ' ἡ χάριν.
 Ἄλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι,
 Ἄλλ' ἐξαπατήσεις, καγγανῇ τούτῳ μέγα.
 Πολλοὺς γὰρ ἤδη χ' ἀτέροις αὐτ' εἰργάσω. 1350
 Ἐάν γένῃ δὲ μὴ κακῇ νυνὶ γυνή.
 Ἐγὼ σ', ἐπειδὴν ὁμῶς υἱὸς ἀποθάνῃ,
 Λυσάμενος, ἔξω παλλακὴν, ὧς χυρίον.
 Νῦν δ' οὐ κρατῶ γὰρ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων.
 Νέος γὰρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα. 1355
 Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με, καὶ σὺ δύσκολον,
 Καλλῶς κυμινοπριστοκαρδαμογλύρον.
 Ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε, μὴ διαφθαρέω.
 Πατὴρ γὰρ οὐδεὶς ἐστὶν αὐτῷ, πλην ἐμοῦ.
 Ὅδ' δὲ καὶ τὸς ἐπὶ σὲ καμ' εἶκε θεῖν. 1360
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετὰς
 Λαβοῦσ', ἵν' αὐτὸν πωθᾶσω νεανικῶς,
 Οἷως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

τῶν ἐπομένων ἐστὶν εἰκάσαι. 1346. Λεσθιεῖν] λεσθίζω καὶ λεσθιάζω, αἰσχρολογῶ, ὡς αἱ γυναῖκες τῆς Λέσβου· ὡς γὰρ τοιαῦται διεβάλλοντο αὐταί. 1348. Φιαλεῖς] φιάλλω ἐξ ἄρσεως ἀντὶ τοῦ Ἐφιάλλω καὶ Ἐφιάλλω· κινεῖς, ἐγείρεις. 1353. Σοφίον] τὸ γυναικῆτον αἰδοῖον ὀνομάζει· ὁ δὲ νοῦς ἀπὸ τῶν νέων τῶν εἰσθότων λέγειν πρὸς τὰς πόρνας, Ἐάν ἀποθάνῃ ὁμῶς πατὴρ, δώσω σοι πάντα καὶ λήψομαι σε εἰς σύζυγον. 1356. Τὸ γὰρ υἱίδιον] ὁ υἱός μου· ὁ αὐτὸς ποιεῖται καὶ νέος καὶ γέρον, παίζων ἐν τούτοις. 1357. Κυμινοπριστοκαρδαμολύρον] σμικρολόγον καὶ φειδωλόν· κυμινοπρίσται γὰρ οἱ καὶ τὰ κύμινον (χόρτον εὐτελές) πωλοῦντες· τὸ δὲ καρδαμον διὰ τὸ δριμύ εἶναι δηλοῖ τὸ δέξομαι. 1359. Πατὴρ γάρ] ἀπὸ τῆς συνηθείας αὐθις τῶν νέων τῶν λεγόντων υἱὸς ἕτερος οὐκ ἐστὶν αὐτῷ, πλην ἐγώ. 1361. τάσδε τὰς δετὰς] λαμπάδας ἐκ πολλῶν δεσμῶν ἠνωμένας· τὸ δὲ πωθᾶσω, σκώψω αὐτὸν γενναίως. 1363. Πρὸ τῶν μυστηρίων] πρὶν ἢ ἐμὲ μυηθῆναι τὰ μυσ-

- ΒΔΕΛ. Ὡς οὗτος, οὗτος, στυφεδανέ, καὶ χοιρόθλιψ, 1366
 Ποθεῖν, ἔρᾶν τ' εἰκας ὥρας σοροῦ.
 Οὐ τοι καταπρόϊξη, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτο δρῶν.
 ΦΙΛ. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην;
 ΒΔΕΛ. Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
 Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;
 ΦΙΛ. Ποίαν αὐλητρίδα;
 Τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών; 1370
 ΒΔΕΛ. Νῆ τὸν Δί', αὐτὴ που 'στὶ σοί γ' ἡ Δαρδανίς.
 ΦΙΛ. Οὐκ ἄλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς καλεῖται.
 ΒΔΕΛ. Δᾶς ἦδε;
 ΦΙΛ. Δᾶς δῆτ' οὐχ ὄρας ἐστιγμένην;
 ΒΔΕΛ. Τί δὴ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τὸν μέσφ.
 ΦΙΛ. Ἢ πάντα δήπου καομένης ἐξέρχεται. 1376
 ΒΔΕΛ. Ὁ δ' ὀπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὗτός;
 ΦΙΛ. Ὅζος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὗτος ἐξέχει.
 ΒΔΕΛ. Τί λέγεις σύ; ποῖος ὄζος; οὐκ εἰ δεῦρο σύ;
 ΦΙΛ. Ἄ. ᾗ, τί μέλλεις δρᾶν;
 ΒΔΕΛ. Ἄγειν ταύτην λαβών

στήρια· σκοτεινὸν δὲ καὶ ἄπορον, ὅπως τοῦτο λέγεται. 1364. Στυφεδανέ] ἡμάρτηται, φασί, καὶ γραπτέον ἂν εἴη, Τυριδανέ ὡς καὶ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται· ἔστι δὲ παρὰ τὸ τύρος, κοῦρος, μωρὸς καὶ χοιρόθλιψ, παρὰ τὸ θλίβειν τὸν χοῖρον τῶν γυναικῶν· τὸ δὲ Σοροῦ παρὰ προσδοκίαν ὡς ἐπὶ γέροντος ἀβροδαίμονος ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὥρας κόρης. 1366. Οὐ τοι καταπρόϊξη] οὐ νικήσεις ταῦτα ποιῶν.— Ἐξ ὄξους δίκην] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τι καλόν, κρέας ἢ τοιοῦτό τι, δίκην ἐπήνεγκεν, ὃ νῦν ἦν μεμιστημένον καὶ βδελυκτὸν τῷ Φιλοκλέωνι· τὸ δὲ ὄζος διὰ τὸ θριμύ καὶ τὸν θυμόν. 1370. Ἀπὸ τύμβου πεσών] ἐκπεσὼν τοῦ νοός· τοῦτο δὲ ἐς γέροντας παίζεται παρὰ νεωτέρων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ἐξέπεσε τοῦ νοός, ἐπιφέρει παρὰ προσδοκίαν τοῦ τύμβου.— Δαρδανίς] ἐκ γὰρ Δαρδανίως ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἦσαν αἱ αὐλητρίδες. 1373. Ἐστιγμένην] εἶχε γὰρ ἡ λαμπάς, ἣν ἔφερε (ὡς ἀνωτέρω στίχ. 1371), γραφάς τινας καὶ ποικίλματα. 1374. Τὸ μέλαν τοῦ μέσφ] τί ἂν εἴη καὶ τοῦτο παρὰ τὸ αἰδοῖον; καὶ δὴ ἐπιφέρει, ὅτι ἡ ἐκ τῆς δαδὸς ἐξερχομένη πύσσα. 1378. Οὐκ εἰ δεῦρο σύ] πρὸς τὴν αὐλητρίδα ταῦτα, παρόλκων αὐτήν.

- Ἀφελόμενός σε, καὶ νομίσας εἶναι σαπρόν, 1380
 Κούδεν δύνασθαι δρᾶν.
 ΦΙΛ. Ἀκουσον νῦν ἐμοῦ.
 Ὀλυμπιάσι γὰρ ἦνικ' ἐθεώρουν ἐγώ,
 Ἐφρουδίαν ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς,
 Ἦδη γέρων ὦν· εἴτα τῇ πυγμῇ θένων,
 Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον. 1386
 Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβης ὑπώπια.
 ΒΔΕΛ. Νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.
 ΑΡΤ. Ἴθι, μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ, πρὸς τῶν θεῶν.
 Ὅδ' γὰρ ἐστίν, ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
 Τῇ δαδὶ παίων, κῆξέβαλεν ἐντευθενί 1390
 Ἄρτους δέκ' ὀβολῶν, κῆπιθήκην τέτταρας.
 ΒΔΕΛ. Ὅρας, ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ; δεῖ καὶ δίκας
 Ἐχεῖν διὰ τὸν σὸν οἶνον.
 ΦΙΛ. Οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί.
 Ὄστ' οἶδ' ὅτι ταύτη διαλλαχθήσομαι. 1396
 ΑΡΤ. Οὐτοι, μὰ τῷ θεῷ, καταπρόϊξη Μυρτιάς.
 Τῆς Ἀγκυλλίανος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
 Οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
 ΦΙΛ. Ἀκουσον, ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
 Λέξαι χαρίεντα. 1400
 ΑΡΤ. Μὰ Δία, μὴ μοι γ', ὦ μέλε.
 ΦΙΛ. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἐσπέρας
 Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
 Κῆπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν· Ὡ κύον, κύον,

1383. Ἐφρουδίαν] ἴδε ἀνωτέρω 1191 καὶ ἐξῆς. 1386. Τυροῦ... ὑπώπια] ἕνα μὴ λαβόντος σου πληγὰς ἀρθῶσι μόλωπας ἐπὶ τοῦ σοῦ προσώπου, καὶ ὅσπερ ἐνορῶνται ἐπὶ τῶν σκληρῶν τυρῶν. 1390. Ἐπιθήκην] κατὰ προσθήκην, εἴτ' οὖν πρόσδομα· σκοτεινόν· ἔθος ἦν, ὡς εἰκοι, τοὺς δέκα ὀβολῶν ἄρτους ἐωνημένους, λαμβάνειν ἔτι καὶ ἕνα προῖκα· ὃ δὲ ἔλαβε τέσσαρας

- Εἰ, νῆ Δί', ἀντί τῆς κακῆς γλώττης ποθεν
 Πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς. 1405
- ΑΡΤ. Καὶ καταγελαῖς μου; προσκαλοῦμαι σ', ὅστις εἰ,
 Πρὸς τοὺς Ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
 Κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τούτον.
- ΦΙΑ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
 Λᾶσός ποτ' ἀντεδίδασκε καὶ Σιμωνίδης. 1410
 "Ἐπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν· ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΒΑΕΙ.
- ΑΡΤ. Ἀληθές, οὗτος;
- ΦΙΑ. Καὶ σὺ δὴ μοι, Χαιρεφῶν,
 Γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαφίνῃ,
 Ἴναί κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.
- ΒΑΕΛ. Ὅδ' τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται 1415
 Καλούμενός τε· τὸν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.
- ΚΑΤ. Οἷμοι κακοδαίμων, προσκαλοῦμαι σ', ὦ γέρον,
 Ὑβρεως.
- ΒΑΕΛ. Ὑβρεως; μὴ, μὴ καλίστης, πρὸς τῶν θεῶν.
 Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμι σοι,
 Ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν προσείσομαι. 1420
- ΦΙΑ. Ἐγὼ μὲν σὺν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι.
 Ἐκὼν ὁμολογῶ γὰρ πᾶτάξαι καὶ θαλεῖν.
 Ἀλλ' ἐλθέ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέψεις ἔμοι;
 Ὅτι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
 Εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις; 1425
- ΚΑΤ. Σὺ λέγε. δίκων γὰρ οὐ θέομαι, οὐδὲ πραγμάτων.

μὲν ἐπενήκην, οὐκ ἀπέτισε δὲ οὐδένα τούτων. 1405. Πυροὺς πρίαιο] Κῦνα μὲν τὴν Μυρτίαν φησί· διὸ καὶ εἰς αὐτὸν πέμπει ὡς ἀρτοποιῶν. Περὶ δὲ Χαιρεφῶντος ἴδε Νεφ. 103· καὶ Ὀρν. 1296. Λᾶσας δὲ καὶ Σιμωνίδης ἀντίτεχνοι. 1413. Θαφίνῃ] ὡχρῇ· περὶ τὸ θάψας ξύλον, χρυσόφυλον γυνὴ λεγόμενη· ἢ δὲ Ἴνα πέποιήτο παρ' Εὐριπίδου κρεμαμένη καὶ ὡχρὰ ὑπὸ κροπαθείας· ἦν δ' αὕτη ἡ τοῦ Κάδμου θυγάτηρ, ἢ εἰς θάλασσαν μετὰ τοῦ πατρὸς Μελεάγρου καταπυρρῆσεν, Πραξ. χόλῳ μανείσα. 1425. Ἦν σὺ μοι

- ΦΙΑ. Ἄνῃρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
 Καὶ πῶς κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.
 Ἐτύχχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
 Κάπειτ' ἐπιστὰς εἶπ' ἄνῃρ αὐτῷ φίλος 1430
 "Ἐρδοι τις, ἦν ἕκαστος ἂν εἶδεῖται τέχνην.
 Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιττάλου.
- ΒΑΕΛ. Ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
- ΚΑΤ. Ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς οἷ' ἀπεκρίνατο.
- ΦΙΑ. Ἄκουε, μὴ φεύγ', ἐν Συβάρεϊ γυνή ποτε 1435
 Κατέαξ' ἔχινον—
- ΚΑΤ. Ταῦτ' ἐγὼ μάρτυρομαι.
- ΦΙΑ. Οὐχίνοσ' οὖν ἔχων τιν', ἐπεμαρτύρατο.
 Εἴθ' ἡ Συβαρίτις εἶπεν· Εἰ ναὶ τὰν κόραν,
 Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἔδσας, ἐν τάχει
 Ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα. 1440
- ΚΑΤ. Ὑβρις, ἕως ἂν τὴν δίκην ὁ ἔχων καλῇ.
- ΒΑΕΛ. Οὐ τοι, μὰ τὴν Ἀθήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
 Ἀλλ' ἀράμενός ἐγωγε—
- ΦΙΑ. Τί ποιεῖς;
- ΒΑΕΛ. Ὅτι ποιῶ;
 Εἴσω φέρω σ' ἐντεύθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα

φράσεις;] ἢ ἔρεῖς σὺ ὅτι χρή ἀποτίειν, ἢ ὅτι χρή ποιεῖν; 1432. Εἰς τὰ Πιττάλου] ἱατροὺς ἦν οὗτος· πέμπει δὲ αὐτὸν λαθροτόμενον ἀπὸ τῶν πληγῶν. 1433. Ὅμοια] πρὸς τὸν κατήγορον ταῦτα. 1436. Ἐχίνοσ' ἔστι καὶ κιβώτιον τι χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ δικόγραφα· ἔστι δὲ καὶ ἀγγεῖόν τι μαγειρικόν· ἐνταῦθα δὲ λέγει τὸ ἀκανθώδες ζῶον. 1437. Ἐχὼν τινά] πλησίον, παρέσχετο μάρτυρα. — Ναὶ τὰν κόραν] τὴν Περσεφόνην, ἦν ἐν Σικελίᾳ ὡς ἐκεῖθεν ἀρπαγείσαν, περὶ πολλοῦ ἐποιούνητο. 1440. Ἐπίδεσμον] ἐπίπλασμα τι, ἵνα δῆσῃ τὸ κατεαγός. 1443. Ἀράμενός] ἀναρπάσας τὸν πατέρα, εἰσάγει εἴσω λέγοντα ἔτι καὶ τὸν ἐπόμενον μῦθον περὶ τοῦ Διῶπου. Ἔστι δ' οὗτος, ὅτι Ἀἰσώπος ἐλλῶν ποτε εἰς Δελφοὺς, ἐμείμετο, ὅτι μὴ ἔχοντες χώραν γεωργήσιμον, δίδων μόνον ἀπὸ τῶν θυσιῶν χαλεπήναντες δ' ἐκείνοι ἐπὶ τούτοις, φυλάξαντες αὐτὸν μέλλοντα ἐπελθεῖν εἰς τὴν Φωκίδα, ὑπέβαλον φιάλην τῶν ἱερῶν τοῖς σκεύεσιν αὐτοῦ χρυσῆν, κατεφώ-

- Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους. 1445
 ΦΙΛ. Αἴσωπον οἱ Δελφοί ποτ'—
 ΒΔΕΔ. ΟΛΙΓΟΝ ΜΟΙ ΜΕΛΕΙ.
 ΦΙΛ. Φιάλῃν ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.
 'Ο δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀνθάρος ποτε—
 ΒΔΕΔ. Οἴμ', ὡς ἀπολείς αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις.
 ΧΟΡ. Ζηλῶ σε τῆς εὐτυχίας, 1450
 Τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη
 Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.
 Ἔτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν,
 Ἥ μέγα τι πείσεται 1455
 Τρυφερόν τε καὶ μαλακόν.
 Τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.
 Τὸ γὰρ ἀποστήναι χαλεπὸν
 Φύσεος, ἣν ἔχει τις αἰεί.
 Καὶ τοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον.
 Συνόντες γινώμαις ἐτέρων 1460
 Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.
 Πολλοῦ δ' ἐπαίνου παρ' ἐμοί,
 Καὶ τοῖσιν εὖ φρονούσι,
 Τυχῶν ἀπεισιν, διὰ τὴν
 Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν 1465
 Παῖς Φιλοκλέωνος. οὐ-
 δὲν γὰρ οὕτως ἀγανῶ
 Συνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
 Ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.
 Τι γὰρ ἐκεῖνος ἀντιέγων 1470
 Οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
 Τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
 Κατακοσμήσαι πράγμασι;

ρασαν, καὶ κριναντες ἐμελλον καταρρίπτῃσιν αὐτὸν ἀπὸ τῶν πετρῶν ὡς Ιε-
 ρόσυλον· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς τὸν τοῦ κανθάρου μῦθον, ὃν διέκοψεν ὁ Βδελυ-
 κλέων. Τὸ δὲ ἐξῆς τοῦ Χοροῦ ἔπαινος ἐστὶ τοῦ Βδελυκλέωνος, ἐφ' οἷς ἐβελ-
 τίωσε τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

ΞΑΝΘΙΑΣ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ,
 ΧΟΡΟΣ.

- ΞΑΝ. Νῆ τὸν Διόνυσον, ἀπορά γ' ἡμῖν πράγματα
 Δαίμων τις εἰσκεκύκληκεν εἰς τὴν οἰκίαν. 1475
 'Ο γὰρ γέρων, ὡς ἔπειε διὰ πολλοῦ χρόνου,
 Ἦκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι,
 Ὁρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
 Τάρχαϊ' ἐκεῖν', οἷς Θέσπις ἡγωνίζετο.
 Καὶ τοὺς τραγωδοὺς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους 1480
 Τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.
 ΦΙΛ. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει;
 ΞΑΝ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
 ΦΙΛ. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε, καὶ γὰρ δὴ 1485
 Σχήματος ἀρχή—
 ΞΑΝ. Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
 ΦΙΛ. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
 Οἷον μυκτῆρ μυκάται, καὶ
 Σφόνδυλος ἀχεῖ—
 ΞΑΝ. Πῖθ' ἔλλέβορον. 1490
 ΦΙΛ. Πλήσσει Φρύνιχος, ὡς τις ἀλέκτωρ,

1474. Νῆ τὸν Διόνυσον] ἐνταῦθα ἔξεισιν ὁ Ξανθίας θαυμάζων, ὃν μετέ-
 λαβεν εὐθυμον βίον ὁ δεσπότης αὐτοῦ. 1475. Εἰσκεκύκληκεν] εἰσῆγα-
 γεν, ὥθων ὡς διὰ τροχῶν. 1480. Οἷς Θέσπις] ὁ ἀρχικώτατος τῶν τρα-
 γικῶν ποιητῶν Ἀθήνησιν. 1480. Κρόνους] μωροῦς, ἀνοήτους, ἀμαθεῖς.
 1482. Τίς θάσσει] ἐκ συγκοπῆς τοῦ θαάσσει, κάθηται· ἀρχεται παρατρα-
 γωθεῖν ὀρχούμενος ὁ γέρων, σχήματα καὶ λυγίσματα τοῦ σώματος. ὁ δὲ
 ῥῶν ὁ Ξανθίας, ὡς μανίας προσβολὴν οὔσαν, ἐπιμέμφεται. 1489. Σπόν-
 δυλος ἡχεῖ] δηλὸν ὅτι αἰσχροὺς τι νοεῖ.— Πῖθι, ἀντὶ πίε· ἐπὶ φαρμάκων δὲ
 μάλιστα. 1490. Πλήσσει Φρύνιχος] τύπτει, δάκνει· ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ πετῆ-
 σει κεῖται, φοβεῖται, περιστέλλεται· Φρύνιχος δὲ τραγικὸς ποιητής.— Τά-

- ΞΑΝ. Τάχα βαλλήσεις.
 ΦΙΑ. Σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων,
 Πρωκτός χάσκει.
 ΞΑΝ. Κατὰ σαυτὸν δρα.
 ΦΙΑ. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
 στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών. 1495
 ΒΑΕΛ. Οὐκ εὖ, μὰ Δί' οὐ δὴτ', ἀλλὰ μανικά πράγματα.
 ΦΙΑ. Φέρε νῦν ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
 Εἴ τις τραγῶδος φησὶν ὄρχεσθαι καλῶς,
 Ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίστω.
 Φησὶν τις, ἢ οὐδείς;
 ΒΑΕΛ. Εἴς γ' ἐκείνοσι μόνος. 1500
 ΦΙΑ. Τίς ὁ κακεδαίμων ἐστίν;
 ΒΑΕΛ. Ἰῖδς Καρκίνου
 Ὁ μέσαςτος.
 ΦΙΑ. Ἄλλ' οὗτος γε καταποθήσεται.
 Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κονδύλου.
 Ἐν τῷ ρυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.
 ΒΑΕΛ. Ἄλλ', ὦ ὕμνη, ὦ ὕμνη, 1505
 Ἐτερος τραγῶδος Καρκινίτης ἔρχεται,
 Ἀδελφὸς αὐτοῦ.
 ΦΙΑ. Νῦν Δί' ὠψώνηκ' ἄρα.

χα βαλλήσεις] ἀλλὰ σὺ, φησὶν ὁ οἰκίτης, βαλεῖς, ἀποσεθήσεις αὐτὸν ὀρχούμενος. 1492. Σκέλος οὐράνιον] ταῦτα ὀρχούμενος, καὶ τὸ σκέλος αἰ-
 ρῶν, καὶ τὸν πρωκτὸν παραγυμνῶν, παρὰ παλεῖ, ὡς ἐν μέθῃ. 1495. Χαλα-
 ρὰ κοτυληδών] εὐθυμὸς καὶ εὐδιάχυτος στρέφεται ἡ κοτύλη ἐν τοῖς μέλεσι
 μου, ἢ ἐν κατὰ γόμφῳ μου. Ἄλλ' οὐ γὰρ ἄλλως ἐστὶ τοῦτο ἀποκρίνεται ὁ υἱὸς,
 ἀλλὰ μανία σαφής. 1497. Φέρε ἀνείπω] ἀνακηρύξω. 1501. Ἰῖδς Καρ-
 κίνου] ποιητὴς ἦν ὁ Καρκίνος τραγικός. ἴσταν δ' αὐτῷ ἱσοῖ τρεῖς, Ξενοκλῆς,
 Ξενοφάνης, καὶ Ξενοφάνης. ὦ ὁ μέσαςτος] ὁ μέσαςτος ἐστὶν ὁ μέσαςτος
 ὁ μέσαςτος. 1503. Ἐμμελεία κονδύλου] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐμμελεία φῶδης, ἔρρε-
 φε τὸν λόγον ὡς ἐπὶ παιδείᾳ ἐπὶ τὴν πύλιν λέγει δὲ τοῦτο, ὡς ἀ-
 ρητοῦς οὗτος ἐκείνου ρυθμῶν. Τοῦ δὲ ὦ ὕμνη, τὸ τίλειον ἔχει, ὦ οἴ-
 ρη, ταλαίπωρε καὶ ἄλκι. 1505. Ἐτερος] ὁ Ξενοκλῆς ἢ καὶ τραγικός ἦν

- ΒΑΕΛ. Μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλὴν γε καρκίνους.
 Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὐτῶν Καρκίνου.
 ΦΙΑ. Τοῦτ' εἴ ἦν τὸ προσέρπον; ἄξις ἢ φάλαγξ;
 ΒΑΕΛ. Ὁ πιννοτήρης οὗτος ἐστὶ τοῦ γένους, 1510
 Ὁ σμικρότατος, δὲ τὴν τραγῶδιαν ποιεῖ.
 ΦΙΑ. Ὡ Καρκίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδείας.
 Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχηλίων.
 Ἀτὰρ καταθατέον γ' ἐπ' αὐτοῖς, ὦ ὕμνη.
 Ἄλμην κύκα τοῦτοισιν, ἢ ἐγὼ κράτῳ. 1515
 ΧΟΡ. Φέρε νῦν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ἐυγνώρῃσωμεν ἅπαντες,
 Ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτοῦς.
 ΗΜΙΧ. Ἀγ' ὦ μεγάλωνυμα, 1520
 Τέκνα τοῦ θαλασσίου, Πηδᾶτε πᾶρα φάμαθον
 Καὶ θῖν' ἄλως ἀπρυγέτοιο, Καρίδων ἀδελφοί.

δὲ, φασί, μικρὸς τὸ σῶμα. 1506. ὠψώνηκα ἄρα] ὡς εἰ-
 βόλον, ἔχω ἱκανὴν θήραν· παλεῖ γὰρ ἐπὶ τῇ τοῦ Καρκίνου
 1509. Τοῦτ' εἴ ἦν τὸ προσέρπον;] θαλάσσιον τι ὄρ-
 ρωτῶν, τί ἐστὶ τοῦτο, πότερον ὅλως ἢ φάλαγξ; εἰδὼ δὲ ταῦτα
 προσέρπον λέγει, ὅτι μικροὶ ἦσαν οἱ τοῦ Καρκίνου παῖδες.
 πιννοτήρης δὲ μικρὸν τι καρκινίδιον. ὁ καθήμενός, φάσιν,
 ἐπὶ γόμφῳ τοῦ ὑστράκου τῆς πίννης ἐπιτρεῖ αὐτὴν, καὶ περὶ δὲ ἴδῃ ποτε
 ἐκείνην, καταπηδᾷ ἐντὸς, καὶ κελὶν αἰσθημένη, συστέλλεται,
 αὐτὴ τὸ καρκινίδιον. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ὁ πιννοτάτης οὗτος,
 τῶν ἰχθυῶν τινὰ ἐμπέσειεν ἐν τῇ πίννῃ, τότε δάκνει αὐτὴν
 καὶ παρέχεται αἰσθῆσιν. ἢ δὲ δειχθεῖσα, συμμύει καὶ
 σθῆται κοινῇ ἐσθίουσι τὰ ἐνδον ἀποληφθέντα. 1513.
 Ὀρχηλίων] πτηνὸν τοῦτο μικρὸν τὸ ἐν αἵμασι καὶ
 φράκταις ὑποδύμενον, δὲ καὶ τροχίλος λέγεται·
 ὡς μικροσώμους. 1515. Ἄλμην] ἐμβαμμά τι ζητεῖ,
 ἵνα ἦν νίκηση, ὁπτήσας αὐτὴν, φάγη, ἐπιπάσας τὸ ἐμβαμμά. 1516.
 Φέρε νῦν ἡμεῖς] τοῦ ἀθλητοῦ καταθάντος ἐπὶ τὴν
 παλαίστραν, ὁ Χορὸς δίχα γενόμενος, ἄδει ὀρχο-
 μένος, καὶ τέλος ἐπιτίθῃσι τῷ δράματι. 1517.
 Βεμβικίζωσιν] εὐστρόφως, ὡς βέμβις, κινήσωσιν
 ἑαυτοὺς ἐν τῇ πάλῃ. ἐστὶ δὲ βέμβις παίγνιον τι τῶν
 παίδων, τροχὸς κρουόμενος, περιστρομβεῖται. 1519.
 Τοῦ θαλασσίου] τοῦ Καρκίνου· θαλάσσιος γὰρ ὁ καρκίνος, καὶ παῖδας
 τρεῖς ἔχων καρκινίδας, διὰ

Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε,
 Καὶ τὸ Φρυγίχειον
 Ἐκλακτισάτω τις, ὅπως 1525
 Ἰδόντες ἄνω σκέλος,
 Ὡζουσιν οἱ θεαταί.
 ΗΜΙΧ.
 Στρέβει, παράβαινε κύκλῳ,
 Καὶ γάστρισον σεαυτὸν,
 Ρίπτε σκέλος οὐράνιον 1530
 Βέμβικες ἐγγενέσθων.
 Καὺτὸς γὰρ ὁ παντοδέμων
 Ἄναξ πατὴρ προσέρπει,
 Ἦσθεις ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.
 Ἄλλ' ἐξάγετ', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχούμενοι, θύραζε 1535
 Ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδεὶς πω πάρος δέδρακεν,
 Ὀρχούμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγῶδων.

καὶ καρίδων αὐτοὺς ἀδελφοὺς καλεῖ, ὡς ὁμογενεῖς ὄντας. 1524. Τὸ Φρυ-
 γίχειον] ἦν δὲ ἡ τοῦτο πάντως ἀλλόκοτον σκίρτημα. 1525. Ὡζουσιν] παρὰ
 τὸ ὤ, ὃ θαυμαστικοῦ· εἰ δὲ ἐγράφετο Ὡζουσιν διὰ τοῦ Ο, ἑτέραν ἂν παρεῖχεν
 ἔννοιαν. 1529. Γάστρισον σεαυτὸν] παλαιστινικός τις ἀγὼν ἦν τὸ γαστρίζειν,
 ὡς καὶ τὸ Κολετρῆν (ἴδε Νεφ. 852).— 1532. Ποντομέδων] αὐτὸν τοῦτον
 τὸν πατέρα τῶν θαλασσίων τέκνων ἔννοεῖ. 1534. Τριόρχαις] τριόρχις μὲν
 εἶδος ὀρνέου· ἀλλ' ἐπαιξεν ἐνταῦθα διὰ τὸ τρεῖς εἶναι τοὺς παῖδας· καὶ
 προσαινίττεται καὶ ἕτερον αἰσχροῦν. 1535. Ἄλλ' ἐξάγετε ἡμᾶς] ἐκ τοῦ θεά-
 τρου· ὁ οὐδεὶς πω πρῶτην τοῦτ' ἐστὶ δέδρακώς· ὁ γὰρ Χορὸς εἰσέρχεται φει-
 ὀρχούμενος· νῦν δ' ἐξερχόμενος τοῦτο ποιῶν προπέμπεται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Εὐριπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίαις ὑπὸ γυναικῶν κατηγορηθεὶς, πλὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοηθεῖαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη, πρὸς τοῦτον οὖν μετὰ Μνησιλόχου κηδεστοῦ προσήλθε, θεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν. Ἀλλ' ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι, καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλοντος, Μνησιλόχος, ἄσμενος καὶ ἐθελοντής, τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο. καὶ γυναικῶν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφέρων ἐορτὴν ἦλθε· καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ἐπέσχετο. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικός, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδύνάσατο. μετ' ὀλίγον δὲ τέχναίς καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκείθεν ἀβλαβὲς ἀπέφυγεν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ Εὐριπίδου κηδεστής.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Ἀγάθωνος.

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ Ἀγάθωνος.

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ-ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ, ΑΓΑΘΩΝ,
ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

- MN. ὦ Ζεῦ, χελιδὼν ἄρα πότε φανήσεται;
Ἀπολεῖ μ' ἄλλω ὄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ.
Οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλῆνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
Παρά σου πυθέσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὠυρίπιδη;
EYP. Ἄλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅς' αὐτίκα
Ὅψι παρεστώς.
MN. Πῶς λέγεις; αὖθις φράσον.
Οὐ δεῖ μ' ἀκούειν;
EYP. Οὐχ, ἂ γ' ἂν μέλλης ὀρᾶν.
MN. Οὐδ' ἄρ' ὀρᾶν δεῖ μ';
EYP. Οὐχ, ἂ γ' ἂν ἀκούειν δέη.
MN. Πῶς μοι παραινεῖς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
Οὐ φῆς σὺ χρῆναί μ' οὗτ' ἀκούειν, οὗθ' ὀρᾶν.
EYP. Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἑκατέρου 'στὶν ἡ φύσις,

1. ὦ Ζεῦ] προλογίζει ὁ Μνησίλοχος, χαλεπῶς φέρων, ὅτι περιάγεται δεῦρο κἀκεῖσε ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου· ὁ δὲ πρόλογος ὁμοίως τῷ ἐν τῷ Πλούτῳ·
» Ὡς ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοί,
» Δούλον γενέσθαι παραφρονούντος δεσπότου.

2. Ἄλλω] καταπιέζων· ἐστὶ γὰρ τὸ ἄλλω τὸ ἐν τῇ ἄλλῃ κατατρίβειν τοὺς στάχτας τοῦ σίτου. 3. Οἶόν τε] πρὸς τὸν Εὐριπίδην ἡ ἐρώτησις· οἶον ἔξεστί μοι πυθέσθαι, ποῖ με περιάγεις πρὶν ἐκβαλεῖν με καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν αὐτῇ τῇ φράσει χρῶνται οἱ Ἕλληνες· ἐπὶ καὶ νῦν ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν δυσχερῶν. 11. Χωρὶς ἑκατέρου ἐστὶν ἡ φύσις] ποτέρων; τοῦ μὴ ἀκούειν, ἂ διὰ τῆς ὀράσεως, δέχεται ἡ ψυχὴ, καὶ ἂ διὰ τῆς ἀκοῆς· οὐ γὰρ χρὴ μανθάνειν,

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

161

- Τοῦ μῆτ' ἀκούειν, μῆθ' ὀρᾶν· εὖ ἴσθ' ὅτι.
MN. Πῶς χωρίς;
EYP. Οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
Αἰθὴρ γὰρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
Καὶ ζῶ' ἐν αὐτῇ συγετέκνου κινούμενα,
Ἦ μὲν βλέπειν χρὴ, πρῶτ' ἐμῆχανήσατο
Ὁφθαλμὸν ἀντίμιμον ἡλίου τροχῷ·
Ἀκοὴν δὲ χοάνης ὅτα διετετρήνατο.
MN. Διὰ τὴν χοάνην οὖν μῆτ' ἀκούω, μῆθ' ὀρᾶ;
Νῆ τὸν Δί', ἥδομαί γε τουτί προσμαθών.
Οἶόν τέ που 'στὶν αἱ σοφαὶ ξυνουσίαι.
EYP. Πόλλ' ἂν μάθαις τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.
MN. Πῶς ἂν οὖν
Πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τουτοῖσιν ἐξεύροίμ', ὅπως
Ἔτι προσμάθω, μὴ χωλὸς εἶναι τῷ σκέλει;
EYP. Βάδιζε δευρί, καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν.
MN. Ἰδοῦ.
EYP. Ὅρᾳς τό θύριον τουτοῦ;
MN. Νῆ τὸν Ἡρακλέα,
Οἶμαί γε.

νεῖν, ἂ χρὴ ὀρᾶν, μῆθ' ὀρᾶν, ἂ χρὴ δι' ἀκοῆς μανθάνειν. 14. Αἰθὴρ] τὸ μέγα τουτο καὶ ἀπειρον χάος τοῦ ἀέρος. ἐν ᾧ νήχεται τὰ πάντα, διακριθεὶς, ἔτρεφε ζῶα, καὶ πρῶτον ἐπλασεν αὐτοῖς ὀφθαλμὸν κυκλοειδῆ καὶ λαμπρὸν, καὶ ὁμοίον ἡλίῳ, ἵνα, ἂ χρὴ βλέπειν, βλέπῃ· ἔπειτα δὲ καὶ κατασκευὴν ὥστε, ἵνα ἂ χρὴ ἀκούειν, ἀκούῃ παρ' ἄλλων. 18. Ἀκοὴν χοάνης ὅτα] κατ' ἐλλειψίν· ἅμα καὶ ἐναλλαγὴν· δοκεῖ παρακεκινδυνεύσαι· τὸ γὰρ ὀρθόν· διετρήνατο (διετρήσατο, διετρήπησε) πρὸς ἀκοὴν χοάνην (χωάνιον) ὥτων. 20. Ἦδομαί τουτο προσμαθών] ὅτι διὰ τὴν χοάνην μῆθ' ὀρᾶ, μῆτ' ἀκούω· (κωμικῶς δὲ ταῦτα) ἔπειτα ἐπιφέρει οἶον θαυμάζων, οἶον ἐστὶ τὸ σοφοῖς ἀνδράσι συνεῖναι· πολλὰ γὰρ σαφὰ ἔξεστιν ἐκεῖθεν μανθάνειν. καὶ τὸ τοῦ Σόλωνος

» Αἰ γηράσκει πολλὰ διδασκόμενος.

24. Χωλὸς] ἐκ τουτων κωμῶδῃ φατὶν ἐθέλειν τὸν Εὐριπίδην ὡς χωλαίνοντα ἀλαζονίᾳ, καὶ μαίζῳ, ἢ θύνασθαι ἐπιχειροῦντα· δοκεῖ ἀλλ' οὖν ἀπλῶς οὕτως.

ΕΥΡ. Σίγα γύν.
 ΜΝ. Σιωπῶ τὸ θύριον.
 ΕΥΡ. Ἄκου'.
 ΜΝ. Ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.
 ΕΥΡ. Ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει.
 Ὁ τραγωδοποιός.
 ΜΝ. Ποῖος οὗτος Ἀγάθων; 30
 ΕΥΡ. Ἔστιν τις Ἀγάθων—
 ΜΝ. Μὲν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
 ΕΥΡ. Οὐκ' ἀλλ' ἑτέρος τις. οὐχ' ἑώρας πώποτε;
 ΜΝ. Μὲν ὁ δασυπώγων;
 ΕΥΡ. Οὐχ' ἑώρας πώποτε;
 ΜΝ. Μὰ τὸν Δί', οὐ τοί γ', ὥστε καμέ γ' εἰδέναι.
 ΕΥΡ. Καὶ μὴν βεβίνηκας σὺ γ'· ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως. 35
 Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
 Θεράπων τις αὐτοῦ, πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
 Προθυσόμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.
 ΘΕΡ. Εὐρημος πᾶς ἔστω λεώς,
 Στόμα συγκλείσας. ἐπιδημεῖ γὰρ 40
 Θίασος Μουσῶν ἐνδον μελᾶθρῶν
 Τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
 Ἐχέτω δὲ πνοὰς νήνεμος αἰθήρ.

τοῦτ' εἰπεῖν γέλωτος χάριν. 28. Σιωπῶ τὸ θύριον] καὶ τοῦτ' οὐ μικρὰν πα-
 ρέχεται ἀστεϊότητα, αἰφνης οὕτω πρὸς τὸ θύριον ἀποτεθείσης τῆς σιωπῆς.
 29. Ἀγάθων] φίλος οὗτος Σωκράτους καὶ Εὐριπίδου, εὐθὺς λίαν καὶ πλοε-
 σιος, ἀλλὰ τρυφηλότατος· μέμνηται δ' ὁ ποιητὴς καὶ Βατράχοις (ζηχ. 83).
 Τοῦτον δ' οὖν ἐνταῦθα ἐκ τῶν ἐναντίων ἔοικε κωμῶδειν, μέλανα καὶ καρτερόν
 καὶ τ' ἄλλα αὐτὸν προσεῖπὼν, ἃ οὐκ ἦν αὐτῷ· προπαρασκευάζει δὲ καὶ τὸ
 αἰσχρὸν Βεβίνηκας. 36. Ἐκποδὼν πτήξωμεν] συσταλῶμεν ἐν γωνίᾳ πη-
 38. Προθυσόμενος] μέλλων γὰρ ὁ Ἀγάθων διδάσκειν δράμα ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐ-
 βούλετο πρὸ τούτου θυσιᾶν τινὰ προσενεγκεῖν τοῖς θεοῖς, τὴν παρ' ἐκείνων
 ἐπικαλούμενος ἀντίληψιν. 41. Θίασος Μουσῶν] τὸ πλῆθος τῶν ἐρχομένων
 γυναικῶν τῶν τ' ἐκ τοῦ χοροῦ συνισταμένων καὶ τῶν θεωμένων, ὡς συνηκο-

Κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
 Γλαυκόν.
 ΜΝ. Βομβάζ.
 ΕΥΡ. Σίγα, τί λέγεις; 45
 ΘΕΡ. Πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
 Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
 Μὴ λυέσθων.
 ΜΝ. Βομβαλοβομβάζ.
 ΘΕΡ. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιεπὴς Ἀγάθων,
 Πραμὸς ἡμέτερος—
 ΜΝ. Μὲν βινεῖσθαι; 50
 ΘΕΡ. Τίς ὁ φωνήσας;
 ΜΝ. Νήνεμος αἰθήρ.
 ΘΕΡ. Δρυόχους τίθεναι, δράματος ἀρχάς.
 Κάμπτει δὲ νέας ἀψίδας ἐπῶν
 Τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
 Καὶ γνωμότυπαι, κἀντονομάζει, 55
 Καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλεῖ,
 Καὶ χοανεύει—
 ΜΝ. Καὶ λαικάζει.

λούθων ἐν φθάρσι καὶ μέλεσι. 45. Βομβάζ.] θαυμαστικὸν τοῦτο ἐν χλεύῃ
 μᾶλλον. — Σίγα] ἐπιτιμᾷ αὐτῷ Εὐριπίδης, ὡς ἐπὶ ἱεροπραξίας· σίγα, τί φῆς
 αὐτὸς, ἐν τοιοῦτῳ λαλῶν καιρῷ; ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐπιτείνει παρακατιῶν τὸν
 χλευασμὸν, Βομβαλοβομβάζ. 50. Πραμὸς] προστάτης· τί δὲ μέλλει; μὲν
 βινεῖσθαι; ὁ ἔφη καὶ μικρὸν ἀνωτέρω· λέγει δὲ τοῦτο ἀδήλως τοῖς πολλοῖς·
 διδ' ὁ θεράπων, μόλις ἀκούσας φωνῆς, ἔρωτ', τί νος ἐστὶν ἡ φωνή· ὁ δὲ τοῦ
 ἡσυχίου, φησὶν, αἰθέρος. 52. Δρυόχους τίθεναι] σύναψον ταῦτα ἀνωτέρω· πρὸς
 τὸ Μέλλει· τὰ δ' ἄλλα διάμεσα· δρυόχοι δὲ τὰ λοξὰ ξύλα, οἷς συμπῆγνυνται
 καὶ συζεύγνυνται αἱ τῶν πλοίων πλευраί. 53. Κάμπτει νέας ἀψίδας] ἐν ἄλ-
 λοις κεῖται ἀσπίδας· ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῶν χαλκῶν ἡ μεταφορά· ἀψὶς γὰρ τὸ πε-
 ρὶ τὸν τροχὸν τῆς ἀμάξης συνέχον κυκλικὸν σίδηρον· ὅθεν τὴν αὐτὴν διασώ-
 ζων μεταφορὰν ἀπὸ τῶν τεχνῶν, τὰ μὲν, φησὶ, τορνεύει, κολλομελεῖ· ὁ ἐστὶ
 μέλη μέλεσι συγκολλᾷ· Κηροχυτεῖ δὲ, τὸ ὡς κηρὸν χεῖν τὰ ἐπηεῖς τύπους,
 ὥστε γένωνται στρογγύλα κατὰ τὰς γογγύλας· τοιοῦτο δὲ καὶ τὸ χοανεύειν,

- ΘΕΡ. Τίς ἀγροιώτας πελάθει θριγκοῖς;
 ΜΝ. Ὅς ἑτοιμος σοῦ, τοῦ τε ποιητοῦ
 Τοῦ καλλιπτοῦς, διὰ τοῦ θριγκοῦ
 Συγγογγυλίσας, καὶ ξυστρέψας
 Τουτὶ τὸ πέος χοανεῦσαι. 60
- ΘΕΡ. Ἦπου νέος γ' ὦν ἦσθ' ὕβριστής, ὦ γέρον.
 ΕΥΡ. ὦ δαιμόνιε, τοῦτον μὲν ἔα χαίρειν· σὺ δὲ
 Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ. 65
- ΘΕΡ. Μηδὲν ἔχεται· αὐτὸς γὰρ ἐξείσιν τάχα.
 Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχεται· χειμῶνος οὖν
 ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥάδιον,
 Ἦν μὴ προῖη θύραισι πρὸς τὸν ἥλιον.
 ΜΝ. Τί οὖν ἐγὼ δρῶ;
 ΕΥΡ. Περίμεν', ὥς ἐξέρχεται.
 ὦ Ζεῦ, τί δρᾶσαι διανοῇ με τήμερον;
 ΜΝ. Νῆ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,
 Τί τὸ πρᾶγμα τουτί, τί στένεις; τί δυσφορεῖς;
 Οὐ χρεὴν σε κρύπτειν, ὅτα κηδεστήν ἐμόν.
 ΕΥΡ. Ἔστιν κακὸν μοι μέγα τι προσπεφυραμένον. 75
 ΜΝ. Ποῖόν τι;
 ΕΥΡ. Τῇδε θημέρα κριθήσεται,
 Εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
 ΜΝ. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γ' οὔτε τὰ δικαστήρια
 Μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,

εἰς τὸ χωνίον χεῖν, πρὸς δ' προστίθεται καὶ ὁ Μνησίλαχος γλευζῶν τὸ δαι-
 κάζειν· ὁ ἔστι πορνικόν, ἢ ἀπατηλόν. 58. Θριγκοῖς.] Τὰ περιφράγματα
 λέγονται θριγκοὶ καὶ αἱ θρύφακες. 59. Ἑτοιμος σοῦ] τὴν Γενικήν ταύτην πεῦ
 ἂν εἴη ἀποδοῦναι; ἢ τοῦ ἔνεκα. 68. Κατακάμπτειν τὰς στροφὰς] ἐπειδὴ εἰσι
 στροφαὶ μελῶν, τὰ δὲ στρεφόμενα ἐν τῷ θερμῷ ῥέον στρέφεται, ἐξείσι ποιή-
 σων αὐτὰς πρὸς τὴν ἀλέαν τοῦ ἡλίου· διὸ καὶ τὸ κάμπτω ἀπὸ τῶν τεχνῶν
 μετενήκεται. 74. Κηδεστήν] κηδεσται καὶ πενθεροὶ αἱ ἐξ ἐπιγαμίας ἀμφω-
 τέρωθεν προσήκοντες. 75. Πεφυραμένον] κατεσκευασμένον, ἐσκευωρημένον.
 80. Ἐπεὶ τρίτη ἐστίν. — ἡ μέση] καὶ ἀλλαχῇ εἴρηται ἡμῖν, ὅτι ἐν τρισὶν ἡ

- Ἐπεὶ τρίτη ἐστὶ Θεσμοφορίων ἡ μέση. 80
 ΕΥΡ. Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ.
 Αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιθεβουλεύκασί μοι,
 Κἂν Θεσμοφόροι μὲλλουσι περὶ μου τήμερον
 Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.
 ΜΝ. Τί τὶ δὴ;
 ΕΥΡ. Ὅτι τραγωδῶ, καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω. 85
 ΜΝ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ Δία, δίκαι' ἂν πάθοις.
 Ἀτὰρ τί' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;
 ΕΥΡ. Ἀγάθωνα παῖσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
 Ἐς Θεσμοφόρον ἐλθεῖν.
 ΜΝ. Τί δρᾶσαντ'; εἰπ' ἐμοί.
 ΕΥΡ. Ἐκκλησιάζοντ' ἐν ταῖς γυναῖξιν, χ' ἂν δέη,
 Λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.
 ΜΝ. Πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;
 ΕΥΡ. Λάθρα, στολὴν γυναικὸς ἡμφιεσμένον,
 ΜΝ. Τὸ πρᾶγμα κομψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.
 Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
 ΕΥΡ. Σίγα.
 ΜΝ. Τί δ' ἔστιν; 95
 ΕΥΡ. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ὁ ὠγάθων ἐξέρχεται.
 ΜΝ. Καὶ ποῖος ἐστὶν οὗτος;
 ΕΥΡ. Οὐκ κκυκλούμενος.

μέραις ἐτελεῖτο τὰ Θεσμοφῶρια Δήμητρι, ἡ δὲ τρίτη ἐστὶν οὐχ ἡ μέση, ἀλλ'
 ἡ τελευταία· ζητεῖται ἄρα, μὴ ἐν πέντε ἡμέραις ἐτελεῖτο, ἐν ἡ ἢ τρίτῃ μέ-
 ση. 83. Κἂν Θεσμοφόροι] ἐν τῷ γὰρ τῶν Θεσμοφόρων Δήμητρος καὶ Περσεφό-
 νης. 92. Στολὴν γυναικὸς] ἐπειδὴ ἄλλως οὐκ ἐξηγεῖσθαι ἐν τῷ [ερῷ ὑπὸ
 μόνον τῶν γυναικῶν, τῆς ἐορτῆς ταύτης ἀγομένης. 94. ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς]
 πλακοῦς ἦν οὗτος ἐκ μέλιτος καὶ τυροῦ· ἐν δὲ δόσαν ἄλλον τοῖς ἐν συμπο-
 σίοις εἰς ἑὼ ἀγρυπνοῦσι· ἐνταῦθα δὲ δίδωσιν αὐτὸν τῷ ἐκ πανουργίας κίν-
 δυνον διαθράσαι δυναμένῳ. 96. Οὐκ κκυκλούμενος] μηχανὴ τις ἦν ἐν τῷ θεά-
 τρῳ, ἥς στρεφόμενης κύκλῳ, ἐφαίγοντο ὅ,τι ποτ' ἐδοῦλαντο δεῖξαι ἐνδοθεν
 τοῖς θεωμένοις· κατὰ γοῦν τοῦτο ἐνεκκλειετο καὶ οὗτος πρὸς τὸ φανερόν

- MN. Ἄλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμ'· ἐγὼ γὰρ οὐχ ὀρῶ
 Ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα· Κυρήνην δ' ὀρῶ.
- EYP. Σίγα· μελωδεῖν αὖ παρασκευάζεται.
- MN. Μύρμηκος ἀτραποὺς, ἢ τί διαμινύρεται; 100
- ΑΓ. Ἰερὰν χθονίαις δεξάμεναι
 λαμπάδα κοῦραι ξὺν ἐλευθέρᾳ
 Πατρίδι χορεύσασθαι βοάν.
- XOP. Τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος; λέγε νῦν.
 Εὐπίστως δὲ τοῦμόν· 105
 Δαίμονας ἔχει σεβίσαι.
- ΑΓ. Ἄγε νυν ὀπλίζε, Μοῦσα,
 Χρυσέων ῥύτορα τόξων
 Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χώρας
 Γύαλα Σιμουντίδι γᾶ. 110
- XOP. Χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
 Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
 Γέρας ἱερὸν προφέρων.
- ΑΓ. Τάν τ' ἐν ὄρεσι δρυογένοι-
 σι κόραν ἀείσατ' Ἄρ- 115

γενέσθαι τοῖς θεωμένοις· (ἴδε δὲ Ἀχαρνέσι 408) ἐν ὑποσημείωσει· ἔστι γοῦν παρὰ ταῦτα καὶ ἱμάτιόν τι περιφερὲς μέχρι γόνατος κατιὸν ἐγκυκλον, ἢ ἐκκυκλον καλούμενον, ἢ ὡς ἄλλοι καὶ ἐπιγονατίς· ὁ ταῦτόν, ἢ ὁμοίον ἂν εἴη, ᾧ οἱ νῦν φέρουσιν Ἑλληνες πτερυγῶδες, φούσανελα καλούμενον βαρβαρώτερον· Κυρήνη δὲ πόρνη ἦν ἐν Ἀθήναις περίφημος. 100. Μύρμηκος ἀτραποὺς] ἀσμάτια ἀγκύλα καὶ λοξὰ βούλεται ἄδειν· οἱ γὰρ τῶν μυρμηκῶν ἀτραποὶ εἶδον αἰετὸν σχολιοί.— Τί οὖν διαμινύρεται;] λεπτὴ φωνὴ ὑπάδει ἢ θρηνητὴ· κωμωδεῖ τὸν Ἀγάθωνα ὡς μαλακὸν καὶ γυναικῶδη. 101. Ἰερὰν] ἀρχεται ἐντεῦθεν ὁ Ἀγάθων ἄδειν, συνάδει δὲ καὶ ὁ Χορός· ἀμειβόμενος δὲ ὕμνουσι τινὰς τῶν θεῶν· Ἰερὰν δὲ λαμπάδα λέγει, ἣν εἰσήγαγεν εἰς τὴν πόλιν, ὅτι ἐν ἀρπαγῇ τῆς Κόρης ἢ μήτηρ διὰ λαμπάδος αὐτὴν ἐξήτει· τὸ δὲ χορεύσασθαι ἀντὶ προστακτικοῦ· ἢ δὲ θέσις τῶν ὀνομάτων ἐν τάξει αὐτῇ. Ὁ κόρη, δεξάμεναι τὴν Ἰερὰν λαμπάδα, χορεύσατε ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πατρίδι σὺν βοῇ θεᾶς ταῖς καταχθονίοις. 104. Κῶμος] ἡ ὄρχησις.— Τοῦμόν] τὸ ἐμὸν μέρος, ἔστω ἐμοῦ γε ἕνεκα.— ῥύτορα τόξων] ἡ φύλακα τῶν τόξων, ἢ ὡς τείνων αὐτά.— Γύαλα] τὰ ἄκρα τῶν ὕψων τῆς Σιμουντίδος (τῆς Φρυ-

- τεμν, ἀγροτέραν.
- XOP. Ἐπομαι κλήζουσα σεμνόν
 Γόνον ὀλβίζουσα λατοῦς,
 Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῇ.
- ΑΓ. Λατὼ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος 120
 Ποδὶ παράρυθμ' εὐρυθμα Φρυγίων
 Διανεύματα Χαρίτων.
- XOP. Σέβομαι Λατὼ τ' ἄνασσαν
 Κίθαριν τε ματέρ' ὕμνων,
 Ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ. 125
 Τᾷ φῶς ἔσσυτο δαιμονίοις ὄμμασιν
 Ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίου ὀπός·
 Ὃν χάριν ἄνακτ' ἄγαλλε Φοῖβον τιμᾷ.
 Χαῖρ', ὀλβιὲ παῖ Λατοῦς.
- MN. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος, ὃ πότνιαι Γενετυλλίδες, 130
 Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ μετεγλωττισμένον,
 Καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου
 Ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
 Καὶ σ', ὃ νεανίσχ', ὅστις εἶ, κατ' Αἰσχύλον
 Ἐκ τῆς Λυκουργίας, ἔρεσθαι βούλομαι. 135
 Ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολὴ;
 Τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί βάρβιτος

γίας) παρὰ τὸ τὸν Σιμόντα ποταμὸν παραρρεῖν ἐκεῖθεν. 120. Λατὼ τε] τὴν τε Λητώ κλείετε, ἐπιφέρουσαι κρούματα ποδὸς διανεύματα (σχήματα) τῶν Ἀσιανῶν Φρυγίων εὐρυθμα παράρυθμα Χαρίτων. 124. Κίθαρα μητέ-
 ρα ὕμνων] κρουόμενης γὰρ τῆς κιθάρας, ψάλλονται οἱ ὕμνοι.— Ἄρσενι] γεν-
 ναίῳ καὶ δοκίμῳ φωνῇ· ἐξ ἧς (κιθάρας) ὄρμη φῶς διὰ τῆς ἡμετέρας ὀ-
 πός (φωνῆς) καὶ εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐν μάχαις δαιμονίων ἀνδρῶν· κωμω-
 δεῖ μὲν τούτοις Ἀγάθωνα ὡς μεγαλοῤῥήμονα μὲν, ἀλλὰ γυναικῶδη· σκο-
 τεῖνδ' ὅμως. 130. Γενετυλλίδες] ὃ θεαὶ αἱ ἐπιστατούσαι ταῖς τικτούσαις·
 Ὡς μέλος, φησὶν, θηλυπρεπὲς κατακεκλασμένον καὶ μανδαλωτόν· φιλήματα
 ταῦτα ἄσεμνα καὶ ἀσελγείας ἀπόζοντα. 133. Ὑπὸ τὴν ἔδραν] ὑπὸ τὴν
 καρδίαν ἐγένετό μοι κίνησις ἡδονῆς· τὸ δὲ αἰνιττόμενον, γάργαλος κατέλαβέ
 μου τὴν ἔδραν τοῦ πρωκτοῦ, ὥστε χεζητιᾶν. 135. Λυκουργίας] δράμα τοῦτ'
 ἦν τοῦ Αἰσχύλου· Ποδαπὸς ὁ γύννις, ὁ ἀνδρόγυνος. 137. Βάρβιτος] εἶδος

- Μέλει κροκωτῶ; τί δὲ λύρα κεχυφάλῳ;
 Τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὥς οὐ ξύμφορον.
 Τίς δαὶ κατόπτρου καὶ ξίφους κοινωνία; 140
 Τίς δ' αὐτὸς, ὦ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφῃ;
 Καὶ ποῦ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί;
 Ἄλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'; εἴτα ποῦ τὰ τιτθία;
 Τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
 Ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι. 145
 ΑΓ. Ὁ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
 ἤκουσα, τὴν δ' ἄλγησιν οὐ παρεσχόμην.
 Ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθλὴν ἅμα γνώμην φορῶ.
 Χρὴ γὰρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 ὅα δέ τι ποιεῖν, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν. 150
 Αὐτίκα γυναικεῖ' ἦν ποιῇ τις δράματα,
 Μετουσίαν δέ τι τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.
 ΜΝ. Οὐκοῦν κελητίζεις, ὅταν Φαίδραν ποιῇς;
 ΑΓ. Ἀνδρεῖα δ' ἂν ποιῇ τις, ἐν τῷ σώματι
 Ἐνεσθ' ὑπάρχον τοῦθ'· ὃ δ' οὐ κεκτῆμεθα, 155
 Μίμησις ἤδη ταῦτα συνθηρεύεται.
 ΜΝ. Ὅταν Σατύρους τάλιν ποιῇς, καλεῖν ἐμέ,
 Ἴνα συμποιῶ σοῦ πισθεν ἐστυκῶς ἐγώ.
 ΑΓ. Ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν

κιθάρας πολυχόρδου καὶ βαρυφώνου, μὴ ἐχούσης τι κοινὸν πρὸς μέλος ἀδό-
 μενον ὑπὸ τῶν φερόντων ἱμάτιον λεπτὸν καὶ κροκωτὸν, οἷον ἔφερον ὁ
 Χορὸς τῶν γυναικῶν, ἢ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀγάθων. — Ἐκρύφαλος δὲ κόσμος γυ-
 ναικεῖος περὶ τὴν κεφαλὴν. — Δῆκυθος, τὸ ἐλαιδοχεῖον στρόφιον, ζώνη πε-
 ριεργος· ταῦτα δὲ ὡς ἐναντία εἰς ταῦτον τοῦ χρόνου συγγεῖν ἐξελέγγει· τίς
 γὰρ κοινωνία κατόπτρου πρὸς τὸ ξίφος· τὸ μὲν γὰρ γυναικεῖος, τὸ δὲ στρατιώ-
 του· τὸ δὲ Λακωνικὰς εἰσάγειν τὰς ἐμβάδας καὶ ἀλλαγὴν εἴρηται. 147. Τὴν δ'
 ἄλγησιν ἤκουσα μὲν, ὃ εἴρηκας ἐκ φθόνου· ἀλλ' οὐκ ἤλγησα ἐκ τούτου.
 148. Ἄμα γνώμην] οὐκ γνώμην, ἢ ἀρμόδιον φέρει τῇ γνώμῃ τὴν ἐσθλὴν.
 153. Κελητίζεις] τρέχεις, ὡς ὁ κέλῃς ἵππος, ὅταν ποιῇς τὴν Φαίδραν· ὑποτί-
 θησιν, ὡς εἶπες, τὴν Φαίδραν εὐζωνον γενέσθαι πινὰ γυναικῆ· ἢ λαμβάνεται ἐπὶ
 ἀσελγείας. 158. Ἐστυκῶς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν Ἐσθηκῶς, ἐστυκῶς εἶπε λίαν ἀσελ-

- Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέψαι δ', ὅτι 160
 Ἴβυκος ἐκεῖνος, κ' Ἀνακρέων ὁ Τῆτος,
 Κ' Ἀλκαῖος, ὅπερ ἁρμονίαν ἐχέμεσαν,
 Ἐμिटροφόρου τε, καὶ διεκλῶντ' Ἰωνικῶς.
 Καὶ Φρύνιχος· τοῦτον γὰρ οὐκ ἀκήκοας;
 Αὐτὸς τε κάλῳς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπέσχετο. 165
 Διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
 Ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
 ΜΝ. Ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς, αἰσχρὸς ὢν, αἰσχροῦς ποιεῖ.
 Ὁ δὲ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς, κακῶς ποιεῖ.
 Ὁ δ' αὖ Θεοφῆς ψυχρὸς ὢν, ψυχρῶς ποιεῖ. 170
 ΑΓ. Ἄπασ' ἀνάγκη· ταῦτα γὰρ τοὶ γνοῦς ἐγώ
 Ἐμαυτὸν ἐθεράπευσα.
 ΜΝ. Πῶς, πρὸς τῶν θεῶν;
 ΕΥΡ. Παῦσαι βαύζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
 Ὄν τηλικούτος, ἥνικ' ἤρχόμην ποιεῖν.
 ΜΝ. Μὰ τὸν Δι', οὐ ζήλω σε τῆς παιδεύσεως. 175
 ΕΥΡ. Ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἤλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.
 ΜΝ. Λέγε.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
 Πολλοὺς καλῶς οἶός τε συντέμνειν λόγους.
 Ἐγὼ δὲ, καίνῃ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,
 Ἰκέτης ἀφιγμαι πρὸς σέ. 180
 ΑΓ. Τοῦ χρεῖαν ἔχων;
 ΕΥΡ. Μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
 Τοῖς Θεσμοφορίοις, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
 ΑΓ. Τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;
 ΕΥΡ. Ἡ πᾶσ'· ἐὰν γὰρ, ἐγκαθεζόμενος λάθρα

γῶς· ὁ δ' οἱ σατυρεύοντες ἐποιοῦν. 161. Ἴβυκος] λυρικὸς ἀριστὸς ἦν οὗτος.
 162. Ἐχέμεσαν] ἐκαρμένεσαν, παρέσχον χυμὸν, εὐρυθυμίαν τῇ ἁρμονίᾳ. 168. Φι-
 λοκλῆς] ἴδε περὶ τούτου· Ὀρν. 282. Ξενοκλῆς δὲ ὁ τοῦ Παρκίνου· ἴδε Σφη-
 καίς. 1508 καὶ ἐξῆς. 173. Βαύζων] ὑλακτῶν. — Τηλικούτος, γέρων.

- Ἐν ταῖς γυναιξίν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή, 185
 Ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
 Μόνος γὰρ ἂν λέξεις ἀξίως ἐμοῦ.
 ΑΓ. Ἐπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογῇ παρών;
 ΕΥΡ. Ἐγὼ φράσω σοι, πρῶτα μὲν γιγνώσκουμαι, 190
 Ἐπειτα πολὺς εἰμι, καὶ πάγων ἔχω.
 Σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυρμένος,
 Γυναικόφωνος, ἀπαλός, εὐπρεπὴς ἰδεῖν.
 ΑΓ. Εὐριπίδη—
 ΕΥΡ. Τί ἐστίν;
 ΑΓ. Ἐποίησάς ποτε;
 ΧΑΙΡΕΙΣ ΟΡΩΝ ΦΩΣ ΠΑΤΕΡΑ Δ' ΟΥ ΧΑΙΡΕΙΝ 195
 ΔΟΚΕΙΣ;
 ΕΥΡ. Ἐγωγε.
 ΑΓ. Μή νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακόν 195
 Ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν,
 Ἄλλ' αὐτὸς, ὃ γε σὸν ἐστίν, οἰκείως φέρε.
 Τὰς ξυμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
 Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
 ΜΝ. Καὶ μὴν σύ γ', ὦ καταπύγον, εὐρύπρωκτος εἶ, 200
 Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 ΕΥΡ. Τί δ' ἐστίν, ὅτι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;
 ΑΓ. Κάκιον ἀπολοίμην ἂν, ἢ σύ.
 ΕΥΡ. Πῶς;
 ΑΓ. Ὅπως;
 Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεῖσια
 Κλέπτειν, ὑφαρπάζειν τε θήλειαν Κύπριν. 205
 ΜΝ. Ἴδού γε κλέπτειν· νῆ Δία βινεῖσθαι μὲν οὖν.

194. Χαίρεις [ἰδὼν φῶς] ἐκ τῆς Ἀλκυονίδος (στίχ. 707.) 201. Ὡς καταπύγον] κίναδος, οὐ ὡς ξοικας, οὐ λόγους, ἀλλ' ἔργοις πασηγιᾶς, εὐρὺν πρῶκτον ἔχων.
 205. Κλέπτειν] δόξω γὰρ, φησὶ, ὅτι παραφυλάττω, ἃ πράττεται γυναιξὶ νύκτωρ.
 ἐφ' ᾧ θηρεύσασθαι τινα ἡδονήν. 206. Ἴδού γε κλέπτειν] τί φης αὐτὸς κλέπτειν,

- Ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε, νῆ Δί' εἰκότως ἔχει. 210
 ΕΥΡ. Τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;
 ΑΓ. Μὴ δόκει γε σύ.
 ΕΥΡ. Ὡς τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.
 ΜΝ. Ὡς φίλτατ', ὦ κηδεστὰ, μὴ σαυτὸν προδώς. 210
 ΕΥΡ. Πῶς οὖν ποιήσω δῆτα;
 ΜΝ. Τοῦτον μὲν μακρὰ
 Κλέειν κέλευ· ἐμοὶ δ' ὅ,τι βούλει χρῶ λαβών.
 ΕΥΡ. Ἄγε νυν, ἐπεὶ δὲ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
 Ἀπόδοθι τοῦτι θοιμάτιον.
 ΜΝ. Καὶ δὴ χαμαί· 215
 Ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ';
 ΕΥΡ. Ἀποξυρεῖν ταδί.
 Τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.
 ΜΝ. Ἀλλὰ πρᾶττ', εἴ σοι δοκεῖ.
 Ἡ μὴ δίδοναι γ' ἐμαυτὸν ὠφελόν ποτε.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκάστοτε,
 Χρησόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν.
 ΑΓ. Αὐτὸς λάμβανε
 Ἐντεῦθεν ἐκ τῆς ξυροδόκης.
 ΕΥΡ. Γενναῖος εἶ. 220
 Κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.
 ΜΝ. ὦ μοι.
 ΕΥΡ. Τί κέκραγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
 Ἦν μὴ σιώπῃς.
 ΜΝ. Ἀτταταί, ἀτατταταί.

καὶ οὐ φης τᾶλθες, βινεῖσθαι; καὶ τοὶ τὸ πρόσχημα τοῦ λόγου τούτου ἔχει
 τὸ πιθανόν. 211. Τοῦτον μὲν μακρὰ κλέειν κέλευε] ἄφες ἀφίεναι· συνήθεις
 δ' εἶσιν αἱ φράσεις αὗται, κέλευε κλέειν, οἰμώζειν, ἔρρειν, ἐκφθεῖρεσθαι· καὶ
 κλαύσεις, οἰμώξεις, οὐ χαιρήσεις. 215. Ἀποξυρεῖν ταδί] τὸ γένοιτο τοῦτο·
 τὰς δὲ τῆς ἡδονῆς τρεῖς ἀποφύξει. 221. Φύσα] ἵνα ἡ γνάθος ἐμφυσηθεῖσα,
 ἡμαλωτέραν παρέχη ἑαυτὴν τῷ ξυρῷ. Πάτταλον δὲ ἐμβαλεῖν φησὶ τῷ στόματι.

- ΕΥΡ. Οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;
 ΜΝ. Εἰς τὸ τῶν Σεμνῶν θεῶν.
 Οὐ γὰρ, μὰ τὴν Δήμητρά γ', ἐνταυθοὶ μενῶ
 Τεμνόμενος. 226
 ΕΥΡ. Οὐκ οὐν καταγέλαστος δὴτ' ἔσθι,
 Τὴν ἡμίχραιραν τὴν ἐτέραν φιλήν ἔχων;
 ΜΝ. Ὀλίγον μέλει μοι.
 ΕΥΡ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 Προδῶς με. χῶρει δεῦρο.
 ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγώ.
 ΕΥΡ. Ἐχ' ἀτρέμα σαυτὸν, κἀνάκυπτε. ποῖ στρέφη; 230
 ΜΝ. Μῦ, μῦ.
 ΕΥΡ. Τί μύξεις; πάντα πεποιήται καλῶς.
 ΜΝ. Οἴμοι κακοδαίμων, φιλὸς αὐτὸν στρατεύομαι.
 ΕΥΡ. Μὴ φροντίσης· ὡς εὐπρεπὴς φανῇ πάνυ.
 Βούλει θεάσασθαι σαυτὸν;
 ΜΝ. Εἰ δοκεῖ, φέρε.
 ΕΥΡ. Ὅρᾳ σεαυτὸν; 235
 ΜΝ. Οὐ μὰ Δί' ἀλλὰ Κλεισθένην.
 Ἄνιστας, ἐν' ἀφύσῳ σε, κἀγκύβας ἔχε.
 Οἴμοι κακοδαίμων, δελφάκιον γενήσομαι.
 ΕΥΡ. Ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν θᾶδ' ἢ λύχνον.
 Ἐπίκυπτε· τὴν κέρκον φυλάττου νῦν ἄκραν.
 ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει, νῆ Δία· πλήν γ' ὅτι κἀρμαί. 240
 Οἴμοι· τάλας, ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονες,

τι, ἵνα μὴ δύνῃται κραυγάζειν. 224. Εἰς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν] ὅς καὶ Εὐμενίδας φασι κατ' εὐφημισμὸν, Ἐρινύας ἄλλως ἀκούσας. 227. Ἡμίχραιραν] τὸ ἡμισυ τοῦ κρανίου, τῆς κεφαλῆς ἡμικρανίαν. 231. Μῦ, μῦ.] ἡχὸς ποιοῦς διὰ τῆς βίβδος γεγόμενος, τῶν χειλέων κεκλεισμένων, στενεγμὸν τινα καὶ θλίψιν ἐμφαίνων ψυχῆς καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ μύζειν. 233. Ὅρᾳ σεαυτὸν;] θεέντος αὐτοῦ κατῳπτροῦ, ὅρᾳ οὐχ ἑαυτὸν, ἀνδρα στρατιωτικόν, ἀλλὰ μαλακόν τινα, οἷον ἄλλον Κλεισθένην. 237. Δελφάκιον] ὡς χοιρίδιον περιφρῶ-
 ξει με οὗτος. 239. Τὴν κέρκον] τὸ αἰδοῖον. 243. Ἀποπεπώνηκας] ἐπὶ τῶν

- Πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε πρῶτον τῆς Φλογός.
 ΕΥΡ. Θάρρει.
 ΜΝ. Τί θάρρῳ καταπεπρωπολημένος;
 ΕΥΡ. Ἄλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμα σοι· τὰ πλεῖστα γὰρ
 Ἀποπεπώνηκας.
 ΜΝ. Φεῦ, τοῦ τῆς ἀσβόλου. 245
 Αἰθὺς γεγέννημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.
 ΕΥΡ. Μὴ φροντίσης· ἕτερος γὰρ αὐτὰ σπογγίει.
 ΜΝ. Οἰμῶξετ' ἄρ', εἴ τις τὸν ἐμὸν πρῶτον πλυνεῖ.
 ΕΥΡ. Ἀγάθων, ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδουναὶ φθονεῖς,
 Ἄλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τουτοῦ. 250
 Καὶ στρόφιον· οὐ γὰρ ταῦτα γ' ὡς οὐκ ἐστ' ἐρεῖς.
 ΑΓ. Λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ' οὐ φθονῶ.
 ΜΝ. Τί οὖν λάβω;
 ΑΓ. Ὅ,τι; τὸ κροκῶτον πρῶτον ἐνδύου λαβὼν.
 ΜΝ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἥδ' ὅ γ' ὄζει ποσθίου.
 ΑΓ. Σύζωσον ἀνύσας.
 ΜΝ. Αἶρε νῦν στρόφιον.
 ΕΥΡ. Ἰδοῦ. 255
 ΜΝ. Ἴθι νῦν κατὰ στείλῳ με τὰ περὶ τὸ σκέλη.
 ΕΥΡ. Κεκρυφάλου δεῖ καὶ μίτρας.
 ΑΓ. Ἦδὲ μὲν οὖν
 Κεφαλὴν περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.
 ΕΥΡ. Νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ κἀπιτηδεῖα πάνυ. 260
 ΜΝ. Ἄρ' ἀρμόσει μοι;
 ΑΓ. Νῆ Δί' ἀλλ' ἄριστ' ἔχει.
 ΕΥΡ. Φέρε· ἔγκυκλον.

πλείστον πόνων διηλθες. Ἀσβολος δὲ ἐνταῦθα ἢ ἐκ τῶν τριχῶν τέφρα. Τρέ-
 μις δ' αὖτὸ περὶ νεον, τὸ μέσον τοῦ πρῶτου καὶ τῶν ὀρχεων. 250. Χρῆσον]
 δάνεισον ἡμῖν. 254. Ἦδ' ὄζει ποσθίου.] πόσθη καὶ πόσθιον τὸ ἀνδρεῖον αἰ-
 δοῖον· διαβάλλει οὖν τὸν Ἀγάθωνα ἢ ὡς ἐνεργούντα τὰ τῆς Ἀφροδίτης, ἢ
 ὡς πάσχοντα. 258. Κεφαλὴν περίθετος] περικεφαλαία, καλύπτρα νυκτερινή·
 εἵκοιτο δ' ὁμοίον τι ἔχειν ταῖς τῶν γυναικῶν. 264. Φέρε ἔγκυκλον.] οἷον φέ-

- ΑΓ. Τουτί λάβ' ἀπὸ τῆς κλινίδος.
 ΕΥΡ. Ὑποδημάτων δεῖ.
 ΑΓ. Τάμα ταυτί λάμβανε.
 ΜΝ. Ἄρ' ἀρμόσει μοι;
 ΕΥΡ. Χαλαρὰ γοῦν χείροις φορῶν.
 ΑΓ. Σὺ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ' ἔχεις γὰρ ὦν δέη. 265
 Εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.
 ΕΥΡ. Ἄνῃρ μὲν ἡμῖν οὐτοσί καὶ δὴ γυνή
 Τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
 Γυναικίσις εὖ καὶ πιθανῶς.
 ΜΝ. Πειράσομαι.
 ΕΥΡ. Βάδιζε τοῖνυν.
 ΜΝ. Μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, ἦν γε μὴ
 Ὀμόσῃς ἐμοί—
 ΕΥΡ. Τί χρῆμα;
 ΜΝ. Συσσώσῃς ἐμέ. 270
 Πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.
 ΕΥΡ. Ὀμνυμι τοῖνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.
 ΜΝ. Τί μᾶλλον, ἦ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;
 ΕΥΡ. Ὀμνυμι τοῖνυν πάντας ἄρ' ἡν τοὺς θεούς.
 ΜΝ. Μέμνησο τοῖνυν ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, 275
 Ἢ γλῶττα δ' οὐκ ὁμώμοκ', οὐδ' ὄρκωσ' ἐγώ.

ρουσι νῦν, καὶ τῶν Ὑριανῶν γυναῖκες· καὶ ἀλλαγὴ ταῦτα εἶπεν. 265. Εἴσω
 κυλησάτω] ἴδε ἀνωτέρω· στίχ. 96. ἀπέρχεται γὰρ αὐτός. 266. Ἄνῃρ μὲν ἡ-
 μῖν] πρὸς τὸν Μνησίλοχον ταῦτα περὶ αὐτοῦ φησιν ἐν τρίτῳ προσώπῳ· ἀλλὰ
 δὴ φησιν, ὡς περὶ τῷ σχήματι, οὕτω καὶ τῇ φωνῇ γυναικίσις· ἐννοητέον δὲ
 τὸ, ὅρα πρὸς τοῦ Ὁπώ. 272. Οἴκησιν Διός] ἐνθα κατοικεῖ ὁ Ζεὺς, τὸν θρό-
 νον τοῦ Διός. 273. Τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν] ἡ ὅτι ἔγραψεν ὁ Ἰπποκρά-
 τής περὶ ἀέρων· ἡ δὲ καὶ μᾶλλον, ἑτερόστις Ἰπποκράτης, συνελέξατο ἑαυτῷ
 εἰς τὴν οἰκίαν πάντα τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα. 275. Ἢ φρὴν ὤμοσεν] κωμω-
 δεῖ δὲ τοῖσις αὐτὸν Εὐριπίδην ὡς μὴ ὀρθῶς ἐν τῷ Ἰππολύτῳ ἀποφηνάμενον,
 εἰπόντι πρὸς τὴν τροφόν· στίχ. 609 ἐμῇ ἐκδόσει.

Ἢ γλῶσσαν ὁμώμοχ' ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος
 ἀντιθέτως δὲ ἀπαιτεῖ νῦν τὸν ὄρκον. — Οὐδ' ὄρκωσα ἐγώ] οὐκ ἔτρησα τὸν ὄρ-

- (Ὁ Λολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται.)
 ΕΥΡ. Ἐκσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
 Σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.
 Ἐγὼ δ' ἄπειμι.
 ΜΝ. Δεῦρο νῦν, ὦ Θράτθ', ἔπου.
 Ὡ Θράττα, θέασαι, καομένων τῶν λαμπάδων, 280
 Ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχῃ ὑπὸ τῆς λιγνύος.
 Ἀλλ', ὦ περικαλλῇ Θεσμοφόρῳ, δέξασθέ με
 Ἀγαθῇ τύχῃ, καὶ δεῦρο, καὶ πάλιν οἴκαδε.
 Ὡ Θράττα, τὴν κίστην κάθελε, κᾶτ' ἐξελε.
 Τὸ πόπανον, ὅπως λαβοῦσα, θύσω ταῖν θεαῖν. 285
 Δέσποινα πολυτίμητε Δήμητερ' φίλῃ,
 Καὶ Περσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι
 Θύειν ἔχουσιν· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν,
 Καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
 Πλουτούντος, ἄλλως τ' ἡλιθίου κᾶθελτέρου, 290
 Καὶ πρὸς φάλητα νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.
 Ποῦ, ποῦ καθίζωμαι ἢ καλῶ, τῶν ρητόρων
 Ἴν' ἐξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θράττ', ἐκποδῶν.
 Δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

κόν παρὰ σοῦ. Ταῦτα λέγει ἀρνούμενος ἐκὼν· καὶ γὰρ εἰ μὴ ὤμοσεν ὁ Εὐρι-
 πίδης οὐκ ἂν ἐνεδύετο τὸν ἀγῶνα τοῦτον· ἀλλ' ὡς εἰκοι παίζει κᾶνταῦθα,
 ὡς ῥαδίως τῶν ἀνθρώπων, τῇ μὲν γλῶττῃ ὑπισχνοῦνται, τῇ δὲ φρενὶ ῥᾶον ἀ-
 παρνοῦνται· ὡς εἰ ἔλεγε κᾶνταῦθα, οὐκ ὄρκωσά σε, ἐγώ· ἀλλ' ἡ γλῶσσα.
 277. Ὁλολύζουσι] ὡς περ ἀγγελία τις τοῦτο, ἵνα προσχῶσι πρὸς τὰ ἐσόμενα·
 ἀκούεται ἔσθῃν ὀλολυγμός καὶ εὐχὴ γυναικῶν· διδ λέγει Εὐριπίδης, ἔκ-
 σπευδε ταχέως. 280. Ὡ Θράττα] δούλη αὕτη ἐκ Θράκης εἶπετο, φέρουσα
 κίστην, ἐν ᾗ ἦν πόπανον πρὸς θυσίαν ταῖς θεσμοφόροις Δήμητρί τε καὶ Κόρη.
 281. ὑπὸ τῆς λιγνύος] Λυγνίς ὁ μήπω ἐξημμένος καπνός. 288. Ἐχουσιν]
 ἀντὶ τοῦ ἔχοντα· ἐνταῦθα γὰρ γυναικὶς εἶδος δείκνυσιν· ἔστι δ' ὡς περ ἀτελὲς
 τὸ τῆς φράσεως· ὁ γὰρ νοῦς εἰ μὴ τι μὲ λαμβάνοι, ἔχοι ἂν οὕτως. Δός μοι, ὦ
 θεά, πολλὰ ἔχειν θύειν σοι· εἰ δὲ μὴ μοι δός, δός γοῦν λαθεῖν γυναῖκα οὐ-
 σαν· ἔστι δὲ καὶ ἄλλως ἡ τῶν ὀνομάτων θέσις. Δός ἐμὲ ἔχουσιν πολλὰ,
 πολλάκις σοι θύειν. 286. Τὸν θυγατέρος χοῖρον] χοῖρον μὲν τὸ αἰδοῖον τῆς
 θυγατρὸς ἐννοεῖ· θυγατέρα δὲ ποτέραν, τὴν Περσεφόνην, ἢ τὴν ἑαυτοῦ· εἰκοι
 δὲ περὶ τῆς ἑαυτοῦ εὐχεσθαι· οὕτως γὰρ ἐπέοικε. 291. Φάλητα] τὸν ἔρωτα
 ἐννοητέον καὶ μὴδὲν περαιτέρω. περὶ γὰρ ἀφροδισίων αὐτῷ ὁ λόγος πᾶς.

ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΤΙΝΕΣ, ΜΝΗΣΙΟΔΟΧΟΣ, ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΚΗΡ.

Εὐφημία ὦστω,
εὐφημία ὦστω.

295

Εὐχεσθαι ταῖν Θεσμοφόροις,

Τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρῃ,

Καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενεῖα,

Καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, τῇ Γῇ,

Καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν,

Ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν

Κάλλιστα χάριστα ποιῆσαι.

Πολυεφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,

Τυχρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς.

Καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν τ' ἀγορεύουσαν

Τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,

Καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,

Ταύτην νικᾶν,

Ταῦτ' εὐχεσθαι, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τὰγαθά.

Ἢ παιῶν, Ἢ παιῶν, Ἢ παιῶν χαίρωμεν.

ΧΟΡ. Εὐχόμεσθα, καὶ θεῶν γένος

Διτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς

Φανέντας ἐπιχαρῆναι.

Ζεῦ μεγαλύνουμε, Χρυσολύρα τε,

Δήλον δὲ ἔχεις ἱεράν

Καὶ σὺ, παγκρατὲς κόρα,

299. Καλλιγενεῖα] οἱ μὲν ἐπώνυμον λέγουσιν εἶναι ταῦτο Δήμητρος· οἱ δὲ θεράπειναν αὐτῆς· οἱ δ' ἄλλη τις θεός. 315. Χρυσολύρα τε] ἐνταῦθα μὲν τὸν Ἀπόλλωνα λέγει· κατωτέρω δὲ ἔρνος (βλάστημα) Λατοῦς τὴν Ἀρτεμιν.

Γλαυκῶσι, χρυσόλογχε,

Πρόλιν οἰκοῦσα περιμάχητον, ἐλθέ δεῦρο.

Καὶ πολυώνυμε, θηροφόνε παῖ,

Λατοῦς χρυσώπιδος ἔρνος·

Σὺ τε, πόντιε σεμνὲ Πόσειδον

Ἀλιμέδον, προλιπὼν

Μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον

Νηρέος· ἐνάλιόι τε κόραι,

Νύμφαι τ' ὀρεῖπλαγκτοί.

Χρυσέα τε φόρμιγγ' ἠχῆσαιεν ἐπ' εὐχαῖς

Ἡμετέραις· τελέως δ'

Ἐκκλησιάσαιμεν Ἀθηναίων

Εὐγενεῖς γυναῖκες.

ΚΗΡ. Εὐχεσθαι τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,

Καὶ τοῖς Ὀλυμπίοις, καὶ τοῖς Πυθίοις,

Καὶ ταῖσι Πυθίοις, καὶ τοῖς Δηλίοις,

Καὶ ταῖσι Δηλίοις, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·

Εἴ τις ἐπιβουλεύει τί τῷ δήμῳ κακὸν

Τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηρυκεύεται

Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ', ἐπὶ βλάβῃ τινὶ

Τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,

Ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ, παιδίον

ὑποβαλλομένης, κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινός,

Χρυσώπιδος τῆς χρυσοῦς ὀφθαλμοῦς ἐχούσης. 323. Ἀλιμέδων] Ποντομέδων, βασιλεὺς τῆς θαλάσσης. Οἰστροδόνητον] καὶ οἰστροδίνητον· τὸ μὲν, παρὰ τὸ δονεῖν· τὸ δὲ, παρὰ τὸ δινεῖν· τὸν ὡς ὑπὸ οἰστρου ὑπὸ τῶν ἀνέμων κινούμενον. 328. Ἐνάλιοι τε κόραι] αἱ πεντήκοντα τοῦ Νηρέως θυγατέρες· καὶ αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμεναι νύμφαι. 336. ἐπικηρυκεύεται] ἔρχεται διὰ κηρυκίου πρὸς Εὐριπίδην ἐπὶ φιλίᾳ καὶ εἰρήνῃ· δηλοῖ γὰρ τούτοις μέγιστον ὄν πρὸς αὐτὸν αὐταῖς μῖσος. 340. ὑποβαλλομένης παιδίον] εἴ τις καταμηνύσει γυναῖκα ὑποβαλλομένην (ὑποτιθεμένην, οἰκειοποιουμένην ξένον παιδίον), ἢ δούλη τινός (γυναῖκος, ἢ αὐτὴ χρήσαιο ὡς μαστροπῇ πρὸς τινὰ τῶν ἀνδρῶν) κατεῖποι ταῦτα τῷ δεσπότῃ (τῷ ἀνδρὶ τῆς δεσποίνης) ἢ πεμπομένη.

(ΑΡΙΣΤ. ΤΟΜ. Γ')

12

Προαγωγὸς οὖς, ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ,
 Ἡ πεμπομένη τις ἀγγελίας, ψευδεὶς φέρει,
 Ἡ μοιχὸς εἴ τις ἐξαπατᾷ, ψευδῇ λέγων,
 Καὶ μὴ δίδωσιν, ἀνὺπόσχηταί ποτε,
 Ἡ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή,
 Ἡ καὶ δέχεται προδιδοῦς ἑταῖρα τὸν φίλον.
 Κεῖ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς, τοῦ χορῶς,
 Ἡ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 Κακῶς ἀπολέσθαι τοῦτον αὐτὸν κοίτιαν.
 Ἀρᾶσθε ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς
 Εὐχέσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι καγαθά.

345

350

XOP.

Ξυνευχόμεθα τέλεα μὲν
 Πόλει, τέλεα δὲ δήμῳ,
 Τὰ δ' εὐγμᾶτα γενέσθαι.
 Τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει
 Νικᾶν λεγούσαις ὑπόσαι δ'
 Ἐξαπατῶσι, παραβαίνου-
 σί τε τοὺς ὅρκους
 Τοὺς νενομισμένους,
 Κερδῶν ἕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ,
 Ἡ ψήφισματα καὶ νόμον
 Ζητοῦς ἀντιμεθιστάναι,
 Τὰ πόρρητά τε τοῖσιν ἐ-
 χθροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
 Ἡ Μήδους ἐπάγουσι τῆς
 Χώρας ἐπὶ βλάβῃ,
 Ἀσεβοῦσιν, ἀδικοῦσιν τε τὴν
 Πόλιν. ἄλλ', ὦ παγκρατὲς
 Ζεῦ, ταῦτα κυρώσεις, ὦσθ'

355

360

365

ἐπανήκει ἕτερον ἄλλα μᾶλλον, ἢ τὴν ἀπὸ καταγγέλλει. 348. Τὸ νόμισμα] τὸ παρὰ τοῦ νόμου τῷ κοινῷ νενομισμένον μέτρον. Τοῦτων δ' οὖν τῶν εὐχῶν τὰ μὲν ἐν ἀρχῇ καὶ τὰ τελευταῖον πηγάζονται ἀπὸ τῆς λογικῆς ψυχῆς· τὰ δὲ

Ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
 Καίπερ γυναιξὶν οὖσαις.
 ΚΗΡ. Ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 Τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάτει.
 Λύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωστράτη.
 Ἐκκλησίαν ποιεῖν· ἔωθεν τῇ μέσῃ
 Τῶν Θεσμοφορίων, ἢ μάλιστα ἡμῖν σχολή.
 Καὶ χρηματίζειν· πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
 Ὅτι χρηρὴ παθεῖν ἐκείνον· ἀδικεῖν γὰρ δοκεῖ.
 Ἡμῖν ἀπάσαις· τίς ἀγορεύειν βούλεται;
 ΓΥΝ. Ἐγώ.
 ΚΗΡ. Περὶ θου νῦν τόνδε πρῶτον, πρὶν λέγειν.
 Σίγα, σιώπα, πρόσσεχε τὸν νοῦν· χρέμπτεται γὰρ ἤδη,
 Ὅπερ ποιοῦσ' οἱ ῥήτορες· μακρὰν ἔοικε λέγειν.
 Γ. Α. Φιλοτιμία μὲν οὐδεμίαν, μὰ τὸ θεῷ,
 Λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 Βαρέως φέρω τάλαινα πολλὴν ἤδη χρόνον,
 Προπηλακίζομένης ὁρῶς ὑμᾶς ὑπὸ
 Εὐριπίδου, τοῦ τῆς λαχανοπωλητρίας,
 Καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
 Τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ τῶν κακῶν;
 Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
 Εἰσὶν θεᾶται, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροί,
 Τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρραστρίδας καλῶν,

370

375

380

385

390

μέσα, ἀπὸ τῆς κωμικῆς φρενὸς τοῦ Ἀριστοφάνους. 373. Ἐπιστάτη] ἦν γὰρ ἐν τῇ βουλῇ ἐκάστης ἡμέρας ἕτερος ἐπιστάτης· ὁ ἐπιψηφίζων. — Ἐγραμμάτευε, γραμματοφύλαξ· ἦν κατ' ἐπάγγελμα. 375. Τῇ μέσῃ] ὡς ἀνωτέρω (στίχ. 80.) 380. Περὶ θου] περιβαλλοῦ, ἐνδομᾶ· τοῦτο ἦν ῥήτορσιν οἰκτεῖον. ὁμοῖς δὲ πρόσσεχε· ὁράτε γὰρ, ὅπως ἀποχρεμπτομένη, μέλλει διαρρῆξαι λόγον σοφὸν καὶ μακρόν. [389. Ἐπισμῇ] σμῶ, σμᾶς, σμᾶ καὶ σμῇ κατὰ τὸ διψῇ, πεινῇ· σημαίνει δὲ τὸ ἐπιχρεῖν, περιάπτειν τί τινα. 390. Ἐμβραχυ] ἀπλῶς αὐτὸ τοῦ βραχύ, καὶ ἀλλαχῇ εἰληπται οὕτω. 392. Τὰς μυχοτρόπους] τὰς ἐν μυχοῖς, ἀ κατεργάζονται αἰσχροῖς, ἀποκρυπτούσας, καλῶν αὐτάς.

Τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
 Τὰς οὐδὲν ὑγίαι, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακὸν
 Ὡς εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἱκρίων 395
 Ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 Μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 Δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν, ὥσπερ καὶ προτοῦ,
 Ἐξεστὶ τοιαῦθ' οὗτος ἐδίδαξεν κακὰ
 Τοὺς ἀνδρας ἡμῶν ὥστ', ἐάν γέ τις πλέκη 400
 Γυνή στέφανον, ἔραν δοκεῖ κἄν ἐκβάλῃ
 Σκεῦός τι, κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 Ὡνὴρ ἐρωτᾷ, τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ ΚΟΡΙΝΘΙῳ ΞΕΝῳ.
 Κάμνει κόρη τις; εὐθύς ὠδελφὸς λέγει, 405
 Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 Εἶεν γυνή τις ὑποβαλέσθαι βούλεται,
 Ἀποροῦσα παίδων; οὐδὲ τοῦτ' ἐστὶν λαθεῖν.
 Ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακλήνται πλησίον,
 Πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἱ προτοῦ τὰς μείρακας 410
 Ἦγοντο, διαθέβληκεν ὥστ' οὐδεὶς γέρων
 Γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοῦ.
 ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΑΡ ΓΕΡΟΝΤΙ ΝΥΜΦΙῳ ΓΥΝΗ.
 Εἴτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 Σφραγίδας ἐμβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοὺς, 415
 Τηροῦντες ἡμᾶς καὶ προσέτι Μολοτικούς

ἐρωμέναι, ἢ ἐρώσας ἀνδρῶν. 395. Ἀπὸ τῶν ἱκρίων] ἱκρία, ἐύλα ἦν δρᾶ, ἐφ' ὧν αἱ ἐδρα, ἐν αἷς ἐκάθητο οἱ θεαταὶ τὸ ἀρχαῖον. Ἐνταῦθα οὖν βούλεται λέγειν, ὅτι οἱ ἄνδρες ἐπανιόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἢ τῆς βουλῆς, ἅμ' εἰσιόντες εἰς τὴν οἰκίαν, περιεργάζονται, μή τις μοιχὸς ἐστὶν ἔνδον, καὶ ταῦτα διὰ τοῦτο. 401. Κἄν ἐκβάλῃ] ἀποβάλῃ, βίβη κάτω ἀκουσίως ὡς πλανωμένη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, εὐθύς ἐκεῖνος, τίνι τοῦτο κατέαγε; ὥσπερ ἐπὶ γοητείας τινός, ὡς εἶπε, τοῦθ' ὑπολαβόν. Ὁ δὲ Κορίνθιος ξένος εἰσῆχται ἴσως διὰ τὸ πολλὰς πόρναις εἶναι ἐν Κορίνθῳ. 410. Τὰς μείρακας] ὅσαι γήμαντες, γέροντες ὄντες, ἔλαβον νεανίδας. 416 Μολοτικὸς κύνας [ἐκ τῶν Μολασσῶν,

Τρέφουσι, μορμούλκεια τοῖς μοιχοῖς, κύνας.
 Καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ.
 Αὐταῖσι ταμείου προαιρούσαις λαθεῖν,
 Ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἐτι 420
 Ἐξεστὶν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδίᾳ
 Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
 Λακωνικὰ ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 Προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
 Ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωδόλου. 425
 Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ἐκότεριψ' Εὐριπίδης
 Ἐδίδαξε θριπῆδεσθ' ἔχειν σφραγίδα
 Ἐξαφασμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 Ὀλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανῶν ἀμωσγέπως,
 Ἡ φαρμάκοισιν, ἢ μᾶ γέ πῃ τέχνῃ, 430
 Ὅπως ἀπολεῖται. Ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω
 Τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματέως συγγράφομαι.
 Οὐπόποτε ταύτης
 ΧΟΡ. Ἦκουσα πολυπλοκώτερας
 Γυναικός, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης. 435
 Πάντα γὰρ λέγει δίκαια· πάσας δ' εἰδέας
 Ἐξήτασεν· πάντα δ' ἐδάστασεν φρενί.
 Πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
 Ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένους.

μεγάλους ὡς ἐπὶ φυλακῇ. 419. Ταμείου] ἐν ἄλλοις κεῖται ταμιεύεσθαι· ὁ δὲ νοῦς, ἃ δ' ἡμῖν πρόφην ἦν ποιεῖν, πρόνοιαν τοῦ ταμείου προαιρουμένας ἔχειν, οἷον ἄλφιτα ὠνεῖσθαι (ἢ ἐν χερσὶ ταῦτα ἔχειν) Ταῦτα νῦν οὐκ ἐξεστὶν ἔχειν. 422. Κακοηθέστατα] δι' ὧν δύναται τι, ἀνολεῖν καὶ κλεῖναι ἰσχυρῶς πάσας τὰς ἀποθήκας. 426. Δακτύλιον] σφραγίδα· ὁ δὲ νοῦς· πρότερον μὲν ἐντὴν ἡμῖν λάθρα ἀνοῖξαι τὴν θύραν τοῦ ταμείου, καὶ λαβούσας τι, ἐπισφραγίσαι, ποιησαμένας σφραγίδα τριωδόλου. 427. Θριπῆδεσθ' σφραγίδα] ὁ ἐστὶν ἐκ ξύλων βεβρωμένων ὑπὸ τῶν θριπῶν σκωλικοδρότων· ταῦτα γὰρ καθεύδοντα ἐπὶ τοῦ κηροῦ, ποιοῦσιν ἐκμαγεῖον λεπτόν, καὶ ἄτακτον, διμμήσασθαι τὸν σφραγιδοποιὸν οὐκ ἦν. 429. Κυρκανῶν] κυκλῶν κατασκευάσαι.

Ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδωρ,
 Ἐξήλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἴτ' ἡρειδόμην
 Παρὰ τὸν Ἀγυῖα, κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
 Ταῦτ' οὐδεπώποτ' εἶψ', ὄρατ', Εὐριπίδης· 490
 Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κῶρεωκόμων
 Σποδοῦμεθ', ἢν μὴ ἔχωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
 Οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ τοῦ ληκώμεθα
 Τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
 Ἴν' εὐθύς εἰσιῶν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀνήρ, 495
 Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῇται. ταῦθ', ὄρατ',
 Οὐπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Φαίδραν λαιδορεῖ,
 Ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστ'; οὐδ' ἐκαὶν εἴρηκέ πω,
 Ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσα τάνδρ' αὐτοκυκλον
 Ἵπ' αὐγὰς, ὅλον ἐστίν, ἐγκεκαλυμμένον 500
 Τὸν μοιχόν ἐξέπεμψεν, οὐδ' εἴρηκέ πω.
 Ἐτέραν δ' ἐγφῶδ', ἢ φασκεν ὠδίνειν γυνή
 Δέχ' ἡμέρας, ἕως ἐπρίατο παιδίον·
 Ὅ δ' ἀνὴρ περιήρχετ', ὠκυτόκει ὠνούμενος·
 Τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρᾳ τὸ παιδίον, 505
 Ἵνα μὴ βοῶν, κηρίῳ βεθυσμένον·
 Εἶθ', ὡς ἔνευσεν ἡ φέρουσ', εὐθύς βοᾷ·
 Ἀπελθ', ἀπελθ', ἦδη γάρ, ὦνερ, μοι δοκῶ

ἡ ἐλελίφακος· λατρικά ταῦτα πρὸς τὸν στρόφον καὶ τὴν δδύνην. 487. τοῦ στροφέως] τῆς στροφίγγος, περὶ ἣν στρέφεται ἡ θύρα· ἐποίησε δὲ τοῦθ', ἵνα ὑγραθῇ τὸ θυρίδιον, μὴ κλαυσίᾳ κλαυθυριώσῃ. 489. Παρὰ τὸν Ἀγυῖα] κίωντις ἦν, ἐν τιμῇν Ἀπόλλωνος ἱστων πρὸ τῶν θυρῶν· παρὰ τοῦτον οὖν ἐπηρειδόμην, ὅ ἐστιν ἐπορευόμην, ἐδινόμην παρὰ τοῦ ἀνδρός· ἐκείνου κύβδα, κυνηδὸν ἀναφανδόν, κάτω τὴν κεφαλὴν ἔχουσα, ὥσπερ αἱ κύνες. 491. Ὁρεωκόμων] καὶ διὰ τοῦ Ὁρεωκόμων, τῶν τῶν δρέων, ὅ ἐστι τῶν ἡμιόνων ἐπιμελητῶν. 493. Ληκώμεθα] λαικαζόμεθα, πορευόμεθα. 495. Ἀπὸ τοῦ τείχους] ἀπὸ τῆς νυκτερινῆς ἐπιστρέφον φυλακῆς· τὸ δὲ σκόροδον, ὡς ὄζον, ἀφαιρεῖ πᾶσαν ὑπόνοιαν. 500. Ἵπ' αὐγὰς] δείξασα τὰ ἐαυτῆς ἔγκυκλον (περιφερὲς [μάτιον] τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς πρὸς αὐγὰς τοῦ φωτός καὶ ἐπιπροσθεῖσα τῇ

Τέξιν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε.
 Χρὲν μὲν γεγηθὼς ἔτρεχεν· ἡ δ' ἐξέσπασεν 510
 Ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν·
 Εἶθ' ἡ μιαρὰ γραῦς, ἡ φερεν τὸ παιδίον,
 Θεῖ μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει·
 Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτέκμαγμα σόν·
 Τὰ τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον 515
 Τῷ σὺ προσόμοιον, στρεβλόν, ὥσπερ κύτταρον.
 Ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
 Ἡμεῖς γε· κατ' Εὐριπίδην θυμούμεθα,
 Οὐδὲν παθοῦσαι μείζον, ἢ δεδράκαμεν;
 ΧΟΡ. 520
 Τοῦτ' ἐμέντοι θαυμαστόν,
 Ὅπόθεν εὐρέθη τὸ χρῆμα,
 Χ' ἦτις ἐξέθρεψε χώρα
 Τῇδε τὴν θρασείαν οὕτω.
 Τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανούργον
 Κατὰ τὸ φανερόν ὥδ' ἀναιδῶς 525
 Οὐκ ἂν ὁμῶν ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμήσαι ποτ' ἂν.
 Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἥδη,
 Τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινῶ
 Τὴν παλαιάν· ὑπὸ λίθῳ γὰρ
 Παντί που χρῆ, μὴ δάκη ρήτωρ, ἀθρεῖν. 530
 Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐστὶ τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
 Οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἡ γυναῖκες.

τοῦ μοιχοῦ ἐξέδω, ἐξέπεμψεν ἐκείνον ἀφανῶς. 509. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισεν] ἦτρον μὲν τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν προκάλυμμα τῆς μήτρας. διπλοῦς δ' ὁ λόγος· τὸ μὲν γὰρ λεγόμενόν ἐστιν, ὅτι τὸ ἔμβρυον λακτίσαν ἐν τῇ μήτρᾳ· ἐξείσι· τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι τὸ παιδίον τὸ παρὰ τῆς γραδὸς ἐλάκτισεν ἐν τῇ χύτρᾳ· οὕτως εἰλημμένης τῆς χύτρας ἀντὶ τοῦ μήτρας, ἐτέχθη ἡ ἀπάτη. 510. Ἐξέσπασε] τὸν κηρὸν ἐκ τοῦ στόματος. 514. Αὐτέκμαγμα] ἢ ἀπάτη. 515. Ὅσον ἐκμαγεῖον καὶ εἰκόνα φέρον σὴν· καὶ τὸ πόσθιον ὅμοιον, στρεβλόν, συνεστραμμένον, ὡς κῶνος πίτυος. 530. Μὴ δάκη ρήτωρ] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, μὴ δάκη σκορπίος· ἡ γὰρ παροιμία ἐστὶ, ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὐδαί. 532. Πλὴν ἄρ' ἡ γυναῖκες] ὡς εἰλέγεν, τί ἂν εἴη κάκιον καὶ ἀναιδέστερον.

- Γ. Γ. Οὐ τοι μὰ τὴν Ἀγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
 Ἄλλ' ἢ πεφάρμαχθ' ἢ κακὸν τι μέγα πεπόνθατ' ἄλλο,
 Ταύτην εἶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν 535
 Ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν—εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς,
 Αὐταί τε καὶ τὰ δουλάρια, τέφραν ποθὲν λαβοῦσαι,
 Ταύτης ἀποφιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 Γυνὴ γυναῖκας οὔσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
 ΜΝ. Μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες, εἰ γὰρ, οὔσης 540
 Παρρησίας, κἄνδ' ἔστιν, ὅσαι πάρεσμεν ἄσται,
 Εἴτ' εἶπον, ἃ γίγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 Διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ' ὑμῶν;
 Γ. Γ. Οὐ γὰρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἥτις μόνη τέτληκας
 Ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντειπεῖν, ὃς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ- 545
 δρακεν,
 Ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ἅπου γυνὴ πονηρὰ
 Ἐγένετο, Μελανίπας ποιῶν, Φαίδρας τε Πηνελόπην δὲ
 Οὐπόποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνὴ σώφρων ἔδοξεν εἶναι.
 ΜΝ. Ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἴποις
 Τῶν νῦν γυναικῶν Πηνελόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξάπα- 550
 σας.
 Γ. Γ. Ἀκούετ', ὦ γυναῖκες, οἳ εἶργκεν ἡ πανοῦργος
 Ἡμᾶς ἀπάσας αὖθις αὖ.
 ΜΝ. Καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε
 Εἶρηχ', ὅσα ξύνοιδ' ἐπεὶ βούλεσθε πλεῖτον εἶπω;
 Γ. Γ. Ἄλλ' οὐκέτ' ἂν ἔχοις· ὅσα γὰρ ἔδεις ἐξέχεας ἅπαντα.
 ΜΝ. Μὰ τὸν Δί' οὐ τὴν μυριοστὴν μοῖραν, ὧν ποιοῦμεν. 555
 Ἐπεὶ τόδ' οὐκ εἶρηχ', ὅρῳ, ὥς στλεγγίδας λαβοῦσαι,

ἢ αἱ γυναῖκες, — Οἷα ἔστιν αὕτη; 533. Τὴν Ἀγλαυρον] θυγατέρα τοῦ Κέ-
 κροπος καὶ τῆς Ἀγρῦλου Νύμφης, τὴν προσεγεγούσαν ἑαυτὴν εἰς θυρίαν ὑπὲρ
 τῆς τῶν Ἀθηναίων σωτηρίας. — Κεφάρμαχθε, γοητεῖαις, ὡς περ ὑπὸ φαρμάκων,
 διεφθάρητε. 547. Μελανίπας, Φαίδρας] τὴν μὲν Φαίδραν ἐποίησεν ἐν Ἰπ-
 πολύτῳ ὡς ἐρασθεῖσαν αὐτοῦ. Μελανίπην δὲ τὴν τοῦ χειρῶνός φησι τὴν ἐκ
 τοῦ Αἰόλου γεννήσασαν, καὶ διὰ τοῦτο εἰς ἴππον ὑπὸ τῶν θεῶν τῷ πατρὶ
 δευρὲν μεταμορφωθείσαν. 552. Αὖθις αὖ] ἀπαξάπαξ. 556. Στλεγγίδας]

- Ἐπειτα συμφωνίζομεν τὸν οἶνον.
 Γ. Γ. Ἐπιτριβείης.
 ΜΝ. Ὡς τ' αὖ τὰ κρέ' ἐξ Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς δι-
 δοῦσαι,
 Ἐπειτα τὴν γαλὴν φαμέν—
 Γ. Γ. Τάλαιν' ἐγὼ, φλυαρεῖς.
 ΜΝ. Οὐδ' ὥς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν, 56
 Οὐκ εἶπον· οὐδ' ὥς φαρμάκοις ἐτέρα τὸν ἄνδρ' ἔμνηεν,
 Οὐδ' ὥς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατῶρυξέν ποτ'—
 Ἐξόλοιο.
 Γ. Γ.
 ΜΝ. Ἀχαρνικὴ τὸν πατέρα.
 Γ. Γ. Ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτ' ἀκούειν;
 ΜΝ. Οὐδ' ὥς σὺ, τῆς δούλης τεκούσης ἄρρεν', εἶτα σταντῇ
 Τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκας αὐτῇ· 565
 Γ. Γ. Οὐ τοι, μὰ τῷ θεῷ, σὺ καταπρόξην λέγουσα ταυτί·
 Ἄλλ' ἐκποκίῳ σὺ τὰς ποκάδας.
 ΜΝ. Οὔποτε μὰ Δία σὺ γ' ἄψῃ.
 Γ. Γ. Καὶ μὴν ἰδοῦ.
 ΜΝ. Καὶ μὴν ἰδοῦ.
 Γ. Γ. Λαβε θεομάτιον, Φιλίστη.

ἔστι δὲ τοῦτο, ὃ χρώνται ἐν λουτροῖς, ἀποξέοντες τὸν ῥύπον· ἔστι δὲ καὶ μη-
 χανή τις, δι' ἧς ἐξάγουσι τὰ ὑγρά κάτωθεν ἄνω· καὶ τοῦτ' ἐστὶ, διὰ σίφωνος
 τὸν οἶνον ἄνω ἔλκειν. 558. Τὰ κρέα] τὰ ἐκ τῶν θυσιῶν, ταῦτα λαβοῦσαι,
 καὶ μεταδοῦναι ταῖς ἑαυτῶν μαστροποῖς, ἔλεγον πρὸς τοὺς ἄνδρας, γαλὴ πα-
 ραδραμοῦσα, ἀφήρπασε. 560. Κατεσπόδησε] κατεκρεοῦργησε, κατέκοψεν.
 — Ἐμνηεν, εἰς μανίαν φαρμάκασα ἔτρεψεν. 562. Ὑπὸ πυέλῳ] ὑπὸ τῷ πλυ-
 νῷ ἐν ὀρύγματι γυνὴ τις τῶν Ἀχαρνίδων φονεύσασα ἔχωνσεν. 566. Οὐ κατα-
 πρόξην] οὐ προῖκα καὶ ἀδαπανητὶ ἔση ταῦτα μου κατειρηκώς, οὐκ ἀτιμωρη-
 τὶ ἐντεῦθεν ἀπαλλάξῃ, οὐδ' ἀζήμιος ἔπει, ταῦτ' εἰποῦσα· ἄλλ' ἐκσπάσω σου
 τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας. Ἐνταῦθα δοκεῖ ἡ γυνὴ προσίεναι πρὸς τὸν Μνησί-
 τοχον τὸν κρόβυλον αὐτοῦ τεμοῦσα, ἐπικαλουμένη καὶ Φιλίστην· ἄλλ' ἐκεῖ-
 νος ἀνταπειλεῖ ποιῆσαι ἐκείνην ἐμέσαι, ὃν κατέφαγε σιμοῦντα (πόπανον δὲ
 τοῦτο) ἐνταῦθα δὲ θορύβου γενομένου, κελεύει ὁ χορὸς σιγὴν ἄγειν. Κλεισθέ-
 νης γὰρ ὁ θηλυδρίας ἔχει καταγγελῶν τὰς τοῦ Εὐριπίδου τέχνας, ὡς ἀπατήσας

- MN. Πρόσθεσ μόνον, καὶ γὰρ σε, νῆ τὴν Ἀρτεμιν—
 Γ. Γ. Τί δράσεις;
 MN. Τὸν σῆσαμυνθ', ὃν κατέφαγες, τοῦτόν σε χεσεῖν 570
 ποιήσω.
 ΧΟΡ. Παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῖν
 Ἐσπουδακυῖα προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
 Σιγαῖθ', ἐν αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει.
 ΚΑ. Φίλοι γυναῖκες, συγγενεῖς τοῦ μοῦ τρόπου, 575
 Ὅτι μὲν φίλος εἴμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθους.
 Γυναικομανῶ γὰρ, προξενῶ θ' ὑμῶν αἰεί.
 Καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα,
 Ὀλίγη τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
 Ἦκω φράσων τοῦτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα 580
 Σκοπήτε, καὶ τηρήτε, μὴ τι προσπέση
 Ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.
 ΧΟΡ. Τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
 Ἐως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχῃς.
 ΚΑ. Εὐριπίδην φάσ' ἀνδρὰ κηδεστήν τινα 585
 Αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέψαι τήμερον.
 ΧΟΡ. Πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμης χάριν;
 ΚΑ. Ἴν' ἅττα βουλευοίσθε καὶ μέλλοιτε δρᾶν,
 Ἐκεῖνος εἴη τῶν λόγων κατὰσκοπος.
 ΧΟΡ. Καὶ πῶς λέληθεν ἐν γυναιξίν ὢν ἀνὴρ;
 ΚΑ. Ἀφρυσεν αὐτὸν καπέτιλλ' Εὐριπίδης, 590
 Καὶ τᾶλλ' ἅπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκεύασε.
 MN. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνὴρ
 Ἠλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἡνείχετ' ἄν;
 Οὐκ οἶμαι ἄγε, ὦ πολυτιμῆτ' ἑω.
 ΚΑ. Ληρεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἂν ἤλθον ἀγγελῶν, 595

τὰς γυναῖκας. 574. Συγγενεῖς τοῦ μοῦ τρόπου.] ὁμοίετροποι, ὡς θηλυνο-
 μένου μᾶλλον, ἢ ἀνδρικομένου τοῦ Κλεισθένους. 577. Προξενῶ ὑμῶν] προσά-
 της καὶ κοσμητῶρ εἰμὶ ὑμῶν αἰεί. 590. Ἀφρυσεν] διὰ φλογὸς ἠφάνισε πᾶ-

- Εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδόντων.
 ΧΟΡ. Τὸ πρᾶγμα τοῦτι δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
 Ἄλλ', ὦ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἔχρην,
 Ἄλλὰ σκοπεῖν τὸν ἀνδρὰ, καὶ ζητεῖν, ὅπου 600
 Λέληθεν ἡμᾶς κρυπτός ἐγκαθήμενος.
 Καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὥς ἂν τὴν χάριν
 Ταύτην τε κακείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.
 ΚΑ. Φέρ' ἴδω· τίς ἡ πρώτη σύ;
 MN. Ποῦ τις τρέφεται;
 ΚΑ. Ζητητέα γὰρ ἐστέ.
 MN. Κακοδαίμων ἐγώ. 605
 Γ. Α. Ἐμ', ἦτις, ἦρου;
 ΚΑ. Ναί.
 Γ. Α. Κλειωνόμου γυνή.
 ΚΑ. Γιγνώσκεισθ' ὑμεῖς, ἦτις ἐσθ' ἡδ' ἡ γυνή;
 ΧΟΡ. Γιγνώσκομεν δῆτ', ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθρει.
 ΚΑ. Ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστίν, ἡ τὸ παιδίον 610
 ἔχουσα;
 Γ. Δ'. Τίτθη, νῆ Δί', ἐμή.
 MN. Διοίχομαι.
 ΚΑ. Αὐτὴ σὺ, ποῦ στρέφη; μὲν' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν; 610
 MN. Ἔασον οὐρῆσαι μ'.
 ΚΑ. Ἀνασχυντός τις εἰ.
 Σὺ δ' οὖν ποιεῖ τοῦτ', ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.
 ΧΟΡ. Ἀνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.
 Μόνην γὰρ αὐτὴν, ὦνερ, οὐ γιγνώσκομεν.

σας αὐτοῦ τὰς τρίχας, ὥσπερ χοιρίδιον ψιλώσας. 598. Ἐλινύειν] ἡσυχάζειν,
 βραδύνειν. σπεύδειν χρή. 603. Ποῦ τις τρέφεται] καθ' ἑαυτὸν τοῦτο Μνησί-
 φίλος φησιν, ἀπορῶν ὅτι γέννηται. 605. Ἐμ', ἦτις, ἦρου;] περὶ ἐμοῦ
 ἐρωτᾷς, ἦτις εἰμὶ. σύνεψον δὲ τοῦτο ἄνω πρὸς τὸ, Τίς ἡ πρώτη σύ;
 609. Διοίχομαι] ἀπόλλυμαι, ἢ μᾶλλον, διαθὲς ἀπειμι, διαδρῶ. τοῦτο γὰρ,
 ὅσον ἐκ τῶν ἐπομένων· λέγει δὲ ταῦτα καθ' ἑαυτόν· πλὴν εἰ μὴ προσποιεῖ-

- ΚΛ. Πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.
 ΜΝ. Νῆ Δί', ὦ μέλε. 615
 Στραγγουριῶ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.
 ΚΛ. Τί καρδαμίζεις; οὐ βαδιῇ δεῦρ' ὥς ἐμέ;
 ΜΝ. Τί δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενοῦσαν.
 ΚΛ. Εἰπ' ἔμοι,
 Τίς ἔστ' ἀνὴρ σοι;
 ΜΝ. Τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυκνάνη;
 Τὸν δεῖνα γινώσκεις, τὸν ἐκ Κοθωκιδῶν; 620
 ΚΛ. Τὸν δεῖνα; ποῖον; ἔσθ' ὁ δεῖν', δὲ καὶ ποτε —
 ΜΝ. Τὸν δεῖνα. τὸν τοῦ δεῖνα.
 ΚΛ. Ληρεῖν μοι δοκεῖς.
 Ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;
 ΜΝ. Νῆ Δία,
 Ὅσ' ἔτη γε.
 ΚΛ. Καὶ τίς σοῦ ἔστι συσκηνήτρια;
 ΜΝ. Ἡ δεῖν' ἔμοιγ'. οἴμοι τάλας! 625
 ΚΛ. Οὐδὲν λέγεις.
 Γ. Ε. Ἀπελθ'. ἐγὼ γὰρ βασανιῶ ταύτην καλῶς
 Ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρυσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι,
 ἵνα μὴ πακούσης, ὦν ἀνὴρ. σὺ δ' εἰπ' ἔμοι,
 Ὅ, τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐδείκνυτο.
 Φέρ' ἴδω, τί πρῶτον ἦν;
 ΜΝ. Τί πρῶτον; ἐπίνομεν. 630
 Γ. Ε. Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον;
 ΜΝ. Προῦπίνομεν.
 Γ. Ε. Ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δὲ τὸ τρίτον;
 ΜΝ. Σκάφιον Ξένυλλ' ἤτησεν· οὐ γὰρ ἦν ἀμῖς.

ται διαίχεσθαι ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ οὐρεῖσθαι. 616. Στραγγουριῶ] ὑπὸ δυσουρίας πάσχω, κάρδαμα φαγοῦσα. 624. Ὅσα ἔτη γε] καθ' ἕκαστον ἔτος, φεί. 626. Ἀπελθ' ἔ] πρὸς τὸν Κλεισθένην τοῦτο, ἵνα μὴ, ἀνὴρ ὦν, ἀκούσῃ τι τῶν μυστηρίων. 633. Σκάφιον] μικρὸν σκεῦος σκάφη ὅμοιον, ᾧ χρώνται αἱ

- Γ. Ε. Οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἔλθε, δεῦρ', ὦ Κλεισθένης.
 Ὅδ' ἐστὶν ὠνήρ, ὃν λέγεις.
 ΚΛ. Τί οὖν ποιῶ; 635
 Γ. Ε. Ἀπόδυσσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιὲς γὰρ λέγει.
 ΜΝ. Κάπειτ' ἀποδύσετ' ἐννέα παίδων μητέρα;
 ΚΛ. Χάλα ταχέως τὸ σπρόφιον, ὦ ναίσχυντε σύ.
 Γ. Ε. Ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερὰ.
 Καὶ, νῆ Δία, τιθούς γ', ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει. 640
 ΜΝ. Στεριφὴ γὰρ εἰμι, κοῦκ ἐκύψα πώποτε.
 Γ. Ε. Νῦν; τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παίδων ἐννέα.
 ΚΛ. Ἀνίστασ' ὀρθός. ποῖ τὸ πέος ὠθεῖς κάτω;
 Γ. Ε. Τόδ', ἰδοῦ, ἐκύψε, καὶ μάλ' εὐχρών, ὦ τάλαν.
 ΚΛ. Καὶ ποῦ ἔστιν; 645
 Γ. Ε. Αὐθὺς ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.
 ΚΛ. Οὐκ ἐγ γε ταυθί.
 Γ. Ε. Ἀλλὰ δεῦρ' ἔκει πάλιν.
 ΚΛ. Ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἄνθρωπ'. ἄνω τε καὶ κάτω
 Τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.
 Γ. Ε. Ὁ μιὰρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου
 Ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο. 650
 ΜΝ. Κακοδαίμων ἐγὼ,
 Εἰς οἱ ἑμαυτὸν εἰσεκύλισα πράγματα.
 Γ. Ε. Ἀγε δὴ, τί δρῶμεν;
 ΚΛ. Τουτοῖ φιλᾷττετε
 Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχῆσεται.
 Ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσιν ἀγγελῶ.
 ΧΟΡ. Ἡμᾶς τοίνυν μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀψα-
 μένας χρή 655

γυναικες οὐροδοχεῖν. 641. Στεριφὴ] στεῖρα, ἄτεκνος, καὶ διὰ ταῦτο οἱ μαστοὶ μοι ἐσκήρβωσαν. 646. Ἰδοῦ ἐκύψεν] ἐφάνη ὅπισθεν· συνθλίψας γὰρ αὐτὸ τοῖς μηροῖς, ἵνα μὴ φανῇ, ἐξεβίασεν ἐκεῖνο ἐξοκέλαι ὅπισθεν ἐπὶ τὸν πρῶτον, καὶ πάλιν χαλάσαντος αὐτοῦ τοὺς μηροὺς, ἀνεπήδησεν εἰς τὸ πρόσθεν· Κορινθίων δὲ μέμνηται ἡ διὰ τὸν ἰσθμόν, ἡ ὅτι οἱ Κορίνθιοι διεβάλλ-

Ξυλωσαμένας τ' εὐ κἀνδρείως, τῶν θ' ἱματίων ἀποδύσας,
Ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ εἰσελήλυθε, καὶ πε-
ριθρέξαι

Τὴν πνύκα πᾶσαν, καὶ τὰς σκηνάς. καὶ τὰς διό-
δους διαθρῆσαι.

ΗΜ. Εἴα δὴ πρώτιστα μὲν χρὴ κοῦρον ἐξορμᾶν πόδα, 660
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρὴ
Μὴ βραδύνειν, ὥς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν εἶτι,
'Αλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρὴ ὡς τάχιστα' ἤδη κύκλῳ.

Εἴα νῦν ἔχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
Εἴ τις ἐν τόποις ἐδραῖος ἄλλος αὖ λελήθεν ὦν. 665

Πανταχῇ διάρριφον ὄμμα,
Καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκόπει καλῶς.

Ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,
Δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
Τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται

Παράδειγμ' ὕδρεως, ἀδίκων τ' ἔργων, 670
'Αθέων τε τρόπων.

Μήττι δ' εἶναι τε θεοὺς φανερώς,
Δείξει τ' ἤδη

Πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
Δικαίως τ' ἐφέποντας 675

Ὅσια. καὶ νόμιμα μνηδομένους,
Ποιεῖν ὅ,τι καλῶς ἔχει.

Κἄν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
Αὐτῶν ὅταν ληθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
Μανίας φλέγων, 680

λοντο ἐπὶ λαγνείᾳ τῇ πολλὰς πόρναις αὐτοῦ εἶναι. 656. Ξυλωσαμένας] ἵνα μὴ ἀντιφάσκη τοῦτο πρὸς τὸ 'Αποδύσας, εἰληθῶ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ παρεσκευασμένας, ὀρημασμένας· οἱ γὰρ μέλλοντες σὺν σπουδῇ ποιῆσιν τι ἀνασφύραντες τὰ τῶν χιτῶνων περὶ γὰρ, συζώνουσι αὐτὰ καὶ συφρίγγουσι. 657. Περιθρέξαι] περιδραμεῖν. 665. Διάρριφον] ἴσως διὰ τὸ μέτρον· ἐν θ' οὖν τῇ ἀρχαίᾳ διάρριφον κεῖται. 680. Μανίας φλέγων, λύσση τε παράκο-

λύσση παράκοπος,

Εἴ τι δρόφῃ, πᾶσιν ἐμφανὲς δρόφῳ

Ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,

Ὅτι τὰ παράνομα, τὰ τ' ἀνόσια, θεὸς

Ἀποτίνεται, 685

Παραχρῆμά τε τίνεται.

ΧΟΡ. Ἄλλ' ἔοιχ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκέφθαι καλῶς.

Οὐχ ὀρώμεν γοῦν ἐτ' ἄλλον οὐδέν' ἐγκαθήμενον.

Γ. Ζ. Ἄ, ἄ.

Ποῖ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, οὗτος, οὐ μενεῖς;

Τάλαιν' ἐγὼ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον 690

Ἐξαρπάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιθίου.

ΜΝ. Κέχραχθι τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμιεῖς,

Ἦν μὴ μ' ἀφῆτ' ἄλλ' ἐνθάδ', ἐπὶ τῶν μηρίων

Πληγὲν μαχαίρα τῆδε φοινίας φλέβας, 695

Καθαίματώσει βωμόν.

Γ. Ζ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ.

Γυναῖκες, οὐκ ἀρήξετ'; οὐ πολλὴν βοήν

Στήσεσθε καὶ τροπαῖον; ἄλλὰ τοῦ μόνου

Τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστερουμένην;

ΧΟΡ. Ἐα, ἔα. 700

ὦ πότνια Μοῖραι, τί δὲ δέσχομαι

Νεοχμὸν αὖ τέρας.

Ὡς ἅπαν γὰρ ἐστὶ τόλμης ἔργα κἄναισχυντίας.

ποῖ] ἐκκαυθεὶς τῇ μανίᾳ, καὶ πολλῇ λύσσει τῶν φρενῶν ἐκπεπτωκός. 685. Ἀποτίνεται, καὶ τίνεται] τὸ μὲν ἀπαιτεῖ δίκην, τὸ δὲ ἐπιφέρει τὴν τιμωρίαν. 687. Ἄλλ' ἔοικεν ἡμῖν] τὸ 'Ἡμῖν ἀποδεδοσθῶ εἰς τὸ Σκέπτεσθαι, οἷον ἅπαντα ἔοικεν καλῶς ὅφ' ἡμῶν ἐσκέφθαι. 690. Τὸ παιδίον] ὁ Μνησίλοχος, φυλαττόμενος ὑπὸ τινων γυναικῶν ἐν θωματίῳ, ἰδὼν τινα τούτων φέρουσαν παιδίον ἐν ἀγκάλαις (ἦν δὲ τὸ παιδίον ἀσκὸς ἡμφιεσμένος καὶ ἐσπαργανωμένος εἰς εἶδος κόρης) τοῦτο ἀναρπάσας ἀπὸ μαστοῦ, οἷχεται· ἢ δὲ μήτηρ θεινοπαθεῖ. 692. Ψωμιεῖς] οὐδέποτε θηλάσεις· ἀποκτενῶ γάρ. 694. Φοινίας φλέβας] ἐνθα εἰσὶν αἱ φλέβες, ὧν σχασθεισῶν ἐπάγεται θά-

(ΑΡΙΣΤ. ΤΟΜ. Γ'). 13

- Οἷον αὖ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὖ, φίλαι, τόδε!
- MN. Οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν αὐθαδίαν.
- XOP. Ταῦτα δὴτ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστί, καὶ περαιτέρω; 705
- Γ. Ζ. Δεινὰ δὴθ' ὅτι γ' οἴχεται μου ἑαρπάσας τὸ παιδίον.
- XOP. Τί ἂν οὖν εἴποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
Τοιαῦτα ποιῶν δδ' ἀναισχυντεῖ;
- MN. Κοῦπω μέντοι γε πέπαυμαι.
- Γ. Ζ. Ἀλλ' οὐθ' ἤξεις ὅθεν ἤκεις, 710
Φαύλως τ' ἀποδράς, οὐ λέξεις,
Οἷον δράσας διέδυσ ἔργον.
Δήψη δὲ κακόν.
- MN. Τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπεύχομαι.
- XOP. Τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν 715
Ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδίκους ἔργοις;
- MN. Μάτην λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφήσω.
- XOP. Ἀλλ' οὐ, μὰ τὸ θεῶ, τάχ' οὐ
Χαίρων ἴσως ἐνυβρίσεις,
Δόγους τε λέξεις ἀνοσίους. 720
Ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἄντα-
μειψόμεσθ' αὖ, ὥσπερ εἰκός, ἀντὶ τῶνδε.
Τάχα δέ σε μεταβαλοῦσ',
Ἐπὶ κακὸν ἑτερότροπον
Ἐπέχει τις τύχη. 725
- Γ. Ζ. Ἀλλὰ τάσδε μὲν λαβεῖν χρὴν σ', ἐκφέρειν τε τῶν ξύλων,
Καὶ καταίθειν τὸν πανούργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος.
Ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

νατος. 704. Ἐξαράξω] θραύσω, πλήξω τὸ αὐθαδὲς ὑμῶν. 714. Ἀπεύχομαι] ἐξαιτοῦμαι τοὺς θεοὺς μηδαμῶς γενέσθαι μοι τόδε· πρὸς ταῦτα ἀποκρίνεται ἡ γυνὴ τὰ ἐπόμενα. 721. Ἀθέοις ἔργοις] ἃ κατεῖπες ἡμῶν, ταῦτα χαλεποῖς ἔργοις ἀνταμειψόμεθα· σὺ γὰρ ἐξυβρίσας λέγων, ἡμεῖς δὲ σε ἔργῳ τιμωρησόμεθα· ἀλλὰ τύχη τις, ὡς εἶπε, βουλομένη ριπτεῖσθαι σε ἐπὶ χεῖρόν τι, ἐπιτηρεῖ. 726. Τάσδε] τίνας; τὰς κληματίδας· δεικνύει γὰρ

- Κἀγὼ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
- MN. Ὑφαπτε καὶ κατάθει· σὺ δὲ τὸ Κρητικόν 730
Ἀπόδυθι τυχέως· τοῦ θανάτου δ' ὦ παιδίον,
Μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
Τουτί τί ἐστιν; ἀσκὸς ἐγένεθ' ἢ κόρη;
Οἴνου πλέως, καὶ ταῦτά Περσικάς ἔχων.
Ὡ θερμύταται γυναῖκες, ὦ ποτίσταιται, 735
Κἄκ' παντὸς ὑμῖν μηχανώμεναι πιεῖν,
Ὡ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῖν δ' αὖ κακόν.
Κακόν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις, καὶ τῇ χρόκῃ.
- Γ. Ζ. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.
- MN. Παράβαλλε δὴτ'· σὺ δ' ἀπόκριναίμι τοδί. 740
Τουτί τρεῖν φῆς;
- Γ. Ζ. Καὶ δέκα μῆνας αὐτ' ἐγὼ
Ἦνεγκον.
- MN. Ἦνεγκας σὺ
- Γ. Ζ. Νῆ τὴν Ἀρτεμιν.
- MN. Τρικότυλον; ἢ πῶς; εἰπ' ἐμοί.
- Γ. Ζ. Τί μ' εἰργάσω;
Ἀπέδυσας, ὦ ναίσχυντε, μου τὸ παιδίον,
Τυννοῦτον δν,

αὐτὰς πλησίον οὐσίας. — Καὶ καταίθειν, κατακαλεῖν. 729. Θυμάλωπα] ἡ μίεφθον, δαυλὸν περιπεφλεγμένον. 730. Τὸ Κρητικόν] ἱμάτιον, ἢ ὅτι ἀληθῶς Κρητικὸν ἦν, ἢ ὅτι ἀπαλὸν καὶ λεπτὸν, οἷα ἦν τὰ Κρητῶν· λέγει δὲ ταῦθ' ὁ Μνησίλοχος πρὸς τὸν ἀσκόν, ὡς πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον κοράσιον. 734. Περσικάς] ὑποδήματα· Περσικά· εὐρῶν δὲ τὴν κόρην ἀσκὸν οὐσαν πλήρη οἴνου, ἀπορεῖ. 737. Μέγα καπήλοις ἀγαθόν] διὰ τὸ κέρδος ἀπὸ τῆς ἐμπολῆς· ἡμῖν δὲ τοῖς ἀνδράσι κακόν, διὰ τὴν ζημίαν καὶ τὸ τὸν οἶνον τιμιώτερον γίνεσθαι· καλὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαρίοις καὶ τῇ χρόκῃ, ὅτι τοῦτων ἀνταλλαττόμενα οἶνον, πίνουσιν· ἢ ὅτι χαίρουσι λυμαίνονται ταῦτα, ἢ παραμελοῦσι· χρόκῃ δὲ τὰ νήματα ἐννοεῖ. 741. Δέκα μῆνας] σεληνιακοὺς ἴσως, ἢ αὖ ὁ τόκος ἐντὸς τῶν ἑννέα ἡλιακῶν· καὶ τοι ἡ ἰδέα αὐτῇ πλανᾶται ἐφ' ἑκάτερα ἐπὶ παρὰ τοῖς σοφοῖς. 743. Τρικότυλον] πότερον τέκνον ἦνεγκας, ἢ οἶνον τρικότυλον· οἶον, τριῶν κοτυλῶν γελωτος δὲ χάριν ἐν τούτοις διατρίβει. 745. Τυννοῦτον δν] μικρόν.

- MN. Τυννοῦτο ;
 Γ. Ζ. Μικρόν, νῆ Δία. 745
 MN. Πόσ' ἔτη δὲ γέγονε ; τρεῖς χοῶς, ἢ τέτταρας ;
 Γ. Ζ. Σχεδόν τοσοῦτον, καὶ ὅσον ἐκ Διονυσίων.
 'Αλλ' ἀπόδος αὐτό.
 MN. Μὰ τὸν 'Απέλλω τουτονί.
 Γ. Ζ. 'Εμπρήσομεν τολύυν σε.
 MN. Πάνυ γ' ἐμπίπρατε.
 Αὐτὴ δ' ἀποσφαγῆσεται μάλ' αὐτίκα. 750
 Γ. Ζ. Μὴ δῆθ', ἵκετεύω σ'· ἀλλ' ἐμ' ὅ,τι χρήσεις ποιεῖ
 'Υπέρ γε τούτου.
 MN. Φιλότεκνός τις εἴ φύσει.
 'Αλλ' οὐδὲν ἦτον ἢδ' ἀποσφαγῆσεται.
 Γ. Ζ. Οἴμοι τέκνον. δός μοι τὸ σφαγεῖον, Μανία,
 'Ιν' οὖν τό γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοῦ μοῦ λάθω. 755
 MN. 'Υπεχ' αὐτό, χαριῶμαι γὰρ ἐν γε τοῦτό σοι.
 Γ. Ζ. Κακῶς ἀπόλοι'· ὥς φθονερὸς εἴ καὶ δυσμενής.
 MN. Τουτί τὸ δέρμα τῆς ἱερείας γίγνεται.
 Γ. Ζ. Τί τῆς ἱερείας γίγνεται ;
 MN. Τουτί λαβέ.
 Γ. Η. Ταλαντάτῃ Μίκα, τίς ἐξεκόρησέ σε ; 760
 Τίς τὴν ἀγαπητὴν παῖδά σου 'Ξηρήσατο ;
 Γ. Ζ. 'Ο πανούργος οὗτος· ἀλλ', ἐπειδήπερ πάρει,
 Φύλαξον αὐτόν, ἵνα, λαβοῦσα Κλεισθένη,

746. Τρεῖς χοῶς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τρία, ἢ τέσσαρα ἔτη, ὃ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἐπῆνεγκε χοῶς καὶ κοτύλας, αἰνιττόμενος τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ἐκ Διονυσίων προσθήκην τῶν χοῶν βούλεται λέγειν· μόνον δὲ μοι, φησί, τὸ παιδίον.
 750. Αὐτὴ δὲ] ἡ κόρη. 754. Τὸ σφαγεῖον] ἀγγεῖον ἦν τούτο, ἐν ᾧ ἐδέχοντο τὸ αἶμα τὸ ἀπὸ τῶν ἱερῶν — 'Υπεχε αὐτῇ] ὑπόθεσε αὐτὸ πρὸς τὴν ὑποδοχήν. 758. Τὸ δέρμα] τὸν ἀσκὸν αὐτὸν δείκνυσιν ἤδη κενωθέντα· τῆς ἱερείας δὲ γίγνεται τὸ δέρμα ὡς ἐκ θύματος. 760. Ταλαντάτῃ Μίκα] ἑτέρα τις γυνὴ αὕτη, ἀποτελειομένη πρὸς τὴν Μίκαν τὴν τῆς κόρης μητέρα, τίς ἐξεκόρησέ σε, ὃ ἐστὶ ἀπλῶς μὲν τίς σε ἀπεστέρησε τῆς κόρης· κωμικῶς δὲ, τίς διεκόρησέ σε. 763. Λαβοῦσα Κλεισθένη] ἵνα εὐρύσῃ τὸν Κλεισθένην, μηνύσω

- Τοῖσιν Πρυτάνεσιν, ἃ πεποίηχ' οὗτος, φράσω.
 MN. 'Αγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας ; 765
 Τίς πείρα, τίς ἐπίνοι' ; ὃ μὲν γὰρ αἴτιος,
 Κᾶμ' ἐσκυλίσας ἐς τοιαυτὰ πράγματα,
 Οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίν' ἂν, τίν' ἄγγελον
 Πέμψαιμ' ἐπ' αὐτόν ; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
 'Εκ τοῦ Παλαμήδους. ὥς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας 770
 'Ρίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισί μοι πλάται.
 Πόθεν οὖν γένοιτ' ἂν ἀθλίῳ πλάται ; πόθεν ;
 Τί δ' ἂν, εἰ ταῦτ' ἀγάλαματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
 Γράφων διαρρίπτομι ; βέλτιον πολὺ.
 Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κάκειν' ἦν ξύλον. 775
 'Ω χεῖρες ἐμαί,
 'Εγχειρεῖν χρή ἔργῳ πορίμῳ.
 'Αγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι.
 Δέξασθε σμίλης ὀλκοῦς,
 Κήρυκας ἐμῶν μόχθων. (οἴμοι· 780
 Τουτί τὸ ῥῶ μοχθηρόν,

δι' αὐτοῦ ταῦτα τοῖς Πρυτάνεσι. 765. 'Αγε δὴ] ἀπορῶν δ' ὁ Μνησίλοχος, δι' αὐτὴν πρὸς σωτηρίαν, βουλεύεται καθ' ἑαυτόν· ἡ γὰρ μήτηρ τοῦ ἀσκού, ἀπῆλθεν εὐρήσουσα Κλεισθένην. 767. 'Εσκυλίσας] εἰσαγαγὼν (ὡς διὰ τῆς συστρόφου μηχανῆς τοῦ θεάτρου) Εὐριπίδης οὐπω φαίνεται. 770. 'Εκ τοῦ Παλαμήδους] Οὗτος γὰρ ἐν Τροίᾳ ὢν, καὶ ἐπιβουλευόμενος φθόνῳ ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων, καὶ μάλιστα ὑπὸ 'Οδυσσεύς, καὶ κινδυνεύων, ἐζήτηε βοήθειάν τινα ἑαυτῷ γενέσθαι παρὰ τοῦ πατρὸς Ναυπλίου, ἐν Ναυπλίᾳ (ἢ ἐν 'Αργεῖ) ὄντος· μὴ δυνάμενος δὲ τοῦτο μηνύσαι, ἐμηχανήσατο τοιοῦτό τι· λαβὼν πολλὰς πλάτας, εἴτε οὖν κώπας ναυτικάς, ἐνεγράψεν ἐπ' αὐτῶν τὸ ἑαυτοῦ πάθος, καὶ ῥίψας αὐτάς εἰς τὸ πέλαγος, ὅπως αὐτῶν φερομένων ὑπὸ τῶν ἀνέμων, μία γοῦν ἐκδρασθεῖσα πρὸς τὸν πατέρα, καταγγεῖλῃ ἐκεῖνῳ, ἅπερ ἔπαθε· τοιοῦτό τι ζητεῖ καὶ οὗτος, δι' οὗ μηνύσει τῷ Εὐριπίδῃ ὅ,τι ἦδη ἐγγάνει πάσχων· ὅθεν εὐρὼν ἀγαλμάτι· ἄττα ἐν εἴδει πινακιδίων, ἐγχαράττει διὰ τῆς σμίλης. 777. 'Εργῷ πορίμῳ] σωτηρίας, ἢ ἐφευρέσεως γενήματι. — 'Ολκοῦς] παρὰ τὸ ἔλκειν τὴν σμίλην, τὰ χαράγματα, αὐλακας. 781. Τουτί τὸ ῥῶ] τὸ στοιχεῖον Ρ οὐκ εἶχε γράφειν· ἐνδέχεται μὲν οὖν ἀπλῶς αὐτῷ ἔχειν τὸν λόγον· ἀλλ' οὐκ ἂν, οἴμαι, ὥς μὴ καὶ ἐννοίᾳν τινα κωμικὴν ὑποκρύπτειν· μήτι πρὸς τὸν 'Αλκι-

Χωρεῖ, χωρεῖ ποῖαν αὐλακᾶ;) 783
 Βάσκει, ἐπειγέτε πάσας καθ' ὁδοῦς,
 Κεῖνη, ταύτη· ταχέως χρή.
 ΧΟΡ. Ἡμεῖς τοῖον ἡμᾶς αὐτὰς εὖ λέξωμεν παραβάσαι. 785
 Καί τοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον κακὰ πόλλ' ἀ-
 γορεύει,
 Ὡς πᾶν ἐσμέν κακὸν ἀνθρώποις, καὶ ἡμῶν ἐστὶν
 ἅπαντα,
 Ἐριδες, νεῖκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε
 δὴ νῦν,
 Εἰ κακὸν ἐσμέν, τί γαμειθ' ἡμᾶς, εἴπερ ἀληθῶς κακὸν
 ἐσμέν;
 Καπαγορεύετε μὴτ' ἐξελεῖν, μὴτ' ἐγκύψασαν 790
 ἁλῶναι;
 Ἄλλ' οὕτως πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυ-
 λάττειν;
 Εἴ ἐξέλεθ' ὃ γυναικὸν ποί, καὶ εὖρησ' αὐτὸ θύραισιν,
 Μανίας μαίνεσθ', οὗς χρὴ σπένδειν καὶ χαίρειν, εἴπερ
 ἀληθῶς
 Ἐνδοθεν εὔρετε φρεσὶν τὸ κακὸν, καὶ μὴ κατελαμ-
 βάνατ' ἔνδον.
 Καὶ καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ 795
 κοπιῶσαι,

διάδην τραυλίζοντα ἀποφεύγει τοῦτο; 783. Βάσκει] πρὸς τοὺς πῖνακας ταῦτα φησὶ. ἴτε, μηνύσατε, ἀγγέλλετε τῷ Εὐριπίδῃ, ὅτι πῖνακας εἰς τὰς ὁδοὺς, λέγει ταῦτα. 785. Παραβάται] στραφεῖται πρὸς τοὺς θεα- τὰς, ἐπαινῶμεν ἐαυτάς· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἐν θεάτρῳ παράβασις· στραφεῖ- σαι δὲ ὁ χορὸς μέμφεται τοὺς ἄνδρας· εἰ γὰρ πάντων κακὸν αἴτιον εἰσὶν αἱ γυναῖκες, ἐπὶ τίνι λόγῳ λαμβάνουσιν αὐτὰς εἰς γάμον; 793. Μανίας μαί- νεσθαι] ἐν Αἰτιατικῇ τὸ μανίας, ἵνα ἢ κατὰ τὸ ζῶ ζῶν, καὶ εἰδῶ βίον, οὕτω καὶ μαίνεσθαι μανίαν. 795. Ἐν ἀλλοτρίων] γυναικῶν οἰκίαις, ἥτοι παίζου- σαι, διατρίβουσαι, ἢ κοπιῶσαι, ἐκ τῶν πόνων τῆς ἡμέρας· τὸ δὲ κακὸν, συ- χνάκις ἐπαναλαμβάνομενον ἐννοεῖ τὴν γυναῖκα, ὡς ὑποτεθειμένην τοιαύτην.

Πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλῖνας περινοσῶν.
 Καὶ ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, ζητεῖ, τὸ κακὸν τε-
 θεῖσθαι.
 Καὶ αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
 Αἰθίς παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς ἐπιδήλως
 Ὑμῶν ἐσμέν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν 800
 ἰδέσθαι.
 Βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους· ἡμεῖς μὲν γὰρ φαμέν
 ὑμᾶς·
 Ὑμεῖς δ' ἡμᾶς σκεψόμεθα δὴ, κἀντιτιθῶμεν πρὸς
 ἕκαστον,
 Παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρός τοῦ-
 νομ' ἕκαστον.
 Ναυσιμάχης μὴν ἦττων ἐστὶν Χαρμῖνος· δῆλα δὲ τάργα.
 Καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως δήπου Σα-
 λαβαχοῦς. 805
 Πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ· πρὸς ἐκείνην
 τὴν Μαραθῶνι,
 Καὶ Στρατονίκην, ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγγχειρεῖ πολεμίζειν.
 Ἄλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσίν τις βουλευτὴς ἐστὶν ἀμείνων,
 Παραδοὺς ἐτέρῳ τὴν βουλείαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
 φήσεις.

Οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθ' 810
 εἶναι.

804. Ναυσιμάχης μὲν ἦττων ἐστὶ Χαρμῖνος] ἦττηται Χαρμῖνος Ναυσιμάχης· ὁ μὲν Χαρμῖνος ἦν ναύαρχος τῶν Ἀθηναίων, καὶ ἦττηται ποτε περὶ τὴν Σύ- μνην ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ναυμαχίᾳ ὡς ὁ Θουκυδίδης (II. 30) φησὶ· ἀλλ' ἡ Ναυ- σιμάχη πέπλασται· κωμικῶς· Κλεοφῶν δὲ στρατηγὸς καὶ δημαγωγὸς κακὸς διαβάλλεται ὡς ἔξένος· ἐνταῦθα ὡς ἀσελγής, ἐπεὶ δὴ ἡ Σαλαβαχὼς περίφημος ἦν πόρνη· ὁμοίως δὲ καὶ ἄλλα τῶν γυναικῶν ὀνόματα πλαστά εἰσι. Ἡ δὲ Εὐ- βούλη πέπλασται καὶ τοῦτο, ὅπως ἔντε πεζομαχίαις καὶ ναυμαχίαις, ἔντε βουλαῖς καὶ γνώμας· δείξῃ τὸ γυναικεῖον φύλον κρεῖττον τῶν ἀνδρῶν γενέ- σθαι. 810. Εὐχόμεθα] λεγόμεθα, καυχόμεθα εἶναι. Νῦν δὲ τρέπεται κατὰ τὰς κλοπὰς, ἵνα δείξῃ, ὅτι καὶ ἐν κακουργήμασι μετριώτεροι τῶν ἀνδρῶν εἰσιν.

Οὐδ' ἂν κλέψασα γυνή φεύγη, κατὰ πεντήκοντα τάλαντα
Ἐς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγισθ'

ὑφέληται,

Φορμόν πυρῶν τάνδρὸς κλέψας, αὐθήμερον αὐτ' ἀπέ
δωκεν.

Ἄλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων

Ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας·

815

Καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν

ὄντας μάλλον, καὶ λωποδύτας,

Καὶ βωμολόχους, κἀνδραποδιστάς.

Καὶ μὲν δῆπου καὶ τὰ πατρῷά γε

Χείρους ἡμῖν εἰσὶν σώζειν.

820

Ἡμῖν μὲν γὰρ σὼν ἔτι καὶ νῦν

Τάντιον, ὁ κανὼν, εἰ καλαθίσκοι,

Τὸ σκιάδειον·

Τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις

Ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανὼν

825

Ἐκ τῶν οἰκῶν αὐτῇ λόγχῃ·

Πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὧμων

Ἐν ταῖς στρατιαῖς

αἱ γυναῖκες. 811. Οὐδ' ἂν φεύγη] φεύγη ἔγραψα γνώμη καὶ τοῦ σχολια-
στοῦ ἀντὶ τοῦ Ζεύγει, ἢ ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ζεύγη· δ παραφρασθεῖσα μάλισθ' ὠ-
δῇ. Οὐδ' ἂν φεύγη [ἢ γυνή κλοπῆς, ἐπαχθεῖη ἂν εἰς πολιτικὴν δίκην ἐπὶ
κλοπῇ δημοσίων πεντήκοντα τάλαντων· δ οἱ ἄνδρες πάσχουσι πολλάκις. Ἄλ-
λως· Οὐδ' ἂν εὖροις γυναῖκα ἐξορισθεῖσαν ἐπὶ κλοπῇ πεντήκοντα τάλαντων,
εἴθ' οὕτω κατελθοῦσαν εἰς τὴν πύλιν, ἀποδοῦσαν τὰ κλαπέντα· ἡ γὰρ κλοπὴ
τῆς γυναικὸς ἐλαχίστη τίς ἐστι, πῆραν κριθῆς ὑποκλέπτειν τοῦ ἀνδρός, καὶ
αὐθις ἐλθοῦσαν ἀποδοῦναι τῷ ἀνδρὶ ταῦτά· Τούτο μὲν οὕτως ἀπλῶς εἰπεῖν
τὸν αἰσχρολόγον ποιητὴν οὐκ οἶμαι· ὑπὸ γὰρ τὸν φορμόν καὶ τὸν πυρὸν ἀ-
σελγεστέραν ὑποκρύπτει σημασίαν, τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον ὡς δοχεῖον πε-
ριέχον καὶ τὸ τοῦ ἀνδρός ὡς περιεχόμενον· δ δὲ νοῦς, εἴποτε ἡ γυνὴ ἐξί-
ποτὲ μοιχευομένη, τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπανελθοῦσα, ἀπέδωκεν ἂν τῷ ἀνδρὶ
τὸν ἑαυτῆς φορμόν. 822. Τὸ ἀντίον] ἐργαλεῖα ταῦτα ὑφαντικά· καὶ τοι κα-
τωτέρω κανὼν μὲν ἐστὶν ἡ λαβὴ τῆς ἀσπίδος, ἡ μάλλον ἐδὲ δόρυ, σκιάδειον δὲ

Ἐρρίπται τὸ σκιάδειον.

Πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκῃ μεμψαίμεθ' ἂν 830

Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφυέστατον.

Χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,

Ταξίαρχον, ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,

Προεδρίαν τ' αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,

Ἐντε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς, αἷσιν ἡμεῖς ἡγομεν· 835

Εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,

Ἡ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,

Ἵστεραν αὐτῇ καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,

Τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης· τῷ γὰρ εἰκὸς, ὦ πόλις,

Τὴν Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητέρ' ἡμφιεσμένην 840

Λευκά, καὶ κόμας καθεῖσαν, πλησίον τῆς Λαμάχου,

Καὶ δανείζειν χρήμαθ'· ἢ χρῆν, εἰ δανείσειέν τι,

Καὶ τόκον πράττειτο, δίδόναι μὴδὲν ἀνθρώπων τόκον,

Ἄλλ' ἀφαιρεῖσθαι βίᾳ τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί.

ΑΞΙΑ ΓΟΥΝ ΕΙ ΤΟΚΟΥ, ΤΕΚΟΥΣΑ ΤΟΙΟΥ· 845

ΤΟΝ ΤΟΚΟΝ.

ἡ ἀσπίς. 834. Στηνίοισι καὶ Σκίροις.] ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ Θεσίοισι κεῖται ἀν-
τι τοῦ Στηνίοισι· ἐστὶ δὲ Στήνια ἐορτὴ ἐν Ἀθήναις εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀπὸ
τοῦ Ἀδου ἀναβάσεως τῆς Δήμητρος, καθ' ἣν ἐλοιδοροῦντο ἀλλήλαις αἱ γυ-
ναῖκες κωμικῶς. Σκίρα δὲ αὐτὰ τὰ Σκίροφφια ἐορτὴ τῆς Ἀθηνᾶς. 838. Σκά-
φιον] ἀμὲς γυναικῶν ἐν εἰδει σκάφους· (ἴδε ἀνωτέρω 633.) — 840. Ὑπερβο-
λος μὲν πονηρότατος ἐγένετο πάντων ἀνθρώπων· Λάμαχος δὲ γενναῖος στρα-
τηγὸς ὁ εἰς Σικελίαν συστρατεύσας τῷ Νικίᾳ. 842. Ἡ χρῆν] ἀπόδος τὴν
δοτικὴν ἐκ τρίτου εἰς τὸ δίδόναι· παίζει δὲ καὶ ἐν τῇ λέξει τόκος. 843. Ἀ-
ξία Γουν εἰ τόκου, τεκούσα τοιοῦτον τόκον] εἰρωνικώτερον ἐκλειπτόν ταῦτα.
τὸ γὰρ γουν ἔχει τι ὄθος ὑποκεκρυμμένον.

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ, ΓΥΝΗ Η, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ,
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

MN. Ἰλλός γε γέννημαι προσδοκῶν ὁ δ' οὐδέπω.
Τί δ' ἄν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Οὐ τὸν Παλαμίδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
Τῷ δ' ἄν αὐτὸν προσαγαγούμεν δράματι;
Ἐγὼ δ' αὖ τὴν καινὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
Πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεῖα στολή. 850

Γ. Η. Τί αὖ σὺ κυκανῆς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
Πικρὰν Ἑλένην ὄψι τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν Πρυτανέων τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

» Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥαί, 855
» Ὅς ἀντὶ δίας ψεκᾶδος Αἰγύπτου πέδον
» Λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.

Γ. Η. Πανούργος εἶ, νῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φωσφόρον.

846. Ἰλλός] παραβλῶψ, τετ' ῥῶματι περιβλέπων καὶ παραδοκῶν, εἰ πως ἴδοιμι ποθεν Εὐριπίδην ἐρχόμενον. 848. Παλαμίδην ψυχρὸν.] ἐπεποίητο γὰρ τραγωδία Εὐριπίδῃ Παλαμίδης, ἣν Ἀριστοφάνης ψυχρὰν δοκεῖ λέγειν εἶναι· ἐννοεῖ δὲ πως ταῦτα καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Μνησίλοχος, καινὴν Ἑλένην αὐτὸν ποιῶν. σώζεται γὰρ τραγωδία Ἑλένη, ἀφ' ἧς τοῦ προλόγου λαβὼν τὰ ἐξῆς Ἀριστοφάνης, ἃ αὐτῷ ἐπιτίθει εἰσι πρὸς ἀσκοπεῖ, παρῳδεῖ. 852. Κυκανῆς καὶ κοικύλλεις] τί διακυκῆς, ταραττεῖς, τυρβάζῃ, καὶ περιβλέπεις κύκλῳ. 855. Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥαί] ἐντεῦθεν προλογίζει ἡ τοῦ Εὐριπίδου Ἑλένη. Καλλιπάρθενα δὲ φησι τὰ τοῦ Νείλου ῥεῖθρα ἐκ τῶν Νυμφῶν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικουσῶν. 857. Λευκῆς νοτίζει.] παρῳδῆσεν· ἔχει γὰρ ὥδε τὸ πρωτότυπον.

» Λευκῆς τακίσης χιόνος, ὑγραίνει γῆας.

— Μελανοσυρμαῖον λαδὸν] συρμαῖα ἦν, καθαρτικόν τι φάρμακον, ἡ ἑδεσμα ἐκ ῥαφάνων μελανῶν, ὃ ἐγρῶντο οἱ Αἰγύπτιοι· ἐντεῦθεν ἄρα ἐκλήθησαν οὕτω.

MN. » Ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρὶς οὐκ ἀνώνυμος, 860
» Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρωος.

Γ. Η. Σοὶ γ', ὦ ἄλλοι, 861

Πατὴρ ἐκεῖνός ἐστι; Φρυγῶνδας μὲν οὖν.

MN. » Ἑλένη δ' ἐκλήθη.

Γ. Η. Αἰδοῖς αὖ γίγνη γυνή, 862

Πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

MN. » Ψυχὰ δὲ πολλὰ δι' ἐμ' ἐπὶ Σκαμανδρίαις 865

» Ῥοαῖσιν ἔθανον.

Γ. Η. Ὀφελος δὲ καὶ σὺ γε.

MN. » Κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' εἴμ', ὁ δ' ἄθλιος πόσις 866

» Οὐμὸς Μενέλεως οὐδέπῳ προσέρχεται.

» Τί οὖν ἐτιζῶ τῶν κοράκων πονηρία;

» Ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,

» Μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος. 870

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος

» Τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος,

» Ὅστις ξένους δέξαιτο, ποντίῳ σάλῳ

» Κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

MN. » Πρωτέως τάδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡ. » Ποίου Πρωτέως; 871

Γ. Η. Ὡ τρισκακόδαιμον, ψεύδεται, νῆ τῷ θεῷ, 875

Ἐπεὶ τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

859. Ἐμοὶ δὲ γῆ.] αὐτόθεν εἴληπται καὶ ταῦτα (Εὐρ. Ἑλ. στίχ. 16) καὶ τὰλλα ἐξῆς. 600. Φρυγῶνδας] ἦν δ' οὗτος διαβόητος Ἀθήνησιν ἐπὶ πονηρία. 860. Δίκην] πρὶν τίσαι δίκης τῆς πρώτης μεταμορφώσεως, ἐκπίπτει εἰς δεύτερα, τὰ φθάσαντα τοῖς ὁμοίοις προελόμενος συγκαλύψαι. 864. Σκαμανδρίαις] ἐν Τροίᾳ, παρὰ τῷ Σκαμάνδρῳ Ἑλένη, φησὶ ταῦτα. 867. Οὐμὸς πόσις] πεποῖηται γὰρ ἡ Ἑλένη, ὥς ὑπὸ θεῶν ἀπήχθη εἰς Αἴγυπτον ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ· ἡ δὲ ἐν Τροίᾳ εἶδωλον εἶναι ἐκαίνης. 869. Αἰκάλλει] σαλνεί, θωπεύει, ἐλπιδὴ τινὰ δίδωσι μοι. 871. Τίς ἔχει κράτος] Εὐριπίδης ἐλθὼν ὡς ἄλλος Μενέλαος δεῖται ξενίας ἐν τοῖς τοῦ Πρωτέως ἀνακτόροις, ἐνθα ἐφυλάττετο ἡ Ἑλένη, καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ δράματός ἐστι.

- ΕΥΡ. » Ποῖαν δὲ χώραν εἰσεκέλασμεν σκάφει;
 ΜΝ. » Αἶγυπτον.
 ΕΥΡ. » Ὡς δὲ στήνην, οἱ πεπλώκαμεν.
 Γ. Η. Πείθῃ τι, ὦ μέλε, τῷ κακῶς ἀπολουμένῳ,
 Ἀγροῦντι λήρον; Θεσμοφόριον τουτογί. 880
 ΕΥΡ. » Αὐτός δὲ Πρωτεύς ἐνδον ἔστ', ἡ ἑώπιος;
 Γ. Η. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔσ', ὦ ξένη,
 Ὅστις γ' ἀκούσας, ὅτι τέθνηκε Πρωτέας,
 Ἐπειτ' ἐρωτᾷς, ἐνδον ἔστ' ἡ ἑώπιος.
 ΕΥΡ. » Αἶ, αἶ, τέθνηκε, ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ; 885
 ΜΝ. » Τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμα, ἐφ' ᾧ καθήμεθα.
 Γ. Η. Κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, κἄξολεϊ γέ τοι,
 Ὅστις γε τολμᾷς σῆμα τὸν βωμόν καλεῖν.
 ΕΥΡ. » Τί δὲ δὴ σύ θάσσεις τάσδε τυμῆρεις ἑδρας;
 » Φάρεϊ καλυπτὸς, ὦ ξένη;
 ΜΝ. » Βιάζομαι 890
 » Γάμοισι Πρωτέως παιδὶ συμμίξαι λέχος.
 Γ. Η. Τί, ὦ κακόδοιμον, ἐξαπατᾷς αὐτὸν ξένον;
 Οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνῆλθεν, ὦ ξένη,
 Ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσοῦ.
 ΜΝ. » Βιάζε, τοῦμόν σῶμα βάλλουσα ψόγῳ. 895
 ΕΥΡ. » Ξένη, τίς ἡ γραῦς, ἡ κακοῖροθούσά σε;
 ΜΝ. » Αὐτὴ Θεονόη Πρωτέως —
 Γ. Η. Μὰ τὼ θεῶ.

877. Εἰσεκέλασμεν σκάφει] πῇ ποτε κείμεθα ναυγίσαντες· μόλις γὰρ μετ' ὀλίγον περισωθείς ὁ Μενέλαος, ἀπέβη εἰς Αἶγυπτον. 879. Πείθῃ τι:] ὡς εἰ ἔλεγε] μὴ πείθου τούτῳ. Θεσμοφόριον τουτό γε ἔστιν, ἀλλ' οὐχί σῆκος τοῦ Πρωτέως. 882. Ναυτιᾶς] ὡς ἀπὸ τῆς θαλάσσης πάσχω. 889. Θάσσεις] κατοικεῖς ἐπὶ τοῦ τύμβου; πρὸς τὸν Μνησίλοχον τοῦτο μεμορφωμένον εἰς γυναῖκα. 894. Ἐπὶ κλοπῇ χρυσοῦ] ἵνα κλέψῃ τι τῶν ἐν τῷ ναυῷ χρυσῶν σκευῶν. 896. Κακοῖροθούσα] κακῶς λέγουσα, καταβουβά σου. Θεονόη δὲ θυγάτηρ Πρωτέως ἦν καὶ Ἰφρεία, δι' ἧς ἡ Ἑλένη ἀπέφυγε τὸν γάμον τοῦ Θεοκλῆμενος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. Ἦδε ταῦτα Εὐρ. Ἐλ. ἐν τῇ προλόγῳ καὶ ἐξῆς.

- Εἰμι Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν·
 Σὺ δ' εἰ πανούργος.
 ΜΝ. » Ὅποσα τι βούλει, λέγε.
 » Οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτέ, 900
 » Προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσιν.
 ΕΥΡ. » Γύναι, τί εἶπας; στρέψον ἀνταυγεῖς κόρας.
 ΜΝ. » Αἰσχύνομαι σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.
 ΕΥΡ. » Τουτί τί ἐστίν; ἀφασία τίς τοι μ' ἔχει.
 » Ὡς θεοί, τίς ὅψιν εἰσορῶ; τίς εἰ, γύναι; 905
 ΜΝ. » Σὺ δ' εἰ τίς; οὗτος γὰρ σὲ καμ' ἔχει λόγος.
 ΕΥΡ. » Ἑλληνίς εἰ τίς, ἡ πικρὰ γυνή;
 ΜΝ. » Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
 ΕΥΡ. » Ἑλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστ' εἶδον, γύναι.
 ΜΝ. » Ἐγὼ δὲ Μενελάῳ σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων. 910
 ΕΥΡ. » Ἐγὼς ἄρ' ὀρθῶς ἄνδρα δυστυχεστάτον.
 ΜΝ. » Ὡς χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας,
 » Λαθέ με, λαθέ με, πόσι·
 » Περιβαλλε δὲ χέρας.
 » Φέρε, σε κύσω. ἄπαγέ μ', ἄπαγ', ἄπαγ', ἄπαγέ με 915
 » Λαθὼν ταχὺ πᾶν.
 Γ. Η. Κλαύσεται ἄρα, νῆ-τὼ θεῶ,
 Ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπάδι.
 ΕΥΡ. » Σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κωλύεις ἐμὲ,
 » Τὴν Τυνδάρειον παῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγειν;
 Γ. Η. Οἱ μ', ὡς πανούργος καὶ τὸς εἶναι μοι δοκεῖς, 820

— Κριτύλλα] οὐκ εἰμι (φησὶ τὸ γραῖδιον) Θεονόη, ἀλλ' ἡ Κριτύλλα θυγάτηρ Ἀντιθέου τοῦ ἐκ δήμου Γαργηττοῦ. 900. Οὐ γαμοῦμαι] συκοφαντία τουτο, ὡς ζητούσης αὐτῆς αὐτὸν γῆμαι τὸν αὐτῆς ἀδελφόν. 902. Τί εἶπας] ἀκούσας ταῦθ' ὁ πλαττόμενος Μενέλαος, ἐξίσταται· καὶ σπεύδει ἀναγνωρίσαι τὴν αὐτοῦ Ἑλένην. — Ἡ δὲ αἰσχύνεται δεῖξαι αὐτήν, ὡς ἐν τοσαύτῃ κακοπαθείᾳ διὰ χρόνου ἀπολέσασα τὸ κάλλος. 908. Ὁ αὐτὸς ἔχει λόγος] ἡ αὐτὴ ἀπορία ἐστὶν ἀμφοτέροις ἐν ἀλλήλων ἀγνοίᾳ. 910. Ἐκ τῶν ἰφύων]

- Καὶ τοῦδ' ἐτις ξύμβουλος. οὐκ ἔτος πάλαι
 Ἠγυπτιάζετ'. ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην.
 Προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, χῶ τοξότης.
- ΕΥΡ. Τουτί πονηρόν· ἀλλ' ὑπαποκινητέον.
- ΜΝ. Ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί δρῶ; 926
- ΕΥΡ. Μέν' ἥσυχος.
 Οὐ γὰρ πρ' ὤσω σ' οὐδέποτε, ἦν περ ἐμπνέω,
 Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρ' αἰ με μηχαναί.
- Γ. Η. Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.
- ΠΡ. Ὅδ' ἔστ' ὁ πανούργος, δὲν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
 Οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων, 930
 Ὡς τοξότης, ἐν τῇ σανίδι, ἀάπειτ' ἐνθαδὶ
 Στήσας φύλαττε, καὶ προσιέναι μηδένα.
 Ἐὰ πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων,
 Παῖ', ἦν προσίη τις.
- Γ. Η. Νῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀνὴρ
 Ὀλίγου μ' ἀφείλετ' αὐτόν ἰστιορράφος. 935
- ΜΝ. Ὡς Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦν περ φιλεῖς
 Κοίλῃν προτείνειν, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 Χάρισαι βραχὺ τί μοι, καί περ ἀποθανουμένῳ.
- ΠΡ. Τί σοι χαρίσωμαι;
- ΜΝ. Γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 Κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην, 940

ἐκ τῆς ἰσχύος· ἀμφιβάλλεται δ' οὖν ἐν ἄλλοις δὲ καίται ἀφύων. 921. Οὐκ ἔτος πάλαι Ἠγυπτιάζετο] οὐκ ἐς μάτην ἄρα περὶ Αἰγυπτιακῶν πραγμάτων πρότερον πολὺς αὐτῷ ἔρρει λόγος. 923. Ὁ τοξότης] δεῦλος Σκύθης, δημόσιος ὑπηρέτης. 924. Ἐπαποκινητέον] ἰτέον ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν ὑποχωροῦντα ἀνεπαίσθητος τῇ φυλαττούσῃ γυναικί. 927. Ἄν μὴ προλείπωσί με] ἦν μὴ προαναλώσω, ὡς μελετῶ, μηχανὰς πρὸς τὴν σὴν σωτηρίαν. 928. Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν] Παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀποτυχανόντων, ἐν οἷς ἐπιχειροῦσι· μήρινθος γὰρ ἐνταῦθα ἡ ὁρμὴ τοῦ ἀγκίστρου. ὁ βόλος οὗτος ἔσπασεν οὐδέν. 931. Σανίδι] παρὰ ταῖς θύραις, ἣ ἐν αἷς ἐδέεσσαν τοὺς κακούργους. 935. Ἰστιορράφος] μηχανορράφος, πανούργος, αὐ-

- ἵνα μὴ ἦν κροκωτοῖς καὶ μήτραις γέρων ἀνὴρ
 Γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἐστιῶν.
- ΠΡ. Ἐχοντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
 ἵνα τοῖς παροῦσι δῆλος ᾖς πανούργος ὢν.
- ΜΝ. Ἰαππαπαιάξ' ὦ κροκῶθ', οἷ' εἰργασαί. 945
 Κοὺκ ἔστιν ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας.
- ΧΟΡ. Ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναιξίν,
 Ὅταν ὄργια σεμνὰ θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχωμεν,
 ἅπερ καὶ
 Παύσων σέβεται, καὶ νηστεύει,
 Πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρων 950
 Ἐς τὰς ὥρας ξυνεπυχόμενος
 Τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἑαυτῷ.
 Ὅρμα, χώρει.
 Κούφα ποσὶν, ἄγ' ἐς κύκλον,
 Χειρὶ σὺναπτε χεῖρα, ρυθμὸν χορείας 955
 Ὑπαγε πᾶσα· βαῖνε καρπαλίμοιν ποδοῖν.
 Ἐπισκοπεῖν δέ, πανταχῇ
 Κυκλοῦσαν ὄμμα, χρὴ χοροῦ κατάστασιν.
 Ἀμα δὲ καὶ

τὸς δ' Εὐριπίδης. 942. Ἐστιῶν] ἵνα μὴ ἀποθανὼν γέρων ἀνὴρ, γέλωτα παρέχω τοῖς κόραξι, οὕτως ἐν κροκωτοῖς καὶ μήτραις ὑπ' αὐτῶν ἐσθιόμενος. 945. Ὁ κροκῶθ'] τὸ τέλειον] ὦ κροκῶθ' (γυναικεῖον ἱμάτιον) οἷά με ἔδρασας κακά. 947. Παίσωμεν] τὴν γῆν τοῖς ποσίν, ὅστις χορεύσωμεν, ὡς καὶ Ὅμηρος. Ὀδ. θ'...

» Ἄλλ' ἄγε Φαιήκων βητάρμονες, ὅσοι ἄριστοι,

» Παίσατε.

949. Παύσων] ὁ παράσιτος καὶ βδελυρὸς σκώπτῃς καὶ αὐτὸς καὶ περ γαστρίμαργος ὢν, ὅμως νηστεύει. ἦν δ' οὖν καὶ ἕτερος Παύσων περίφημος ζωγράφος πάμπτωχος, ὡς καὶ παροιμίαν εἶναι, Παύσωνος πτωχότερος· ὁ δὲ νοῦς ὅλως· καὶ αὐτὸς ὁ Παύσων σέβει τὸ θεῶν, εὐχόμενος αὐταῖς παρασχεῖν αὐτῷ τοιαῦτα ἐκ καιροῦ εἰς καιρὸν φροντίζειν· ὅστις, ἐξ ἐορτῆς εἰς ἐορτὴν μέλειν αὐτῷ τὸ σέβειν. 958. Χοροῦ κατάστασιν] χοροστασίαν, τὸν κόσμον,

- Γένος Ὀλυμπίων θεῶν 960
 Μέλπε, καὶ γέραιρε φωνῇ, πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ.
 Εἰ δέ τις
 Προσδοκᾷ κακῶς ἐρεῖν
 Ἐν ἱερῷ γυναῖκά μ' οὔσαν ἄνδρας,
 Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ. 965
 Ἀλλὰ χρῆ,
 Ὡσπερ ἔργον αὐτὶ καινόν,
 Πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφυῇ στήσαι βάσιν.
 Πρόβαινε ποσὶν, τὸν Εὐλύραν
 Μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον 970
 Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἀγνῆν.
 Χαῖρ' ὦ Ἐκάεργε, ὄπαζε δὲ νίκην.
 Ἦσαν τε τὴν τελείαν
 Μέλψωμεν, ὥσπερ εἶκος,
 Ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε, καὶ 975
 Κληῖδας γάμου φυλάττει.
 Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι,
 Καὶ Πᾶνα, καὶ Νύμφας φίλας,
 Ἐπιγελάσαι προθύμως
 Ταῖς ἡμετέραις χαρέντα χορείαις. 980
 Ἐξαιρε δὴ προθύμως
 Διπλὴν χερσὶν χορείαν.
 Παίσωμεν, ὦ γυναῖκες, οἷά περ νόμος
 Νηστεύωμεν δὲ πάντως
 Ἀλλ' εἰ' ἐπ' ἄλλ' ἀνάστρεψ' εὐρύθυμον ποδῖ, 985

τὸν ῥυθμὸν καὶ τὴν ἁρμονίαν τοῦ χοροῦ. 961. Χορομανεῖ τρόπῳ] προθύμως πᾶν, ἐνθουσιῶσαι. 970. Εὐλύραν] τὸν Ἀπόλλωνα· αὐτὸν δὲ καὶ Ἐκάεργον λέγει, ὡς μακρόθεν βίβλωντα. — Ἢ δὲ Ἦρα τελεία κατ' ἐπωνυμίαν λέγεται, ὡς τοὺς γάμους τελειοῦσα· τὸ δὲ Ἐμπαίξει ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεται. 977. Ἄντομαι] δέομαι. 979. Ἐπιγελάσαι] εὐφρανθῆναι. — Διπλὴν χερσὶν χορείαν· καὶ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναπηδῶσαι. Νηστεύωμεν, σωφρονώμεν, κόσμῳ καὶ τάξει διάγωμεν. 985. Ἀλλ' εἰ] ἄλλ' εἰα κατὰ στρεψέ,

- Τόρευσ' πᾶσαν ῥῆδην.
 Ἦγού δέ γ' ὦδ' αὐτὸς
 Σὺ, κισσοφόρε Βάκχειε δέσποτ'· ἐγὼ δὲ κόμοις
 Σὲ φιλοχόροισι μέλψω
 Εὖτιον ὦ Διόνυσε, 990
 Βρόμει, καὶ Σεμέλας παῖ,
 Χοροῖς τερπόμενος κατ' ὄρεα Νομφᾶν,
 Ἑρατοῖς ἐν ὕμνοις
 Εὖτιον, Εὖτιον, εὖσι ἀναχορεύων.
 Ἀμφὶ δὲ σοὶ κτυπεῖται 995
 Κιθαρώσιος Ἠχὼ,
 Μελάμφυλλά τ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
 Πετρώδεις βρέμονται·
 Κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 Εὐπέταλος ἔλικι θάλλει. 1000

ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΤΟΞ. Ἐνταῦθα νῦν οἰμῶμι πρὸς τὴν αἰτρίαν.
 ΜΝ. ὦ τοξέτῃ, ἱκετεύω σε.
 ΤΟΞ. Μὴ μ' ἱκέτευε σύ.
 ΜΝ. Χάλασον τὸν ἦλον.
 ΤΟΞ. Ἀλλὰ ταῦτα δρᾷς ἐγώ.

μεταλλάττου πᾶσαν ῥῆδην ἄλλην ἐπ' ἄλλην. 988. Κόμοις] χοροῖς καὶ ὀρχήσεσιν ἐν μέθαις. Τὸ γὰρ εὖσι καὶ ἱεβοῖ τοῦτ' ἐν μέθῃ μάλιστα ἐλέγγο. 994. Ἀναχορεύων] πρὸς τὸν χορὸν ἀπέδωκε τοῦτο, ἀντὶ ἀναπηδῶσαι. 997. Μελάμφυλλα] βαθύσκια, δασέα. 1000. Εὐπέταλος] πλατύφυλλος θάλλει αἰεὶ ἐλισσόμενος τῇ ἔλικι περὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰς πέτρας. Ἐνταῦθεν δὲ ἔρχεται ὁ βάρβαρος τοξότης δεσμεύων τὸν Μνησίλοχον ἐπὶ πῶν στανίδων· χρῆται δὲ φωνῇ Ἑλληνικῇ μὲν, ἀλλὰ βαρβαρικῶς προίεμενος. 1001. Οἰμῶμι] Οἰμώξεις. — Αἰτρίαν] αἰθρίαν, ἐν τῷ φανερῷ. — Χαλεπὸν τὸν ἦλον] μὴ με καθήλου ἰσχυρῶς. — Ταῦτα δρᾷς ἐγώ] Ταῦτα δράσω ἐγώ. (ΑΡΙΣΤ. ΤΟΜ. Γ'). 14

- MN. Οἷμοι κακοδαίμων, μάλλον ἐπικρούσεις σύ γε.
 ΤΟΞ. Ἐτι μάλλον, ἂν βουλῆς. 1005
 MN. Ἄταται, ἀτατταταί.
 Κακῶς ἀπόλοιο.
 ΤΟΞ. Σῖγα, κακοδαίμων γέρον.
 Πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι πορμός, ἵνα πυλάξῃ σοι.
 MN. Ταυτί τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.
 Ἐα θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.
 Ὀνήρ ἔοικεν οὐ προδώσειν ἄλλ' ἐμοί. 1010
 Σημεῖον ὑπεδήλωσε Περσεὺς ἐκδραμῶν,
 Ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομέδαν' πάντως δ' ἐμοί
 Τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν ἐστὶν γ', ὅτι
 Ὅξει με σώσων οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.
 ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.
 Φίλαι παρθένοι, φίλαι, 1015
 Πῶς ἂν ἐπέλθοιμι, καὶ
 Τὸν Σκύθην λάθοιμι;
 Κλύεις, ὦ
 Προσαυδῶσα τὰς ἐν ἄντροις,
 Κατάνευσον, ἕασον ὡς 1020
 Τὴν γυναῖκά μ' ἔλθειν.
 MN. Ἀνοικτος, δς μ' ἔδωκε, τὸν

ἐνταῦθα γὰρ μάλλον κρούει τὸν ἥλον. 1005. Ἀν βουλῆς] εἶγε βούλει. — Πέρ' ἐγὼ ξυνίγκι πορμός, φέρ' ἐγὼ ἐξενέγκω φορμὸν, ἵνα φυλάξω σε· πορμός δὲ, σαργάνη, σπυρίς, ἢ ψίαθος, ἢ ἱμάτιόν τι παχύ. 1008. Ταῦτ' ἀπολέλαυκα τοῦ Εὐριπίδου.] Ἐνταῦθα ὁ Μνησίλοχος μεμονωμένος ἐν δεσμοῖς, καὶ κινδυνεύων, ὁρᾷ τὸν Περσεὺς σημεῖον αὐτῷ ποιοῦντα (τὴν δ' Εὐριπίδης οὗτος, τὸ τοῦ Περσεύς εἶδος μεταλαβὼν) ὅτι ἐλθὼν αὐτὸν διασώσει, μεταλαβόντα καὶ αὐτὸν τὸ τῆς Ἀνδρομέδης σχῆμα· δ' τὴν τοῦτ' αὐτὸ, δ' ἔφερεν ἐν δεσμοῖς, ὅπερ ἡ Ἀνδρομέδα ἐπὶ τῆς πέτρας ὑπὸ τοῦ Κηφέως. 1015. Φίλαι παρθένοι] ὁ Εὐριπίδης τὸν Περσεὺς ὑποκρινόμενος, καὶ τὰς νύμφας ἐρωτῶν, ὥσπερ ὁπότε προσήει τῇ Ἀνδρομέδῃ, ὅπως ἂν λαθὼν τὸν Σκύθην, σώσει τὴν Ἀνδρομέδαν, ὅς ἐστιν ὁ Μνησίλοχος. Ἡ δὲ γραφὴ ἄλλη ἐν ἄλλοις καὶ διὰ ταῦτα καὶ σκοτεινὰ ἐξῆς. 1018. Ὡ προσαυδῶσα] τὴν Ἀρτεμιν, ἢ μάλλον τὴν Ἥχυν ἐννοεῖ. 1022. Ἀνοικτος] ἄνευ οἴκτου, σκληρός. — Γράαν] ἥτις ἐφύλατ-

- Πολυπονώτατον βροτῶν.
 Μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγὼν
 Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὁμῶς. 1025
 Ὅδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ
 Πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοὸν,
 Ἀφίλον κρεμάσας κόραξιν
 Δεῖπνον· ὅρας; οὐ χοροῖσιν,
 Οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων, 1030
 Ψήφων κημὸν ἔστηκ' ἔχουσ'.
 Ἄλλ' ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένη,
 Κήτει βορὰ τῷ Γλαυκέτῃ πρόκειμαι.
 Γαμηλίφ μὲν οὐ ξὺν
 Παιῶνι, δεσμίφ δὲ, 1035
 Γοᾶσθέ μ', ὦ γυναῖκες, ὡς
 Μέλεα μὲν πέπονθα, μέλεος,
 Ὡ τάλας ἐγὼ, τάλας,
 * * * * *
 Ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἄλλ' ἂν
 Ἀνομα πάθεα φῶτα λιτομέναν, 1040
 Πολυδάκριτον Ἀῖδα γόον φλέγουσαν,
 Αἰ, αἰ, αἰ, αἰ,

τε αὐτὸν πρότερον. 1031. Κημὸν] τὸ τῶν ψήφων δοχεῖον, ἢ πλέγμα τι ἐπιθέμενον ὡς πῶμα τῷ δοχεῖφ· ὁ δὲ νοῦς, αἱ μὲν ἄλλαι νεάνιδες καὶ ἡλικες χορεύουσιν, ἔχουσαι τὸν κημὸν τῶν ψήφων, ἐγὼ δὲ οὐχ ἔστηκα ἔχουσα τοῦτον, οἷον δεῖ με οὔσαν ἐλευθέραν· ἄλλ' ἐν δεσμοῖς πρόκειμαι εἰς βορὰν γλαυκῇ θηρίφ. Ἦν δ' ὁ Γλαυκέτης ἀσελγὴς καὶ ἀδιδράχης ἐν Ἀθήναις· ὡς δ' ἄλλη Ἀνδρομέδα θρηνεῖ ταῦτα διὸ ἐπικαλεῖται τὸν τῶν γυναικῶν ἕλεον. 1038. Ὡ τάλας ἐγὼ] διαφόρως καὶ ἀμοιβαδὼν καὶ ἀνὴρ καὶ γυνὴ πλάττεται ἐνταῦθα· διὸ πολλή τις ἀσάφεια παροπτηθεῖ. 1039. Ἀπὸ συγγόνων] συγγενῶν, οἷον τοῦ Εὐριπίδου, ὡς ἐκείνου ὑπὸ τοῦ Κηφέως, ἀλλὰ σαφῶς διέφθαρται ταῦτα. Τὸ δὲ Ἄν' Ἀν κεῖται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ, καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο παρέλκον. — Λιτομένην φῶτα] ἱκετεύουσαν ἄνδρα (τὸν Εὐριπίδην) ἐπὶ πάθεσιν ἀνόμοις· καὶ φλέγουσαν] αἵρουσαν, αὔρουσαν θρῆνον τοῦ Ἀδου πολυδάκρυτον.

«Ος ἔμ' ἀπεξύρησε πρῶτον,

«Ος ἔμέ κροκόντ' ἐνέδυσεν

Ἐπὶ δὲ τοῖσδε τὸδ' ἀνέπεμψεν

1045

Ἰερὸν, ἐνθα γυναῖκες.

Ἰώ μοι μοίρας ἄτεγχε δαίμων

Ἦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οὐκ ἐποικτερεῖ

Πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ;

Εἴθ' ἐμέ πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ

1050

Τὸν δύσμορον ἐξολέσειεν.

Οὐ γὰρ ἔτ' ἀθανάταν φλόγα λεύσσειν

Ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθην,

Δαιμόνι' ἄχῃ δαίμονων, αἰόλα

Νέκυσιν ἐπὶ πορείᾳ.

1055

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἡχῶ.

» Χαῖρ, ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφέα,

» Ὅς σ' ἐξέθηκεν, ἀπολέσειαν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΑΔΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

» Σὺ δ' εἰ τίς, ἥ τις τοῖμόν ὄκτειρας πάθος;

ΕΥΡ. » Ἡχῶ λόγων ἀντὶδὸς ἐπικοκύντρια,

» Ἦπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ.

1060

1045. Ἐπὶ δὲ τοῖσδε] τοῖς πάθεσιν ἔπεμψε με ἐκεῖνος εἰς τὸ Θεσμοφορεῖον. Ἀπεξύρησε πρῶτα] πρὶν ἢ ἔλθω ἐνταῦθα, καὶ κροκῶτον ἐνέδυσε. 1049. Ἀμέγαρτον] μέγα, δι' ὃ οὐδεὶς ἂν οὐδενὶ φθονήσειε. 1050. Πυρφόρος ἀστήρ ὁ ἥλιος. — Ἀθανάταν φλόγα] τὸ διηνεκὲς φῶς τοῦ ἡλίου. 1054 Δαίμονων] διοικούμενος ὑπὸ τοῦ δαίμονος (τῆς τύχης) ἐκ λύπης θανατηφόρου πρὸς τὴν εἰς τοὺς νεκροὺς σκοτεινὴν καὶ ζοφώδη πορείαν· τσαλόντη δὲ ἐλλείπει οὗτ' Αἰσχύλος, οὗτ' αὐτὸς ἐχρήσατο Πίνδαρος· ἐστὶ δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς φράσεως αἴτιος τῆς ἰσαρείας, ὡς πολλὰ πρόσωπα ἀρτενικά καὶ θηλυκά εἰς ταύτῳ συγκυκῶν. 1056. Χαῖρε, ὦ φίλη παῖ] Εὐριπίδης, ἵνα μὴ γνωσθῇ, λαβὼν πρόσωπον τῆς Ἡχῶς, πρόσκειται τῷ Μνησιλόχῳ, τὸ τῆς Ἀνδρομέδης καὶ αὐτῷ πρόσωπον ὑποκρινόμενος. 1059. Λόγων ἀντὶδὸς] ἥ τις ἀντάδω, ὅσα γε ἀκούσω, Ἐπικοκύντρια καὶ Ἐπικοκύντρια, ὡς κόκυνξ, ἐπιφωνῶ τὰ τελευταῖα, ἢ καὶ πέρυσι· συναγωνισαμένη

» Εὐριπίδῃ καὶ τῇ ξυνηγωνιζομένη.

» Ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τοσαῦτα χρεὶ ποιεῖν,

» Κλᾶειν ἐλείνως.

ΜΝ. » Σὲ δ' ἐπικλᾶειν ὕστερον.

ΕΥΡ. » Ἔμοι μελήσει ταῦτά γ', ἀλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝ. » Ὡ Νύξ ἱερὰ,

1065

» Ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,

» Ἀστεροειδέα νῶτα διφρεύουσ'.

» Αἰθέρος ἱερᾶς,

» Τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥΡ. » Δι' Ὀλύμπου.

ΜΝ. » Τί ποτ' Ἀνδρομέδα περὶ ἀλλὰ κακῶν

1070

» Μέρους ἐξέλαχον;

ΕΥΡ. » Μέρους ἐξέλαχον;

ΜΝ. » Θανάτου τλήμων.

ΕΥΡ. » Θανάτου τλήμων.

ΜΝ. » Ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥΡ. » Στωμυλλομένη.

ΜΝ. » Νῆ Δι', ὀχληρά γ' εἰσήρρηκας

1075

» Λίαν.

ΕΥΡ. » Λίαν.

ΜΝ. » Ὡ γὰρ, ἔασόν με μονωδῆσαι,

» Καὶ χαρὴ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡ. » Παῦσαι.

Εὐριπίδῃ ἐπεποιήτο γὰρ ἴσως πρότερον δράμα εἰς Ἀνδρομέδαν. 1063. Σὺ δ' ἐπικλᾶειν] ἀκολουθεῖν τῷ θρήνῳ, ἀντάδουσα τὰ τελευταῖα. 1065. Ὡ Νύξ ἱερὰ] θεὰ ἢ ἐπὶ δίφρου ἀφεγγυὺς ἐποχουμένη· οὕτω γὰρ ἔγραφον τὴν Νύκτα, διφρεύουσιν ἐπὶ τῶν δατέρων διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀχανοῦς αἰθέρος, καὶ τοῦ σεβασμίου Ὀλύμπου. — Δι' Ὀλύμπου· ἀντηχεῖ ἢ Ἡχῶ τὰ τελευταῖα ἥς ἡ φύσις ἀπὸ μὲν πεντήκοντα βημάτων μίαν μόνην ἀντιθέγγεσθαι συλλαβὴν τῆς λέξεως· ἀπὸ δὲ ἑκατὸν, δύο, καὶ ἐξῆς ὁμοίως, προστιθεμένου χρόνου. 1070. Περί ἀλλὰ] ἐξόχως καὶ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς περιέπεσον δυστυχίας; 1073. Στωμυλλομένη] καταφλυαροῦσα μου· Γραῖαν δὲ γραφούσι τὴν Ἡχῶ. 1075. Εἰσήρρηκας] ἤλθες· Ἐρῶ, ἐρῶ, ἤρρηκα· πορεύομαι.

- MN. » Βάλλ' ἐς κόρακας.
 EYP. » Βάλλ' ἐς κόρακας.
 MN. » Τί τὸ κακόν; 1080
 EYP. » Τί τὸ κακόν;
 MN. » Δηρεῖς.
 EYP. » Δηρεῖς.
 MN. » Οἴμωζ'.
 EYP. » Οἴμωζ'.
 MN. » Ὅτότυζ'.
 EYP. » Ὅτότυζ'.
 TOΞ. Οὗτος, σὶ λαλεῖς;
 EYP. Οὗτος, σὶ λαλεῖς;
 TOΞ. Πρυτάνεις καλέσω.
 EYP. » Πρυτάνεις καλέσω.
 TOΞ. Σί κακόν;
 EYP. » Σί κακόν; 1085
 TOΞ. Πωτετοπωνή;
 EYP. » Πωτετοπωνή;
 TOΞ. Σὺ λαλεῖς;
 EYP. » Σὺ λαλεῖς;
 TOΞ. Κλαύση
 EYP. » Κλαύση
 TOΞ. Κακκάσκη μοι;
 EYP. » Κακκάσκη μοι;
 MN. Μὰ Δί', ἀλλὰ γυνὴ πλησίον αὐτῆ. 1090

μαί· ἐντεῦθεν τὸ Ἑρρὲ ἐς κόρακας. 1083. Οὗτος, σὺ λαλεῖς] περιστράφεις ὁ λόγος. περιέστησεν ἡμᾶς ἐς τὸν βάρβαρον τοξότην. — Σί κακόν, τί κακόν. — Πωτετοπωνή, πόθεν τὸ φωνή· πόθεν ἔχει αὕτη ἡ φωνή; ἀπορεῖ γὰρ ὥσπερ ἐπὶ τῆς Ἥχοῦς, ὅποτε φωνὴν μὲν ἀκούομεν, τὸν δὲ προϊέμενον αὐτὴν οὐχ ὁρώμεν. — Κακκάσκη μοι] καγχάζεις μοι· ταῦτα μὲν πρὸς τὸν Μνησίλοχον ἀποτείνεται ὁ τοξότης μὴ εἰδώς, πόθεν ἔχει ἡ φωνή· διὸ ἐξηγεῖται ὁ Μνησίλοχος πρὸς αὐτὸν λέγων· ἐγὼ μὲν οὐ, ἀλλ' ἦδε ἡ γυνή.

- EYP. » Πλησίον αὐτῆ.
 TOΞ. Ποῦ' στ' ἡ μιὰ; καὶ δὴ φεύγει.
 EYP. Ποῖ, ποῖ φεύγεις;
 TOΞ. » Ποῖ, ποῖ φεύγεις;
 EYP. Οὐκ αἰρήσεις;
 TOΞ. » Οὐκ αἰρήσεις;
 EYP. Ἔτι γὰρ γρύζεις; 1095
 TOΞ. » Ἔτι γὰρ γρύζεις;
 EYP. Λαβὲ τῇ μιὰ.
 TOΞ. » Λαβὲ τῇ μιὰ.
 EYP. Λαλοκαικαταροτογύναικο.
 ETRIPIDHS ὡς Περσεύς.
 » Ὡ θεοί, τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα
 » Ταχεῖ πεδίλῳ; διὰ μέσου γὰρ αἰθέρος
 » Τέμνων κέλευθον, πόδα τίθημι' ὑπάπτερον, 1100
 » Περσεύς πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνος
 » Κάρα κομίζων.
 TOΞ. Τί λέγει Γοργόνος πέρι;
 EYP. Τὸ γραμματέο σὺ τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνος;
 EYP. » Ἐγὼ γε φημί.
 TOΞ. Γοργό τοι κἀγὼ λέγι.
 EYP. Ἐὰ τίν' ὄχθον τόνδ' ὀρώ, καὶ παρθένον 1105
 » Θεαῖς ὁμοίαν, ναῦν ὅπως ὀρμισμένην;
 MN. » Ὡ ξένη, κατοικτειρόν με τὴν παναθλίαν
 » Λύσόν με δεσμῶν.

1096. Λαβὲ τῇ μιὰ] σολοικίζει ἐνταῦθα ὁ Σόλοικος Σκύθης. 1097. Λαλοκαικαταροτογύναικο] λάλλον καὶ κατάρτον γύναιον. 1100. Ἐνταῦθα παρουσιάζεται Εὐριπίδης, πρόσωπον λαβὼν τὸ Περσεύς· καὶ ὡς ἱπτάμενος καταπτάς εἰς γῆν ταχὺτην ἄγνωστον, ἀπορεῖ, τίς ποτ' εἴη. 1103. Τὸ γραμματέο] τοῦ γραμματέως σὺ λέγεις κεφαλὴν τῆς Γοργόνος· γραμματέα γὰρ τινα, ὡς ἄξιον περιπεσεῖν τῇ τῆς Γοργόνος κεφαλῆς εἴκοι καμφοδεῖν. Ἐν τούτοις δ' οὖν τοῖς ὑπὸ τοῦ τοξότου λεγομένοις ὁρθότητα μὴ ζῆτει λόγου. — Γοργό τοι κἀγὼ λέγι] Γοργώ τοι κἀγὼ λέγω. 1105. Τίνα ὄχθον] αἰγιαλὸν,

- ΤΟΞ. Οὐκί μὴ λαλήσῃ σὺ.
Κατάρατο τόλμας· ἀποθανομένη λαλᾷς;
ΕΥΡ. » ὦ παρθέν', οἰκτεῖρω σε, κρεμαμένην ὀρώων. 1110
ΤΟΞ. Οὐ παρθέν' ἐστίν, ἀλλ' ἁμαρτωλὴ γέρων,
Καὶ κλέπτο, καὶ πανοῦργο.
ΕΥΡ. » Ἀγρεῖς, ὦ Σκύθα.
» Αὕτη γὰρ ἐστίν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφέως.
ΤΟΞ. Σκέψαι τὸ πόστη μὴ τι μικτὸν παίνεται;
ΕΥΡ. » Φέρε δευρό μοι τὴν χεῖρ', ἐν' ἄψωραι κόρης· 1115
» Φέρε, Σκύθ'. ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
» Ἄπασιν ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὶ αὐτὸν τῆς κόρης
» Ταύτης ἔρω εἴληφεν.
ΤΟΞ. Οὐ ζηλῶ σι σέ.
» Ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ δεῦρο περιστραμμένον,
» Οὐκ ἐπτόνησά τ' αὐτὸ, πυγίσεις ἄγων. 1120
ΕΥΡ. » Τί δ' οὐκ ἔξ λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,
» Πεσεῖν εἰς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος;
ΤΟΞ. Βί σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γεροντοπύγισο,
Τῇ σανιδοτρήσας ἐξοπιστοπρώκτιστον.
ΕΥΡ. » Μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά. 1125
ΤΟΞ. Μαστιγῶ σ' ἄρα
ΕΥΡ. » Καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.
ΤΟΞ. Τὸ κεπαλὴ σ' ἄρα
» Τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκῶσι τοῦτο.
ΕΥΡ. » Αἶ, αἶ· τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφῶ λόγους;

πέτραν, ἐρ' ἥς ἔστηκεν ἡ Ἀνδρομέδα, προσμένοντα τὸ κῆτος. 1108. Οὐκί μὴ λαλήσῃ σὺ·] οὐκί μὴ λαλήσῃς σὺ· κατάρατε τῆς τόλμας· ἀποθανομένη λαλᾷς; 1114. Πόστη τὸ αἰδοῖον· Παίνεται, φαίνεται. 1116. Ἀνθρώποις νοσήματα] ἄλλοις ἄλλα εἶσιν, ἐμὲ δὲ ἔρω ταύτης κατέχει. — Οὐ ζηλῶ σι σε] οὐ ζηλῶ π. σε. 1119. Ἀτὰρ εἰ τὸ πρωκτὸ] εἰ πυγίσεις ἄγων τὸν πρωκτὸν δεῦρο περιστραμμένον, οὐ φθονῶ σε. 1123. Βί σπόδρ'·] εἰ σπόδρα ἐπιτυμεῖς, ἐντεῦθεν πύγισον τὸν γέροντα, ἐντεῦθεν διατρήσας τὴν σανίδα, ἐξόπισθεν πύγισον. 1127. Τὸ ξιπομάκαιραν] τὸ ξιπομάκαιρον τοῦτο ἀποκεκῶσι

- » Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.
» Σχαιοῖσι γὰρ τοὶ καινὰ προσφέρων σοφά, 1130
» Μάτην ἀναλίσκοις ἂν· ἀλλ' ἄλλην τινὰ
» Τοῦτω πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.
ΤΟΞ. Μιὰρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.
ΜΝ. » Μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὥς καταλείπεις ἀθλίαν
ΤΟΞ. » Ἐτι γὰρ σὺ τὴν μαστίγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν. 1135
ΧΟΡ. Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ
» Δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς
» Χορόν, παρθένον,
» Ἀζυγα κόρην, 1140
» Ἡ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,
» Καὶ κράτος φανερόν μόνῃ,
» Κληδοῦχος τε καλεῖται.
» Φάνηθ', ὦ τυράννου,
» Στυγοῦσ', ὥσπερ εἰκός. 1145
» Δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναι-
» κῶν· ἔχουσα δ' ἐμοὶ μόλοις
» Εἰρήνην φιλέορτον.
» Ἦκετ' εὐφρονες, Ἴλαιοι,
» Πότνιαι, ἄλσος ἐς ὑμέτερον· 1150
» Οὐ δῆτ' ἀνδράσιν οὐ
» Θεμιτὸν εἰσορᾶν
» Ὅργια σεμνὰ θεῶν·
» Ἴνα λαμπάσι φαί-

σοι τὴν κεφαλὴν. 1143. Μιὰρὸς] μιὰρὰ ἀλώπηξ, ὥπως ἐπιτήκιζέ με, ἐξηπάτα· ἀνεχώρησε γὰρ πρὸς ὀλίγον ὁ Εὐριπίδης, διδ' καὶ καθ' ἑαυτὸν ὁ Τοξότης ταῦτα λέγει. 1142. Κληδοῦχος] ἡ τὰς κλεῖς τῆς πόλεως ἔχουσα, ἡ πολιούχος. 1146. Μόλοις] ἔλθοις ἔχουσα εἰρήνην. 1149. Πότνιαι] σεβασταί· ἐνταῦθ' ἐννοεῖ τὴν Δήμητρα καὶ Περσεφόνην· ἃς ἐπικαλεῖται, ἐν' ἐλθοῦσαι δεῖξωσιν ἐν τῇ τῆς λαμπίδος αὐγῇ πρόσωπον τὸ ἑαυτὸν, ὡς καὶ πρότερον διετέλεσαν τοῦτο ποιοῦσαι.

νετον ἄμβροτον ὄψιν.
 Μόλετον, ἔλθετον, αἰτούμεθ', ὦ 1165
 Θεσμοφόρῳ πολὺ ποτνία.
 Εἰ γὰρ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω
 ἦλθετον, νῦν ἀρίκε-
 σθον, ἰκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΤΟΞΟΤΗΣ, ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ΕΥΡ. Γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον 1160
 Σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμὲ, νυνὶ πάρα,
 Ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμῇ
 Κακὸν τὸ λοιπὸν ταῦτ' ἐπιχειροῦμαι.
 ΧΟΡ. Χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπισφύρεις λόγον;
 ΕΥΡ. Ὅδ' ἐστίν, οὖν τῇ σάνιδι, κηδεστής ἐμός. 1165
 Ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε
 Κακῶς ἀκούσῃτ'· ἦν δὲ μὴ πείθῃσθέ μοι,
 Ἄ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
 Ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ἡμῶν διαβαλῶ.
 ΧΟΡ. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα· 1170
 Τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον αὐτὸς πείθῃ σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γραῦς

Ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σὸν, ὦ Ἰλάφιον, ἃ σοι

1160. Γυναῖκες:] Ἐνταῦθα, ἄλλοθεν ὁρμώμενος ὁ Εὐριπίδης, ἵνα ἀφαρ-
 πάσῃ τὸν Μνησίλοχον ἀπὸ τοῦ κινδύνου σπεισάσθαι βούλεται πρὸς τὰς
 γυναῖκας, ἐφ' ᾧ μηκέτι μηδὲν αὐτῶν κατερεῖν· εἰδεμὴ φειδῶ οὐκ ἔσται
 τῶν ὑπ' αὐτῶν λάθρα πραττομένων, ὅπόθ' εἰ ἄνδρες αὐτῶν ἐπανελλοιοῦν ἀπὸ
 τῆς στρατιᾶς. 1169. Ἄ νῦν ὑποικουρεῖτε] ἃ οἱκοὶ πράττετε ἄτοπα.
 1179. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν] ὅσον μὲν ἔνεκα ἡμῶν μηδὲν σοι μελέτω· ἔχεις
 γὰρ ἡμᾶς εὐπειθεῖς· λείπεται δὲ σοι ἀναπείσαι καὶ τὸν τοξότην. 1172. Ἐ-
 μὸν ἔργον τοῦτο] ἐνταῦθα ὁ Εὐριπίδης λαμβάνει πρῶτον γραῖς, ἐπάγε-

Καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνήσθαι ποιεῖν.
 Πρῶτον μὲν οὖν διέλθε, κἀνακόλπασον.
 Σὺ δ', ὦ Τερηδῶν, ἐπαναφύσα Περσικόν 1175
 ΤΟΞ. Τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;
 ΕΥΡ. Ἡ παῖς ἐμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
 Ὀρχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς·
 ΤΟΞ. Ὀρκῆσι καὶ μελετᾷσι, οὐ κωλύς· ἐγώ.
 Ὡς ἐλαπρὸς, ὥσπερ φύλλο κατὰ τὸ κώδιον. 1180
 ΕΥΡ. Φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον τοδί.
 Καθίζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
 Τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.
 ΤΟΞ. Ναικί, ναι.
 Κάτῃσο, κάτῃσο, ναικί, ναι, τυγάτριον.
 Οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τιττί', ὥσπερ γογγύλη. 1185
 ΕΥΡ. Αὐλεῖ σὺ θᾶπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;
 ΤΟΞ. Καλὸ γε τὸ πυγή.
 (Ἀνακύπτει καὶ παρακύπτει ἀπεψωλημένος.)
 ΕΥΡ. Κλαύσεται, ἂν μὴ ἴνδον μένη.
 ΤΟΞ. Εἴεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.
 ΕΥΡ. Καλῶς ἔχει· λαβὲ θοιμάτιον, ὦρα· στί νῶν

ται καὶ δύο νεάνιδας ἐλάφιον καὶ Τερηδῶνα, διδάξας ἐν ὁδῷ αὐτάς· ἃ χρὴ
 ποιεῖν. 1174. Ἀνακόλπασον] ἀνάζωσαι, ἀνάστειλον τὴν ἐσθῆτα, ὡς εἰς ὀρ-
 χητὴν· σὺ δὲ ἡ Τερηδὼν ἀναφύσα ὡς ἐν αὐλῇ, τερετίζουσα, Περσικὴν καὶ
 βάρβαρόν τινα ὥδῃν βομβοῦσα. 1178. Τί τὸ βόμβο] τίς ὁ βόμβος οὗτος;
 κῶμόν τις ἀνεγείρει μοι; 1179. Ὀρκῆσι] ὀρχησάσθω καὶ μελετάτω, πηδῶ-
 σα ὡς ἐλαφρὸς καὶ κούρος οὐχ ἥττον ἢ φύλλα ἐπὶ τοῦ κωδίου. 1181. Φέρε
 θοιμάτιον ἄνωθεν] πότερον, προστίθῃσιν αὐτῇ ἱμάτιον, ἢ ἀφαιροῖ; τὸ δεύτε-
 ρον ἔμοιγ' ἄμεινον δοκεῖ ὡς πρὸς ἀγῶνα· καθίζει δ' αὐτὴν ἐπὶ τῶν γονάτων
 τοῦ τοξότου, ἵνα ὑπολύσῃ αὐτῇ τοὺς πόδας· ὁ δὲ ὑποδέχεται, ἔρμαιον ποιού-
 μενος τοῦτο, καὶ ὑποθερμαίνεται τῇ ἱμέρῃ, καὶ μαστῶν ἀψάμενος ὡς στεφάνον,
 φησι, τὸ τιτθλον καὶ γογγυλῶδες· κᾶντεῦθεν ἐπὶ πλέον ἔρπει εἰς ἄλλα αἰσχρο-
 τερα. Ἡ δὲ συστέλλεται, ὁ δὲ, κλαύσεται, φησὶν, ὁ τοξότης, εἰ μὴ μένει ἐν
 ἑαυτῷ. 1188. Σκῆμα] σχῆμα. — Καλῶς ἔχει] ἔτοιμα πάντα πρὸς τὴν ὀρ-
 χητὴν· προσποιεῖται τοίνυν ἡ γραῖς λαβύσα τὴν Τερηδῶνα βούλεσθαι

- Ἦδη βαδίζειν. 1190
 ΤΟΞ. Οὐκὶ πηλήσει πρῶτά με;
 ΕΥΡ. Πάνυ γε. φίλησον αὐτόν.
 ΤΟΞ. Ὁ, ὁ, ὁ, παπαπαπαί
 Ὡς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.
 Τί οὐ κατεύδει παρ' ἐμέ;
 ΕΥΡ. Χαῖρε, τοξότα.
 Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.
 ΤΟΞ. Ναι, ναι, γράδιον,
 Ἐμοὶ χάρισσ' σὺ τοῦτο.
 ΕΥΡ. Δώσεις οὖν δραχμὴν; 1195
 ΤΟΞ. Ναι, ναικὶ δῶ σοι.
 ΕΥΡ. Τάργυριον τοῖνον φέρε.
 ΤΟΞ. Ἄλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν' ἀλλὰ τὸ συβίνην λαβέ.
 ΕΥΡ. Ἐπειτα κομίζεις αὖτις.
 ΤΟΞ. Ἀκολουθεῖ, τέκνον.
 Σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῇ γεροντογράφῳ.
 Ὄνομα δὲ σοι τί ἐστίν; 1200
 ΕΥΡ. Ἀρτεμισία,
 ΤΟΞ. Μεμνήσι τοῖνον τοῖνον· Ἀρταμουξία.
 ΕΥΡ. Ἐρμῇ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.
 Σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον τουτὶ λαβὼν.
 Ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,
 Ὅταν λυθῇς, τάχιστα φεύγει, καὶ τενεῖς 1205

ἀπελθεῖν· ὁ δὲ, ἀλοὺς ἔρωτι δέεται ἐπιτρέψαι αὐτῷ συγγενέσθαι. 1190. Οὐκὶ πηλήσει] οὐ φιλήσει με πρῶτον; — Κατεύδει] καθεύδει. 1195. Ἐμοὶ χάρισσ' ἔμοι χάρισαι. 1197. Ἄλλ' οὐκ ἔκ' ὠδέν' ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν· λάβε δὲ τὴν συβίνην, τὴν φαρέτραν. — Κομίζεις] τὸ ἀργύριον ἀντὶ τῆς φαρέτρας. 1199. Σὺ δὲ, ὦ γραῦ (Εὐριπίδῃ παραγγέλλει) φύλαττε τοῦτο τὸ γεροντογράφῳ, τὸν Μνησίλοχον· οὕτω παραδοὺς τὴν φυλακὴν τῷ ἐπιβουλεύοντι, ἀπῆλθεν χάριν λαγνείας. — Μεμνήσι] μέμνησο] αὐτὸς ἑαυτὸν κελεύει. 1203. Ἐρμῇ δόλιε] ἐπαινεῖ τὸν Ἐρμῆν ὡς ἐπιστάτην τῶν δόλων· εἴτα δοὺς τὴν παιδίσκην Τερψιδῶνα τῷ Σκύθῃ, ἀποπέμπεται, καὶ τούτῳ λύσας τὸν

- Ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδὶ' οἶκαδε.
 ΜΝ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἦν ἄπαξ λυθῶ.
 ΕΥΡ. Λέλυσο. σὸν ἔργον, φεύγε, πρὶν τὸν τοξότην
 Ἦκοντα καταλαβεῖν.
 ΜΝ. Ἐγὼ δὲ τοῦτο ὄρω.
 ΤΟΞ. ὦ γράδι', ὡς καρίετό σοι τὸ θυγάτριον, 1210
 Κού δύσκολ', ἀλλὰ πρῶτον—ποῦ τὸ γράδιον;
 Οἴμ', ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντευτενέ;
 ὦ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινῶ, γράδιον.
 Ἀρταμουξία.
 Διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεκ' ὡς τάχιστα σό. 1215
 Ὅρως δὲ συβίνη 'στι καταβινῆσι γάρ.
 Οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιον;
 Ἀρταμουξία.
 ΧΟΡ. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἥ φερεν τὰς πηκτίδας;
 ΤΟΞ. Ναι, ναικί· εἶδες αὐτό;
 ΧΟΡ. Ταύτη γ' οἴχεται, 1220
 Αὐτὴ τ' ἐκείνη, καὶ γέρον τις εἶπετο.
 ΤΟΞ. Κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο;
 ΧΟΡ. Φήμ' ἐγώ.
 Ἐτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτητῆ.
 ΤΟΞ. ὦ μιὰρὸ γρᾶο· πότῃ τρέξι τὴν ὁδόν;
 Ἀρταμουξία. 1225
 ΧΟΡ. Ὅρθην ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν

Μνησίλοχον, οἴχονται ἀπιόντες. 1210 ὦ γράδιον] ἐπανερχεται ἐνταῦθα ὁ Τοξότης. καὶ εἰσιὼν φησὶ ταῦτα. ὦ γράδιον, ὡς χάριν σου τὸ θυγάτριον καὶ εὐκόλον, πιθανόν, καὶ πρῶτον· ποῦ 'στι τὸ γράδιον; οἴμοι, ὡς ἀπόλωλα· ποῦ καὶ τὸ γερόντιον ἐντεῦθεν, (ὁ Μνησίλοχος) ὦ γράδιον, ὦ γραῦ· οὐκ ἐπαινῶ ταῦτα, ὦ γράδιον, Ἀρταμουξία· ἡπάτησέ με ἡ γραῦς· τρέχε σὺ τάχιστα· (ἑαυτὸν κελεύει)· ἀλλ' ἰδοὺ ἡ συβίνη καλῶς ἔχει, ὁρθῶς κεῖται· οἴμοι, τί δράσω; ποῖ ἀπῆλθεν ἡ Ἀρταμουξία. 1219. Τὰς πηκτίδας] τὰ μουσικὰ ὄργανα. — Ναι ναικί, εἶδες αὐτήν. 1222. κροκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο] κροκωτὸν εἶχεν ὁ γέρον. 1224. ὦ μιὰρὸ γρᾶο] ὦ μιὰρὸν γράδιον Ἀρταμουξία,

Τηδὶ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞ. Κακόδαιμον· ἄλλα τρέξι' Ἀρταμουξία.

ΧΟΡ. Τρέχε νῦν, τρέχε νῦν, κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.

Ἄλλα πέπαισται μετρίως ἡμῖν.

1230

Ὡσθ' ὦρα δὴ 'στι βαδίζειν

Οἴκαδ' ἐκάστη.

Τὼ Θεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὴν

Τούτων χάριν ἀντιδοίτην.

ποσέραν ἐδὼν ἀπέδρα; 1228. Ἄλλα] ἄλλαχθ' οὕτως ἔγραψα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀντὶ τοῦ Ἄλλᾶ. 1229. Ἀπουρίσας] κατ' οὖρον ἀνεμὸν ἐς κόρακας. 1230. Πέπαισται] ἀντὶ τοῦ πέπαισται παρὰ τὸ παίζω, παίσω· εἰμή τις εἴποι παρὰ τὸ παίειν καὶ κροτεῖν τοῖς ποσὶ τὴν γῆν. — Ἀντιδοίτην] ἐκ συγκοπῆς τοῦ Ἀντιδοίτην.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Αἱ γυναῖκες συνέθεντο πάντα μηχανήσασθαι εἰς τὸ δοῦναι ἄνδρας εἶναι, καὶ ἐκ-
κλησιάσασθαι πείσαι παραδοῦναι σφίσι τὴν πόλιν, δημηγορησάσης μίαν ἐξ αὐ-
τῶν· αἱ δὲ μηχαναὶ τοῦ δοῦναι αὐτάς ἄνδρας εἶναι, τοιαῦται· πώγωνας περιθέ-
τους ποιοῦνται, καὶ ἀνδρείαν ἀναλαμβάνονται στολὴν, προνοήσασθαι καὶ προ-
σκήσασθαι τὸ σῶμα ἑαυτῶν, ὥς ὅτι μάλιστα ἀνδρικὸν εἶναι δοῦναι· μία δὲ ἐξ αὐ-
τῶν, Πραξαγόρα, λύχρον ἔχουσα, προέρχεται κατὰ τὰς συνθήκας, καὶ φησίν,
Ὁ ΔΑΜΠΡΟΝ ΟΜΜΑ.

ΑΛΛΩΣ.

Αἱ Ἀττικαὶ γυναῖκες, τὰ τῆς πόλεως πράγματα διοικεῖν ἐπιθυμοῦσαι, πρὸς
τὴν Πραξαγόραν τούτου τοῦ τολμήματος ἡγεμόνα, τῶν ἀνδρῶν ἐτι κοίμωμένων,
ἐκ τῶν οἰκῶν συνέρχονται πρωϊαῖτατα, ἵνα μετ' αὐτῆς περὶ τῆς πολιτείας βου-
λεύσωνται· τέλος δὲ βουλευσάμεναι, καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν καθευδόντων ἐσθῆτας
λάβρα λαβοῦσαι, καὶ ἐνδυσάμεναι ταύτας, καὶ πώγωνας ἀνδρείας τῷ προσώπῳ
περιψάμεναι, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν τὸν κόσμον καὶ τὸ σῆμα τῶν ἀνδρῶν
ψευσάμεναι, εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὕτω συνέρχονται· ἐκεῖ δὲ ἡ Πραξαγόρα τῶν
ἄλλων γυναικῶν πολλὰ ἐμπειροτέρα, καὶ περὶ τὸ λέγειν δεινότερα, μακρὰν δη-
μηγορίαν ἤδη προμελετημένην, καὶ ταῖς γυναιξὶ προδεδηλωμένην πρὸς τὸν
δῆμον ποιεῖται· ταύτης δὲ τὸ κεφάλαιον ἦν, πολλῶν ἔνεκα τὰ τῆς πόλεως
πράγματα, καὶ τὴν τούτων διοίκησιν καὶ ἐπιτροπὴν ταῖς γυναιξὶ δεῖν ἐπιτρέ-
πειν· οὕτω γὰρ τὴν πόλιν εὐδαιμονεστάτην εἶσεσθαι. Τούτων δὲ ὁδolois γυναι-
κεῖσις ψήφοις κυρωθέντων, τὰ προσώπειά πᾶν πρόσχημα καὶ κόσμον κατα-
θεῖσαι, λάβρα εἰς τοὺς οἰκίους οἴκους ἐπαναχωροῦσι. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ παρὴν ἀνὴρ τις ὄνομα Χρέμης· ὃς ἄλλοις τισὶ περὶ τῆς τῶν ἰδίων γυ-
ναικῶν νυκτερινῆς ἀπουσίας ἐν ἀλλήλοις μεμφομένοις καὶ λυπουμένοις, τὰ ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ κυρωθέντα δηλοῖ· ἡ δὲ Πραξαγόρα, ὡς χειροτονηθεῖσα στρατηγίς
καὶ τῆς πόλεως κυβερνήτρια, τὴν τῆς πολιτείας ἰδέαν, καθ' ἣν δεῖ ὡς τὸ λοιπὸν
ζῆν τοὺς πολίτας, προστάττει· τῆς δὲ καινῆς πολιτείας ταῦτα ἐστὶ τὰ κεφά-
λαια, πρῶτον μὲν ἡ Πραξαγόρα κελεύει πάντας τοὺς πολίτας πάντα τὰ ἑαυτῶν
χρήματα, καὶ πᾶσαν οὐσίαν εἰς ἀγορὰν ἀποφέρειν, ἵνα μηδεὶς μηδὲν ἴδιον καὶ
οἰκεῖον ἰδίᾳ ἔχῃ, ἀλλὰ πάντα πᾶσιν ὥσι κοινά· ἔπειτα δὲ κελεύει τὰς γυναῖκας
ἐν ταῖς τριόδοις, πᾶσιν αὐταῖς χρῆσθαι βουλομένοις, προῖκα τὴν συνουσίαν χα-
ρίεσθαι· ἵνα δὲ μὴ αἱ παλαιαὶ καὶ δυσειδεῖς γυναῖκες ἀμεληθεῖσαι μένωσιν,
ψήφισμα ἐποίησε μηδὲν τῶν ἀνδρῶν εἶεῖναι πρὸς τὰς νεωτέρας καὶ καλλίους
γυναῖκας προσέρχεσθαι, πρὶν πρὸς τὰς παλαιὰς καὶ δυσειδεῖς προσελθεῖν· διὰ

τοῦτο δὲ μέγας θόρυβος καὶ βοή παραχρῆμα ἐγείρεται· νέος γὰρ τις νέαν ζυγῶν, ὑπὸ τινων παλαιῶν καὶ δυσειδῶν καταλαμβάνεται, καὶ ἀθλίως ἔλκεται, καὶ τὸν τῆς Πραξαγόρας νόμον φυλάττειν καὶ πληρῶν ἀναγκάζεται· ἐν δὲ τῷ τοῦ δράματος τέλει θεράπεινά τις εἰς τὴν σκηνὴν εἰσάγεται, καὶ τοὺς τοιαύτῃ πολιτείᾳ χρωμένους μακαρίζει, καὶ τὸν ἐκυτῆς δεσπότην ζητεῖ· τοῦτου δὲ εὐρεθέντος, ἅπαντες μετὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ θεάτρου ἀπέρχονται· καὶ τῷ δράματι οὕτω τέλος ἐπιτίθεται· ὃ δὲ Ἀριστοφάνης διὰ τούτων τοὺς φιλοσόφους, οἷς ἐχθρὸς ἦν, μά- λιστα δὲ τὰ τοῦ Πλάτωνος περὶ πολιτείας βιβλία ψέγει, σκώπτει, καὶ κομω- δεῖν δοκεῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐν τοῖς Σκίροις τὰ γυναικῶν ἔκρινεν ἐν στολαῖς
Ἀνέρων προκαθίζοντα, γενόμενης ἐκκλησίας,
Περιθέμενοι πάγωνας ἀλλοτρίων τριχῶν.
Ἐποίησαν οὕτως· ὑστεροῦντες οὖν στολαῖς
Ἄνδρες γυναικῶν ἐκάθισαν· καὶ δὴ μὴ
Διμνηγορεῖ περὶ τοῦ λαβοῦσας τῶν ὄλων
Τὴν ἐπιτροπὴν βέλτιον ἄρξιν μυρίῳ
Ἐκέλευσέ τ' εἰς κοινὸν εἰσφέρειν ὅλα
Τὰ χρήματ' ἄνδρας· ὃς κεκρίσθαι τοῖς νόμοις.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΓΥΝΑΙΚΑΙΣ ΤΙΝΕΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΒΑΔΕΥΡΟΣ ἀνὴρ Πραξαγόρας.

ΑΝΗΡ ΤΙΣ.

ΧΡΕΜΗΣ.

Ο ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

Ο ΜΗ ΚΑΤΑΘΕΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΝΕΑΝΙΣ.

ΝΕΑΝΙΑΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΠΡ. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχῆλάτου λύχνου,
Κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,
(Γονὰς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν·
Τροχῶ γὰρ ἐλαθεῖς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
Μυκτῆρσι λαμπράς ἡλίου τιμὰς ἔχεις)
Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ συγκείμενα.
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν· εἰκότως, ἐπεὶ
Κἄν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
Πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς
Λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην

5

10

1. Ὡ λαμπρὸν ὄμμα] ἡ Πραξαγόρα λαβοῦσα λύχνον ὁρθροῦ βαθέος, πρόει-
σι, διαλεγομένη πρὸς αὐτὸν ὡς ἀκουστικὸν καὶ λογικὸν ὄντα, ἐγκώμια ἀπο-
δοῦσα, ὡς μυστικῶ· ὄντι, ὧν ἂν εἶδῃ· πάντα γὰρ βλέπει, καὶ ἄλλοις φα-
νεί ἐν ἀδήλῳ, ἀλλὰ πρὸς οὐδένας ἐκφέρει· Τροχῆλατον δὲ λέγει τὸν λύ-
χνον, ὡς ἐπὶ κεραμικοῦ τροχοῦ ἐλαυνόμενον τε καὶ κατασκευαζόμενον.
2. Ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, ἐξηρτημένον. Εὐ-
σκοπον δὲ λέγει τόπον ἐν τῷ οἴκῳ περιόπτον, ἐφ' οὗ τεθέντος τοῦ λύχνου,
βλέπομεν πάντα τὰ περὶ. 3. Γονὰς] τὴν ἀρχὴν, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, ὡς ἐστὶν
ὁ τροχός. 4. Κεραμικῆς ῥύμης] ὁρμῆς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, τῇ τοῦ κεραμικοῦ
τροχοῦ ῥύμῃ. 5. Μυκτῆρσι] μυκτῆρα λέγει, ἐφ' οὗ τίθεται ἡ θρυαλλίς, ἥ τὸ
ἐλλύχνιον· τιμὰς δὲ ἔχει λαμπράς ὡς φωτίζων ἐν νυκτὶ, καθάπερ ὁ ἥλιος
τῆς ἡμέρας. 6. Ὅρμα] ἔχει, πέμπε τὰς ἐν σοὶ συγκείμενας, καὶ περιεχομέ-
νας ἀκτῖνας τοῦ φωτός. Τοῦτο δ' οὖν σκοτεινόν· εἰ δὲ ἀποδοῖμεν τὸ, συγ-
κείμενα εἰς τὸ, δηλοῦμεν, σαφέστερον ἔσται ὁδὸς· Ὅρμα φλογὸς σημεῖα, σῆ-
μαινε, φαῖνε ἡμῖν· σοὶ γὰρ μόνῳ ἐμπιστεύομεν, ὃ συνεθέμεθα ἡμεῖς αἱ
γυναῖκες ἀλλήλαις· εἰκότως, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοις ὑμῖν ὑπηρετεῖς, κούδεν τοῦ-
των ἐκφαίνεις πρὸς τοὺς ἔξω. 10. Λορδουμένων] λόρδωμα τὸ πρὸς τὸ ἐμ-

15*

Ὁφθαλμὸν οὐδαίς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
 Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
 Λάμπεις, ἀφύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα·
 Στοάς τε, καρποῦ βακχίου τε νάματος
 Πλήρεις, ὑποϊγνύσαισι συμπαρασταεῖς· 15
 Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
 Ἄνθ' ὧν ξυνείση καὶ τὰ νῦν βουλευμάτα,
 Ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
 Ἄλλ' οὐδεμία πάρεστιν, ἃς ἤκειν ἐχρῆν.
 Καὶ τοι πρὸς ὄρθρον ἐστίν· ἡ δ' ἐκκλησία 20
 Αὐτίκα μάλ' ἐστὶν καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,
 Ὡς Σφερόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἐτι·
 ΔΕΙ ΤΑΣ ΕΤΑΙΡΑΣ ΕΓΚΑΘΙΖΟΜΕΝΑΣ ΛΑΘΕΙΝ.
 Τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἐρξαμμένους
 Ἐχουσι τοὺς πώγωνας, οὓς εἶρητ' ἔχειν; 25
 Ἡ θαυμάτια τάνδρεϊα κλειψάσας λαβεῖν
 Ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἄλλ' ὥρῳ τονδὶ λύχνον
 Προσιόντα. φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
 Μὴ καί τις ὧν ἀνὴρ ὁ προσίων τυγχάνη.

ἔμπροσθεν τοῦ σώματος κύρωμα. Ὅπισθ' ἔστι δὲ ἀποχωροῦντων κύρωμα
 λέγεται. ἔμπροσθεν δὲ προϊόντων λόρδοις· ἔστι δὲ λορδοῦσθαι, σεμνῶς πῶς
 τὸ σῶμα σχηματίζειν· ἡ δὲ τῶν ὀνομάτων θέσις εἴη ἂν ἦδε· οὐδαίς ἀπείργει
 (ἀπὸ) τῶν δόμων τὸν σὸν ὀφθαλμὸν ἐπιστάτην (θεωρῶν εἶναι) τῶν πρὸς συνου-
 σίαν σχηματιζομένων σωμάτων. Ἐν δ' οὖν τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, Χορδοῦμένων
 ἀντὶ τοῦ Λορδοῦμένων. 13. Ἀφύων] περιφύγων τὴν τῶν αἰδοίων τρίχω-
 σιν. 15. Ὑποϊγνύσαισι] οἶγω, καὶ οἶγνυμι· ὅτε λάθρα τῶν ἡμετέρων ἀν-
 δρῶν ὑπανόχομεν τὰς τῶν καρπῶν καὶ τοῦ οἴνου ἀποθήκας, οὐ συμπαρα-
 στατῶν καὶ φαίνων, οὐδὲν τούτων ἐκτρέφει ἔξω διὰ μαθήτη καὶ ἂν νῦν μέλ-
 λομεν δράσειν. 18. Σκίροις] ἐν τοῖς Σκίροφθοις· ἐορτὴ αὕτη τῆς Ἀθη-
 νᾶς, ἐν ᾗ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἔφερον ἐπὶ κεφαλῆς σκίρον, ὃ ἐστὶ σκιάδιον λευκὸν
 ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως μέχρι τοῦ Σκίρου χωρίου ἐπὶ τοῦ λιμένος τοῦ Φαλη-
 ρέως, ἐνθα ἦν ὁ ναὸς αὐτῆς. 22. Σφερόμαχος] δῆμαγωγὸς Ἀθηναίων ἦν
 οὗτος· δὲ ἔγραψε ψήφισμα τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας καθέζεσθαι ἐν τῇ
 θεάτρῳ χωρὶς τῶν ἐταίρων. 24. Τί δῆτ' ἂν εἴη] αἴτιον τοῦ ὑπερῖζειν αὐ-
 τὰς οὕτω; μὴ οὐ παρεσκευάσαντό πῶς, οὓς δεῖ περιάπτειν ἑαυταῖς πώγων-

Γ. Α. Ὡρα βαδίζειν, ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως, 30
 Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.
 ΠΡ. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶς, ἐργηγόρου
 Τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
 Τήνδ' ἐκκαλέσσωμαι, τρηδονῶσα τὴν θύραν.
 Δεῖ γὰρ τὸν ἀνδρ' αὐτῆς λαβεῖν. 35
 Γ. Β. Ἦκουσά τοι
 Ὑποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων,
 Ἄτ' οὐ καταδαρθοῦς· ὁ γὰρ ἀνὴρ, ὃ φιλότατη,
 (Σαλαμίνιος γὰρ ἐστίν, ὃ ξύνειμι ἐγὼ)
 Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν.
 Ὡς ἄρτι τοῦτι θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν. 40
 Γ. Α. Καὶ μὴν ὥρῳ καὶ Κλειναρέτην, καὶ Σωστράτην
 Προσιούσαν ἤδη τήνδε, καὶ Φιλαινέτην.
 ΠΡ. Οὐκ οὐν ἐπείξεσθ', ὡς Γλύκη κατώμοσε
 Τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοῶς
 Ἡμῶν ἀποτίσειν, κἄρεβίνθων χοίνικα; 45
 Γ. Α. Τὴν Σμικυθλῶνος οὐχ' ὄρας Μελιστήχην
 Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν; ἄμολι δοκεῖ
 Κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελεῖν μόνη.

νας ἀνδρείους; 30. Ἡμῶν προσιόντων] διὰ τί ἀρσενικῶς τοῦτ' ἔγραψε,
 δέον προσιούσων; διὰ τὸ μέλλειν ἴσως σχηματισθῆσθαι εἰς ἀνδρας, καί περ
 οὐκ ἀκολουθεῖ ἐξῆς ἐν ἄλλοις, τὸ δὲ Ἐκόκκυκε κωμικώτερον ἀντὶ τοῦ ἐκ-
 ρυγε· καὶ τοι οὐχ ὑπὸ κήρυκι ἔπραττον αὐταί, λανθάνειν τὰ πάντα βουλό-
 μεναι· μή τι οὖν ἐννοεῖ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν; 34. Τρηδονῶσα τὴν θύραν]
 ἐθάρρησα τὴν ἐν τοῖς λεξικογράφοις διόρθωσιν ταύτην ἀντὶ τοῦ Τρηδονῶσα,
 καὶ ἐν ἄλλοις ἐτι Θρυγονῶσα· γίγνεται δὲ παρὰ τὸ Τερηδῶν, Τρηδῶν· δὲ
 σλῶλῃς ὧν, βιβρώσκει τὰ ξύλα, ποιδὼν ἤχον ποιῶν· οἶον καὶ ἡ Πραξαγόρα
 ἐβούλετο ποιεῖν, ἄκρῃ τῇ ὄνυχι ὑποξέουσα τὴν θύραν. 36. Τὸ κνίσμα εἰς
 τοῦτο ἔτρεψα τὸ κνῆμα ἐκ τῆς ἀρχαίας. 45. Κἄρεβίνθων] μετὰ γὰρ τὸ πί-
 νειν, ἢ ἐν τῷ πίνειν ἔτρωγον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους· ἐνδέχεται δὲ τὸν ποιη-
 τὴν αἰνέττεσθαι τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον, ὡς καὶ ἀλλαχῇ πολλαχῇ. 47. Ἐν
 ταῖς ἐμβάσι] ἀνδρείους ὑποδήμασιν, ὡς σχολῆς οὕτης αὐτῇ ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς

- Γ. Β. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὄρας Γευσιστράτην,
ἔχουσιν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; 50
καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου;
- ΠΡ. Ὅρῳ προσιοῦσας χάτερας πολλὰς πάνυ
Γυναῖκας, ὅτι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
- Γ. Γ. Καὶ πάνυ τάλαιπῶρος ἔγωγ', ὦ φιλότατη,
ἔκδρασα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην 55
ἔθνητε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.
- ΠΡ. Κάθησθε τρίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
Ἰμάς, ἐπειδὴ ξυλλελεγμένους ὄρω,
Ὅσα Σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
- Γ. Δ. Ἐγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας 60
Δόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἡ ξυγκείμενον.
- Ἐπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἰχοιτό μου,
Ἀλειψάμενη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας
Ἐχλαινόμην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
- Γ. Β. Κἄγωγε· τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας 65
Ἐρρίψα πρῶτον, ἵνα δασυνθῇ τὴν ὅλην,
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικί προσφερής.
- ΠΡ. Ἐχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
Πάσαισιν ἡμῖν, ὁπότε συλλεγοίμεθα;
- Γ. Δ. Νῆ τὴν Ἑκάτην, τὸν καλὸν ἔγωγε τουτονί. 70
- Γ. Ε. Κἄγωγ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
- ΠΡ. Ὑμεῖς δὲ τί φατέ;

ποιεῖν τοῦτο. 49. Γευσιστράτην] ὡς καπήλου γὰρ γυνὴ ἀντὶ τοῦ Λυσιστρά-
τη παρωνομάσθη Γευσιστράτη. 53. Ὅτι περ ὄφελος τῇ πόλει] αἱ λογίδες
τῆς πόλεως· οὕτω γὰρ φαμέν καὶ ἐν μάχαις ἐφθέρη τοῦ στρατεύματος, ὅτι περ
τὴν ὄφελος· οἷον, τὸ ἀνδρείοτερον. 56. Τριχίδων] τριχίδες, θρίσσαι, αἱ ἐν τῇ
συνηθείᾳ σαρδέλαι· Ἐμπλήμενος ἐμπλεημένος. 60. Τὰς μασχάλας] ἐτρίχω-
σαν αὐτάς, ἵνα ὅτ' ἀνατείναιεν τὰς χεῖρας ἐν τῇ χειρονομίᾳ, φαίνονται ἄνδρες
εἶναι, διό καὶ πρὸς τὸν ἥλιον θερμανθεῖσα αὕτη τὴν τοῦ σώματος λευκό-
τητα ἐπειρᾶτο παραφθεῖναι. 71. Ἐπικράτους καλλίω τοῦ πώγωνος τοῦ
Ἐπικράτους· ὡς δασύς δὲ καὶ μελανότριξ κωμωθεῖται οὗτος, καὶ ἐντεῦθεν

- Γ. Δ. Φασί· κατανεύουσι γάρ. 75
- ΠΡ. Καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλ' ὕμιν ὄρῳ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε, καὶ βακτηρίας,
καὶ θαιμάτια τάνδρεϊα, καθάπερ εἵπομεν.
- Γ. Ζ. Ἐγώ γε τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
- Γ. Α. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.
Νῆ τὸν Δία τὸν σωτήρ', ἐπιτήδεός γ' ἂν ᾔην,
τὴν τοῦ Πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος, 80
εἵπερ τι βουκολεῖν ἐθέλοι τὸν δῆμιον.
- ΠΡ. Λέγοιτ' ἂν, ὅπως καὶ τὰ πλεῖστα δράσομεν,
Ἐως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν·
Ἡ κκλησία δ', εἰς ἣν παρασκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἧς γενήσεται. 85
- Γ. Α. Νῆ τὸν Δί', ὥστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἑδρας
Ἰπὸ τῷ λίθῳ, τῶν Πρυτανέων καταντικρύ.
- Γ. Η. Ταυτί γε τοι, νῆ τὸν Δί', ἐφερόμην, ἵνα
Πληρουμένης ξαίνουμι τῆς ἐκκλησίας.
- ΠΡ. Πληρουμένης, τάλαινα;
- Γ. Η. Νῆ τὴν Ἀρτεμιν, 90
Ἐγωγε· τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροφύμην ἄρα
Ξαίνουσα; γυμνά δ' ἐστὶ μου τὰ παιδία.
- ΠΡ. Ἰδοὺ γέ σε ξαίνουσιν, ἣν τοῦ σώματος

σάκεσφόρος ἐλέγετο ὡς πολὺ καὶ μακρὸς καθεῖμενος τὸ γένειον. 76. Σκύτα-
λον] σκυτάλην, βακτηρίαν· ἣν δ' ὁ Λαμίας πένης ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν, ἡ
κατ' ἄλλους πεπλασμένον ἀπὸ τῆς Λαμίας τοῦ τέρατος, περὶ ἧς Φερεκράτης
κωμῳδὸς φησιν, ὅτι σκυτάλην φέρουσα, ἐπέρδετο· ἐκ τούτου δὲ ἐννοεῖται καὶ
τὸ, ὧν πέρδεται· ἵνα ἡ ὧν ἕνεκα πέρδεται· πανόπτῃς δὲ ὁ πολυόμματος
Ἄργος, ὃς διφθέραν ἐνημμένος, ἔβασκε τὴν Ἰὼ ἐν Ἀργεῖ. Δῆμιον δὲ τὸν δῆ-
μιον λέγει. 87. Ἰπὸ τῷ λίθῳ] πρὸς τῷ λίθῳ ἐν τῇ πρυκί· ἣν γὰρ πέτρα τις
88. Ταυτί γὰρ ἐφερόμην] ἤλθεν ἡ ὁγδόη αὕτη γυνή, ἔρια φέρουσα ἐν χερσὶ,
καὶ δικαιολογεῖται ἐπὶ τῷ ἀτόπῳ. 93. Ἰδοὺ γέ σε ξαίνουσιν] ἐπὶ τῶν πα-
ραδόξων εἴωθεν Ἀριστοφάνης ἐπαναλαμβάνειν τὴν φράσιν, ὡς κακῶς εἰρη-

- Οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει.
 Οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι 95
 Ὁ δῆμος ὦν, κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
 Ἀναβαλλομένη, δείξειε τὸν Φορμίσιον.
 Ἦν δ' ἐγκαλιζώμεσθα πρότεροι, λήσομεν
 Ξυστειλάμεναι θαυμάτια τὸν πώγωνά τε 100
 Ὅταν καθῶμεν, δὴν περιδήσομεσθ' ἐκεῖ,
 Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιτο ὄρων;
 Ἀγῶριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
 Δέληθε· καὶ τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.
 Νυνὶ δ', ὄρῃς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
 Τούτου γέ τοι, νῆ τήν ἐπιούσαν ἡμέραν, 105
 Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον, οὐνεκα,
 Ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
 Δυνώμεθ', ὥς τ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν.
 Νῦν μὲν γὰρ οὕτε θέομεν, οὕτ' ἐλαύνομεν.
 Γ. Η. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύτρων ξυνουσία 110
 Δημηγορήσει;
 ΠΡ. Πολὺ μὲν οὖν ἄριστα που.
 Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι
 Πλείεστα σποδοῦνται, δεινोटάτους εἶναι λέγειν

μένην, ὡς καὶ παρακατιῶν (σίχ. 13-36) ἰδοὺ πίνειν δεῖ γὰρ σε, φησί, καθημένην μὴ παραφῆναι τί τοῦ σώματος, οἷον τοὺς πῆχεις τῆς χειρὸς, ἵνα μὴ φανῇς γυνὴ οὕτω τῷ δήμῳ. 97. Φορμίσιον] καὶ οὗτος δασύς τις ἦν· ὁ δὲ νοῦς, εἴτα καλῶς ἡμῖν ἔξει (ἐν ᾗθι δὲ τοῦτο ἀναγνωστέον) καταληφθεῖσάντων ἐδρῶν ὑπὸ τοῦ δήμου, εἰς τὴν ἡμῶν, βουλομένη ὑπερβῆναι εἰς τὴν ἑδραν ἄνωθεν τῶν κατειλημμένων ἐδωλίων ἀνασυραμένη τὴν ἐσθῆτα, δείξειε τοῖς καθημένοις τὸν Φορμίσιον, ὅ ἐστι τὸ αἰδοῖον· ὁ δὲ νοῦς τῆς γυναικὸς ταύτης ἐστὶ προκαταλαβεῖν αὐτὰς τὰς ἑδρας πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δημότας. 102. Ἀγῶριος] στρατηγὸς θηλυπρεπής. Πρόνομος δὲ αὐλῆτης ἦν, μέγαν ἔχων πώγωνα· ἀλλ' ὁ Ἀγῶριος καὶ τοι τὸν τοῦ Προνόμου πώγωνα ἔχων, ἦν γυνή. 109. Νῦν γὰρ οὕτε θέομεν, οὕτε ἐλαύνομεν] ἀπὸ τῶν πλεόντων, ὅποτε ἀπλοίας οὕσης, μήτε πλέουσι, μήτε ἐρέσσουσιν· οὕτω καὶ νῦν ἀργυρίου μὴ ὄντος τῇ πόλει, μήτε θέομεν, μήτε ἐλαύνομεν, μήτε ἀνέμῳ οὐρίῳ, μήτε κώτρῃ φεθίῳ χωροῦμεν πρόσω. 113. Σποδοῦνται] βινούνται, πάσχουσι.

- Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
 Γ. Η. Οὐκ οἶδα· δεινόν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἡμπερία. 115
 ΠΡ. Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
 Ὅπως προμελετήσωμεν, ἃ κεί δεῖ λέγειν.
 Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη,
 Ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασι που;
 Γ. Θ. Τίς δ', ὦ μέλ', ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; 120
 ΠΡ. Ἴθι δὴ σὺ περιδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.
 Ἐγὼ δὲ θέισα τοὺς στεφάνους, περιδήσομαι
 Κἀυτῇ μεθ' ὑμῶν, ἣν τί μοι δόξη λέγειν.
 Γ. Β. Δεῦρ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν, 125
 Ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
 ΠΡ. Πῶς καταγέλαστον;
 Γ. Β. Ὡς περ' εἴ τις σηπείας
 Πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.
 ΠΡ. Ὁ Περιστίαρχος, περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν;
 Πάριθ' ἐς τὸ πρόσθεν· Ἀρίφραδες, παῦσαι λαλῶν.
 Κάθιζε παριῶν· τίς ἀγορεύειν βούλεται; 130
 Γ. Θ. Ἐγώ.
 ΠΡ. Περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχῃ γαθῇ.
 Γ. Θ. Ἰδοῦ.
 ΠΡ. Λέγοις ἄν.

118. Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη] ἵσον τοῦτο δύναται τῷ σπεῦσον περιθέσθαι τὸ γένειον· τὸ δὲ ἕτερον ἂν παρέλκει. 121. Περιδου] περιδήσον τὸν πώγωνα. — Περιθεῖσα τοὺς στεφάνους] κατὰ νόμον τῶν δημηγορούντων. 127. Ἐσταθευμέναις] πεφυγμέναις, περιωπημέναις· πρὸς τί δὲ ἢ εἰκὼν αὐτῇ οὐκ ἔχω κατανοεῖν. 128. Ὁ Περιστίαρχος] ὁ τοῦ καθαίρειν τὴν ἐστίαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐπιστάτης ἦν οὗτος, ὁ τῶν περιστῶν, ὁ ἐστὶ τῶν ἐν τῇ ἐστίᾳ θυμάτων ἐπιμελούμενος· ἔδει γὰρ θύειν χοιρίδιον, καὶ περιβάλλειν τὰς ἑδρας πρὶν πληρωθῆναι τὴν ἐκκλησίαν διὰ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, χρὴ περιφέρειν τὸ χοιρίδιον ἐπήνεγκε τὴν γαλῆν παρὰ προσδοκίαν. 129. Ἀρίφραδες] πεπλασμένον ἔοικε τοῦτ' εἶναι· καὶ ὡς παρόντως αὐτοῦ μνημονεύει· ὡς εἰ ἔλεγε, παυσάτωσαν τούντεῦθεν οἱ εὐγλωττοὶ δημηγόροι,

- Γ. Θ. Εἴτα πρὶν πειν λέγω;
 ΠΡ. Ἴδου ΠΙΕΙΝ.
 Γ. Θ. Τί γὰρ, ὦ μέλ', ἐστεφανώσαμην;
 ΠΡ. Ἄπιθ' ἐκποδῶν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
 Κᾶκεϊ. 135
 Γ. Θ. Τί δ'; οὐ πίνουσι καὶ τῇ κκλησίᾳ;
 ΠΡ. Ἴδου γέ σοι ΠΙΝΟΥΣΙ.
 Γ. Θ. Νῆ τὴν Ἀρτεμιν,
 Καὶ ταῦτά γ' εὕωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
 Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις,
 Ὅσπερ μεθυόντων, ἐστὶ παραπεπληγένα.
 Καὶ, νῆ Δία, σπένδουσί γ' ἡ τίνας ἂν χάριν 140
 Τοσαῦτ' ἐπεύχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῇ;
 Καὶ λοιδοροῦνται γ', ὥσπερ ἐμπεπωκότες.
 Καὶ τὸν παροινούντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
 ΠΡ. Σὺ μὲν βάδιζε, καὶ κἀθιζ'. οὐδὲν γὰρ εἴ.
 Γ. Θ. Νῆ τὸν Δί', ἡ μοι μὴ γενεῖαν κρεῖττον ἦν. 145
 Δίφει γὰρ, ὡς εἰκ', ἀφραυανθήσομαι.
 ΠΡ. Ἐσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;
 Γ. Ι. Ἐγώ.
 ΠΡ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
 Ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστί καὶ καλῶς ἔρεῖς,
 Διερεισαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. 150
 Γ. Ι. Ἐβουλόμεν μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἡθάρων

τοῦ πράγματος εἰς τὰς γυναῖκας περιελθόντος. 133. Ἴδου ποιεῖν!] εἴρηται
 περὶ τοῦ σχήματος τοῦτου ἀνωτέρω. (στίχ. 93. καὶ ἀλλαχθ.) 134. Εἰργά-
 σω κἀκεῖ] μῆτι γραπτέον, ἐργάσα, ἐκεῖ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ; 139. Παραπεπλη-
 γμένα παράφρονα· διαβάλλει δὲ τοὺς βουλευτάς, ὡς μεθυόντων παραφρονήμα-
 τα τὰ ἑαυτῶν περὶ τοῦ κοινοῦ δεικνύντας φρονήματα. 143. Οἱ τοξόται] δη-
 μῶσιι ὑπερέται. 146. Δίφει] ἀποπεμπομένη τοῦ δημηγορεῖν, ἀγανακτεῖ,
 τί φησι, μὴν διὰ τὸ πωγωνοφορεῖν δεῖ με αὐανθῆναι διφει; 148. Τὸ χρῆ-
 μ' ἐργάζεται] ἐπισπέρχει· ὅμοιον τοῦτο τῷ, ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν βιάζεται.
 150. Διερεισαμένη] στηρίζουσα τὸ δημηγορικὸν σχῆμα διὰ τῆς βακτηρίας

- Λέγειν τὰ βέλτισθ', ἐν' ἐκαθήμην ἡσυχός.
 Νῦν δ' οὐκ ἐάσω, κατὰ γε τὴν ἐμὴν, μίαν
 Ἐν τοῖσι καπηλίοισι λάκκους ἐμποιεῖν
 Ὑδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ, μὰ τῷ θεῷ — 155
 ΠΡ. ΜΑ ΤΩ ΘΕΩ. τάλαινα, ποῦ τὸν γοῦν ἔχεις;
 Γ. Ι. Τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πειν γ' ἤτησά σε.
 ΠΡ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν, τῷ θεῷ κατώμοσας,
 Καὶ τοι τὰ γ' ἄλλ' εἰπούσα δεξιότατα.
 Γ. Ι. Ὡ νῆ τὸν Ἀπόλλω.
 ΠΡ. Παύε τοίνυν, ὡς ἐγώ 160
 Ἐκκλησιάζουσ' οὐ προβαλὴν τὸν πόδα
 Τὸν ἕτερον ἂν, εἰ μὴ τοῦτ' ἀκριβωθήσεται.
 Γ. Ι. Φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λέξω πάλιν.
 Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
 Ἐμοὶ γὰρ, ὦ γυναῖκες, αἱ καθήμεναι — 165
 ΠΡ. Γυναῖκας αὖ, δύστηνες, τοὺς ἀνδρας λέγεις;
 Γ. Ι. Δί' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον· ἐπιβλέψασα γὰρ
 Ἐκεῖσε, πρὸς γυναῖκας ὥμην λέγειν.
 ΠΡ. Ἀπερρε καὶ σὺ, καὶ κάθησ' ἐντευθενί.
 Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ, 170
 Τονδὶ λαβοῦσα· τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
 Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
 Ἐμοιγ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,

153. Κατάγε τὴν ἐμὴν] ἔλλειψιν ἔχει τοῦ Γνώμην· τὸ δὲ Μίαν ἔστω, οὐδεμίαν
 ἐάσω λάκκους ὕδατος ποιεῖν ἐν καπηλίοις, ἀλλ' οἶνου μάλιστα· ὠρυττον
 γὰρ ἐν τοῖς καπηλίοις καὶ περιέπλασσον, ὥσπερ δεξαμενὰς, κοινοῦντες ὀρυγ-
 ματα ὑπὸ γῆν, ὕδωρ καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον αὐτοῖς ἀποθέμενοι. 156. Μὰ τῷ
 θεῷ] παράδοξον καὶ τοῦτο ἔδοξεν αὐτῇ, ἀνδρ' αὐτὴν νῦν οὕσαν, τὸν τῶν γυ-
 ναικῶν προφέρειν ὄρκον. Δημήτηρ γὰρ καὶ Περσεφόνη μᾶλλον ὄρκος ἦν γυ-
 ναικῇ. 162. Ἀκριβωθήσεται] εἰμὴ μελετηθήσεται καὶ προασκηθήσεται τὸ
 δημηγορεῖν. 167. Δί' Ἐπίγονον] ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν, ἔδοξε γυναῖκας ὀρεῖν
 ἦν δ' ὁ Ἐπίγονος μαλθακὸς καὶ ἡδυπαθής. 169. Ἀπερρε] ἀπελθε. Ὑμῶν
 ἕνεκα, ὅσον ἐξ αἰτίας ὑμῶν, ἀναξίω οὕσῶν. — Τυχεῖν κατορθώσασα, ἀνάλυσιν

- Ὅσον περ ὑμῖν ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
 τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. 175
 Ὅρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένῃ.
 Ἄει πονηροῖς καὶν τις ἡμέραν μίαν
 Χριστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
 Ἐπέτρεψας ἐτέρῳ; πλείον' ἐτι δράσει κακῶ.
 Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νοθετεῖν, 180
 οἱ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε.
 τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.
 Ἐκκλησίαισιν ἦν οὐκ ἐχρώμεθα
 οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τὸν γ' Ἀγύριον
 πονηρὸν ἡγούμεσθα· νῦν δὲ, χρωμένων, 185
 ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν.
 ὁ δ' οὐ λαβὼν, εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους.
 τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 Γ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην. εὐγε ταυταγὶ λέγεις,
 ΠΡ. Τάλαιν', Ἀφροδίτην ὠνόμασας. χαρίεντά γ' ἂν 190
 Ἐδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπες ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
 Γ. Α. Ἄλλ' οὐκ ἂν εἶπον.
 ΠΡ. Μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
 τὸ συμμαχικὸν αὐ τοῦθ', οὐτ' ἐσκοπούμεθα,
 εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.
 Ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο· τῶν δὲ ῥητόρων 195
 ὁ ταῦτ' ἀναπέισας εὐθὺς ἀποδράς ὤχετο.

τοῦτο τοῦ Κατορθώσαι. 184. Ἀγύριον] ἦν ὅτε, φησὶν, ἐκκλησίας, ἐν αἷς
 οἱ δημαγωγοὶ ἐπιδείκνυνται, οὐκ ἐποιούμεθ' ὅπως, ἀλλ' ἐμισοῦμεν μάλιστα
 τὸν Ἀγύριον καὶ τοὺς κατ' αὐτὸν διανέμοντας τοὺς μισθοὺς (παρὰ γὰρ τῶν
 δημαγωγῶν ἐλάμβανον τοὺς) νῦν δὲ, ἐπειδὴ ποιούμεθα ἐκκλησίας, καὶ
 δημαγωγὸς δεχόμεθα, ὁ μὲν ἡμῶν ἀργύριον λαβὼν, ἐπαινεῖ ἐκείνους· ὁ δὲ
 μὴ λαβὼν, μέμφεται τοὺς ζητοῦντας λαβεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Τετάρταται
 δ' οὖν πως ὁ νοῦς. 193. τὸ συμμαχικὸν] ὁ νοῦς, τὸ συμμαχικὸν ἐν μέν ταῖς
 βουλαῖς καὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἐδόκει σωτήριον τῇ πόλει· γενομένου δὲ, χαλε-
 πῶς ἔφερον οἱ ῥήτορες, καὶ αὐτῶν δὲ τὸ ψήγισμα γράψας, εὐθὺς ἀπέδρα· τίς

- Ναὺς δὴ καθέλκειν τῷ πένητι μὲν δοκεῖ.
 τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
 Κορινθίοις ἄχθεσθε· καὶ κεῖνοί γε σοί.
 Νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σὺ νῦν χρηστὸς γενοῦ. 200
 Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός.
 Σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὀρίξεσθαι.
 Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
 Γ. Α. Ὡς ξυνεργὸς ὦν ἡ.
 ΠΡ. Νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
 Ὑμεῖς γ' ἄρ' ἔστ', ὦ ἄνθρωπε, τούτων αἴτιοι. 205
 τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα,
 ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος, ὅτι τις κερδανεῖ.
 τὸ δὲ κοινόν, ὥσπερ Αἴσιμος, κυλινδεταί.
 Ἦν οὖν ἐμοὶ πειθῆσθε, σωθήσεσθ' ἐτι.
 ταῖς γὰρ γυναῖξιν φημι χρῆναι τὴν πόλιν. 210
 Ἡμᾶς παραδοῦναι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
 ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
 Γ. Β. Εὖ γ', εὖ γε, νῆ Δί', εὖ γε· λέγε, λέγ', ὦ γαθέ.
 ΠΡ. Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτιόνες,
 Ἐγὼ διδάξω, πρῶτα μὲν γὰρ τάρια. 215
 Βάπτουσι θερμῶ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
 Ἀπαξάπασαι· καὶ οὐχὶ μεταπειρωμέναις
 Ἰδοὺς ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,

δ' εἶπε τὴν γνώμην, καὶ εἰ τὸ συμμαχικὸν, ἀπορεῖται. 198. τῷ πένητι μὲν
 δοκεῖ] εὐρίσκει γὰρ μισθόν. τῷ δὲ γεωργῷ βαρὺ ἦν ἐπὶ ταῖς τριηραρχίαις.
 199. καὶ κεῖνοί γε σοί] τῷ δήμῳ. 201. Ἀργεῖος ἀμαθής, ὁ δὲ Ἰερώνυμος
 σοφός] εἰρωνικῶς καὶ ὡς ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ δήμου ταῦτα· ἦσαν ἀληθῶς τοῦ-
 ναντίον, ὁ μὲν, σοφός καὶ φρόνιμος δημαγωγός· ὁ δὲ Ἰερώνυμος, κομπο-
 λόγος καὶ ὑψίφωνος. 202. Σωτηρία παρέκυψεν] ποτέρα ἢ μετὰ τοὺς τρία-
 κοντα, ἢ ἐτέραν τινα ἐννοεῖ; ἐκείνην δοκεῖ, ἐπειδὴ μέμνηται καὶ τοῦ σω-
 τήρος. 208. Αἴσιμος] σκαιός τις καὶ χωλὸς καὶ ἄσχημος. 211. Ἐπιτρόποις]
 ἀπὸ τῶν μερικῶν ἐπὶ τὰ καθόλου προβάς, συνάγει περὶ τῆς τῶν γυναικῶν ἐν
 τῷ διοικεῖν ἱκανότητος. 217. Μεταπειρωμέναις] νεωτερίζουσας καινοτομοῦ-

- Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
 Εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο; 220
 Καθήμεναι φρύγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ. 225
 Αὐτοῖς παραψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Τὸν οἶνον εὐζῶρον φιλοῦσ', ὥσπερ προτοῦ.
 Βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ.
 Ταῦταισιν οὖν, ὧνδρες, παραδόντες τὴν πόλιν,
 Μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα, 230
 Τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
 Ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα·
 Ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες
 Σώζειν μάλ' ἐπιθυμοῦσιν· εἴτα σιτία
 Τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν;
 Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή·
 Ἄρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθεῖη ποτέ.
 Αὐταὶ γὰρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
 Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα δ' ἂν πείθησθέ μοι,
 Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε. 240
 Γ. Α. Εὖ γ', ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, καὶ δεξιῶς.
 Πόθεν, ὦ τάλαινα, ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;
 ΠΡ. Ἐν ταῖσι φυγαῖς μετὰ τ' ἀνδρὸς ὄκησ' ἐν Πυκλῇ.
 Ἐπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
 Γ. Α. Οὐκ ἐτὸς ἄρ', ὦ μέλ', ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ. 245

σας. 220. Εἰ μὴ τι καινὸν] μέμφεται ἐνταῦθα τὰς καινοτομίας, ὡς ὧν ἀπό-
 λωλεν ἡ πόλις. 221. Φρύγουσι] τίποτε; πονηρόν τι εἶκοι λέγειν. 224. Ἐ-
 πιτρίβουσι τοὺς ἄνδρας τοῖς ἀναλώμασι. 226. Παραψωνοῦσι] ἄριστα βρώ-
 ματ' αὐτοῖς συσκευάζουσι λάθρα. 243. Ἐνταῖς φυγαῖς] ἐν τῇ ὑπὸ τῶν
 Πελοποννησίων πολιορκίᾳ, ἣ ἐπὶ τῶν τριάκοντα τυράννων. 245. Οὐκ ἐτὸς

- Καί σε στρατηγεῖν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
 Αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ', ἀπιγοεῖς, κατεργάσῃ.
 Ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρεῖς,
 Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ἔκκλησίᾳ;
 ΠΡ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν.
 Γ. Α. Ἄλλα τοῦτό γε 250
 Ἰσασι πάντες.
 ΠΡ. Ἄλλα καὶ μελαγχολᾶν.
 Γ. Α. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν.
 ΠΡ. Ἄλλα καὶ τὰ τρυβλία
 Κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
 Γ. Α. Τί δ', ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;
 ΠΡ. Τούτῳ μὲν ἂν εἵποιμ' ἐς κυνὸς πυγὴν ὄραν. 255
 Γ. Α. Τί δ', ἦν ὑποκρούσῃ σε;
 ΠΡ. Προσκινήσομαι,
 Ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.
 Γ. Α. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σε τοξόται
 Ἐλκωσιν, ὅτι δράσεις ποτ'.
 ΠΡ. Ἐξαγκωνιῶ
 Ὄδι' μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. 260
 Γ. Α. Ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἰρώσ', ἔαν κελεύσομεν.
 Γ. Β. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς·
 Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφρογτίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ

ἄρα] οὐκ ἄρα μάτην. 246. Αὐτόθεν] ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας.
 Κέφαλος δὲ δημαγωγὸς υἱὸς κεραμέως ἦν δ' ἐπὶ τῶν τριάκοντα. 253. Τὴν
 δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς] εἰρωνικὸν ταῦτο. — Νεοκλείδης] καὶ οὗτος ῥήτωρ
 πονηρὸς Ἀθηναῖος. (Ἰδε Πλουτ. στίχ. 665.) Γλάμων δὲ ὁ ὀφθαλμιῶν.
 255. Ἐς κυνὸς πυγὴν] παροιμιῶδες τοῦτο, ἐς κυνὸς πυγὴν ὄραν, καὶ τριῶν
 ἀλωπέκων λέγεται ἐπὶ τῶν ὀφθαλμιῶντων. 256. Ἰποκρούσῃ σε] εἰ πει-
 ρῶσι σου εἰς ἐπιθυμίαν σαρκικὴν; προσκινήσομαι, ὑποδέξομαι· οὕτω γὰρ καὶ
 ἄλλοις τὸ κινεῖν καὶ τὸ βινεῖν συνωνύμως ἐξέλαβε· ὅηλον καὶ τῶν ἐπομέ-
 νων. 259. Ἐξαγκωνιῶ] ἡ διαμαχήσομαι ταῖς χερσίν, ὥσπερ οἱ ἀθλῆται, ἵνα
 μὴ με λάβῃ μέσην, ἢ περιστελῶ ἑμαυτὴν ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν ὄδι· πῶς τοῦτο;

- Τὰς χεῖρας αἶρειν μνημονεύσμεν τότε.
Εἰθισμένοι γὰρ ἐσμέν αἶρειν τὰ σκέλη. 266
- ΠΡ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα· ὅμως δὲ χειροτονητέον
Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
Ἄγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτῶνια·
ὑποδείσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεῖασθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν 270
Μέλλοι βαδίζειν, ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.
Ἐπειτ', ἐπειδὴν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,
Περιδείσθε τοὺς πώγωνας· ἡνίκ' ἂν δέ γε
Τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμένοι,
καὶ θαυμάτια τὰνδρεῖά γ', ἅπερ ἐκλέψατε, 275
Ἐπαναβάλλεσθε, κατὰ ταῖς βακτηρίαις
Ἐπεριδόμεναι βαδίζετ', ἄδουσαι μέλος.
Πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμεναι
Τὸν τῶν ἀγροίκων.
- Γ. Β. Εὖ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε
Προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἶομαι 280
Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν Πνύχ' ἤξειν ἀντικρυς
Γυναῖκας.
- ΠΡ. Ἀλλὰ σπεύσαθ', ὡς εἰώθ' ἔχει
Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίως ἐς τὴν Πνύκα,
Ἵπαποτρέχειν ἔχουσι μὴδὲ πάτταλον.
- ΧΟΡ. Ὡρα προβαίνειν, ὦνδρες, ἡμῖν ἐστί. τοῦτο γὰρ χρὴ 285

αὐτοὺς αἶδε· δῆλον δὲ ὅτι τὸν τρόπον καὶ τὸ σχῆμα ἐποίησε τῆς ἐξακωνί-
σεως. 266. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα] θέος γὰρ μὴ ταῦτ' ἀποδοῦναι· ἀλλ' ὅμως
ποιητέον τὴν χειροτονίαν, τὴν ἐτέρανταῖν χερσὶν ἐχούσας παραγεγυμνωμέ-
νην τῆς ἐξωμίδος. 280. Προΐωμεν αὐτῶν] τίνας; τῶν γυναικῶν τῶν ἐκ τῶν
ἀγρῶν ἐρχομένων· πρωθυστερώς γὰρ καὶ παρὰ λόγον ἐχρήσατο τῇ ἀντωνυμίᾳ.
284. Ἵπαποτρέχειν ἀναχωρεῖν ἐκείθεν, μὴδὲ πάτταλον ἔχοντας, ὃ ἐστὶ μὴ-
δὲν ἔχοντας· εἰδὲ πάτταλον ἐννοεῖ αἰσχροῦν τι, ἄλλος λόγος. Μέχρι μὲν τοῦ-
των προμελέτη πάντα ἦσαν ταῖς γυναῖξιν· νῦν δ' ἀνδρωθεῖσαι, σχηματίζουσι
τὸν χορὸν καὶ εἰσάειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285. Τοῦτο] τὸ, ὃ ἄνδρες. —

- Μεμνημένους αἰεὶ λέγειν, ὥς μή ποτ' ἐξολισθῇ,
Ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς, ἢν ἀλώμεν
Ἐνδύμεναι κατὰ σκοτόν τόλμημα τηλικούτον.
- ΗΜΙΧ. Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν, ὦνδρες· ἠπειλήσεν γὰρ
Ὁ Θεσμοθέτης, ὅς ἂν μὴ πρῶ πάνυ τοῦ κνέφους 290
Ἦκη κεκονιμένος, βλέπων ὑπότριμμα,
Στέργων σκοροδάλμη, μὴ δώσειν τὸ τριώβολον.
Ἀλλ', ὦ Χαριτιμίδη, καὶ Σμύκνυθε, καὶ Δράκης,
Ἐπου κατεπείγων σαυτὸν, προσέχων, ὅπως
Μηδὲν παραχορδεῖς, ὧν δεῖ σ' ἀποδείξει. 295
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαθόντες, ἔπειτα πλη-
σίον καθεδούμεθ', ὡς ἂν χειροτονώμεν
Ἀπανθ', ὅπως ἂν δέη τὰς ἡμετέρας φίλας.
Καὶ τοὶ τῇ λέγῳ, φίλους γὰρ χρὴν μ' ὀνομάζειν.
- ΗΜΙΧ. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τοῦσδε τοὺς ἐς ἄσπεος 300
Ἦκοντας; ὅσοι προῦ μὲν, ἡνίκ' ἐλθόντας εἶδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, κάθηντο λαλοῦντες·
Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν. ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης,
Ὅτ' ἤρχεν ὁ γεννάδας, οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
Τὰ τῆς πόλεως διολκεῖν, ἀργύριον λαθών. 305
Ἀλλ' ἔχεν ἕκαστος ἐν ἀσπίδι φέρων

Ὀλισθη δὲ, ἐκφύγη τῆς μνήμης· γίνεταί ἐκ τοῦ Ὀλισθαίνειν, ὠλισθον Ἀό-
ριστος δεύτερος, ἐὰν ὀλισθῇ, ὃ ὀλισθῶν. 291. βλέπων ὑπότριμμα] φράσις
ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ πικρὰ βλέπειν· ὡς καὶ τὸ πῦρ βλέπει, ὀρίανον βλέπει, καὶ
τὰ τοιαῦτα, ἐστὶ δὲ, φασί, τὸ ὑπότριμμα ἔδωκεν ὑπὸ δριμέων τινῶν συγκεί-
μενον· δῆλον δὲ τοῦτο καὶ τῆς σκοροδάλμης· εἰς ποτέρῳ δὲ ταῦτ' ἂν εἴη
ἀποδοτέα; τῇ θεσμοθέτῃ, ἢ τῇ εὐθείᾳ τοῦ Ἡπείλησεν, ἢ τῇ δικαστῇ, ὡς εὐ-
θεῖα τοῦ Ἡκῆ; ἐμοίγε τὸ δεύτερον ἀμεινονεῖναι δοκεῖ. 293. Παραχορδεῖς]
παρὰ χορδὴν καὶ τὸν σκοπὸν ἐρεῖς, μὴδὲ παραφθέγγῃ. — Σύμβολον δὲ λέγει
τὸ δικαστικόν, δι' οὗ ἕκαστος λήψεται τὸ τριώβολον. 299. φίλους γὰρ]
αὐτὴ ἐαυτὴν ἐπιδιορθοῖ· καὶ τοῦτ' ἄρα παρήγγελλται ἀνωτέρω (στ. 283.)
300. Ὅρα δὲ ὅπως ὠθήσομεν] ἐνταῦθα ὀρθῶς ἄνδρας τινὰς ἐρχομένους εἰς τὴν
ἐκκλησίαν· οὗς καὶ μέμφεται, ὅτι δι' ὀβολὸν ἐλάλουν (ὁμοίον τῷ ἐφλυάρον),
μηδὲν καίριον ποιοῦντες. — Μυρωνίδης δὲ τῶν εὐδοκίμουτων στρατηγὸς ἦν.

Πισὺν, ἅμα τ' ἄρτον, καὶ δύο χρομμύω,
Καὶ τρεῖς ἄν' ἐλάας. νυνὶ δὲ τριώβολον
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινόν,
ὥς περ πηλοφοροῦντες. 310

ΒΑΡΥΠΡΟΣ, ΑΝΗΡ ΤΙΣ, ΧΡΕΜΗΣ, ΧΟΡΟΣ,
ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ.

ΒΑ. Τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη ἔστι μοι;
Ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν ἡ δ' οὐ φαίνεται.
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκοτῷ
Καὶ θοιμάτιον, ὅτε δὴ δ' ἐκείνο ψηλαφῶν 315
Οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
Ἐπεῖχε κρούων ὁ Κοπρεαῖος, λαμβάνων
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
Καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
Ἄλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ, ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; 320
Ἦ πανταχοῦ τοι νυκτὸς ἔστιν ἐν καλῷ.
Οὐ γὰρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν, ἡγόμεν
Γυναῖχ', ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
Οὐ γὰρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελέλυσθε 325

310. ὥς περ πηλοφοροῦντες] ζητοῦσι λαβεῖν μισθόν, καθάπερ αἱ τὸν πηλὸν
φέροντες τοῖς οἰκοδομοῦσί τι.

311. Ἐνταῦθα φαίνεται ἐπὶ τοῦ προσκηνίου Βλέπυρος ὁ τῆς Πραξαγόρας
ἀνὴρ δυσανασχετῶν πρὸς τινὰ τὰ αὐτὰ πεπονθότα, ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ νυκτὸς φ-
χετο ἀπὸ αὐτοῦ. 317. Κοπρεαῖος] αὐτὴν τὴν Κόπρον προσωποποιεῖ, ὡς ἐπέ-
χουσαν καὶ κρούουσαν τὴν θύραν τοῦ πρῶτου, ἐξελεῖν ζητοῦσαν. 318. ἡ-
μιδιπλοῖδιον] μικρόν τι ἐπίβλημα γυναικεῖον, ὥς περ καὶ αἱ Περσικαὶ ἐμβά-
δες διὰ καὶ ὑφέλκομαι λέγει, ὅ ἐστιν ἐπισύρω· οἷα εἶσιν, αἱ οἴκοι τυγχά-

Δράσουσ'. ὅμως δ' οὖν ἔστιν ἀποπατητέον.
ΑΝ. Τίς ἔστιν; οὐ δῆπου Βλέπυρος ὁ γειτνίων;
Νῆ τὸν Δί', αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος. εἰπέ μοι,
Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἔστιν; οὐ τί που
Κινησίας σου κατατετίληκέν πόθεν; 330
ΒΑ. Οὐκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελέλυσθε.
ΑΝ. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου ποῦ ἔστιν;
ΒΑ. Οὐκ ἔχω φράσαι.
Ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ' εὔρον· ἐν τοῖς στρώμασιν.
ΑΝ. Εἴτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκα ἐκέλευσάς σοι φράσαι; 335
ΒΑ. Μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ ἐνδὸν οὔσα τυγχάνει.
Ἄλλ' ἐκτετρώπηκεν λαθοῦσά μ' ἐνδοθεν.
Ὅ καὶ δέδοικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.
ΑΝ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά τοίγυν ἀντικρυς
Ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ, ἦ, ξύνειμ' ἐγὼ,
340 Φρούδη σ'· ἔχουσα θοιμάτιον, οὐ γὰρ φόρου.
Κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ'· ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.
Οὐκοῦν λαβεῖν γ' αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
ΒΑ. Μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς· ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, 345
Ἐς τὸ κοθόρνῳ τὸ πόδ' ἐνθεῖς ἱέμην,
Ἵνα μὴ γέσσαιμ' ἐς τὴν σισύραν φανὴ γὰρ ἦν.
ΑΝ. Τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

νομέν χρώμενοι. 326. Ἀποπατητέον] ἐκαθέσθη ἐνταῦθα ἀποπατήσων,
ὡς μηδενὸς ἐν νυκτὶ αὐτὸν ὁρῶντος. 329. Τὸ πυρρόν] πότερον, τὸ ἱμάτιον
λέγει πυρρόν, ἢ ἄλλο τι αἰτχρόν; καὶ γὰρ καὶ ὁ Κινησίας, δὴ πολλαχῇ κο-
μῶδει (ἴδε Βατρ. 153. καὶ Ὀρν. 1378.) τοιοῦτό τι δίδωσιν ὑπονοεῖν.
337. Ἐκτετρώπηκεν] ὥς περ μὲν ἐκ τῆς ὀπῆς ἐξῆλθε λαθοῦσα τῆς οἰκίας.
346. Ἐς τὸ κοθόρνῳ] ὑπόδημα ἀμφοτέροις ἐφαρμόζον τοῖς ποσὶν ὁ κοθόρ-
νος. Σισύραν δὲ τὸ μαλλωτὸν στρώμα λέγει, φανὴν δὲ, φαινήν, καθαρὰν.

- BA. Γνώμην γ' ἐμήν.
 Οὐκουν πονηρά γ' ἐστίν, ὃ τι καὶ εἰδέναι.
 AN. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονίαν τιν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ δ'
 "Ὡρα βαδίξειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
 "Ἦνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.
 BA. Κἄγωγ', ἐπειδὴν ἀποπατήσω νῦν δ' ἐμοῦ.
 'Αχράς τις ἐγκλείσας' ἔχει τὰ σιτία,
 AN. Μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;
 BA. Νῆ τὸν Διόνυσον, ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
 'Ατὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
 Μόνον τὸ λυποῦν ἐστίν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
 "Οποὶ βαδιεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος.
 Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
 "Οστις ποτ' ἐστ' ἄνθρωπος 'Α'χραδούσιος.
 Τίς ἂν οὖν ἰατρὸν μοι μετέλθοι, καὶ τίνα;
 Τίς τῶν κατὰ πρῶκτόν δεινός ἐσσι τὴν τέχνην;
 'Αρ' οἶδ' Ἀμύνων; ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
 'Αντισθένης τις καλεσάτω πάση τέχνῃ.
 Οὗτος γὰρ ὦντ' ἔνεκά γε στεναγμάτων
 Οἶδεν, τί πρῶκτός βούλεται χεζήτιων.
 "Ὡ πότνι' Εἰλείθια, μὴ με περιῖδης
 Διαρράγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον,

350

355

360

365

370

349. Γνώμην γ' ἐμήν] τοῦτο καὶ ἡ ἐμὴ γνώμη ἐστίν. 351. ἱμονίαν] διη-
 νεκῶς· ἱμονία γὰρ τὸ σχοινίον τῆς ἀντλίας. 355. 'Αχράς τις] δυσκοιλιότης
 τις κατέχει, ὥσπερ εἰ ἔφαγον ἀχράδας· στυπτικὸν γὰρ καὶ δυσκοιλίον ἡ ἀχράς,
 ὡς καὶ τὰ οὐκ διὰ τὴν ἐνοῦσαν σφίσι στυφύτητα. 356. Θρασύβουλος] ἐλ-
 θόντων πρέσβων ἐκ Λακεδαιμόνος περὶ συνθηκῶν, Θρασύβουλος δωροδοκήσας,
 προσεποιήσατο μὴ δύνασθαι δημηγορησάτω, φάγων ἀχράδας. 357. 'Ενέχεται]
 κωλύεται ἐνδον ἢ κόπρος· καὶ οὐκ οἶδα, ὅποι χωρήσει ἐξῆς, ὅταν καὶ ἕτερον
 ἄνωθεν ἐνθῇ. 361. Βεβαλάνωκε] ὥσπερ βαλάνῳ κατέκλεισε τὴν τοῦ πρῶ-
 κτοῦ θύραν ὁ 'Αχραδούσιος· τὴν γὰρ ἀχράδα αὐτοῖς ἐπροσωποποίησεν ὡς δὴθεν
 ἀπὸ τίνος δήμου 'Αχραδοῦς. 363. Ἀμύνων] μαλθακὸς τις ἰατρός καὶ ἐταιρι-
 κὸς οὗτος κομφεῖται εἶναι. 'Αντισθένης δὲ καὶ αὐτὸς ἰατρὸς ἕτερος, θηλυ-
 θρίας καὶ αὐτὸς καὶ καταπύγων ἦν· διὸ καὶ τὴν Εἰλείθιαν ἐπικαλεῖται, ὡς

- ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κομφοδική.
 XP. Οὗτος, τί ποιεῖς; οὐ τι ποὺ χέζεις;
 BA. Εἰ γὰρ; ἔτι γε, μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.
 XP. Τί δὲ τῆς γυναικὸς ἀμπέχη τὸ χιτῶνιον;
 BA. 'Εν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἐνδον λαθὼν.
 XP. 'Ατὰρ πόθεν ἦκεις ἐτερόν;
 BA. 'Εξ ἐκκλησίας.
 XP. 'Ἦδη λέλυται γὰρ;
 BA. Νῆ Δί', ὄρθριον μὲν οὖν.
 XP. Καὶ δῆτα πολλὴν ἡμίλτος, ὦ Ζεῦ φίλτατε,
 Γέλων παρέσχεν, ἣν προσέφραινεν κύκλω.
 BA. Τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες;
 XP. Εἰ γὰρ ὄφελον.
 BA. 'Αλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι.
 XP. 'Εχων μὰ Δί' οὐδὲν ἄλλο γ', ἢ τὸν θύλακόν.
 BA. Τὸ δ' αἴτιον τι;
 XP. Πλείστος ἀνθρώπων ὄχλος,
 "Ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν Πύκναι.
 Καὶ δῆτα πάντας σκυτοτόμοις ἠκάζομεν,
 "Ὅρῳντες αὐτοὺς· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
 "Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία.
 BA. "Ὡστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς, οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
 XP. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθὼν;
 BA. Πόθεν;
 XP. Οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον

375

380

385

390

μαυευνικήν. 371. Σκωραμὶς] ἀμὲς μὲν τὸ τοῦ οὔρου δοχεῖον, σκωραμὶς δὲ τὸ
 τοῦ σκάτους· 8 καὶ λάσανον λέγεται. 378. Μίλτος] βαφὴ ἐστὶν αὕτη ἐκ γῆς
 ἐρυθρᾶς· τοὺς γὰρ ὑστεροῦντας ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατέπειγον οἱ ὑπηρε-
 ται ταχύνειν· τοὺς δὲ μὴ πειθόμενους σχοινοῖς μεμιτωμένοις σοδοῦντες ἔ-
 χραινον· οἱ δὲ, γνωστοὶ ἐκ τούτου γεγεννημένοι, ἐζημιοῦνται. — Θύλακον δὲ
 λέγει, τὴν ἀρροθήκην, εἰς ἣν ἡμελλε, λαθὼν τὸ τριώβολον ἀνήσσεσθαι· τι ἀπὸ
 τῆς ἀγορᾶς. 385. Σκυτοτόμοις] διὰ τὸ ὑπὸ σκίαν καθημένους· τοὺς ἐργά-

- ΒΛ. Ἀλεκτρῶν ἐφθέγγετ'. Οἱμοὶ δέλαιος.
 ΑΝΤΙΑΔΟΣ, ΔΠΟΙΜΩΕΟΝ ΜΕ ΤΟΥ ΤΡΙΩΒΟΛΟΥ
 ΤΟΝ ΖΩΝΤΑ ΜΑΛΛΟΝ· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.
 Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
 Οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη;
 ΧΡ. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ 395
 Ἔδοξε τοῖς Πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
 Γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. κατ' εὐθέως
 Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε·
 Κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ, (πόσον δοκεῖς);
 Ὡς δεινὰ τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν, 400
 Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
 Ὅς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
 Ὅ δ' ἀναβοήσας καὶ περιθλέψας ἔφη·
 Τί δαί μ' ἐχρῆν δρᾶν;
 ΒΛ. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῶ.
 Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ, 405
 Σαντῶ παραλείφειν τὰ βλεφάρᾳ τῆς ἐσπέρας,
 Ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
 ΧΡ. Μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
 Παρήλθε γυμνός, ὥς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν.
 Αὐτός γε μέντ' οὐ φασκεν ἱμάτιον ἔχειν, 410
 Κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους.

ζεσθαι. 392. Ἀντίλοχε] ἐκ τῶν τοῦ Αἰσχύλου ἢ παρὰ δὲ φασί· λέγει γὰρ
 πού ἐκεῖνος ἐν Μυρμηδόσιν· ὁ νῦν οὐ σώζεται.

• Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηκότος

• Τὸν ζῶντα μᾶλλον.

398. Νεοκλείδης] περὶ οὗ καὶ ἀνωτέρω (254) εἶρηται· διὰ δὲ τὸ ὑφθαλ-
 μιᾶν, Παρείρπυσεν, εἶπεν, οἶον ἐρπειδόν, ἵνα μὴ προσκόπη. 402. Βλεφα-
 ρίδα] ἦν γὰρ βεβλαμμένος ὑπὸ τοῦ πάθους, ὥστ' ἀποθεβλήκει τὰς βλεφα-
 ρίδας, ὅ ἐστι τὰς τῶν βλεφάρων τρίχας. 405. Τιθύμαλλον] φλόμος, οὗ καὶ
 αὐτοῦ ὁ γαλακτώδης ὀπὸς δριμύς ἐστι λίαν. 408. Εὐαίων] πεπλασμένων

- Ὅρᾳτε μὲν με δεόμενον σωτηρίας
 Τετραστατήρου καὐτόν· ἄλλ' ὅμως ἐρῶ,
 Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
 Ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς 415
 Χλαῖνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
 Πλευρίτις ἡμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ.
 Ὅσοις δὲ κλίνη μὴ ᾖ, μὴδὲ στρώματα,
 Ἴέναι καθευδῆσοντας, ἀπὸνενιμμένους,
 Ἐς τῶν σκυλοδεψῶν ἦν δ' ἐπικλίνη τὴν θύραν, 420
 Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
 ΒΛ. Νῆ τὸν Διόνυσον, χρηστά γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε
 Προσέθηκεν, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν·
 Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνας·
 Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν, ἢ κλᾶειν μακρά, 425
 Ἴνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τάγαθόν.
 ΧΡ. Μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπὴς νεανίας
 Λευκός τις ἀνεπήδησεν, ὅμοιος Νικίᾳ,
 Δημηγορήσων, καπεχείρησεν λέγειν,
 Ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναῖξιν τὴν πόλιν. 430
 Εἴτ' ἐθορύβησαν, κἀνέκραγον, ὥς εὖ λέγοι,
 Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
 Ἀνεβορρόβυξαν.

παρὰ τὸ Εὐ καὶ Διδόν, ὁ ἐν ἡδυπαθείαις διημερεύων. 413. Τετραστατήρου]
 νόμισμα ὁ στατῆρ ἔλαττον ὅν ὀβολοῦ· ὡς εἰ ἔλεγεν. ὁρᾶτε καμὲ δεόμε-
 νον τοῦ τριωβόλου· ἄλλ' ὅμως κτλ. 416. Ἐπειδὴν ἥλιος τραπῇ] ἐν τροπῇ
 χειμερινῇ, ὅπότε μάλιστα ἐν γῇ τῇ Ἑλλάδι ἄρχεται αὐξεσθαι τὸ ψύχος.
 420. Σκυλοδεψῶν] τὸ αὐτὸ τῷ Σκυτοδεψῶν, ἐνθα δέρματα πολλὰ ὑποστρώ-
 νυσθαι εἰσι· τὰ δὲ Ἀπὸνενιμμένους γέλωτος χάριν διὰ τὸ ἐκεῖσε βυπαρὰ
 πάντα εἶναι. 425. Ἡ κλᾶειν μακρά] εἰ δὲ μὴ, μαστιγοῦσθαι, ἵνα τοῦτο
 εἶεν ἀπολελαυκότες τοῦ προστάτου ἐαυτῶν Ναυσικύδους· ἦν δ' οὗτος πλού-
 σιος ἀλφιτοπώλης. 428. Ὅμοιος Νικίᾳ] δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ στρατιωτικὸν
 εἶναι τινά· ἦν δ' οὗτος, ὡς εἰκάσαι, αὐτὴ ἡ Πραξαγόρα. 432. Τὸ σκυτοτο-
 μικὸν πλῆθος] αἱ ἀνδρείως καὶ σκυτοτομικῶς πως περιβεβλημέναι γυναῖ-
 κες, ὁ Χρέμης ἡγνώνει ἐτι. 433. Ἀνεβορρόβυξαν] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἐνεθορύ-
 βησαν.

- ΒΑ. Ναὺν γὰρ εἶχον, νῆ Δία.
 ΧΡ. Ἄλλ' ἦσαν ἡττους· ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ, 436
 Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
 Πολλὰ κακά.
 ΒΑ. Καὶ τί εἶπε;
 ΧΡ. Πρῶτον μὲν σ' ἔφη
 εἶναι παγοῦρον.
 ΒΑ. Καὶ σέ;
 ΧΡ. Μὴ πω τοῦτ' ἔρη.
 Κἀπειτα κλέπτειν.
 ΒΑ. Ἐμὲ μόνον;
 ΧΡ. Καὶ, νῆ Δία,
 Καὶ συκοφάντην.
 ΒΑ. Ἐμὲ μόνον;
 ΧΡ. Καὶ, νῆ Δία,
 Τωνδ' τὸ πλῆθος. 440
 ΒΑ. Τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;
 ΧΡ. Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νομιστικόν
 Καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
 Ἐκ Θεσμοφόρον ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν·
 Σὲ δὲ καμὲ βουλευόντε τοῦτο δρᾶν αἶ.
 ΒΑ. Καί, νῆ τὸν Ἑρμῆν, τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. 445
 ΧΡ. Ἐπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
 ἱμάτια, χρυσί', ἀργύριον, ἐκπώματα,
 Μόνας μόναις γ', οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον.
 Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κοῦκ ἀποστερεῖν.

ἦσαν, ὡς μὴ ἀρεσκέμενοι αὐτοῖς. 434. Ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ] ὁ δὲ λευ-
 κὸς νεανίας ἀκολουθῶν τῷ λόγῳ, εὖ μὲν ἔλεγε τὰς γυναῖκας, κακῶς δὲ σε-
 μένην το δὲ, ὅτι ὁ κακῶς ἀκούων ἀνὴρ ἦν τῆς Πραξαγόρας. 440. Τωνδ'
 τὸ πλῆθος] καὶ τοὺς πλείους τούτων συκοφάντας ἔλεγεν εἶναι. 441. Νο-
 μιστικόν] πληρεὲς νόμοι καὶ φρονήσεως, παρὰ τὸ νοῦς καὶ βούλει. 443. Ἐκά-
 στοτε] τὰ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀγόμενα. 446. Συμβάλλειν] Χρηθεῖν, δανεί-

- Ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν. 450
 ΒΑ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, μαρτύρων γ' ἐναντίον.
 ΧΡ. Οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
 Δῆμον καταλύειν, ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἀγαθὰ.
 Ἑτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλόγει.
 ΒΑ. Τί δὴτ' ἔδοξεν;
 ΧΡ. Ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
 Αὐταῖς. ἔδοκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
 Οὕτω γεγενῆσθαι.
 ΒΑ. Καὶ δέδοκται;
 ΧΡ. Φῆμ' ἐγώ.
 ΒΑ. Ἄπαντα τ' αὐταῖς ἐστὶ προστεταγμένα,
 Ἄ τοῖσιν ἀστοῖς ἐμελλεν;
 ΧΡ. Οὕτω ταῦτ' ἔχει.
 ΒΑ. Οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἰμ', ἀλλ' ἡ γυνή;
 ΧΡ. Οὐδ' ἐτι σὺ θρέψεις, οὐδ' ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
 ΒΑ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἐτι πρᾶγμ' ἐστὶ μοι;
 ΧΡ. Μὰ Δε', ἀλλὰ ταῖς γυναῖξιν ταῦτ' ἤδη μέλλει.
 Σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
 ΒΑ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῶν,
 Μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
 Ἐπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν —
 ΧΡ. Τί δρᾶν;
 ΒΑ. Κινεῖν ἑαυτάς.
 ΧΡ. Ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;
 ΒΑ. Ἀριστον οὐ δώσουσι.
 ΧΡ. Σὺ δὲ γε, νῆ Δία,
 Δρᾶ ταῦθ', ἐν' ἀριστᾶς τε καὶ κινῆς ἅμα. 470

ζειν. 450. Ἡμῶν τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν] ποῖον; τὸ συμβάλλ-
 λειν, παρόντων μαρτύρων. 462. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον] μήθ' ἅμα ἐγερ-
 θέντα στένειν ἐνεκα τῶν φροντίδων. 465. Τοῖσιν ἡλίκοις νῶν] τοῖς γεγενη-
 μένοις. 468. Κινεῖν ἑαυτάς] εἰς συνουσίαν αὐταῖς ἐλθεῖν μὴ θέλοντας, μηδὲ

ΒΑ. Τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.
 ΧΡ. Ἄλλ' εἰ τῇ πόλει
 Τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρή πάντ' ἄνδρα δρᾶν.
 Λόγος τέ τοί τις ἐστὶ τῶν γεραϊτέρων,
 Ἀνόηθ' ὅς' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
 Ἄπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. 475
 Καὶ ξυμφέροι γ', ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
 Ἄλλ' εἰμὶ· σὺ δ' ὕψαινε.

ΒΑ. Καὶ σὺ γ', ὦ Χρέμης.

ΧΟΡ. Ἐμθα, χώρει.
 Ἄρ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν, ὅστις ἐπακολουθεῖ;
 Στρέφου, σκόπει, 480
 Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς· πολλοὶ γὰρ οἱ πανούργοι,
 Μήπου τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.
 Ἄλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βιάδιζε.
 Ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι.
 Πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' 485
 ἐλεγχθέν.

Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτὴν,
 Κύκλῳ περισκοπούμενη κάκεισε καὶ τὰ τῆδε
 Ἐκ δεξιῶν, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
 Ἄλλ' ἐγκοῶμεν· τοῦ τύπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμέν ἡδῇ, 490
 Ὅθεν περ εἰς ἐκκλησίαν ὠρμώμεθ', ἡνίκ' ἤμεν.
 Τὴν δ' οἰκίαν ἐξεσθ' ὄρῃν, ὅθεν περ ἡ στρατηγὸς
 Ἔσθ', ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ', ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
 Ὅστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,

δυναμένους· εἴθ' οὕτως ἀχθομένας ἀποστρεῖν ἡμᾶς τῆς τροφῆς. 473. Λόγος
 τις] εὐχή, ἐπιθυμία, ὥστε ὅ,τι ἂν βουλευώμεθα, καὶ ἂν ἀνόητα ὦσιν, εἰς καλὸν
 τῇ πόλει γενέσθαι, οἷόν ἐστι καὶ τὸδε τὸ πρᾶγμα· Εἰπὼν δ' ὁ Χρέμης ἀεῖρη-
 ται τῇ Πραξαγόρῃ ἐν τῷ δήμῳ, καὶ ὁ δῆμος ἐψηφίσατο αὐτῇ, ἀναχωρεῖ-
 αὶ δὲ γυναῖκες καταμόνας γενόμεναι, βουλευόνται περὶ τῶν πρακτέων, ἀνα-
 χωροῦνται καὶ αὐταὶ πλὴν τῆς Πραξαγόρας, ἣ ἔμεινεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πώγωνας ἐξηρτημένας, μὴ καὶ τις ὄψθ' ἡμᾶς,
 Χ' ἡμῶν ἔσω κατάπτῃ. 495
 Ἄλλ' εἴα δεῦρ' ἐπὶ σκιάς,
 Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον,
 Παραβλέπουσα θατέρῳ,
 Πάλιν μετὰσκέυαζε σαυτὴν αὖτις, ἥπερ ἦσθα,
 Καὶ μὴ βράδυν' ὥς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν
 ἡμῶν 500

Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρώμεν. ἄλλ' ἐπείγου
 Ἄπαντα, καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθῳιν ἔχουσα·
 Χ' αὐταὶ γὰρ ἤκουσιν, πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.
 ΠΡ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν, ὦ γυναῖκες, εὐτύχως
 Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἀ' βουλευσάμεν. 505
 Ἄλλ' ὡς τάχιστα, πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 Ῥίπτεϊτε χλαίνας· ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω·
 Χαλᾶτε συναπτοῦς ἡνίκας Λακωνικάς·
 Βακτηρίας ἀφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν
 Ταύτας κατευτρέπιζ'· ἐγὼ δὲ βούλομαι 510
 Ἔσω παρερπύσσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με
 Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ· πάλιν,
 Ὅθεν περ ἔλαβον, τᾶλλα θ', ἀ' ξηνεγκάμην.

ΧΟΡ. Ἦδη κεῖται πάνθ', ἅπερ εἶπας· σὸν δ' ἔργον τᾶλλα
 διδάσκειν,

Ὅ,τι σοι δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς 515
 ὑπακούειν.

495. Μὴ κατάπτῃ] καταδύση, ὥστε ἰδεῖν τὸ ἐσωτερικὸν ἡμῶν. βούλεται δὲ
 ἀποβαλεῖν τὰ προσθετὰ ἱμάτια καὶ πᾶσαν τὴν ἄλλην προσποίησιν, μηδενὸς
 τῶν ἀνδρῶν τοῦτο καταμαθόντος. 498. Παραβλέπουσα θατέρῳ] τῷ ἐτέρῳ
 τοῖν ὀφθαλμοῖν ἐξω βλέπουσα, περιορωμένη. 502. Μίσει σάκον] τὸν πώγω-
 να. 503 Χ' αὐταὶ γὰρ ἤκουσιν] τίνες; οὐκ οἶδα· εἰμὶ αἱ ἀκολουθοῦσαι ταῖς
 ἡγουμέναις. 508. Συναπτοῦς] τὰς ταινίας τὰς δεσμούσας τὰς ἐμβάδας.
 510. Καὶ μὲν τοι σὺ μὲν κατευτρέπιζε] πρὸς τὸν χορὸν, ἢ μᾶλλον πρὸς τὴν
 ἀρχηγὸν τοῦ χοροῦ φησι ταῦτα.

- Οὐδεμίᾳ γὰρ δεινότερα σου θυμίζας οἶδα γυναῖκα.
 ΠΡ. Περιμείνατε νῦν, ἵνα τῆς ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτό-
 νημαι,
 Συμβούλοιςιν ἀπάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖμοι
 Ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρείδεται γεγέννηθε.
 ΧΟΡ. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

ΒΑΣΙΛΥΡΟΣ, ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ, ΧΟΡΟΣ.

- ΒΑ. Αὐτῇ, πόθεν ἦκεις, Πραξαγόρα;
 ΠΡ. Σοὶ τοῦθ'; Τί δ', ὦ μέλε, 520
 ΒΑ. Ὅτι μοι τοῦτ' ἐστίν; ὡς εὐηθικῶς.
 ΠΡ. Οὐ τοι περὶ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.
 ΒΑ. Οὐκ ἴσως.
 Ἐνός γε.
 ΠΡ. Καὶ μὴν βασανίσαι τοῦτ' ἐγὼ σοί.
 Ἐξεστί.
 ΒΑ. Πῶς;
 ΠΡ. Εἰ τῆς κεφαλῆς ὅζω μύρου.
 ΒΑ. Τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου; 525
 ΠΡ. Οὐ δὴ τάλαιν' ἔγωγε.
 ΒΑ. Πῶς οὖν ὄφθριον
 Ὄχου σὺ, καὶ πῇ, θοιμάτιον λαβοῦσά μοι;
 ΠΡ. Γυνὴ με τις νύκτωρ ἑταῖρα καὶ φίλη
 Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.
 ΒΑ. Κἄτ' οὐκ' ἦν ἐμοῖ

520. Πόθεν ἦκεις;] Πραξαγόρα εἰσαλθούσα εἰς τὸν οἶκον, ἐρωτᾶται παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὅπῃ ποτ' ἀπῆλθ' οὕτω μανθάνει παρ' αὐτοῦ, ὡς δὴ θεν μὴ εἰδέναι, ἀπερ αὐτῇ διηγήσατο ὁ Χρέμης. 521. Ὅς εὐηθικῶς] πολλῆς εὐηθείας μεστός ἐστιν ὁ λόγος οὗτος. 527. Σὺ καὶ πῇ] ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κείτῃ, σιωπῇ· τὸ δὲ πῇ ἄμεινον

- Φράσσασάν ἔναι;
 ΠΡ. Τῆς λεχούσας δ' ἦν φροντίσαι,
 Οὕτως ἐχούσης. ὦνερ.
 ΒΑ. Εἰποῦσάν γ' ἐμοί.
 Ἄλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν.
 ΠΡ. Μὰ τῶν θεῶ.
 Ἄλλ' ὥσπερ εἶχον ὥχόμην· ἐδεῖτο δέ,
 Ἦπερ μεθῆκέ μ', ἐξέναι πάσῃ τέχνῃ.
 ΒΑ. Εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιόν σ' ἐχρῆν· ἐχέιν; 535
 Ἄλλ' ἐμ' ἀποδύσας, ἐπιβαλοῦσα τοῦ γκυκλον,
 Ὄχου καταλιποῦσ', ὥσπερ ἐλ προκείμενον,
 Μόνον οὐ στεφανώσας· οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον;
 ΠΡ. Ψύχος γὰρ ἦν· ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής.
 Ἐπειθ' ἴν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἡμισυχόμην.
 Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι.
 Κατέλιπον, ὦνερ.
 ΒΑ. Αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
 Ὄχοντο μετὰ σοῦ, κἄτι χ' ἡ βακτηρία.
 ΠΡ. Ἴνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην,
 Μιμουμένην σε, καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν, 545
 Καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
 ΒΑ. Οἷσθ' οὖν ἀπολωλέκναι πυρῶν ἐκτέα,
 Ὅν χρῆν ἐμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;
 ΠΡ. Μὴ φροντίσης· ἄρρ' ἐν γὰρ ἔτεκε παιδίον.
 ΒΑ. Ἦ κλησία;

γράφειν Ποτ. 534. Ἦπερ μεθῆκέ μ'] ἤπερ ἦκε πρὸς ἐμὲ, ὡς καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ, Ζεὺς ὄχετο μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπίας. 537. Ὡσπερ ἐλ προκείμενον] ὥσπερ νεκρὸν, ὃν προτιθέσιν ἐν τῷ μέσῳ, ἐφ' ᾧ τὰ πικρὰ αὐτῷ ἐπιθεῖναι στεφάνους τε καὶ ἀγγεῖον τι μικρὸν κεράμιον μεστὸν ἑλαίου, ἢ θακρῶν, ἢ ἄλλου τοῦ ὕγρου· οἷα νῦν, ἀνασκαφῆς τῶν παλαιῶν τάφων ἐν τῇ Ἑλλάδι· γίγνομιν, ἀνευρίσκονται πολλά. 543. Κἄτι καὶ ἐτι. 544. Μεθυπεδησάμην] ἵνα μὴ τὸ ἐμαυτῆς ἔγκυκλον βλάψαιμι τι, μετεμψισάμην τὸ σὸν, βουλομένη τὸν σὸν ἐν τῷ βαδίσειν μιμήσασθαι τρόπον. 547. Πυρῶν ἐκτέα] ὁ

- ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἐφ' ἥνπερ ψόχονην. 550
 Ἀτὰρ γεγέννηται;
 ΒΑ. Ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδησθ' ἀ με
 Φράσαντά σοι χθές;
 ΠΡ. Ἄρτι γ' ἀναμνησκόμεαι.
 ΒΑ. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα;
 ΠΡ. Μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὐ.
 ΒΑ. Κάθησο τοίνυν, σπηπίας μασωμένη.
 Ὑμῖν δέ φασι παραδεδοῖσθαι τὴν πόλιν. 555
 ΠΡ. Τί δρᾶν; ὑφαίνειν;
 ΒΑ. Οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἄρχειν.
 ΠΡ. Τίνων;
 ΒΑ. Ἀπαξ πάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.
 ΠΡ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γ' ἄρ' ἡ πόλις
 ἔσται τὸ λοιπόν.
 ΒΑ. Κατὰ τί;
 ΠΡ. Πολλῶν οὐνεκα.
 Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν 560
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
 Οὐ συκοφαντεῖν.
 ΒΑ. Μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
 Τουτί ποιήσης, μηδ' ἀφέλγς μου τὸν βίον.
 ΧΟΡ. Ὡ δαίμόνι' ἀνδρῶν, τὴν γυναῖκα ἔα λέγειν.

ἐκτεῦς, τοῦ ἐκτέως τὸν ἐκτέα μέτρον τοῦτο τὸ ἔκτον τοῦ μεδόμενου. 550 Ἐφ' ἥνπερ ψόχονην] λόγῳ μὲν λέγει τὴν λεχῶ, νῶ δὲ ἐννοεῖ τὴν ἐκκλησίαν· ἔτιτε γὰρ αὕτη καινὴν, διοίκησιν. 551. Ἀτὰρ γεγέννηται;] τίποτε; ἡ ἢ ἐκκλησία, ὡς μὴ εἰδυίας π. τούτων τῆς Πραξιγόρας, κοινολογεῖ αὐτῇ ταῦτα δ' ἀνὴρ. Τὸ δὲ χθές τὸ παρελθὸν δηλοῖ ἀπλῶς, οἶμαι, ἀντὶ τοῦ πρότερον. 554. Σπηπίας μασωμένη] ἐπὶ ἡδυπαθείας ἢ γράσις αὕτη, ὡς εἰ ἔλεγε εὐδαιμόνει γε τοῦ λοιποῦ· εἰμὴ ἐπὶ τιμῆσεως ἐννοεῖται, ὡς ἀμελησάσης αὐτῆς μαθεῖν τὰ γεγεννημένα. 561. Οὐδαμοῦ μαρτυρεῖν] μαρτύρεσθαι, μάρτυρας ἐπάγειν πεπεισμένους ψευδομαρτυρεῖν. 563. Μηδ' ἀφέλγς μου τὸν βίον] τὸ τριώβολον· ἀναιρουμένων γὰρ τῶν ψευδομαρτυρούντων καὶ συκοφαντούντων,

- ΠΡ. Μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, 565
 Μὴ γυμνὸν εἶναι, μὴ πένητα μηδένα,
 Μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ νεχυραζόμενον φέρειν.
 ΧΟΡ. Νῆ τὸν Ποσειδῶ, μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύδεται.
 ΠΡ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστ' ἐμοὶ σε μαρτυρεῖν,
 Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί. 570
 ΧΟΡ. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὰν φρένα, καὶ
 Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ', ἐπισταμένην
 Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
 ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια, πολίτην.
 Δῆμον ἐπαγλαίουσα μυρίασιν εὐτυχίαισι βίου, 575
 Δηλοῦν, ὅτι περ δύναται καιρός.
 Δεῖται γὰρ τι σοφοῦ ἔξυρῆματος ἡ πόλις ἡμῶν.
 Ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μήτε
 εἰρημένα πω πρότερον,
 Μισοῦσι γὰρ, ἦν τὰ παλαιὰ πολλὰκις θεῶνται. 580
 Ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἀπτεσθαι καὶ δὴ χρή ταῖς
 διανοαῖς,
 Ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ
 τοῖσι θεαταῖς.
 ΠΡ. Καὶ μὴν, ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω, τούσδε θεατάς,
 Εἰ καινοτομεῖν ἐβελήσουσιν, καὶ μὴ τοῖς ἡθεσι λίαν
 Τοῖς ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν· τοῦτ' ἔσθ', δ' μάλιστα 585
 δέδοικα.
 ΒΑ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δέεισθαι τοῦτο
 γὰρ ἡμῖν
 Δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελεῖσθαι.

συναναιρεθῆσεται καὶ τὸ δικάζειν, ὅθεν ὁ μισθὸς τοῖς δικασταῖς. 567. Ἐνεχυραζόμενον] ἐνέχυρόν τί τις ἔχειν. 583. Καὶ μὴν ὅτι μὲν] ἡ θέσις ὧδ' ἔχει· ἀλλὰ πιστεύω, ὅτι διδάξω τοὺς θεατάς· ἐκεῖνο δὲ δέδια· μὴ ἐθελήσωσιν ἐπιμεῖναι τοῖς ἀρχαίοις, καὶ μὴ καινοτομεῖν· οὕτω γὰρ οὐδὲν ἐστὶ μεταβαλεῖν εἰς τὸ κρεῖττον· διαπαίξει δὲ τούτοις μᾶλλον τοὺς Ἀθηναίους ὡς νεωτερίζοντάς μάλιστα. 587. Ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς] περὶ ἄλλης νεωτέρας ἀρ-

HP. Μή νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντίπη, μηδ' ὑποκρούσῃ,
Πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος
ἀκούσαι.

Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι, πάντων με- 590
τέχοντας.

Κἄκ τ' αὐτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ'
ἄθλιον εἶναι.

Μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῇ δ' εἶναι μηδὲ
ταφῆναι.

Μηδ' ἀνδραπόδας τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν
δ' οὐδ' ἀκολουθεῖν.

Ἄλλ' ἓνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βλοτον, καὶ τοῦτον
ὁμοιον.

BA. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; 595

HP. Κατέδη σπέλεθον
Πρότερός μου.

BA. Καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν;

HP. Μὰ Δί', ἀλλ' ἔφθης
Μ' ὑποκρούσας.

Τοῦτο γὰρ ἡμελλον ἐγὼ λέξειν. τὴν γῆν πρώτιστα
ποιήσω

Κοινὴν πάντων, καὶ ἀργύριον, καὶ τᾶλλ', ὅπως
ἔστιν ἐκάστω.

Εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς,
Ταμειυόμεναι, καὶ φειδόμεναι, καὶ τὴν γνώμην προ-
σέχουσαι. 600

BA. Πῶς οὖν, ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς, ἀφανῆ πλοῦτον;

χῆς, ἢ ἐπ' ἄλλης. 595. Κατέδη] ἐπὶ θείας σπέλεθον, κόπρον ἀνθρώπου πρότε-
ρος ἐμοῦ. ὡς ἐπιτίμησις τοῦτο δοκεῖ εἶναι, ὅτι φθὰς διέκοψεν αὐτόν, ὃν ἡμελ-
λιν εἶναι, καὶ πρὸς τοῦτο ἀνακτερόμενον, ὡς εἰμοιγε δοκεῖ, καὶ τὸ, ἔφθης
ὑποκρούσας συνέπλεξεν ἄλλ' οὖν ἀδήλως ἀμφοτέρας τὰς ἐννοίας εἰς μίαν.

HP. Ταῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει,
καὶ μὴ καταθεῖς, ψευδορκήσει.

BA. Κἄκτῃσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

HP. Ἄλλ' οὐδὲν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

BA. Κατὰ δὴ τί;

HP. Οὐδεὶς οὐδὲν πενία δράσει. πάντα γὰρ ἔξουσιν
ἅπαντες, 605

Ἄρτους, τεμάχῃ, μάζας, χλαίνας, οἶνον, στεφάνους,
ἐρεβίνθους.

Ὡστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἔξευρών ἀ-
πόδειξον.

BA. Οὐκ οὖν καὶ νῦν οὔτοι μᾶλλον κλέπτουσ', οἷς ταῦτα
πάρεστι;

HP. Πρότερόν γ', ὧ τ' ἂν, ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα
τοῖς προτέροισι.

Νῦν δ', ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ 610
καταθεῖναι;

BA. Ἦν μείρακ' ἰδὼν, ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
Ἐξεῖ, τούτων ἀφελών, δοῦναι τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει,
Ξυγκαταδαρθῶν;

HP. Ἄλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῷ Ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατα-
χεῖσθαι,

καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ.

603. Κἄκτῃσατο γὰρ διὰ τοῦτο] διὰ τὸ ψευδορκεῖν, τὸ ποιητικὸν αἴτιον ση-
μαινούσης τῆς Διᾶ, οἷον ἐκ τοῦ ψευδορκεῖν. 605. Οὐδὲν πενία δράσει] οὐ-
δὲν κακὸν οὔτε ψευδορκεῖν, οὔτε ἀδικεῖν δράσει, πάντων ἀπὸ τοῦ ἴσου ἐχόν-
των τὰ πικτῆδεια. 611. Μεῖρακα] νέαν τινά. ὁ δὲ νοῦς. ὁπότε ἔχοι ἀργύριον,
εἰ βούλοιο συγκαοιμηθῆναι γυναικί, ἔξει ὅτε πείσαι αὐτήν, ἀπὸ τῶν κατατε-
θειμένων λαθόν. ἄλλως δὲ εἰ συνευρεθείη τινί, ἐξέσται αὐτῷ ἀπὸ τῶν κοινῶν
λαβεῖν τι, ἐφ' ᾧ ἔχειν δοῦναι; Τὸ δὲ σκαλαθῦραι παρὰ τὸ σκαλλεῖν, ὁρῶ-
ταιν τὰς θύρας, ὅ ἐστι τὸν πρῶκτόν. 613. Ξυγκαταδαρθῶν] εἴπερ συγκαοιμη-
θεῖν τινί. γραπτὸν δ' ἂν εἴη κατ' ἐμὲ ἐν σχήματι ἐρωτηματικῶς εἰς ὃ καὶ

- ΒΑ. Πῶς οὖν, εἰ πάντες ἴασι· 616
 'Επὶ τὴν ὥραιότατην αὐτῶν, καὶ ζητήσουσιν ἐρεῖδειν;
 ΠΡ. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς
 καθέδονται.
 Κἄτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ ὑπο-
 κρούσει.
 ΒΑ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῖσι
 συνῶμεν,
 Οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ', οἱ φῆς,
 ἀφικέσθαι; 620
 ΠΡ. Οὐχὶ μαχοῦνται.
 ΒΑ. Περὶ τοῦ;
 ΠΡ. Θάρρει, μὴ δέεισς, οὐχὶ μαχοῦνται.
 ΒΑ. Περὶ τοῦ;
 ΠΡ. Τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον
 ὑπάρχει.
 Τὸ μὲν ἡμέτερον γνῶμην τιν' ἔχει. προβεβούλευται
 γὰρ, ὅπως ἂν
 Μηδεμίας ἢ τρύπημα κενόν.
 ΒΑ. Τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσῃ;
 Φεύγονται γὰρ τοὺς αἰσχροὺς, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς 625
 βαδίζονται.
 ΠΡ. 'Αλλὰ φυλάξουσ' αἱ φαυλότεραι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
 'Απὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν
 Οἱ φαυλότεροι· οὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς κα-
 ταδαρθεῖν

μετέβαλον. 616. 'Επὶ τὴν ὥραιότατην] βαδίζονται, καὶ ζητήσουσιν αὐτῇ
 συνευρεθῆναι· δ' ἐπομένως, ὑποκρούσιν, εἴρηκε. 620. Πρὶν ἐκεῖσ', οἱ φῆς
 ἀφικέσθαι] πρὶν μεταβῆναι ἀπὸ φαύλης ἐπὶ τὴν σεμνότεραν· θάρρει, φησί,
 περὶ τούτου· οὐ γὰρ μαχοῦνται ἐκείναι πρὸς ἀλλήλας, περὶ τοῦ μὴ συνευρε-
 θῆναι πρὸ τῆς ἐτέρας τὴν ἐτέραν, ὥστε καὶ σοὶ ὑπάρξει τούτο· ἢ γὰρ ἐμὴ γνῶ-
 μη ἐστὶν μηδεμίαν κενὸν ἔχειν τὸ αἰδοῖον. 627. Τηρήσουσι] φυλάξουσιν οἱ

- Ταῖσι γυναιξίν, πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς
 χαρίσωνται.
 ΒΑ. 'Η Λυσικράτους ἄρα· νυγὶ ρίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι 630
 φρενίσει.
 ΠΡ. Νῆ· τὸν 'Απόλλω· καὶ δημοτικὴ· γ' ἡ γνῶμη, καὶ
 καταχήνη
 Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή, καὶ τῶν σφραγίδας ἔχόντων,
 'Όταν ἐμβὰς δὴ γ' εἴπῃ· Προτέρω παραχώρει, κἄτ'
 ἐπιτήρει.
 'Όταν ἤδη γὰρ διαπραξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
 ΒΑ. Πῶς οὖν, οὕτω ζώντων ἡμῶν, τοὺς αὐτοῦ παῖδας 635
 ἕκαστος
 'Εσται δυνατός διαγιγνώσκειν;
 ΠΡ. Τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
 τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοις νομιούσιν.
 ΒΑ. Οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέ-
 ροντα
 Διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν, γιγνώσκοντες πατέρ'
 ὄντα, κατὰ τὸν ὄντα, κατὰ τὸν ὄντα, κατὰ τὸν ὄντα
 'Αγχοῦσι. τί δὴθ', ὅταν ἀγνῶς ἢ, πῶς οὐ τότε κἄπι-
 χεσοῦνται; 640
 ΠΡ. 'Αλλ' ὁ παρεστὼς οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ
 ἐμελ' οὐδὲν
 Τῶν ἄλλοτριῶν, ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἦν πληγέντος
 ἀκούσῃ,
 Μὴ ὑτὸν ἐκείνον τύπτῃ δεδιώς, τοῖς δρῶσιν τοῦτο
 μαχεῖται.

αἰσχροὶ τὰς καλὰς ἐν τοῖς τριόδοις. 630. 'Η τοῦ Λυσικράτους ρίς] σιμὸς ἦν
 καὶ ὄνειδος τῶν Σολαργέων ἦν οὗτος· ὡς αὐτὸς ἔφη. ('Αχαρν. στίχ. 854.).
 631. Καταχήνη] κατάγελως τῶν ἐχόντων δακτυλίους. 633. 'Όταν ἐμβὰς
 τις πρὸ τοῦ ἐτέρου, εἴπῃ ἐκείνῳ, ἐμὲ δεῖ πρῶτον ποιεῖν τούτο, σὲ δὲ δεύτερον.
 643. Δεδιώς] νῦν δὲ, εἴτις ἀκούσας γέροντος τυπτομένου, μαχεῖται τῷ τύ-

- ΒΑ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν
Ἐπίκουρος,
Ἦ Δευκόλοφας, πᾶππαν με καλοῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν
ἀκοῦσαι. 645
- ΠΡ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι.
ΒΑ. Τὸ ποῖον;
ΠΡ. Εἴ σε φιλήσειεν Ἀρίστυλλος, φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
- ΒΑ. Οἰμῶζοι γ' ἄν, καὶ κωκύοι.
ΠΡ. Σὺ δέ γ' ὅζοις ἄν καλαμίνθης.
Ἄλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονεν, πρὶν τὸ ψήφισμα
γενέσθαι,
Ὡστ' οὐχὶ δέος, μή σε φιλήσῃ. 650
- ΒΑ. Δεινὸν μέντ' ἄν γ' ἐπεπόνθη.
Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;
ΠΡ. Οἱ δούλοι, σοὶ δὲ μελήσει,
Ὅταν ἡ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ
δεῖπνον.
- ΒΑ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστι
ἔρεσθαι.
ΠΡ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δὲ λοιπὰ ὑμεῖς
ὕψανόμεν.
- ΒΑ. Ἐν ἔτι ζητῶ πῶς, ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι 655
ἐλκην τῷ,
Πόθεν ἐκτίσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἔστι
δίκαιον.

πτοντι, ὡς ὑποπεύων, μὴ ὁ γέρων ἑαυτοῦ ἐστὶ πατήρ. 645. Ἐπίκουρος καὶ Δευκόφας] ὁ μὲν φιλόσοφος ἦν ἡδονικός· ὁ δὲ συνάγεται μαλθακὸς καὶ αὐτὸς τις εἶναι, ἄγνωστος δὲ ἄλλως· ὁ δ' Ἀρίστυλλος ποιητὴς ἦν αἰσχρὸς καὶ φαυλόθετος· οὐ κἄν τῷ Πλούτῳ (πτλχ. 314) μέμνηται. 648. Καλαμίνθης] βοτάνη βαρύσμος ἢ καλαμίνθη, ἡδύσμος ἄγριος. 650. Ἐπεπόνθη] ἀτιμώτερον τοῦτο, ὡς καὶ τὸ ἡχηκὸν ἀλλαχῇ, ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθει. 652. Δεκάπουν τὸ στοιχεῖον] ὠρολόγιον ἦν σκιστὸν, ὃ ἐποιούνητο ὅρον τῶν τῆς ἡμέρας

- ΠΡ. Ἄλλ' οὐδὲ δίκαι· πρῶτον ἔσονται.
ΒΑ. Τουτὶ δὲ πόσους ἐπιτρέφει;
ΠΡ. Κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. τοῦ γὰρ, τάλαν, οὐνεκ' ἔσονται.
- ΒΑ. Πολλῶν ἔνεκεν, νῆ τὸν Ἀπόλλω. πρῶτον δ' ἐνός οὐνεκα δῆπου,
Ἦν τις ὀφείλων ἐξαργῆται.
ΠΡ. Πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας, 660
Ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δὲ πούστ' ἐπίδηλος.
- ΒΑ. Νῆ τὴν Δήμητρ', εὐ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν σὺ φράσον μοι.
Τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν; ἐπειδὴν Εὐωχῆθέντες ὑβρίζουσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαι σ' ἀπορήσειν.
- ΠΡ. Ἀπὸ τῆς μάξης, ἥς σιτεῖται· ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, 665
Οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὐδεὶς οὕτω τῇ γαστρὶ κολασθεῖς.
- ΒΑ. Οὐδ' αὖ κλέπτῃς οὐδεὶς ἔσται;
ΠΡ. Πῶς γὰρ κλέψει, μετὸν αὐτῷ;
ΒΑ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;
ΠΡ. Οὐκ, ἦν οἶκοι γε καθεύδῃς,
Οὐδ' ἦν γε θύραζ', ὥσπερ πρότερον· βίωτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
- Ἦν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγ- 670
μα μάχεσθαι;
Ἔτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖτον κομιεῖται ἐκείνου.
- ΒΑ. Οὐδὲ κυβεύσουσιν ἄρ' ἄνθρωποι.
ΠΡ. Περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

ἔργων. 663. Τῆς αἰκίας] εἴτις μεθύσας πατάξειε τινα, πόθεν ἀποτίση πρόστιμον, μὴδὲν ἔχων οἶκοι; 667. Μετὸν αὐτῷ;] πῶς ἄν κλέψειεν, ὧν καὶ αὐτὸς μετέχει; Ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κεῖται, πῶς γὰρ κλέψαμι τὸ ἑαυτοῦ; 670. Ἦν δὲ τις βούλοιτο ἀποδύσας τινα, αὐτὸς δώσει τὸ ἱμάτιον, ἵνα μὴ μά-

- ΒΛ. Τὴν δὲ δλαιταν τίνα ποιήσεις;
 ΠΡ. Κοινήν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
 Μίαν οἰκῇσιν φημί ποιήσιν, συρρήξας εἰς ἓν ἅπαντα,
 ὥστε βαδίζειν εἰς ἀλλήλους.
 ΒΛ. Τὸ δὲ δειπνον ποῦ παραθήσεις; 675
 ΠΡ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στώας, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
 ΒΛ. Τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;
 ΠΡ. Τοὺς κρατήρας καταθήσω,
 Καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ βραψυδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοις
 Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις δειλὸς γεγέννηται,
 ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι.
 ΒΛ. Νῆ τὸν Ἀπόλλω, χάριέν γε. 680
 Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῦ τρέψεις;
 ΠΡ. Ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω.
 Ἐξτα στήσασα παρ' Ἀρμυδίου, κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
 Εἰδῶς ὁ λαχὼν, ἀπὴ χαίρων ἐν ὀπίφ' ἑγράμματοι δειπνεῖ.
 Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ Βῆτ' ἐπὶ τὴν στώαν ἀκολουθεῖν
 Τὴν Βασιλείον δειπνήσοντας τοὺς Θῆτ' ἐς τὴν 685
 παρὰ ταύτην.
 Τοὺς δ' ἐκ τοῦ Κάππ' ἐς τὴν στώαν χωρεῖν τὴν
 Ἀλφειτόπωλιν.
 ΒΛ. ἵνα κάπτωσιν;
 ΠΡ. Μὰ Δί', ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.
 ΒΛ. Ὅτω δὲ τὸ γράμμα

χοιτο τῷ βιαζομένῳ, εἴτ' ἐλθὼν εἰς τὸ κοινὸν ἔλαβε κρεῖττον. 681. Τὰ κληρωτήρια] τὰ ἀγγεῖα, ἢ ἑδρας ἢ ὀτιοῦν ἄλλο τοιοῦτον, ἢ αὐτὸν τὸν οἶκον ἐν ᾧ ἐγίνοντο αἱ κληρωταὶ ἀρχαί. ἔστι δὲ τοῦτο ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὧν, ἦσαν γράμματα Α, Β, Γ. καὶ ἐξῆς. οἱ οὖν μέλλοντες δικάσειν ἐλάγχανον, καὶ λαβόντες ἕκαστος, ὃ εἴληχε γράμμα, ἔρχετο εἰς τὸ οἰκεῖον δικαστήριον. (Ἰδὲ Πλούτ. στίχ. 297) ὡσαύτως ἔσται καὶ πλὴ τῶν συσιτίων τούτων, ὃ τὸ Βῆτα λαχὼν ἔξει εἰς τὴν βασιλείον στοάν. ὃ δὲ τὸ Θ, εἰς τὸ Θησεῖον. ὃ δὲ τὸ Κ, εἰς τὴν Ἀμφιτόπωλιν, ἵνα κάπτωσιν ἄλφριτα. Πάντα δὲ ταῦτα πέπλασται ἀπὸ

Μὴ ἔελκυσθῇ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.

- ΠΡ. Ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῶν.
 Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν. 690
 ὥστε μεθυθεῖς αὐτῷ στεφάνῳ,
 Πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δαδα λαθὼν.
 Αἱ δὲ γυναῖκες, κατὰ τὰς διόδους
 Προσπίπτουσαι, τοῖς ἀπὸ δειπνου,
 Τάδε λέξουσιν, Δεῦρο παρ' ἡμᾶς. 695
 Ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ὥραία.
 Παρ' ἐμοὶ δ', ἐτέρα φήσει τις ἄνωθ'
 Ἐξ ὑπερφου, καὶ καλλίστη,
 Καὶ λευκοτάτη πρότερον μέντοι.
 Δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί. 700
 Τοῖς δ' εὐπρεπέσιν γ', ἀκολουθοῦντες
 Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι,
 Τοιάδ' ἐροῦσιν. Ποῖ θεὸς οὗτος;
 Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθὼν.
 Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς 705
 Ἐφήφισται προτέροις βινεῖν.
 Ἵμας δὲ τέως θρία λαθόντας
 Διφόρου συκῆς
 Ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι.
 Φέρε νῦν, φράσον μοι, ταῦτ' ἀρέσκει σφῶν;
 ΒΛ. Πάνυ 710
 ΠΡ. Βαδιστέον τ' ἄρ' ἔστιν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,

τῶν γραμμάτων κατὰ τὸ τῶν δικαζόντων ἔθος. 700. Αὐτῆς] Ἀπόδος τοῦτο εἰς τὸ πρότερον, ἵν' ἢ, πρὸ αὐτῆς τῆς καλῆς δεῖ σε καθεύδειν ἐμοί τῇ μὴ τοιαύτῃ. 702. Οἱ φαυλότεροι] οὕτως ἔγραψα ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀντὶ τοῦ αἱ φαυλότεραι, ἵν' ἢ, οἱ δὲ αἰσχροὶ καὶ σιμοὶ ἀκολουθοῦντες τοῖς καλοῖς καὶ νεανίσκοις, ἐροῦσι πρὸς ἐκείνους ταῦτα. 707. Ἵμας δὲ τέως] ὑμεῖς δὲ μέχρις ἐκείνου, ὃ ἔστι μέχρις οὗ ἡμεῖς (οἱ αἰσχροὶ) συγκοιμώμεθα, καθήμενοι παρὰ ταῖς θύραις, καὶ φύλλα συκῆς διφόρου λαθόντες μαστᾶσθε. ἐρεθιστι-

- "Ιν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
 Λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφρονὴν τινα.
 "Εμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν, ἡρημένην
 "Αρχεῖν, καταστήσαι τε τὰ ξυσσίτια,
 "Ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον
 ΒΛ. "Ἢδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;
 ΠΡ. Φήμ' ἐγώ.
 "Ἐπειτα τὰς πόρναις καταπαῦσαι βούλομαι
 "Ἀπαξκᾶσας.
 ΒΛ. Ἰνα τί;
 ΠΡ. Δῆλον τουτογί.
 "Ἰνα τῶν νέων ἔχωμεν αὐταὶ τὰς ἀκμάς.
 Καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
 Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑπερπάζειν Κύπριν,
 "Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον,
 Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας,
 ΒΛ. Φέρε γυν ἐγὼ σοι παρακολουθῶ πλησίον,
 "Ἰν' ἀποβλέπωμαι, καὶ λέγωσί μοι ταδί.
 ΤΟΝ ΤΗΣ ΣΥΡΑΤΗΓΟΥ ΤΟΥΤΟΝ ΟΥ ΘΑΥΜΑΖΕΤΕ;
 ΧΟΡ. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ ᾠδή.)

πὸν γὰρ τὸ θρίον πρὸς ἡδονήν. 720. 'Ακμάς] ἵνα μὴ οἱ νέοι ἀποσελαίνον-
 τες εἰς ἐκείνας, εὐρίσκωνται αὖτοι καὶ ἄρρωστοι εἰς ἡμᾶς. 724. Κατωνάκη]
 ἱμάτιόν τι δουλᾶν, φαν ἔχον ἐκ προβάτου ἐν τοῖς κάτω. Χοῖρον δὲ καὶ χοί-
 ριον ἀποκαλεῖ συνήθως τὸ αἰδοῖον. 726. 'Αποβλέπωμαι] περιβλέπωμαι ὑπὸ
 πάντων.

ΑΝΗΡ Α, ὁ καταθεῖς, ΑΝΗΡ Β, ὁ μὴ καταθεῖς,
 ΚΗΡΥΞ, ΧΟΡΟΣ.

- ΑΝ. Α. "Εγώ, ἵν' εἰς ἀγορὰν γε τὰ σκεύη φέρω,
 Προχειριούμαι, κἀξετάσω τὴν οὐσίαν,
 Χώρει σὺ δεῦρο, Κιναχώρα καλὴ καλῶς,
 Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
 "Ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κληρονομία,
 Πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψας ἐμούς.
 Ποῦ "εἴθ' ἡ διφροφόρος; ἡ χύτρα, δεῦρ' ἐξίθι,
 Νῆ Δία, μελαιναῖ γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
 "Ἐφθοῦς ἔτυχες; ὦ Λυσικράτης μελαιναῖται.
 Ἰστω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθι, ἡ κομμώτρια.
 Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε,
 "Ἐνταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ', ἡ καθαροδός, ἐξίθι,
 Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν

729. Προχειριούμαι] ἐνταῦτα παρίστανται εἰς τὴν σκηνὴν δύο τινες, ὧν ὁ
 μὲν, πειθόμενος τῷ νέῳ νόμῳ, ἀποφέρει πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν εἰς τὴν
 ἀγορὰν εἰς κοινὴν ἀπόλαυσιν· ὁ δὲ ἀνάνηται ταῦτα, μέχρις ἂν, φησί, εἰδῇ
 καλῶς, τίς ὁ νόμος οὗτος, καὶ πρὸς τί τέλος ἀφορᾷ καὶ περὶ τούτων ἐγεί-
 ρεται ἕως πρὸς ἀλλήλους. Φησί τοίνυν ὁ πρῶτος καθ' ἑαυτὸν, Προχειριού-
 μαι, προετοιμάσομαι, εὐτρεπίσω τὰ κατ' ἐμαυτὸν. 730. Κιναχώρα] ὄνομα
 τοῦτο δούλης. 732. 'Εντετριμμένη] ἐψιμυθιωμένη. 733. Κάτω στρέψα-
 σα] πολλὰ σκεύη καταστρέψασα, συντρίψασα. 734. 'Ἡ διφροφόρος] ἡ τῷ
 διφρον, τὴν ἑδραν, ἣ λᾶσανον, ἣ ὅ,τι τοιοῦτον φέρουσα· εἴτα κωμικῶς προ-
 σωποποιεῖ τὰ σκεύη. 736. Λυσικράτης] ὁ φαρμάκῳ χρώμενος ὁ Λυσικρά-
 τής, μελαίνει, βάπτει τὴν ἑαυτοῦ πολιάν. 737. Ἰστω παρ' αὐτήν] στήθι
 παρ' αὐτὴν τὴν διφροφόρον· ἐντεῦθεν ἄρα δῆλον, ὅτι καὶ ἡ διφροφόρος μη-
 χανή τις ἦν ἡ βασιλεύουσα τὴν σκυραμίδα. — Κομμώτρια] ἡ κοσμοῦσα τὰς
 γυναῖκας, ἥτοι θῆκη τις ἐν ᾗ οἱ γυναῖκες ἐνιθέασιν τὰ κοσμητήρια, ἡ κάτοπ-
 τρὸν τι· πρὸς γὰρ τὰ σκεύη ταῦτα ὡς πρὸς ἐμψυχα καὶ λογικά ἀποτείνεται
 αὐτῷ ὁ λόγος· ἡ τοῦλάχιστον πλάττει δούλας βασιλεύσας ταῦτα. 739. 'Ἡ

Ἄωρι νυκτῶν διὰ τὸν ὀρθριον νόμον.

Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προῖτω, τὰ κηρία
Κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
Καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε, καὶ τὴν λήκυθον
Τὰ χυτρίδι' ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

AN. B. Ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
Ἄνῃρ ἔσομαι, καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.

Μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτε, ἀλλὰ βασανίῳ
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.

Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρύωτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,

Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ' ὅπως ἔχει,
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;

Πότερα μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
Αὐτ', ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων;

AN. A. Οὐδαμῶς.

AN. B. Τί δῃτ' ἐπὶ στοίχου ὅτιν οὕτως; οὐ τι που
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

AN. A. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
Ἔς τὴν ἀγορὰν, κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους.

AN. B. Μέλλεις ἀποφέρειν;

AN. A. Πάνυ γε.

AN. B. Κακοδαίμων ἄρ' εἶ,

Νῆ τὸν Δία τὸν Σωτήρα.

πιθαμῶδες] ἐνδέχεται ἐννοεῖν τὸν ἀλεκτρυόνα. 742. Τὰ κηρία] τὰς θάλασσας ἐντεῦθεν βούλεται γὰρ ἐξομοιοῦν τὸ πρᾶγμα τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων διὸ καὶ θαλλῶν μέμνηται, οὗς ἐν ἐκείναις ἔφερον οἱ γέροντες. 746. Ἐγὼ καταθήσω τὰμά;] ταῦτα οὐ πρὸς τὰ εἰρημένα λέγεται ἀλλὰ καθ' αὐτὸν λογίζεται πρὸς τὴν τοῦ κήρυκος φωνήν. 753. Οὗτος] ἐνταῦθα ἰδὼν αἰφνης τὰ παρὰ τοῦ ἐτέρου ἀνατεθέντα σκεύη εἰς τὸ κοινὸν, ἀπορῶν ἐρωτᾷ τὴν αἰτίαν. 754. Μετακομιζόμενος] πότερον μετακομιζόμενος εἰς ἐτέραν οἰκίαν, ἢ βουλόμενος θανατοῦσθαι ἐπ' ἐνεχύροις; μὴν δὲ πομπὴν πέμπεις ταῦτα τῷ κήρυκι; κήρυξ γὰρ ἦν ὁ Ἰέρων οὗτος καὶ ἡ πομπὴ κωμικώτερον

AN. A. Πῶς;

AN. B. Πῶς; ῥαδίως.

AN. A. Τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοις δεῖ;

AN. B. Ποίοισιν, ὦ δύστηνε;

AN. A. Τοῖς δεδογμένοις.

AN. B. Δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

AN. A. Ἀνόητος;

AN. B. Οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν

Ἀπαξάπαντων.

AN. A. Ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;

Τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σῶφρονα

Μάλιστα πάντων.

AN. B. Τὸν μὲν οὖν ἀδέλτερον.

AN. A. Σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοῇ;

AN. B. Φυλάξομαι,

Πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὅ, τι βουλεύεται.

AN. A. Τί γὰρ ἄλλο γ', ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι

Τὰ χρήματ' εἰσίν;

AN. B. Ἀλλ' ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην.

AN. A. Λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

AN. B. Λέγουσι γοῦν.

AN. A. Καὶ φασὶν οἷσιν ἀράμενοι.

AN. B. Φήσουσι γοῦν.

AN. A. Ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'.

AN. B. Ἀπιστήσουσι γοῦν.

AN. A. Ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρίψειεν.

AN. B. Ἐπιτρίψουσι γοῦν.

Οἷσιν δοκεῖς τιν', ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;

Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν

εἰσῆκται. 768. Τὸν μὲν οὖν ἀδέλτερον] ἐννοεῖται ὡς πρὸς τὸν σῶφρονα ἀπὸ τοῦ ἐναντίου. 772. Ἀλλ' ἰδὼν ἂν ἐπιθόμην] ἂν μὴ ἴδω, οὐ μὴ πιστεύσω· ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς ἐμπαίζει ταῦτα ἐπαναλαμβάνων, ὡς περὶ ἀνοήτων.

- Ἡμᾶς μόνον δεῖ, νῆ Δία. καὶ γὰρ οἱ θεοί.
 Ἰνῶσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων. 780
 Ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τάχαθ',
 Ἐστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτιάν,
 Οὐχ ὥς τι δώσονται, ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
 AN. A. Ὡ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἔα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
 Ταυτὶ γὰρ ἔστι συνδετέα. ποῦ μου σθ' ἱμάς; 785
 AN. B. Ὅντως γὰρ οἴσεις;
 AN. A. Ναὶ μὰ Δία. καὶ δὴ μὲν οὖν
 Τῶδ' ἐξυάπτω τῷ τρίποδε.
 AN. B. Τῆς μωρίας,
 Τὸ μὴδὲ περιμέναντα τοὺς ἄλλους, ὅ,τι
 Δράσουσιν, εἴτα τηνικαυτ' ἤδη —
 AN. A. Τί δρᾶν;
 AN. B. Ἐπαναμένειν· ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. 790
 AN. A. Ἰνα δὴ τί;
 AN. B. Σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις,
 Ἡ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διᾶξειεν γαλῆ,
 Παύσαιντο ἂν εἰσφέροντες, ὥ μὲρόνητε σύ.
 AN. A. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμι ἂν, εἰ μὴ "χοιρ" ὅποι
 Ταῦτα καταθείην.
 AN. B. Μὴ γὰρ σὺ λάθοις ὅποι. 795
 Θάρρει, καταθήσεις, κἄν ἑνὸς ἔλθῃς.
 AN. A. Τί;

787. Τὸ τρίποδε] συνάπτω ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτους τοὺς τρίποδας. — Τῆς μωρίας] ὡ τῆς μωρίας· ἢ δὲ ἔλλειψις αὐτῆς συνήθης ποιητικῆς. 790. Ἐπαναμένειν] σύναψον ταῦτα πρὸς τὸ, εἴτα τηνικαυτ' ἤδη, καὶ ἔπειτα ἔτι διατρίβειν μὴ τι παράλογον γένηται. 792. Διᾶξειεν] μὴ διᾶξῃ, διέλθῃ γαλῇ ἐν μέσῳ· τοῦτο δὲ θεόσημον οἱ πολλοὶ λαβόντες, παύσαιντο ἀποφέρειν. 794. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμι] καταγελάσειεν ἂν μου τίς, εἰ ὑστερίσας, μὴ ἔχοιμι ἔπειτα, ὅπῃ καταθήρω ταῦτα. 795. Μὴ γὰρ σὺ λάθοις ὅποι] ποῦ μὲν καταθήσεις ἔξεις, κἄν ὕστατος ἔλθῃς, ἀλλὰ ποῦ ἐπαναλήψῃ ταῦτα, εἰς ἀθήσεις τοῦτο, τοῦτ' ἔγωγε οὐκ οἶδα· τοῦτο γὰρ δίδωσι ἐννοεῖν, ὅσον ἐκ τῶν

- AN. B. Ἐγὼ δὲ τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχεῖς
 Ἄττ' ἂν δὲ διδάξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνούμενους.
 AN. A. Οἴσουσιν, ὦ τάν·
 AN. B. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι τί;
 AN. A. Ἀμέλει κομιούσι.
 AN. B. Ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί; 800
 AN. A. Μαχούμεθ' αὐτοῖς.
 AN. B. Ἦν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
 AN. A. Ἀπειμ' ἑάσας.
 AN. B. Ἦν δὲ πωλώσ' αὐτὰ, τί;
 AN. A. Διαρραγείης.
 AN. B. Ἦν διαρραγῶ δὲ, τί;
 AN. A. Καλῶς ποιήσεις.
 AN. B. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;
 AN. A. Ἐγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας 805
 Ὅρῳ φέροντας.
 AN. B. Πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
 Αὐτ' εἰσενέγκοι· πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
 Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
 AN. A. Οἴμωζε.
 AN. B. Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
 Αὐτοῖσιν εἰσίοισι τί πλεῖον Καλλίου;
 Ὁνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
 AN. A. Δεινά γε λέγεις.
 AN. B. Τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὄρων
 Ἀεὶ τοιαῦτα γιννόμενα ψηφίσματα.

ἐπομένων. 802. Ἀπειμι ἑάσας] εἴπερ ἡττηθῆμεν, καταλιπὼν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπειμι. 304. Σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν] ὁπόθ' ὄρῃς ἄλλους πωλῆσοντας ταῦτα; 806. Ἀντισθένης] τί; φρονεῖς, ὅτι ὁ Ἀντισθένης εἰσίοισι τὰ ἑαυτοῦ οὐμενουν· ἡδεται γὰρ χέσαι τριάκοντα ἡμέρας καὶ πρὸς μᾶλλον, ἢ τὰ ἑαυτοῦ ἀποφέρειν. — Καλλίμαχος καὶ Καλλίας, ὁ μὲν ἦν χοροδιδάσκαλος πένης, ὁ δὲ πλούσιος μὲν πρότερον, ἄσματος δ' ὢν, πένης ἐγένε-

- Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν', ἀλλ' ὅδε, τὰ περὶ τῶν ἀλῶν;
 AN. A. Ἐγωγε.
 AN. B. Τοὺς χαλκοὺς δ' ἐκείνους ἤνικα 816
 Ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;
 AN. A. Καὶ κακὸν γ' ἐμοὶ
 Τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρως,
 Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων.
 Κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφριτα.
 Ἐπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, 820
 Ἀνέκραγ' ὁ κήρυξ, ΜΗ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΜΗΔΕΝΑ
 ΣΑΛΚΟΥΝ ΤΟ ΔΟΙΠΟΝ· ΑΡΓΥΡΩ ΓΑΡ ΧΡΩΜΕΘΑ.
 AN. B. Τὸ δ' ἐναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν,
 Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
 Τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; 825
 Κεῖθός κατεχύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
 Ὅτε δὲ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο
 Ο ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
 Πάλιν κατεπίπτου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.
 AN. A. Οὐ τὰυτὸν, ὦ τάν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν 830
 Νῦν δ' αἱ γυναῖκες.
 AN. B. Ἄς γ' ἐγὼ φυλάξομαι,
 Νῆ τὸν Ποσειδῶ, μὴ κατουρήσωσί μου.
 AN. A. Οὐκ οἶδ' ὅ,τι ληρεῖς. φέρε σὺ τὰνάφορον, ὁ παῖς.
 KHP. Ὡ πάντες ἀστοί· νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,

το. 814. Περί τῶν ἀλῶν] ἐγένετο ψήφισμα εὐνοσιώτερος εἶναι, εἴτα ἐν τῇ πράξει κατήργηται· ὁμοίως καὶ τὸ περὶ τῶν χαλκῶν νομισμάτων. 817. Τὸ κόμμ] τὸ νόμισμα· ὁ πωλῶν βότρωα ἐνετίθει τῷ στόματι, ὥσπερ ταμείω. 825. Τῆς τεσσαρακοστῆς] ἣν Εὐριπίδης ἔγραψε συνεισφέρειν ἕκαστον ἀπὸ τῆς περιουσίας τῷ κοινῷ· ἀνθ' ὧν κατεχύσου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ ἑκάστου τὸν Εὐριπίδην· εἴτα, μὴ γενομένου τούτου, ἐξευτέλιζον αὐτόν· (περὶ δὲ τοῦ Διὸς Κόρινθος ἴδε Πινδ. Ν. 155. ἐμῇ ἐκδόσει)· μέγα δ' ἦν τοῦνομα τοῦ Εὐριπίδου. 833. Ἀνάφορον] ζύλον τί, ὃ τιθέμενον ἐπὶ τῶν ὧμων, ἐξήρτων τὰ φορτία. 834. Ὡ πάντες ἀστοί] ἐνταῦθα ὁ κήρυξ κηρύττει δεῖπνον καὶ ἐστία-

- Χωρεῖτ', ἐπελγεσθ' εὐθὺς τῆς στρατηγίδος, 835
 Ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
 Φράση καθ' ἕκαστον ἀνδρ', ὅπου δειπνήσετε.
 Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
 Ἀγαθῶν ἀπάντων, καὶ παρεσκευασμέναι,
 Κλῖναι τε σισυρῶν καὶ δαπιδῶν νενασμέναι, 840
 Κρατῆρας οὐς κινῶσιν αἱ μυροπόλιδες,
 Ἐστᾶς ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
 Λαγῶ ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
 Στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα.
 Χύτρας ἔτνους ἐφουσὶν αἱ νεώταται, 845
 Σμοῖδς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
 Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει· τρυβλία,
 Γέρων δὲ χωρεῖ χλαυρία καὶ κονίποδας
 Ἐχων, καχάζων μεθ' ἐτέρου νεανίου.
 Ἐμβὰς δὲ κεῖται, καὶ τρίβων ἐρριμμένος. 850
 Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὥς ὁ τὴν μάζαν φέρων
 Ἐστηκεν· ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.
 AN. B. Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δεῖτα· τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
 Ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;
 AN. A. Καὶ ποῖ βαδιῇ σὺ, μὴ καταθεῖς τὴν οὐσίαν; 855
 AN. B. Ἐπὶ δεῖπνον.
 AN. A. Οὐ δεῖτ', ἦν γ' ἐκείναις νοὺς ἐνῆ,
 Πρὶν γ' ἂν ἀπεγέγκης.

σιν δημοσίαν. 837. Κεκληρωμένοις φράσει] καθ' ὃ γράμμα ἂν ἕκαστος λά-
 χῃ, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω (στῆχ. 682 καὶ ἐξῆς). 837. Ἐπινενασμέναις] ἐπιπε-
 φορισμέναις, πλήρεσι. 840. Σισυρῶν καὶ δαπιδῶν] μαλλωτῶν στρωμάτων
 καὶ ταπήτων. — Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται] ὁπταται, τῶν μαγείρων ῥιπιζόντων
 τὸ πῦρ, ἐφ' ὧν προσπαταλῶσι καὶ λαγῶα. — Πόπανα πέττεται] πλακοῦντες
 ὁπτῶνται. — Τραγήματα] τραγᾶλια. — Ἐτνός] ἀθῶρα ἐκ κυάμων ἢ φαση-
 λίων. 846. Σμοῖδς] ἱππεὺς, ἐκβεβλημένος ἀπὸ τοῦ ἱππικοῦ, ὡς αἰσχο-
 λῖος πρὸς τὰς γυναῖκας, καὶ διορισθεὶς παρατιθέναι τοῖς ναύταις τὰ τρυβλία.
 848. Κονίποδας] κονίπους, ὑπόδημα στεγνόν, μὴ ἐφικνούμενον ἀπερύκειν

- AN. B. 'Αλλ' ἀποίσω.
 AN. A. Πηνίκα;
 AN. B. Οὐ τοῦμόν, ὦ τάν, ἐμποδὼν ἔσται.
 AN. A. Τί δή;
 AN. B. 'Ετέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.
 AN. A. Βαδιῇ δὲ δειπνήσων ὁμῶς;
 AN. B. Τί γὰρ πάθω;
 Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
 τοὺς εὖ φρονοῦντας.
 AN. A. Ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;
 AN. B. 'Ομόσ' εἰμι κύψας.
 AN. A. Ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;
 AN. B. Καλούμεθ' αὐτάς.
 AN. A. Ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;
 AN. B. 'Επὶ ταῖς θύραις ἔστῳς—
 AN. A. Τί δράσεις; εἴπ' ἐμοί.
 AN. B. Τῶν εἰσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία.
 AN. A. Βάδιζε τοίνυν ὑστερος· σὺ δ', ὦ Σήμων,
 Καὶ Παρμένων, αἰρεσθαι τὴν παμπησίαν.
 AN. B. Φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.
 AN. A. Σὺ; μηδαμῶς.
 Δέδοικα γάρ, μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι,
 Ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
 AN. B. Νῆ τὸν Δία, δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
 Ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοῖσδε δὲ

τῶν ποδῶν τὸν κοινοτόν. — Καγάζων] καγάζων, γελῶν πλατύ. 862. Ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;] ὁ εἰσενεγκὼν τὴν ἐαυτοῦ οὐσίαν ἀμείβεται τῷ αὐτῷ τῆς φράσεως τρόπον, ὃ ἀνωτέρω (στίχ. 800 καὶ ἑξῆς) ὑπ' ἐκείνου παρετίλετο. 868. Παμπησίαν] πᾶσαν τὴν κτήσιν. — Προσποιῇ] ἀντιποιῇ· τῶν προσενηχθέντων πραγμάτων· ὁ δὲ ἐπιθεσθεὶς τοῦτο ὅρκον· ἴν' οὐκ μὴ τοῦτο γένηται, ὅτι, ἑτέρας τέχνης δεῖ· φαίνεται γὰρ μοι, τὰ μὲν πράγματα ταῦτα καλὸν εἶναι ἔξω· τῶν δὲ ματτομένων περμάτων, ποπάνων τε καὶ τραγημάτων καὶ κοινῇ τοῖς ἄλλοις συμμετασχεῖν.

- τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
 Ὅρθῳς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον.
 Ὅμόσ' ἐστὶ δειπνήσοντα, καὶ μελλήτεον.
 ΧΟΡ. (λείπει ἡ τοῦ Χοροῦ φδῆ.)

ΓΡΑΕΣ ΤΙΝΕΣ, ΝΕΑΝΙΣ, ΝΕΑΝΙΑΣ, ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ,
 ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

- ΓΡ. Α. Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι.
 Ἐγὼ δὲ καταπεπλάσμενη ψιμυθίῳ,
 Ἔστηκα, καὶ κροκωτὸν ἡμφιεσμένη,
 Ἀργός, μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος,
 Παίζουσ', ὅπως ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
 Παριόντα. Μοῦσαι, δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
 Μελύδριον εὐρουσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.
 ΝΕΑΝΙΣ. Νῦν μὲν με παρακύψασα προῦφθης, ὦ σαπρά.
 Ὡς δ' ἐρήμας, οὐ παρούσης ἐνθαδὶ
 Ἐμοῦ, τρυγῆσειν, καὶ προσάξασθαι τινὰ,
 Ἀδούσ'. ἐγὼ δ', ἦν τοῦτο δρᾶς, ἀντάσσομαι.
 Κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
 Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμωδικόν.
 ΓΡ. Α. Τούτῳ διαλέγου, καπιχώρησον· σὺ δὲ
 Φιλοτάριον αὐλητὰ, τοὺς αὐλοὺς λαβὼν,

977. Ἐνταῦθα γραῖς τις διαφιλονικεῖ πρὸς νεάνιν περὶ τοῦ ποτέρου αὐτῶν πρότερον ἀνδρὶ συνευρεθῇ. 880. Μινυρομένη] μινυρίζουσα, ὑπάδουσα. 883. Τῶν Ἰωνικῶν] ὡς τρυφηλῶν καὶ ἡδονικῶν μέμνηται τῶν Ἰωνικῶν μηλῶν. 885. Ὡς... τρυγῆσειν] παροιμιῶδες τοῦτο ἀπὸ τῶν ἀμπέλων, ἐπὶ τῶν μηδὲνα ολομένων αὐτοῖς ἀντιπράττειν· ἀλλ' ἐρήμας (τὰς ἀμπέλους) τρυγῆσειν· ταῦτόν δ' εἴρηται αὐτῷ καὶ Σφηρί· οἶον, « Ἀλλ' ἐρήμας ᾤεσθ' οὕτω βαδίζων τρυγῆσειν. » 890. Τούτῳ διαλέγου] τίτι; ἢ δὲ βούλεται παραγαγῆσθαι. 891. Φιλοτάριον] καὶ φιλοτάριον, τοῦτο δὲ, τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ

Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσάυλησον μέλος.
 Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
 Παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρη' καθεύδειν.
 Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἐν- 895
 εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπειροῖς·
 Οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι
 Μᾶλλον, ἢ γῶ, τὸν φίλον,
 Ὡπερ ξυνείην· ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοίτο.
 ΝΕΑΝΙΣ. Μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι. 900
 Τὸ τρυφερόν γὰρ ἐμπέφυκε
 Τοῖσιν ἀπαλοῖς μηρίοις,
 Κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ·
 Σὺ δ', ὦ γραῦ, παραλέλεξαι, κἀντέτριψαι, τῷ
 Θανάτῳ μέλημα. 905
 ΓΡ. Α. Ἐκπέσοι σου τὸ τρήμα,
 Τό τ' ἐπὶ κλιντρον ἀποβάλοις,
 Βουλομένη σποδεῖσθαι,
 Κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὖροις,
 Καὶ προσελκύσαι βουλομένη φιλήσαι. 910
 ΝΕΑΝΙΣ. Αἶ, αἶ· τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἥκει μοι ταῦρος·
 Μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι·
 Ἥ γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη βέβηκε.
 Καὶ τᾶλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα.
 Ἄλλ' [ὦ μαῖ', ἱκετεύω, 915
 Κάλει τὸν Ὀρθαγόραν, οὕτω

ψυχῆ μου· ἀλλὰ παρὴν τις αὐλητὴς αὐτῇ, ἢ αὐτὴ ἑαυτὴν αὐλητοποιεῖ; 893. Εἴ
 τις ἀγαθὸν] ἐντεῦθεν αὐτῇ τὸ μέλος. 899. Ἐφ' ἕτερον] ἐγὼ μὲν, φησὶν, ὃ ἂν
 συνῶ, ἐμμένω τῇ φιλίᾳ αὐτῷ ἕως τέλους· ἑτέρα δέ τις ἐφ' ἕτερον ἂν ἄνδρα ῥα-
 θίως παύει. 903. Τοῖς μήλοις] τοῖς τε μαστοῖς καὶ πορειαῖς· τὸ δὲ Πα-
 ραλέλεξαι τὸ παρατετίλθαι δηλοῖ καὶ προεντρεπίσθαι τὰς τρίχας οὐχὶ εἰς Ἀ-
 φροδίτην, ἀλλ' εἰς φροντίδα καὶ ἀπόλαυσιν τῷ Ἀδῷ. 906. Ἐκπέσοι σου
 τὸ τρήμα] ἐπιτριβεῖν σου ὁ χοῖρος (τὸ αἰδοῖον) καὶ τὸ ἐπὶ κλιντρον, τὴν
 κοίτην, εὐνήν ἀπωλέσας· ὃ ἐστὶ, μὴ γέννητό σοι τυχεῖν, ὣν σκοπεῖς,
 ἀλλ' ἐν τῇ κλίνῃ, ὄφιν ἀντὶ ἀνδρὸς εὐρούσα, τοῦτον ἔλκουσα φιλήσας.
 911. Ταῦρος] τὸν τε ἄνδρα καὶ τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ αἰνίττεται. 916. Τὸν Ὀρ-

Σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.
 ΓΡ. Α. Ἦδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
 Τρόπον, τάλαινα, κνησιᾶς·
 Δοκεῖς δ' ἐμοὶ καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. 920
 Ἄλλ' οὐκ ἂν ποῦ' ὑφαρπάσαιο
 Τάμα παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
 Ὄραν οὐκ ἀπολεῖς, οὐδ' ἀπολήψῃ
 ΝΕΑΝΙΣ. Ἀδ' ὅποσα βούλει, καὶ παράκυψον, ὡς γαλῆ.
 Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἴσεις' ἀντ' ἐμοῦ. 925
 ΓΡ. Α. Οὐκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.
 ΝΕΑΝΙΣ. Καινόν γ', ὦ σαπρά.
 ΓΡ. Α. Οὐ δῆτα.
 ΝΕΑΝΙΣ. Τί γὰρ ἂν γραῦς καπρῶσά τις λέγοι;
 ΓΡ. Α. Οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σέ γῆρας.
 ΝΕΑΝΙΣ. Ἄλλὰ τί;
 ΓΡ. Α. Ἥ γχουσα μᾶλλον, καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;
 ΝΕΑΝΙΣ. Τί μοι διαλέγῃ;
 ΓΡ. Α. Σὺ δὲ τί διακύπτεις;
 Ἐγώ; 930

θαγόραν] τὸν ὀρθὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα· τοῦτον γὰρ προσωποῖ. Μαῖαν δὲ τὴν
 αὐτὴν γραῦν εἰσε καλεῖν. 919. Κνησιᾶς] κνημὸν πάσχεις· ἐπὶ ἀφροδίῳ
 λάβε. 920. Λάβδα] λεσβιασμὸς, ἀρρήτοποιός· κατηγορεῖται δὲ τοῦτο τῶν Λε-
 σβιδῶν γυναικῶν, ὡς τοιαῦτα αἰσχρὰ πραττουσῶν, ὥστ' ἀρρήτα εἶναι λέγειν.
 Παίγνια δὲ λέγει τὰ παιδικὰ, τοὺς ἐραστάς. 924. Παράκυψον] παρακύψασα
 ὡς γαλῆ τῆς θυρίδος, καραδόκει, θντινα βούλει· οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον, ἢ
 πρὸς ἐμὲ ἦξει. 926. Οὐκουν ἐπ' ἐκφορὰν γε.] τοῦτο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐρωτημα-
 τίζεται· ἀλλ' οὐδ' οὕτως οὐδ' ἄλλως σαφές τι προκύπτει· εἰσε δὲ μᾶλλον
 ὡς ἐκατέρως λεγούσης τὸ ἑαυτῆς, τὴν συνέχειαν ἔχειν οὕτως ἄνωθεν· οἷον· ναί
 (φησὶν ἡ γραῦς) οὐδεὶς πρόσεισιν ἐμοὶ ἐπ' ἐκφορὰν, οὐ δῆτα, οὐ τοῦμόν ὀδυ-
 νήσει σε γῆρας. Τὸ δὲ Καινόν γε τί ποτε βούλεται; εἰμή τις εἴποι, ὅτι ἡ νεᾶ-
 νις θαυμάζει πρὸς τὸν λόγον ἐκείνης, τὸ ἐπ' ἐκφορὰν, ἐπιφέρει, καινόν γε
 τοῦτο, ὦ σαπρά, εἰρωνικώτερον δὲ τοῦτο.

Καὶ φημι κἀπόφημι, κοῦκ ἔχω τι φῶ.

929. Ἥ γχουσα] ἢ ἐγχουσα βοτάνη, ἥτις τῇ ῥίζῃ ἐρυθρᾷ οὖσῃ, χρωῶνται αἱ

Ἄδω πρὸς ἑμαυτὴν Ἐπιγένοι τῷ μῶ φίλῳ

NEANIS. Σοὶ γὰρ φίλος τις ἐστὶν ἄλλος, ἢ Γέρης;

ΓΡ. Α. Δείξει γὰρ καὶ σοὶ. τάχα γὰρ εἰσιν ὡς ἐμέ.

Ἄδω γὰρ αὐτὸς ἐστίν.

NEANIS. Οὐ σοῦ γ', ὦ ἄνθρωπε,

Δεόμενος οὐδέν.

ΓΡ. Α. Νῆ Δί', ὦ φθίνυλλα σύ. 935

NEANIS. Δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.

ΓΡ. Α. Κἄγωγ', ἵνα γνῶς, ὡς πολὺ σοῦ μᾶλλον φρονῶ.

NEAN. Εἴθ' ἐξὴν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν.

Καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι

Ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. οὐ γὰρ ἀνασχετόν 940

Τοῦτό γ' ἐλευθέρω.

ΓΡ. Α. Οἰμῶζων ἄρα, νῆ Δία, σποδῆσεις.

Οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριζένης τάδ' ἐστίν.

Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν

Ἔστιν δίκαιον, εἴ γε δημοκρατούμεθα. 945

Ἄλλ' εἴμι τηρήσους, ὅτι καὶ δράσει ποτέ.

NEAN. Εἴθ', ὦ θεοί, λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,

Ἐφ' ἣν πεπωκὼς ἔρχομαι, ποθὼν πάλαι.

NEANIS. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον

Φρούδη γὰρ ἐστίν, οἰομένη μ' ἐνδον μένειν. 950

ΓΡ. Α. Ἄλλ' οὕτως γὰρ αὐτὸς, οὐ μεμνήμεθα.

Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι.

γυναῖκες εἰς πλαστόν κάλλος. 931. Ἐπιγένοι] νέος μὲν οὗτός τις ἐν Ἀ. θήνας καλός· ὁ δὲ Γέρης, πένης φαλακρός. 934. Τάχα γὰρ] ταχέως γάρ. 935. Φθίνυλλα] παρὰ τὸ φθίνειν· ὁ γὰρ αὐτὴ ἔχει, τοῦτο ἐκ σπουδῆς κατηγορεῖ τῆς ἐτέρας. 936. Ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι] ἐνταῦθα ἀναχωροῦσιν ἐκείνη εἰς τὸν θυμῶν, πεῖραν λαμβάνουσαι παρ' ἐποτέραν ὁ νεανίας ἔχει. 940. Ἀνάσιμον] ἐρρυπωμένην τὴν ἵλην ἔχον, αἰσχρόν. Ἡ δὲ Χαριζένη μωρὰ τις ἦν καὶ εὐθής. Ταῦτα δ' οὐ κατὰ ἑαυτὴν λέγει· ὡς καὶ ἡ ἐτέρα κατωτέρω μικρόν. 951. Ἄλλ' οὕτως γὰρ αὐτὸς] τοῦτο δὲ εἰς τὸ τῆς νεανίδος πρόσωπον ἀποδίδωσιν ἢ ἀρχαία ἔκδοσις· ἀλλ' εἰς μᾶλλον ἢ γραῦς λέγειν ταῦτα.

Πρόσελθε, καὶ ξύνευνός μοι

Τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσῃ· πάνυ γὰρ τις ἔρως με δονεῖ

Τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. 955

Ἀτοπὸς δ' ἔγκειται μοί τις πόθος,

Ὅς με διακναίσας ἔχει.

Μέθες, ἰκνοῦμαί σ', ἔρως, καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνήν

Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

NEAN. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι 960

Καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἀνοιξον

Τήνδ'· εἰ δὲ μὴ, καταπεσὼν κείσομαι.

Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ

Πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.

Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; 965

Μέθες, ἰκνοῦμαί σ', ἔρως, καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνήν

Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

Καὶ ταῦτα μὲν μοι μετρίως

Πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημέν' ἐστί· σὺ δ' ἐμοί,

Φίλτατον, ὦ ἰκετεύω, 970

Ἀνοιξον, ἀσπάζου με· διὰ τοι σέ πόνους ἔχω.

Ὡ χρυσοδαίδαλον ἐμόν μέλημα,

Κύπριδος ἔρνος, μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα,

Τρυφῆς πρόσωπον,

Ἀνοιξον, ἀσπάζου με, διὰ τοι σέ πόνους ἔχω. 975

ΓΡ. Α. Οὗτος, τί κόπτεις; μὲν ἐμὲ ζητεῖς;

Πόθεν;

NEAN. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες.

NEAN. Ἀποθάνοιμ' ἄρα.

ἄνωθεν ὡς ἐκ τοῦ ἀφανοῦς· διὸ καὶ πρὸς αὐτήν, ὡς πρὸς τὴν νεανίαν ὁ νεανίας ἀποτείνεται κατωτέρω, ἔξω ἐκ τῶν θυρῶν, καὶ μηδετέραν ὁρῶν. 958. Μέθες] ἰσοδύναμον τῷ ἔρα.— Ἰκνοῦμαί σε, θέομαι σου. 963. Φίλον] οὐδετέρως ἐχρήσατο τοῦτω οὕτω καὶ ἀνωτέρω μικρόν, φίλον ἐμόν. 971. Διὰ τοι σέ πόνους ἔχω] τὸ τοι ἐκκληφθῆτα αἰτιολογικῶς ἀντὶ τοῦ Γάρ· καὶ κα-

ΓΡ. Α. Τοῦ δὲ σὺ δεόμενος, δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας.

NEAN. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἀνθρώπον.

ΓΡ. Α.

Τίνα;

NEAN. Αὐτὴν σε κινουῖνθ', δὴ σὺ προσδοκᾷς ἴσως.

980

ΓΡ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ', ἣν τε μή.

NEAN. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερξερηκοντέεις

Εἰσάγομεν, ἀλλ' ἐσαυτίς ἀναβεβλήμεθα.

Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

ΓΡ. Α. Ἐπὶ τῆς πρότερον ἀρχῆς γε ταύτ' ἦν, ὦ γλύκων. 985

Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

NEAN. Τῷ βουλευμένῳ γε, κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

ΓΡ. Α. Ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

NEAN. Οὐκ οἶδ' ὅ, τι λέγεις, τήνδε δὴ μοι κρουστέον.

ΓΡ. Α. Ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.

990

NEAN. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

ΓΡ. Α. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι νῦν δὲ θαυμάζεις, ὅτι

Θύραισί μ' εὖρες, ἀλλὰ πρόσαγες τὸ στόμα.

NEAN. Ἀλλ' ὦ μέλ', ὀρέωδὼ τὸν ἐραστὴν σου.

ΓΡ. Α.

Τίνα;

NEAN. Τὸν τῶν γραφῶν ἄριστον.

995

ΓΡ. Α.

Οὗτος δ' ἔστι τίς;

NEAN. Ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.

τῶν ἐμῶν. 979. Ἀναφλύστιον] ὁ νεανίας ἰδὼν τὴν γραῦν, ἣν οὐκ ἤλπιζεν, ὡς ἐξαπατηθεὶς, τρέπεται εἰς ἐτέραν ὁδὸν λόγων· βούλεται δὲ καὶ αἰσχρὸν τι σημεῖναι παρὰ τὸ ἀναφλῆν' οἶον, ἐκ τῶν ἐστιακῶν ὡς καὶ ἀλλαχῇ τούτ' ἀναισχύντως εἴρηκε, καὶ αὐτὴν κινουμένη, καὶ τοῦθ' ὁμοίως ἀντι τοῦ βινούντα· δὲ ἐπιφέρει ἡ γραῦς, ναι νῆ τὴν Ἀφροδίτην, σὲ προσδοκῶ, καὶ βούλη, καὶ μὴ βούλη· πρὸς τὴν ὁ νεανίας, ὡς ἀπὸ τῶν δ. καστηρίων, τὰς ἐξηκονταεῖς δίκας φρεῖν οὐχὶ νῦν εἰσάγομεν, ἀλλὰ τὰς ἐντὸς τῶν εἴκοσι. 985. ὦ γλύκων] ὁ ἐκ πολλῆς γλυκύτητος γενόμενος ἀηδής, εὐήθης. 987. κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον] καθ' ὃν ἂν κληρὸν ἕκαστος ἐν πεσσοῖς τύχῃ λαβὼν, οὕτω πεσσεύει· οὐκοῦν καὶ γὰρ τήνδε τὴν θύραν κρούσω. 990. Κρησέραν] κόσκινον λεπτὸν, ἢ τὸ δὲ αὐτοῦ λεπτὸν ἄλευρον· παίζει δὲ παρὰ τὸ κρούειν, ὃ καὶ αὐτὸ πολλαχῇ ἀσελγῶς ἐξέλαβε. 996. Τὰς ληκύ-

Ἀλλ' ἀπειθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὀψεται.

ΓΡ. Α. Οἶδ', οἶδ' ὅ, τι βούλει.

NEAN.

Καὶ γὰρ ἐγὼ σε, νῆ Δία.

ΓΡ. Α. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἥ μ' ἔλαχεν κληρουμένη,

Μὴ γὼ σ' ἀφήσω.

1000

NEAN.

Παραφρονεῖς, ὦ γραῖδιον.

ΓΡ. Α. Ληρεῖς· ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ πᾶσι στρώματα.

NEAN. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὀνοίμεθ' ἂν,

Ἐξόν, καθέντα γραῖδιον τοσουτοῖ,

Ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

ΓΡ. Α. Μὴ σκώπτέ μ', ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. 1005

NEAN. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοι ἔστιν, εἰ μὴ τῶν ἐτῶν

τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

ΓΡ. Α. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι· ὡς ἐγὼ

τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἡδομαι.

NEAN. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι,

1010

Κοῦκ ἂν πιθολίμην οὐδέποτε.

ΓΡ. Α.

Ἀλλὰ, νῆ Δία,

Ἀναγκάσει τουτί σε.

NEAN.

Τοῦτο δ' ἔστι τίς;

ΓΡ. Α. Ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

NEAN. Λέγ' αὐτὸ, τί ποτε κάστι.

ΓΡ. Α.

Καὶ δὴ σοι λέγω.

Ἔδοξε ταῖς γυναίξιν, ἣν ἀνὴρ νέος

1015

Νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτήν, πρὶν ἂν

τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἦν δὲ μὴ θέλῃ

θοῦς] ὡς συγκατάρττουσι τοῖς νεκροῖς, καὶ νῦν εὐροί τις ἂν πολλὰς ἐν τοῖς τάφοις. 1002. Κρεάγρας] ἀγκύλον σιδήριον, δι' οὗ ἐξέλκουσι τὸ κρέας ἀπὸ τοῦ λέβητος· ἢ καὶ ἑτερόν τι ἀπὸ τῶν φρεάτων· λέγει δὲ τοῦτο, ὅτε προσίσχεται αὐτοῦ τὸ γραῖδιον, ὡς λεπὰς πέτρης. 1007. τὴν πεντακοσιοστὴν] ἐπ' ἄλλην μεταφοράν, ἀπὸ τῶν προσφερόντων τῇ πόλει ἐν ἐπὶ τοῖς πεντακοσίοις κατέθηκας οὖν καὶ αὐτὴ, φρεῖν, ὑπὲρ ἐμοῦ τῇ πόλει τῶν σῶν ἐτῶν (ὡς ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦτο) τὸ πεντακοσιοστόν; ἐκ γὰρ τούτου βούλινται ἀποδείξαι

- Πρότερον προκρούειν, ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας,
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν· ἔστω τὸν νέον
Ἐλκεῖν ἀνατεῖ, λαβομένας τοῦ παττάλου. 1020
- NEAN. Οἶμαι· Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γ. Α. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
NEAN. Τί δ', ἣν ἀφαιρήται μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
Ἡ τῶν φίλων ἐλθὼν τις;
ΓΡ. Α. Ἄλλ' οὐ κύριος
Ἵπὲρ μέδιμνον ἔστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι. 1025
- NEAN. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;
ΓΡ. Α. Οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
NEAN. Ἄλλ' ἔμπορος εἶναι σκήφομαι.
ΓΡ. Α. Κλάων γε σύ.
NEAN. Τί δὲ τα χρηῖ δρᾶν;
ΓΡ. Α. Δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
NEAN. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοι ᾽στί;
ΓΡ. Α. Διομηδεῖα γε.
NEAN. Ὑποστρέσαι νυν πρῶτα τῆς δριγάνου, 1030
Καὶ κλήμαθ' ὑπόθου, συγκλάσασα τέτταρα,
Καὶ ταινίωσαι, καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
Ὑδατός τε κατάθου τοῦστρακὸν πρὸ τῆς θύρας.

αὐτὴν πολυτελή. 1020. Ἐλκεῖν ἀνατεῖ τοῦ παττάλου] ἀτιμωρητὶ ἀπὸ τοῦ
πέους. 1021. Προκρούστης] ὁ ἐν δόλοισι ἐρήμοις βασανίζων τοὺς παριόντας·
ὡς ὁ πολυπλήμων ἐκείνος, ὃν ἐφόνευσεν ὁ θεγεύς· ἐνταῦθα δὲ ὁ προσυνου-
σιαζόμενος γυναιξί. 1025. Ἵπὲρ μέδιμνον] νόμος ἦν μὴ ἐξεῖναι γυναιξί ὑ-
πὲρ μέδιμνον συναλλάττεσθαι τι· νῦν δ' ὁ νόμος οὗτος μετετέθη εἰς τοὺς ἀν-
δρας. — Ἐξωμοσία δὲ ἐστὶ παρὰ τῆς δίκης δι' ἄλογον αἰτίαν μεθ' ὅρκου.
— Στροφῆς] τοῦτο δόλον καὶ πανουργίαν σημαίνει, ἐν οἷς μάλιστα γίνονται
ἐξωμοσίαι ἐπὶ ἀπάτῃ. 1029. Διομηδεῖα γε] Διομήδης ὁ θρᾷς πολλὰς, φα-
σιν, ἔχων θυγατέρας πέντας, ἐδιδάξεν τοὺς παριόντας συγγίγνεσθαι αὐταῖς μέ-
χρις οὗ ἀνηλίσκοντο· διὸ παρωνομάσθησαν αὐταὶ ἱπποὶ ἀνθρωποφάγοι, ἐφ' ὧν
ἐστράτευεν ὁ Ἡρακλῆς, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἀλκίτιδι. 1033. Καὶ τὸ ὄστρακον
πρὸ τῆς θύρας] ἵνα οἱ εἰσόντες καὶ ἐξόντες ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ἀπονίπτωσι τὰς
χεῖρας· ὅσα γὰρ εἴρηται αὐτῷ ἐνταῦθα, πάντ' ἐπὶ κηδείας ἐστὶ ληπτέα.

- ΓΡ. Α. Ἡ μὴν ἔτ', ὠνήσῃ σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
NEAN. Νῆ τὸν Δί', ἣν περιῆς γέ που τῶν κρητῶν. 1035
Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαι σ' αὐτίκα.
NEANIS. Ποῦ τοῦτον ἔλκεῖς σύ;
ΓΡ. Α. Τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
NEANIS. Οὐ σωφρονουσά γ'. οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
Παρά σοι καθεύδειν, τηλικούτος ὢν· ἐπεὶ
Μήτηρ ἂν αὐτοῦ μᾶλλον εἴης, ἢ γυνή. 1040
Ὡστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
Τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.
ΓΡ. Α. Ὡ παμβδελυρὰ, φηνοῦσα τόνδε τὸν λόγον
Ἐξέυρες· ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.
NEAN. Νῆ τὸν Δία τὸν Σωτῆρα, κεχάρισαί γ' ἐμοί, 1045
Ὡ γλυκύτατον, τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου·
Ὡστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
Μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.
ΓΡ. Β. Αὕτη σὺ, ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον,
Ἐλκεῖς, παρ' ἐμοί τῶν γραμμάτων εἰρηκότων 1050
Πρότερον καθεύδειν αὐτόν;
NEAN. Οἶμαι δειλαιοῖς
Πύθεν ἐξέκυψας, ὦ χάριστ' ἀπολουμένη;
Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
ΓΡ. Β. Βάδιζε δεῦρο.
NEAN. Μηδαμῶς με περιῖδης
Ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ', ἀντιβολῶ σ'.
ΓΡ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἐγώ 1055

1035. Τῶν κρητῶν ἦν σοι περισσεύη τις τῶν ἐπιταφίων ταινιῶν. — Τὸ δὲ δια-
πεσεῖσθαι λόγῳ μὲν κατακλιναῖσθαι ἐστὶ· τὸ δὲ νοούμενον τεθνήξαισθαι. Ἐν-
ταῦθα δὲ ἐξέρχεται ἡ νεανίς, καὶ συγκροτεῖται ἔρις. 1042. Οἰδιπόδων] εἶγε
ὁ Οἰδίπους ἐγγίμῃ τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἰοκάστην. 1048. Παχεῖαν χάριν] κα-
κέμφατον τοῦτο. 1050. Τῶν γραμμάτων] Ὑψισμάτων, νόμων. 1052. Πό-
θεν ἐξέκυψας] Πρὸς τὴν διωτέραν γραῖν ταῦτα. Τὸ δὲ Ἀντιβολῶ πρὸς τὴν νεᾶ-

- Ἄλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.
 NEAN. Οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' Ἐμπουσά τις,
 Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.
 ΓΡ. Β. Ἐπου, μαλακίων, δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
 NEAN. Ἴθι νυν ἔασον ἐς ἄφοδον πρῶτιστά με
 Ἐλθόντα, θαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν· εἰ δὲ μὴ,
 Αὐτοῦ τι δρώντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
 Ὑπὸ τοῦ δέους.
 ΓΡ. Β. Θάρρει, βάδιζ'· ἔνδον χεσῇ.
 NEAN. Δέδοικα κἀγὼ, μὴ πλέον γ', ἢ βούλομαι.
 Ἄλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
 Ἀξιόχρεως.
 ΓΡ. Β. Μὴ μοι καθίστη.
 ΓΡ. Γ. Ποῖ σὺ, ποῖ 1065
 Χωρεῖς μετὰ ταύτης;
 NEAN. Οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἔλκομαι.
 Ἀτάρ, ἥ τις εἴ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
 Ὅτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις,
 ὦ Πᾶνες, ὦ Κορύβαντες, ὦ Διοσκόρω,
 Τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. 1070
 Ἀτάρ τί τὸ πρᾶγμα ἔστ', ἀντιβολῶ, τουτί ποτε;
 Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
 Ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;
 ΓΡ. Γ. Μὴ σκῶπτέ μ', ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου.
 ΓΡ. Β. Δεῦρ' ἐμὲ σὺν.

νιν. 1056. Οὐκ ἐμέ γε] οὐχ ὁ νόμος ἔλκει, ἀλλ' Ἐμπουσα, ἀλάστωρ αὐτό-
 χρημα ἐξηγημένος φλυκταίναις ἐξ αἵματος. ἴδε Βατραχ. στίχ. 1056.—1060.
 Πυρρὸν] Ὁχρόν. ἴδε Βατραχ. 308.—1063. Μὴ πλέον] Δέδοικα μὴ εἰς
 κατάχρησιν ἔλθω τοῦ πράγματος, ὅπερ ἔπασχον οἱ ταῖς τοῦ Διομήδους συγ-
 γινόμενοι θυγατράσι· τὸ γὰρ Κἀγὼ τοῦτ', οἶμαι, βούλεται συνάπτειν· εἰμὴ
 τι ἄλλως ἐπὶ τοῦ ἀποπάτου τοῦτ' ἐξακούει. 1063. Ποῖ, ποῖ χωρεῖς] ἐτέρα
 γραῦς δυσειδιότερα ἦκεν ἐπὶ τὸν νεανίαν. 1073. παρὰ τῶν πλειόνων] Ἀπὸ

- ΓΡ. Γ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε.
 ΓΡ. Β. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
 NEAN. Διασπάσσεθέ μ', ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
 ΓΡ. Γ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
 ΓΡ. Β. Οὐκ, ἦν ἑτέρα γε γραῦς ἐτ' αἰσχίων φανῇ.
 NEAN. Ἦν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
 Φέρε, πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; 1080
 ΓΡ. Β. Αὐτὸς σκόπει σὺ· τάδε δέ σοι ποιητέον.
 NEAN. Ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;
 ΓΡ. Β. Οὐκ οἶσθα; βαδιῇ δεῦρ'.
 NEAN. Ἀφέτω νῦν μ' αὐτή.
 ΓΡ. Γ. Δεῦρ' ἐμὲ σὺν ἴθ' ὥς ἐμ'.
 NEAN. Ἦν γ' ἡδὲ μ' ἀφῇ.
 ΓΡ. Β. Ἄλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. 1085
 ΓΡ. Γ. Οὐδὲ μὴν ἐγώ.
 NEAN. Χαλαιπαί γ' ἂν ἦσθε γενόμεναι πορθμῆς.
 ΓΡ. Β. Τί;
 NEAN. Ἐλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
 ΓΡ. Β. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο.
 ΓΡ. Γ. Μὰ Δί', ἀλλ' ὥς ἐμέ.
 NEAN. Τουτί τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
 Ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. 1090
 Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;
 ΓΡ. Β. Καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγης βολβῶν χύτραν.
 NEAN. Οἶμοι κακοδαίμων, ἐγγὺς ἤδη τῆς θύρας
 Ἐλκόμενος εἴμ'.

τῶν νεκρῶν· πλείους γὰρ οἱ νεκροὶ τῶν ζώντων. 1077. Κατὰ τὸν νόμον] ὅς
 ἐστι ταῖς ἀσχήμοσι συνευρεθῆναι πρῶτον. 1082. Κατελάσας] κατελάνειν
 κακεμφάτως καὶ τοῦτο ἐπὶ συνουσίας. 1089. Κατὰ τὸ Καννώνου ψήφισμα]
 εἰς τῶν Ἀθηναίων οὗτος, δὲ ἔγραψε ψήφισμα ἰσχυρότατον κατὰ τῶν ἀδικούν-
 των τὸν δῆμον. 1090. Διαλελημμένον] εἰλημμένος, φησὶν ἐν τῷ μέσῳ
 θυεῖν, πῶς ἂν χρησαίμην ἀμφοτέροις; 1092. Βολβῶν χύτραν] ἡ παροιμιώ-

ΓΡ. Γ.

'Αλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.

Ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ.

NEAN.

Μὴ πρὸς θεῶν. 1095

'Εν γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον, ἢ δυοῖν κακοῖν.

ΓΡ. Γ. Νῆ τὴν ἑκάτην, ἐάν τε βούλη γ', ἢν τε μή.

NEAN. Ὡ τρισκακοδαίμων, εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν

Βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν.

Κᾶπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν 1100

Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.

'Αρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν,

Νῆ τὸν Δία τὸν Σωττῆρ', ἀνὴρ καὶ δυστυχῆς,

'Οστις τοιοῦτοις θηρίοις ξυννήξομαι.

'Ομως δ', ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω

1105

'Υπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν, δεῦρ' ἐσπλέων,

Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς.

Καὶ τὴν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος

Ζῶσαν καταπιτώσαντας, εἴτα τῷ πόδε

Μολυβδοχαρήσαντας κύκλω περὶ τὰ σφυρὰ, 1110

'Ανω πηθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

ΧΟΡ.

(Λεῖπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΘΕΡ. Ὡ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,

Αὐτὴ τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη.

'Υμεῖς δ', ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις,

δὲς τι ἔστιν, ἢ δυναμωτικόν ἐστιν ὁ βολβός, ὃς κρέμμεται ἄγριόν ἐστιν. 1101. Φρύνην] Περιδότης αὐτῇ ἑταῖρα ἐν Ἀθήναις· παρεκκλίνει δὲ αὐτὴ τὴν γραῦν ὡς ἑταῖραν, ἀλλὰ καὶ ὡς χαλκοπρόσωπον καὶ τραχεῖαν, λήκυθον φησὶν ἔχειν ἐν ταῖς γνάθοις, ἢ, ὃ καὶ μᾶλλον, μυροθήκη ὅλην. 1106. Κασαλβάδοιν] Πόρναιιν. 1109. Καταπιτώσαντας] Καὶ ἡ σύνταξις ἀσύντακτος, καὶ ἡ ἔννοια ἐξῆς ἀκατανόητος· διὸ καὶ ὁ σχολιαστὴς, παρελθὼν, Οἰδίποδος, φησὶ, ταῦτα δεῖται· ὁ δὲ νοῦς, οἶμαι, τοιοῦτό τι βούλεται δηλοῦν· εἰ ἀποθάνοιμι, θέομαι τῶν παρόντων θάψαι με ἐν τῇ εἰσόδῳ ταύτῃ· εἴτα πιτώσαντας τήνδε, ἐπιθεῖναι μοι αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τάρου ζῶσαν, δῆσαντας αὐτῆς τοὺς πόδας μολύβδῳ ἐπὶ τοῦ λίθου, ἵνα ἡ μοι ἀντὶ ληκύθου· εἴκοι δ' ἑλλιπὲς εἶναι τὸ χωρὶον πρὸς ἐξάρτησιν τῶν ἀπαρεμφάτων. 1112. Ὡ μακάριος] θεράπεινά τις

Οἱ γείτονές τε πάντες· οἳ τε δημόται,

1115

'Εγὼ τε πρὸς τούτοις ἡ διάκονος,

'Ητις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν

'Αγαθοῖσιν, ὧ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπαικεν αὐ

Τούτων ἀπάντων τὰ θάσι· ἀμφορείδια.

'Εν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον· 1120

Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο·

'Ωστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δὴτ', ὧ θεοί.

Κέρασον ἄκρατον, εὐφραγέτ' τὴν νύχθ' ὅλην

'Εκλεγόμενας ὅτι ἂν μάλιστ' ὁσμὴν ἔχῃ.

'Αλλ' ὧ γυναῖκες, φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, 1125

Τὸν ἄνδρ', ὅπου ἐστὶ, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

ΧΟΡ. Αὐτοῦ μένους· ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

ΘΕΡ. Μάλισθ'· ὅδ' ἂν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.

'Ω δέσποτ', ὧ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

ΔΕΣ. Ἐγώ;

ΘΕΡ. Σὺ μέντοι, νῆ Δί', ὡς γ' οὐδεὶς ἀνὴρ. 1130

Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,

'Οστις, πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων

'Οντων τὸ πλῆθος, οὐ δεδείπνηκας μόνος;

ΧΟΡ. Εὐδαιμονικὸν γ' ἄνθρωπον εἰρηκας σαφῶς.

ΘΕΡ. Ποῖ, ποῖ βαδίζεις;

ΔΕΣ. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι. 1135

ΘΕΡ. Νῆ τὴν Ἀφροδίτην, πολὺ γ' ἀπάντων ὑστατος.

'Ομως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνή

'Αγεῖν σε, καὶ τασοῖ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.

εἰσάγεται ἐνταῦθα ἐπαινοῦσα τὸν δῆμον. 1118. Ὑπερπαικεν] Πολὺ δὲ ὑπερέχουσι τὰ ἐκ τῆς θάσου μυρώματα τὰ ἐν ἀμφορείδοις ὄντα. 1121. Ἀπανθήσαντα] Ἐξατμισθέντα, ἀπέπτη. 1133. Οὐ δεδείπνηκας μόνος] Παρὰ προσδοκίαν τοῦτο χάριν γέλωτος· εἴδει γὰρ ἐπιφέρειν, οὐ αὐτῶν μόνος εὐτυχεῖς. 1137. Ὁμως δ' ἐκέλευεν ἡ γυνή.] Τίς γυνή; δῆλον ὅτι ἡ δέσποινα αὐτῆς, ὅφ' ἥς ἐπέμπετο τὸν τε ἄνδρα ἄξουσα, καὶ τὰς μείρακας ταύτας· τίνας; δῆλον ὅτι τὸν

Οἶνος δὲ Χῖος ἐστὶ περιλειμμένος
 Καὶ τὰλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε. 1140
 Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὖνους τυγχάνει,
 Καὶ τῶν κριτῶν εἴ τις ἐτέρωσε βλέπει,
 Ἴτω μεθ' ἡμῶν πάντα γὰρ παρέξομεν.
 Οὐκοῦν ἅπασιν δῆτα γενναίως ἐρεῖς,
 Καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν, ἀλλ' ἐλευθέρως 1145
 Καλεῖν γέροντα, μετράκιον, παιδίσκον· ὥς
 Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον
 Ἀπαξάπασιν, ἣν ἀπίωσιν οἴκαδε.
 ΧΟΡ. Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη πεῖσομαι.
 Ἐχουσά τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὶ καλῶς. 1150
 Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
 Τασοὶ λαβὼν; ἐν ὧσιν δὲ καταθαίνεις, ἐγὼ
 Ἐπᾶσσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
 Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι.

χορόν· περιλειμμένος, πολλὸς περισσεύσας. 1144. Ἐρεῖς] Ἡ δέσποινα κε-
 λεύει τὴν θεράπαινάν ταυτ' εἰπεῖν τοῖς παῖσιν. Ἐνδέχεται δ' οὖν τὴν Πραξαγό-
 ρην ἐννοεῖν ὡς δέσποιναν, τὸν δὲ βλέποντον δεσπότην. 1148. Ἡν ἀπίωσιν
 οἴκαδε] ἔνθα ἐστὶ τὸ δεῖπνον. 1151. Ἀλλ' οὐκ ἄγεις τάσδε λαβὼν] Τίς τί-
 νας; οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ διεφθαρμένον ἐν γὰρ τοῖς προσώποις ἐστὶ τὸ χωρίον. Ἐν
 δ' οὖν τῇ Ἀρχαίᾳ τὸ χωρίον τοῦτο μέχρι τοῦ, Μελλοδειπνικόν, ἀποδίδεται
 τῷ στόματι τῆς θεραπίνης ἀνωτέρω· καὶ πῶς πιθανῶς, ἵνα ἡ αὐτὴ λέγουσα
 ταῦτα πρὸς τὸν ἐαυτῆς δεσπότην κατὰ τὰ προειρημένα ἀνωτέρω μικρὸν (στίχ.
 1137.) ὁ δὲ χορὸς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ, Σμικρὸν δὲ ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βού-
 λομαι· καὶ τοῦτο, οἶμαί γε, ὡς ἀπὸ προσώπου τοῦ ποιητοῦ. Ἀλλὰ καὶ οὐ-
 τως καὶ ἄλλως ἔμοιγε σκοτεινὰ, καὶ ὡς ἐν γράμμι βραβεῖ· ὅ δ' ἂν τὸ ἀντλη-
 μα ἦ βραδύτερον, ἢ ἐμοί, διαντλήτω καὶ ταῦτα καὶ ἕτερα πολλά, ὧν οὐκ
 εὐτυχῶς ἔφθην ἀρδεύσας σύννομα γὰρ πολλὰ με διαπεφυγόντα, ἄλλως τε καὶ
 τὸ γῆρας ἐπικείμενον, οὐ συγχωρεῖ μοι ποιεῖν, καὶ μάλιστα τῆς χειρὸς, μὴ
 δυναμένης ἐαυτῆς εἶναι, τὸ πλεῖστον διὰ σπασμῶν ἐγχατατοῦσης. 1153. Μελ-
 λοδειπνικόν] Τοῦ μέλλοντος δείπνου. 1154. Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κρι-
 ταῖσι βούλομαι.] Ἐνταῦθα ὁ χορὸς διηρημένος δίχα, ποιεῖται παράθασιν· ἔστι
 δὲ παράθασιν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις δεδῆλωται, στροφή τοῦ χοροῦ πρὸς τοὺς
 θεατάς· ὅθεν καιρὸν εὐδῶν ὁ ποιητής, ὡς ἔγωγε περὶ ἐμαυτὸν, (τοῦτο γὰρ

Τοῖς σοφοῖς μὲν, τῶν σοφῶν μεμνημένους κρίνειν 1155
 ἐμέ.
 Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλῶν κρίνειν ἐμέ.
 Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ.
 Μηδὲ τὸν κληρὸν γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
 Ὅτι προσίληχ', ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους,
 Μὴ πιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς αἰεὶ. 1160
 Μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
 Αἷ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰεὶ.
 Ὡ, ὦ, ὦρα δὴ, φίλαι
 Γυναῖκες, εἴπερ' μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
 Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπνακινεῖν, Κρητικῶς οὖν τῷ πόδι 1165
 Καὶ σὺ κίνει.
 Τοῦτο δρῶ.
 ΗΜΙΧ.
 ΧΟΡ. Καὶ τάσδε νῦν λαγαράς
 Τοῖν σκελίσκοιν τὸν ρυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
 Λεπαδοτεμαχοσελαχογαλο-
 κρανιολεψανοδριμυποτιριμματο- 1170
 σιλφιοπαρομελιτοκατακεχυμενο-
 κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
 λεκτρονοπτεκεφαλιοκιγκλοπε-
 λειολαγωσιραιοδαφητραγανοπτερυγῶν.
 Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροσάμενος ταχὺ καὶ ταχέως 1175

καὶ ἀλλαχῇ· Νεφέλ. στίχ. 512 καὶ ἐξῆς ἐπετῆδευτε] βούλεται ποιεῖν τοὺς κρι-
 τὰς τῆς Κωμῆδος ἱλαρωτέρους ἐαυτῶ· τοὺς μὲν σοφοὺς, τῶν σοφῶν ἕνεκα
 γνωμῶν· τοὺς δὲ ἡδονομένους τῷ γέλωτι, τῶν γελοίων. 1158. Μηδὲ τὸν κληρὸν]
 μηδ' ὅτι προῦλαβον τὸν κληρὸν τοῦ εἰπεῖν ταῦτα (πρὸς ἡμᾶς τοὺς κριτὰς)
 τοῦτο γενέσθαι μοι κακόν· μηδὲν γὰρ κελεύω, ἢ μὴ ἐπιορκεῖν, ἀλλὰ κρίνειν
 εὐδίκως. 1161. Προσεικέναι] προσεεικέναι, ὁμοιωθῆναι. 1163. Ὡ, ὦ γυ-
 ναῖκες] ἐντεῦθεν ὁ χορὸς παρακελεύεται αὐτὸς ἐαυτὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον κινεῖν
 τὸν πόδα. 1165. Κρητικῶς] Κατὰ τὸν τῶν Κρητῶν ρυθμόν. 1167. Λαγα-
 ρὰς] Εὐζώνους, λεπτάς· δεῖ κινεῖν τὸ πόδε κατὰ τὸν ρυθμόν. Τάχα γὰρ ἔπει-
 σι· τὸ δὲ ἐξῆς ἐξάστιχον εἰς δύναται ἐν μιᾷ πνοῇ διελθεῖν, αὐτὸς ἂν εἴη
 δίκαιος καὶ ἀναλυσταί· ἐμὲ γὰρ ἐπέλιπον μὲν ὅλως οἱ κακῶς ἀπολούμενοι

Λαβὲ τρυβλίον· εἴτα λαβὼν κόνισαι.

Λέκιθον, ἢ ἐπιδειπνῆς.

ΗΜΙΧ, Ἄλλὰ λαιμμάτουςί που.

ΧΟΡ. Αἶρεσθ' ἄνω· ἰαί· εὐαί.

Δειπνήσομεν εὐοί, εὐαί.

Εὐαίω· ἐπινικά' εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

1180

ὀδόντες, κεχαύνωται δὲ καὶ ἡ γλῶσσα· αὐτὸ δ' ἔοικε καὶ ὁ σχολιαστὴς πε-
πονθέναι· οὐδὲν γὰρ μένηται τοῦ χωρίου παρελθόν. 1176. Κόνισαι] σπεῦ-
σον λαβὼν λέκιθον] εἶδος ὀσπρίου τὰ λεγόμενα πίσσα· ταῦτα δ' ἀναφέρεται,
ὡς εἰκάζω, εἰς τὴν ἀπειροσύνητον λέξιν ἀνωτέρω. — Λαιμμάτουςι] ἐσθίουσιν
ἐν πλατεῖ φάρυγγι. 1181. Ἐπινίκια] ὅτι νενικήκαμεν, ὡς ἐφ' ἑαυταῖς τὴν
πολιτείαν μετενηνοχῶται. Ταῦτα μὲν τοῖς νέοις ὑμῖν τῶν νέων Ἑλλήνων ἐν
πνιγρῇ γήρᾳ πεπόνηται νῦν δ' ἀπόκειται μοι μελέτην μᾶλλον ποιεῖσθαι τοῦ
θανάτου· καὶ δὴ χαίρετέ μοι, πολὺν λόγον τῆς τῶν ἀρχαίων γλώσσης πλεῖ-
στον ποιούμενοι. Ἐντεῦθεν γὰρ ἔξον τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν ἐφίξεσθε ἀρε-
τῆς καὶ σοφίας.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

02/09/25

902447

НБ ОНУ

1948

472320

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. МЕЧНИКОВА

Нет
12.09.25
64

1/7

Διανέμεται δωρεάν εις τὰς βιβλιοθήκας τῶν Σχολείων,
εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ εἰς τοὺς ἐνδοξοὺς μαθητάς.